

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΑΝΑΠΛΟΥΣ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

www.libtool.com.cn

VENIT

APUD

AMBROSIUM FIRMINUM DIDOT

PARISIIS

VIA DICTA JACOB, N° 56

www.libtool.com.cn

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΑΝΑΠΛΟΥΣ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

DIONYSII BYZANTII
DE BOSPORI NAVIGATIONE

QUÆ SUPERSUNT

UNA CUM SUPPLEMENTIS IN GEOGRAPHOS GRÆCOS MINORES

ALIISQUE EJUSDEM ARGUMENTI FRAGMENTIS

E CODICIBUS MSS. EDIDIT

CAROLUS WESCHER

PARISIIS
E TYPOGRAPHEO PUBLICO

M DCCC LXXIV

www.libtool.com.cn

PRÆMONITIO AD LECTOREM.

Dionysii Byzantii *de Anaplo Bospori* libellus græce scriptus, postquam diu in bibliothecarum tenebris delituit, nunc demum prodit, si non integer at certe magna sui parte, publicam lucem adspeeturus.

Idem ille est Dionysius, quem ante tria sæcula Petrus Gillius Albigensis, jussu atque auspiciis Francisci Imi, Galliarum regis, in Orientem missus, græcum vidit latineque vertit⁽¹⁾; quem sæculo insequente vir doctissimus Lucas Holstenius, tunc temporis Bibliothecæ Vaticanæ præfectus, per totam fere vitam in omnibus Europæ partibus indefesso studio sed infelici successu conquisivit⁽²⁾; quem denique Leo Allatius⁽³⁾, Cangius⁽⁴⁾, Bandurius⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ PETRUS GILLIUS (gallice *Pierre Gilles*), natus Albigæ a. 1490, mortuus Romæ anno 1555, vidit codicem Dionysii circa annum 1549. Nomen *Gillius* inscriptum legitur in codice ms. græco Parisino 2323, qui est liber *ἱερανοσοφικῶν* præfertque in fronte hunc titulum: *Hos de accipitribus libros græcos | et latinos bibliothecæ regiæ | consecravit Petrus | Gillius*. Parum recte apud Bandurium scribitur *Gyllius*. Fragmenta versionis ejus duobus operibus continentur: 1° *De topographia Constantinopoleos et de illius antiquitatibus libri IV*; 2° *De Bosporo Thracio libri III*. Edita sunt bis Lugduni ab Antonio Gillio, Petri nepote (1561 et 1562, in-4°). Tertia

editio prodit Lugduni Batavorum apud Elzevirios (1632-1635, in-24°). Repetit Gronovius in *Thesouro Antiquitatum Græcarum*, tom. VI.

⁽²⁾ *Lucæ Holstenii epistolæ ad diversos*, ed. Boissonade. Paris. 1817, pagg. 11, 35, 46, 63 not., 71, 82, 85, 93, 95, 100, 114, 160, 199, 211, 471.

⁽³⁾ In notis ad præfat. Philonis Byzantii *De septem orbis spectaculis* ed. Romæ, 1640. Repetit Orellius in ejusdem Philonis editione Lipsiensi, 1816.

⁽⁴⁾ In primis *Constantinopolis Christianæ* paginis. Parisiis, 1680.

⁽⁵⁾ *Imperium orientale sive antiquitates Constantinopolitanæ*. Parisiis, 1711, vol. I, pagg. 249-428.

Fabricius⁽¹⁾, Hudsonus⁽²⁾, ac nostra memoria Otto Frickius⁽³⁾ et Carolus Müllerus⁽⁴⁾, viri tum litterarum græcarum peritia tum rerum gestarum scientia præstantes, summo desiderio sunt pro-secuti. Quorum eruditæ disputationes in commentationem Gillii latinam atque in fragmentum brevissimum ab Allatio editum magis ac magis ostenderunt quanti momenti futurum esset græcum exemplar, si unquam inveniretur integrum. Nec mirum: etenim per omnes orbis antiqui sive terrenos sive maritimos tractus nulla occurrit regio nobilior, nulla apud rerum scrip-tores celebrior, nulla artium ac litterarum monumentis in-signior, quam fretum illud angustissimum, inter duo littora coarctatum, quo Europa ab Asia dividitur, quodque *Bosporus Thracius* vel κατ' ἐξοχὴν *Bosporus* nominatur⁽⁵⁾. Quam regionem constabat antiquitus a Dionysio Byzantio ea diligentia fuisse de-scriptam, ut non sola locorum notitia, sed ipsa etiam rerum gestarum ac memoriæ veteris cognitio inde posset augeri, emen-dari, illustrari.

Itaque quum mihi sextum jam annum codices Parisinos evol-venti investigantique fausta fortuna contigerit ut membranas et chartas manu scriptas quibus Dionysii exemplar græcum si non totum at certe magna ex parte servatum continetur inter resi-dua Bibliothecæ nostræ offenderim atque diligenter exploratas descripserim, operæ pretium me facturum esse existimavi, si ex

⁽¹⁾ *Biblioth. græc.* vol. IV, p. 664, ed. Harles.

⁽²⁾ *Geographiæ veteris scriptores Græci minores.* Oxoniæ, 1698. Vid. vol. III (editum anno 1712).

⁽³⁾ *Dionysii Byzantii Anaplum Bospori ex Gillio excerptum edidit et illustravit Otto Frick.* Wesel, 1860, in-4°.

⁽⁴⁾ *Geographi Græci minores* ed. Didot. Parisiis, 1855-1861, vol. II, p. 1 et sqq. — Idem nuperrime repetiit in

quinto volumine Fragmentorum Historicorum Græcorum fragmentum Dionysii a viro cl. Yates in Anglia jam editum (*Transactions of the royal Society of Literature of the United Kingdom.* Sec. series, vol. VIII. London, 1866).

⁽⁵⁾ Καλεῖται δὲ Ἀνάπλους ὁ τόπος ἀπὸ Βόσπορον μέχρι τῆς ἐλθῆς ἐφ' ἰσπὸν (scilicet ἰσπὸν Διὸς Οὐρίου). Scylax, p. 56, apud *Geogr. gr. min.* t. I, ed. Didot.

hisce meis palæographicis studiis, quantulacunque sunt, partem hanc decerperem et quamprimum publici juris facerem.

Qua vero ratione institutum opus perficere aggressus sim, jam dicendum. Præmisi commentationem palæographicam de codice Dionysii Byzantii membranaceo, et quænam sit ejus conditio hodierna exposui; codicem ipsum qualis integer olim exstiterit ex notitia aliunde sumpta descripsi; quæcumque supersunt ex deperdito illo codice Geographorum Græcorum fragmenta recensui; ætatem ex scriptura conjeci; scripturæ ipsius indolem et compendia præcipua, quæ assidua tractatione comperta habebam, notavi; denique locos plurimos in quibus versio Gilliana cum græco textu conspirat vel ab eo differt ita congeSSI, ut inde appareat utrum codex Gillianus idem fuerit ac noster, necne. In fine de Dionysii Byzantii ætate, fide, dicendi genere, pauca disserui. Subjungitur *ordo Anapli* sive laterculus locorum quotquot a Dionysio recensentur.

Deinde ipsum Dionysii textum ad fidem codicis dedi, exceptis iis quæ certa ratione emendanda videbantur, eo tamen pacto ut etiam tum ipsa codicis lectio sit in imis pagellis proposita. Parte altera versionem latinam posui, partim ex Gilliana commentatione decerptam, partim proprio Marte vel emendatam vel suppletam, sed ea lege ut varietas versionis Gillianæ, quotiescumque operæ pretium visum est, in notis referatur. Lacunam sat grandem quæ in medio opere occurrit ejusdem Gillii subsidio explevi, ut deficientibus eo loco ipsius Dionysii verbis rerum saltem series atque ordo servetur. His subjeci scholia margini codicis rubro colore appicta, ex litteris fere evanidis quantum fieri potuit restituta. Sequitur adnotatio critica cum notulis aliquot de recentioribus locorum quorundam appellationibus. Præterea accedunt Geographorum Græcorum fragmenta ex iisdem membranis vel descripta vel a me cum editis collata, scilicet Anonymi *Geographiæ expositio compendiaria*, Anonymus *De geographia in sphaera intelligenda*, Agathemeris *Geographiæ infor-*

mationis fragmentum, libellus *De ventis* Aristotelicus, Hannonis Carthaginiensium regis *Periplus Libyæ*, *Chrestomathiae* fragmentum ex Strabone, atque Pseudo-Plutarchi libellus *De fluviis* integer. Totum opus claudunt duo indices alphabetici, quorum unus historicus et geographicus nomina rerum, locorum, hominum refert maxime memorabilia, alter vero ad græcitatem spectans quæ visa sunt notatu digna vocabula recenset.

Superest ut memorem Appendices duas, quas absoluto jam operi superaddidi. Quarum prior quidem tum *Periegetica* continet, sive scholia in Dionysium illum quem vulgo Periegeten vocant ab editis diversa, tum Anonymi *Cosmographiam* una cum scholiis in Arati Phænomena ac Diosemeia, in quibus etiam Geographica quædam occurrunt, ideoque a proposito nostro minime aliena videntur. Altera vero complectitur excerpta Geographica decem e variis Bibliothecæ Publicæ Parisiensis codicibus eruta atque descripta, scilicet de Adiabene, de Arabia Petræa, de Virunio urbe Noricorum, de Getis, de Britannia, de Vesuvio monte, de Brititia insula, de Istro flumine, de Cypro insula, una cum fragmento Ctesiae inedito. Si ea græce tantum cum paucis notulis edidi, non vereor ne sim vituperabilis hac parte. Id enim solum præstare volui, hisce libellis ut docti homines diutius ne careant.

Tu autem, lector, si qua in absolvendo opere difficillimo minus bene successerunt, da veniam, quæso, iis quos *humana parum cavit natura* erroribus. Quidquid verò utile vel jucundum ex nostro labore perceperis, illud tibi prosit studiisque tuis. Vale.

COMMENTATIO PALÆOGRAPHICA

IN CODICEM GEOGRAPHORUM GRÆCORUM

QUO DIONYSII ANAPLUS TRADITUR.

CAPUT PRIMUM.

QUINAM FUERINT FONTES HUIUS EDITIONIS.

I. Fons atque origo huius editionis fuerunt membranæ manu scriptæ constantes foliis septem, sæculo decimo tertio ut videtur ineunte exaratae, cum titulis et scholiis marginalibus rubro colore appictis. Est fragmentum superstes e codice quodam Geographorum quo non solus ille Dionysius Bosporici Anapli auctor, sed alii etiam scriptores Geographici continebantur⁽¹⁾. Etenim in his membranis præmittuntur Dionysii Anaplo duo alii libri, fragmentum scilicet Agathemeri *Geographiæ informationis* finem referens, et totus libellus *De ventis* Aristotelicus. Subjiciuntur autem fragmentum *Chrestomathiæ* Strabonianæ et Pseudo-

⁽¹⁾ Hæ vetustæ membranæ inventæ sunt in fasciculo quem olim Μηνᾶς ὁ Μισωίδου, quum anno 1841 legatione litteraria fungeretur in Oriente, ex diversissimis codicum fragmentis undequaque collectis composuerat quique post obitum ejus in Bibliothecam publicam Parisiensem illatus fuit. Apographum autem chartaceum ipsius Minæ manu exaratum est. Membranæ ipsæ fuerunt Batopedianæ, ut liquet ex notula hac quam postea in schedis ejusdem Minæ deprehendi: «Bibliothèque de Vatopède 1841 le 15/27 sept[embre].» Jam suspicatus erat vir doctissimus Joannes Yates codicem Musei Britannici addititium 19391, quo fragmenta geo-

graphica continentur, ex Athoo monte in Europam migrasse. Quæ res nunc certissima est, quippe quum plurimis indiciis comprobetur codicem illum Londinensem a Joanne Yates anno 1864 descriptum, necnon codicem Ptolemæi quem noster Ambrosius Firminus Didot anno 1867 ex speciminibus Petri Sebastianoff *photolithographica* ut aiunt arte repræsentari curavit, et codicem Parisinum quem nunc ipsi edimus, olim una fuisse compactos atque in Bibliotheca Batopediana asservatos ubi liber anno 1841, quo eum vidit Minas, adhuc integer exstabat, excepto tamen folio penultimo Anapli quod jampridem videtur periisse.

Plutarchus *De fluviis* integer. Accedit ad calcem in folio separato Anonymus *De geographia in sphaera intelligenda* cum figuris. Præterea secundum inter et tertium folium membranaceum sunt interposita folia chartacea duo quibus continetur apographum ex eodem ut videtur codice descriptum ad quem folia membranacea olim pertinerunt. Hoc quidem apographo exhibetur Bosporici Anapli pagella ultima, atque insuper Hannonis, Carthaginensium regis, *Periplus Libyæ*. Quæ si quis cum præcedentibus composuerit atque omnia in unum redegerit, jam animadvertet ordinem in codice primævum fuisse hunc :

- 1° Agathemeri *Geographiæ informatio*;
- 2° Libellus *De ventis* Aristotelicus;
- 3° Dionysii Byzantii *Anapli Bospori*;
- 4° Hannonis *Periplus Libyæ*;
- 5° *Chrestomathia* ex Strabone;
- 6° Pseudo-Plutarchus *De fluviis*.

Folium vero membranaceum quo recto et verso continetur Anonymus *De geographia in sphaera intelligenda* suspicor fuisse olim in anteriore codicis parte positum, ita ut præfixum fuerit ipsius Agathemeri libello geographico cujus hodie nonnisi finis in membranis nostris reperitur.

II. Jam vero illud notandum, ex septem hisce libellis tres posteriores, Periplus scilicet Hannonis, Chrestomathiam Strabonianam et Pseudo-Plutarchum *De fluviis*, esse ex eorum numero quos unus codex Palatinus n° 398 ab interitu servasse dicitur. Unde mox conjeci, inesse similitudinem quamdam huic nostro codici Geographorum cum celeberrimo illo codice Bibliothecæ Palatinæ quem sæculo decimo nono ineunte vir doctissimus et palæographiæ græcæ peritissimus F. J. Bastius summa diligentia descripsit. Itaque, rem maximi momenti fore ratus, si codex inveniretur alter eamdem atque Palatinus scriptorum seriem referens sed plenior (nam Palatinus principio caret utpote ἀκέφαλος), tota opera inquisivi, ut alia quædam eodem spectantia detegerem. Neque spem eventus fefellit. Etenim incidi in laterculum græce scriptum quo continetur notitia codicis cujusdam Geographorum amplissimi, adeo mirum in modum conspirans cum prædictis fragmentis

ut nullus dubitem quin ille ipse fuerit codex unde hæc fragmenta excerpta sunt. Hoc autem laterculo scriptores iidem atque in Palatino recensentur, eo tamen discrimine ut in notitia laudentur etiam ii qui hodie in Palatino desiderantur. Quippe in laterculo agmen ducit, sub littera numerali A', Anonymi *Geographiæ expositio compendiaría* (Ἐποτύπωσις γεωγραφίας ἐν ἐπιτόμῳ) cujus etiam apographum notitiæ subijcitur integrum. Deinde sequuntur in laterculo eodem, sub litteris numeralibus B', Γ', Δ', Agathemeri *Geographiæ informatio*, libellus *De ventis* Aristotelicus, Dionysii Byzantii *Anaplys Bospori*, quos omnes vel integros vel aliqua ex parte servatos membranæ nostræ referunt. Inde pergit laterculus commemorans Arriani vel potius Anonymi Periplum Ponti Euxini, et ceteros omnes quos Palatinus continet ordine eodem, excepto solo Arriani libro *De venatione*, qui minime ad Geographiam pertinens in Palatino quidem codice inter utrumque Ponti Euxini Periplum interponitur, in nostro autem indice omnino desideratur. Unde jam liquet codicem illum quo Dionysii Byzantii *Anaplys* traditur eosdem libros Geographicos continuisse qui hodie in codice Palatino asservantur, sed seriem in illo codice exstitisse integram, ita ut præmissi fuerint omnes ii libri quos Palatinus hodie non præbet, quippe qui principio careat. Hi autem libri quos Palatinus ἀκέραιος non tradit quique in membranis nostris vel integri vel aliqua ex parte asservantur, sunt numero quinque, hoc ordine :

- 1° Anonymi *Geographiæ expositio compendiaría*;
- 2° Anonymi *Summaria ratio Geographiæ in sphaera intelligendæ* (in laterculo omissa, utpote præcedenti conjungenda);
- 3° Agathemeri *Geographiæ informatio*;
- 4° Libellus *De ventis* Aristotelicus;
- 5° Dionysii Byzantii *Anaplys Bospori*.

Quorum tres priores jam innotuerant ex codicibus Parisinis 1405, 1406, 2554, et aliis aliarum bibliothecarum, quibus continetur etiam celeberrimum illud Bosporici Anapli exordium quod pridem ex Allatii editione notum est.

III. Quare igitur fragmentum illud Allatianum vulgo in codicibus libello Agathemeri geographico subijunctum occurrat, nunc tandem

liquet, quum in nostris membranis videamus finem Agathemeri atque initium Anapli una et eadem pagella ita conjungi, ut nihil intersit nisi brevissimum *De ventorum positionibus et nominibus* opusculum Aristotelis nomine inscriptum. Quod opusculum quum in codicibus Parisinis supra dictis omnino desit, jam conjicere licet illud etiam in codice Palatino olim, quum integer exstaret, defuisse. Unde apparet illos quidem codices qui Anapli exordium referunt ex eodem exemplari defluxisse ex quo codex Palatinus n° 398 descriptus est, nostras vero membranas ex alio exemplari, quo eadem scriptorum series continebatur aliquanto plenior et uberior, fuisse descriptas. Quum autem codex Palatinus consensu eruditorum omnium sæculo decimo exaratus fuerit (id est regnante Constantino Porphyrogenito), verisimile est tunc temporis quoddam *σύνταγμα* vel, ut more Romano loquar, *corpus* Geographorum Græcorum minorum exstitisse, cujus recensiones duæ factæ sunt aliquantum inter se diversæ. Quarum nulla hodie superest integra. Etenim una servatur tum codicibus Parisinis 1405, 1406, 2554, et aliis ejusmodi, qui priorem hujus collectionis partem referunt; tum codice Palatino n° 398, quo pars collectionis ejusdem posterior continetur. Inter utramque partem fuit Dionysii Anapli, qui quum medium fere in integra serie teneret locum, videtur utrinque excidisse. Altera autem recensio hucusque delituit in codice illo quo nunc Dionysii Anapli traditur.

Quæ quum ita se habeant, jam liceat ad ipsos fontes, membranas scilicet Palatinas et nostras, propius accedere.

CAPUT II.

NOTITIA CODICIS PALATINI 398.

Codex qui inter Palatinos numeratur 398, olim cum Vaticanis in Bibliothecam publicam Parisiensem illatus, nunc vero Heidelbergæ in Bibliotheca Universitatis asservatus, membranaceus, in folio, sæculo decimo ut videtur exaratus, foliis 331 constans atque initio mutilus, accurate descriptus fuit anno 1805 a viro eruditissimo F. J. Bast, cujus *Epistola critica* merito celebratur⁽¹⁾. Eundem codicem denuo recensuit

⁽¹⁾ *Lettre critique de F. J. Bast à M. J. F. Boissonade sur Antoninus Libéralis, Parthénius et Aristénète*. Paris, 1805, in-8°.

vir clarissimus, qui inter vivos esse desiit, Car. Ben. Hase cujus, commentatio luculenta, qua Bastium laudibus extollit, inedita atque etiam in quibusdam imperfecta remansit ⁽¹⁾. Partem codicis geographicam singulari studio atque eruditione tractavit Carolus Müllerus in præfatione egregii operis quo Geographos græcos minores in unum corpus redegit ⁽²⁾. Denique codicem ipse inspexi, quum Bibliothecam Universitatis Heidelbergensis mense Septembri anno 1869 adii, ut celeberrimos illos libros Palatinos quotquot olim in Vaticanam, inde anno 1799 in Parisiensem, Parisiis autem anno 1815 in Heidelbergensem Bibliothecam migraverunt, indagarem atque, ut ita dicam, ἐξ αὐτοψίας recensere. Hic brevem codicis notissimi conspectum subijcere in animo est, prætermittis iis quæ a proposito nostro aliena videntur.

Codex opuscula variorum auctorum exhibet numero novemdecim hac serie disposita :

I. Anonymi Periplus Ponti Euxini et Mæotidis Paludis. Opus ἀνεπίγραφον et ἀκέφαλον. Inc. . . . σμοῦ τε πάθος τόδε ἐποψόμενοι. Expl. τῆς μαιώτιδος λίμνης σῖαδ. ῥ. μιλ. ασ. Subscriptio in codice nulla. (Cf. Bast. Epist. critic. pag. 4-27. — Müll. Geogr. Gr. min. I, 412-423.)

II. Flavii ARRIANI *De venatione* liber. Titul. Ἀρριανοῦ κυνηγετικός. Vox prior scalpello abrasa, atque in locum ejus secunda manus adscripsit : Ξενοφώντος Ἀθηναίου τοῦ δευτέρου, rubris litteris. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 28 sq.)

III. Ejusdem ARRIANI *Periplus Ponti Euxini*. Titul. (fol. 3o verso) Ἀρριανοῦ ἐπιστολή πρὸς Τραϊανόν· ἐν ἣι καὶ περιπλους Εὐξείνου πόντου. Inc. Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τραϊανῶι Ἀδριανῶι Σεβαστῶι Ἀρριανὸς χαίρειν. Eis Τραπεζοῦντα ἤκομεν. Expl. ἐπὶ Βόσπορον τὸν Θράκιον καὶ πᾶσιν Βυζάντιον. Repetitur in fine titulus; postea subijcitur : Διῶρθωται οὐ πρὸς σπονδαῖον ἀντίγραφον. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 29-32. — Müll. Geogr. Gr. min. I, 370-401.)

IV. Ejusdem *Periplus maris Erythraei*. Titul. (fol. 4o verso) Ἀρριανοῦ περίπλους τῆς ἔρυθρᾶς θαλάσσης. Inc. Τῶν ἀποδεδειγμένων ὁρμῶν. Expl. καὶ θεία (cod. θείαι) τινὶ δυνάμει θεῶν ἀνερεύνητά ἐστίν. In calce iteratur titulus, atque

⁽¹⁾ Ex notitia Hasiana illud memorandum, quod Hasius primus notasse videtur, nempe in codice Palatino librarium quotiescumque, absoluta periodo, majoris interpunctionis notam exprimere vellet, in ora sinistra, extra

columnam, lineolam transversam apposuisse: qui mos majora sermonis membra distinguendi raro reperitur in codicibus.

⁽²⁾ *Geographi Græci minores*, vol. I, p. 16. Parisiis, Didot, 1855.

iterum subscribitur : Διώρασθαι οὐ πρὸς σπουδαῖον ἀντίγραφον. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 32. — Müll. Geogr. Gr. min. I, 257-305.)

V. HANNONIS Carthaginiensium regis *Periplus Libyæ*. Titul. (fol. 55 verso) Ἀννα-
νος Καρχηδονίων βασιλέως περίπλους τῶν ὑπὲρ τὰς Ἡρακλέους στήλας Λιβυκῶν
τῆς γῆς μερῶν· ὃν καὶ ἀνέθηκεν ἐν τῷ τοῦ Κρόνου τεμένει δηλοῦντα τὰδε. Inc.
Ἔδοξεν Καρχηδονίοις. Expl. ἡμᾶς ἐπιλιπόντων. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 32. —
Müll. Geogr. Gr. min. I, 1-14.)

VI. PHILONIS Byzantii libellus *De septem orbis spectaculis*. Titul. (fol. 56 verso)
Φίλωνος Βυζαντίου περὶ τῶν ἐπὶ τὰ θεαμάτων. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 33-35.)

VII. *Chrestomathia* ex STRABONE. Titul. (fol. 60 recto) Σὺν Θεῷ χρησιμομάθειαι
ἐκ τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν βιβλίων. Inc. Ἀ. Ὅτι Ὀμηρος πρῶτος ἐτόλμησεν.
Expl. τῇ Κρήτῃ νήσῳ κατὰ μῆκος παράλληλος. Subscribitur : Στράβωνος γεω-
γραφικῆς χρησιμομαθείας βίβλοι ιζ'. (Cf. Bast. Epist. crit. p. 35. — Müll. Geogr.
Gr. min. II, 629-636.)

VIII. PLUTARCHI Chaeronensis liber *De fluviorum et montium appellationibus et de
iis quæ ibi inveniuntur*. Titul. (fol. 157 recto) Πλουτάρχου περὶ ποταμῶν καὶ ὄρων
ἐπωνυμίας, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εὕρισκομένων. Inc. Ἀ. Ἐδάσπη. Χρυσίπηχυν διὰ μῆνιν.
Expl. Ἀριστοτέλης ἐν δ' περὶ ποταμῶν. Postea iteratur titulus. Notandum est aliam
manum ad marginem scripsisse : Ψευδεπίγραφον τοῦτο· πόρρω γὰρ τῆς Πλου-
τάρχου μεγαλοφύας ἢ τε διάνοια καὶ ἢ φράσις· εἰ μὴ τις ἕτερος εἴη Πλούταρχος.
(Cf. Bast. Epist. crit. pag. 35-38. — Müll. Geogr. Gr. min. II, 637-665.)

IX. PARTHENII Nicæni liber *De iis quæ amantibus acciderunt*. Titul. (fol. 173 verso)
Παρθενίου περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 38 et 168-209.)

X. ANTONINI Liberalis *Transformationum narrationes* XLII. Titul. (fol. 189 recto)
Ἀντωνίνου Λιβεραλῆς (sine accentu in cod.) μεταμορφώσεων συναγωγή. (Cf. Bast.
Epist. crit. pag. 38 et 63-167.)

XI. HESYCHII Illustris *Origines Constantinopoleos*. Titul. (fol. 209) Πάτρια Κων-
σταντινουπόλεως κατὰ Ἡσύχιον Ἰλλουστρίον. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 38-44.)

XII. PHLEGONTIS Tralliani libri *De mirabilibus et De longævis* (fol. 216 recto) sine
ulla distinctione confusi. Prior mutilus. In fine (fol. 234 verso) subscribitur : Φλέ-
γοντος Τραλλιανοῦ ἀπελευθέρου Καίσαρος περὶ θαυμασίων καὶ μακροβίων. (Cf.
Bast. Epist. crit. pag. 44-49.)

XIII. Ejusdem PHLEGONTIS Tralliani fragmentum *De Olympiis*. Titul. (fol. 234

verso) Φλέγοντος ἀπελευθέρου Ἀδριανοῦ Καίσαρος περὶ τῶν Ὀλυμπίων. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 49.)

XIV. APOLLONII Alexandrini Dyscoli *Historia commentitia*. Titul. (fol. 236 verso) Ἀπολλωνίου ἱστορίαι θυμαστίαι. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 49-52.)

XV. ANTIGONI Carystii *Historiarum mirabilium collectanea*. Titul. (fol. 242 verso) Ἀντιγόνου ἱστοριῶν παραδόξων συναγωγή. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 52-60.)

XVI. HIPPOCRATIS *Epistolæ XXV*. Titul. (fol. 265 recto) Ἱπποκράτους ἡγεροῦ Κῶου (cod. κώιου) Ἀσκληπιάδεω ἐπιστολαὶ διάφοροι. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 60.)

XVII. THEMISTOCLES *Epistolæ XXI*. Titul. (fol. 283 recto) Θεμιστοκλέους ἐπιστολαί. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 61.)

XVIII. DIOGENIS Cynici *Epistolæ XLIX*. Titul. (fol. 302 verso) Διογένους ἐπιστολαί. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 61.)

XIX. BRUTI *Epistolæ LXIII*. Titul. (fol. 322 recto) Μιθριδάτου τῶν Βρούτου ἐπιστολῶν συναγωγή. Repetitur titulus fol. 323 recto : Βρούτου Ῥωμαίων ὑπάτου ἐπιστολαί. (Cf. Bast. Epist. crit. pag. 62.)

Scriptura codicis vetustissima ad sæculum decimum referenda est.

CAPUT III.

INDEX CODICIS GEOGRAPHORUM GRÆCORUM QUO DIONYSII ANAPLUS TRADITUR.

Jam veniamus ad laterculum græce scriptum quo continetur index codicis illius Geographorum Græcorum amplissimi ad quem Dionysii Anaplus pertinuit. Hunc laterculum ex apographo chartaceo huc apponere juvat integrum, ut possit cum membranis nostris conferri :

Ὁ τῶν γραφέντων ὡδε βιβλίων πίναξ.

Α'. Ὑποτύπωσις γεωγραφίας ἐν ἐπιτόμῳ.

Β'. Ἀγαθημέρου [τοῦ] Ὄρθωνος γεωγραφίας ὑποτύπωσις.

Γ'. Ἀνέμων θεσεις καὶ προσηγορίαι ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους περὶ σημείων.

Δ'. Διονυσίου Βυζαντίου ἀνάπλους Βοσπόρου.

- Ε'. Ἀρριανοῦ περίπλους Εὐξείνου Πόντου ἐκατέρων τῶν ἡπείρων τῶν παρὰ τὴν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην διηκουσῶν.
- ς'. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Τραϊανὸν ἐν ᾗ καὶ περίπλους Εὐξείνου Πόντου.
- Ζ'. Τοῦ αὐτοῦ περίπλους τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης.
- Η'. Ἄννωνος Καρχηδονίου βασιλέως περίπλους τῶν ὑπὲρ τὰς Ἡρακλείους στήλας Λιβυκῶν (λυδικῶν ἀπογρ.) τῆς γῆς μερῶν· ὃν καὶ ἀνέθηκεν ἐν τῇ τοῦ Κρόνου τεμένει.
- Θ'. Φίλωνος Βυζαντίου περὶ τῶν ἐπ' α' (ζ' ἀπογρ.) Θεαμάτων.
- Ι'. Ἐκ τῶν Στράβωνος Γεωγραφικῶν ιζ' βιβλίων χρησιμομάθεια.
- ΙΑ'. Πλουτάρχου περὶ ποταμῶν καὶ ὁρῶν ἐπωνυμίας καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένων.
- ΙΒ'. Παρθενίου περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων.
- ΙΓ'. Ἀντωνίνου Λιβέραλις (sic) μεταμορφώσεων συναγωγὴ.
- ΙΔ'. Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως καθ' Ἡσύχιον Ἰλλοούσριον.
- ΙΕ'. Φλέγοντος Τραλλιανοῦ (τραλειανοῦ ἀπογρ.) ἀπελευθέρου Καίσαρος περὶ Θαυμασιῶν καὶ μακροβίων.
- Ις'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ Ὀλυμπίου ἀγῶνος.
- ΙΖ'. Ἀπολλωνίου Ἰστορίαι Θαυμαστίαι.
- ΙΗ'. Ἀντιγόνου ἱστοριῶν παραδόξων συναγωγὴ.
- ΙΘ'. Ἱπποκράτους ἐπιστολαί.
- (Sine numero.) Θεμιστοκλέους.
- Κ'. Διογένους τοῦ Κυνός.
- ΚΑ'. Βρούτου Ῥωμαίων ὑπάτου.

Quæ indicantur in laterculo hoc opuscula sunt numero viginti duo, ex quibus undecim priores (excepto uno Philone Byzantio) ad Geographiam pertinent ⁽¹⁾. Ceteri omnes sunt paradoxographi atque epistolographi græci iidem quos præbet codex Palatinus n° 398, et qui in membranis nostris pridem defuisse videntur, ut conjicere est ex notula huic laterculo subjecta ⁽²⁾. Præterea ex alia nota comperimus initio codicis positam fuisse Ptolemæi Geographiam sub titulo hoc: Κλαυδίου Πτολεμαίου Γεωγραφικῆς ὑφηγήσεως. Nec mirum, quum Anonymi duo qui Agathemero conjuncti sunt, scilicet *Geographiæ expositio compendiarīa* et *Summariā ratio geographiæ in sphaera intelligendæ*, sequantur in omnibus fere Ptolemæum, ut jam testatur Lucas Holstenius ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Philo Byzantius ipse potuit Geographis annumerari quippe qui scripserit *Περὶ τῶν ἐπ' α' Θεαμάτων*, scilicet *De septem orbis spectaculis*.

⁽²⁾ Numeros IB' et sequentes usque ad

ultimum KA' Minas apographi auctor asterisco notavit, adscripsitque vocabulum gallicum *manquent*.

⁽³⁾ In Epistola ad Peirescium (m. febr. an. 1698).

Codex igitur, quum integer esset, partibus constabat tribus, scilicet :

- 1° Ptolemæi Geographia;
- 2° Geographi græci minores undecim (una cum Philone Byzantio);
- 3° Paradoxographi atque Epistolographi græci undecim quorum nullum superest vestigium.

Quænam ex Geographis fragmenta reperiri potuerint, jam dicendum.

CAPUT IV.

DESCRIPTIO MEMBRANARUM

QUÆ EX CODICE QUO DIONYSII ANAPLUS TRADITUR SUPERSUNT.

Sunt folia membranacea septem, quorum altitudo, o^m 35, latitudo vero, o^m 17 (mensura est μέτρον gallicum), ita ut forma codicis non, ut sæpe fit, quadrata, sed in folio maximo fuisse merito dicatur. Scriptura spissa et minuta, atque compendiis referta, præfert indolem sæculi decimi tertii ineuntis. Inscriptiones et subscriptiones librorum rubricatæ. Præterea notæ marginales pleræque et litteræ majusculæ initio capitum positæ sunt rubro liquore exaratae. Sed ex notis marginalibus aliquot præ vetustate evanuerunt; ceteræ sunt lectu difficiles. Folia ipsa fuerunt hac serie disposita :

Fol. 1 rect. Incipit : διὸ μάχρις ὠνομάσθη · μήκος σλαδίων, αψ . . . (Agathemi. Geogr. inform. apud Geogr. Gr. min. ed. Didot. II, p. 486, l. 7-8.)

Hac autem pagella continentur : 1° Agathemeri finis cum subscriptione litteris rubris exarata Ἀγαθημέρου τοῦ Ὁρθωνος ὑποτύπωσις γεωγραφίας; 2° libellus De ventis cum titulo rubricato Ἀνέμων Θέσεις καὶ προσηγορίαι ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους περὶ σημείων; 3° Dionysii Byzantii Anapli Bospori cum inscriptione rubricata Διονυσίου Βυζαντίου ἀνάπλους Βοσπόρου et exordio Anapli Εἰ μόνην συνέβαινε usque ad verba ὅρεσι καὶ λόφοις δὲ πρὸς τῶν πνευμάτων (ex Anapli parte inedita) quibus hæc pagella explicit.

Fol. 1 vers. Inc. κατόπιν δὲ ποταμοῖς (Dion. Byz. Anapl. Bosp. inedit.)
Expl. ὑπὸ πνευμάτων · δύναται δ' ἂν μᾶλλον (id.).

- Fol. 2 rect. Inc. ὑπὸ τῆς προχώσεως τῶν ποταμῶν . . . (id.).
 Expl. σίτου πολλὰς μυριάδας καὶ (id.).
 Fol. 2 vers. Inc. βέλη καὶ χρήματα (id.).
 Expl. τοῦ χόλου ἡ θεὸς (id.).

Subjicienda hic duo folia chartacea, videlicet apographa, quorum unum præbet Bosporici Anapli pagellam ultimam a verbis τῶν ἀπὸ τῆς Βιθυνίας βασιλέων usque ad epigramma quo totum opus clauditur desinens in verba τέρπομαι ἀμφοτέραις; alterum autem continet Hannonis Periplum cum titulo Ἄνωνος (sic) βασιλέως κ. τ. λ. cujus collationem ad calcem voluminis rejeci.

- Fol. 3 rect. Inc. νοσιν οἱ παλαιοὶ τὴν κάτω ἀγυπλον (Chrestomath. Strabon. apud Geogr. Gr. min. ed. Didot. II, p. 632, n° 24.)
 Expl. τρίγωνον ἐστὶν (sic) ὀρθογώνιον (ibid. p. 635, n° 50).
 Fol. 3 vers. Inc. οὗ ἡ μὲν μία (ibid.).

Præbet hæc pagella finem Chrestomathiæ Strabonianæ usque ad verba ultima κατὰ μῆκος, παραλληλος. Nulla autem in fine subscriptio occurrit. Incipit deinde in media fere pagella Pseudo-Plutarchus De fluviis cum titulo rubricato Πλουτάρχου περὶ ποταμῶν καὶ ὀρῶν ἐπωνυμίας καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένων, pergitque sine intermissu a verbis Ὑδάσπης χρυσίππη usque ad finem.

Folium 4 rectum et versum, folium 5 rectum et versum, folium 6 rectum et versum, pertinent ad eundem Pseudo-Plutarchi libellum De fluviis, qui desinit (fol. 6 vers.) in verba ἐν τεσσάρτω περὶ ποταμῶν. (Cf. Geogr. Gr. min. ed. Didot. II, p. 665, n° 5.)

Notandum vero quatuor ultimos versus Pseudo-Plutarchi inde a verbis βαθείας ἐκτελεῖ τὰ μυσλήρια usque ad finem manu secunda fuisse adjectas. Deest in fine subscriptio.

Folium 7 rectum et versum continet libellum separatam cui titulus rubricatis et ornatis litteris exaratus Διάγνωσις ἐν ἐπιτομῇ (sic) τῆς ἐν τῇ (sic) σφαίρᾳ (sic) γεωγραφίας. Est Anonymi Summaria ratio geographiæ in sphaera intelligendæ. (Cf. Geogr. Gr. min. ed. Didot. II, p. 488-493.)

Accedunt huic postremo libello schemata mathematica quatuor quæ ad calcem voluminis hujus descripsi. Subscriptio in fine nulla.

CAPUT V.

RESTITUTIO CODICIS.

Hisc fragmentis libelli geographici septem vel integri vel aliqua ex parte referuntur. Ex quibus sex primi in laterculo græce scripto (vid. supra, pag. xii) notantur numeris B', Γ', Δ', H', I', IA', scilicet :

- A'
 B'. Agathemeri Geographiæ informatio (fol. 1 rect.).
 Γ'. Libellus De ventis Aristotelicus (fol. 1 rect.).
 Δ'. Dionysii Byzantii Anaplys Bospori (fol. 1 rect. et vers.; fol. 2 rect. et vers.; apogr. chart.).
 E'
 ς'
 Z'
 H'. Hannonis Periplus Libyæ (apogr. chart.).
 Θ'
 I'. Chrestomathia Straboniana (fol. 3 rect. et vers.).
 IA'. Plutarchus De fluviis (fol. 3 vers.; fol. 4 rect. et vers.; fol. 5 rect. et vers.; fol. 6 rect. et vers.).

Libellus autem qui folio membranaceo 7 recto et verso continetur, videlicet Anonymus *De geographia in sphaera intelligenda* (Διδγνωσις ἐν ἐπιτομῇ τῆς ἐν τῇ σφαίρᾳ γεωγραφίας), in laterculo non comparet, unde suspicor eum vel inter numeros A' et B' exstitisse, vel ipsi numero A' in integro codice cum Ptolemæo præmissum fuisse, quippe quum totus ex Ptolemæi mente pendeat.

Superest igitur ut de numeris A', E', ς', Z', Θ' dicamus. Numerus quidem A' ea est Anonymi *Geographiæ expositio compendiaris* (Ἰποτύπωσις γεωγραφίας ἐν ἐπιτόμῳ) cujus apographum chartaceum ipsi laterculo subjunctum est. Constat in apographo capitibus quatuordecim quorum primum inscribitur Ἀναμέτρησης τῆς ὅλης γῆς, atque incipit Ἡ τῆς ὅλης γῆς περίμετρος. Desinit totum opus in verba ἡ μὲν δὴ καθ' ἡμᾶς Θάλασσα τοιαύτη (cf. Geogr. Gr. min. ed. Didot. II, p. 494-509). Ad caput xii (IB'. Περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνέμων) appingitur in apographo schema duodecim ventorum. Insunt margi-

nibus nomina geographica certo ordine disposita quæ omnia exscripsi (vide infra, pagg. 72-74 ed. nostræ).

Numeri vero E', ε', Z' sunt libelli tres Arriani nomine inscripti quorum nonnisi brevissima mentio superest titulorum una cum primis atque ultimis verbis, scilicet :

E'. Tit. Ἀριανοῦ περίπλους Εὐξείνου Πόντου ἐκατέρων τῶν ἡπείρων τῶν παρὰ τὴν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην διηκουσῶν· α' Βιθυνίας τῆς πρὸς τῷ Πόντῳ περίπλους· β' Παφλαγονίας· γ' τῶν δύο Πόντων· δ' τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μερῶν τοῦ Πόντου· ε' Θράκης τῆς πρὸς τῷ Πόντῳ.

Inc. Αὐτοκράτορι Τραϊανῷ Ἀδριανῷ Σεβαστῷ Ἀριανός. Κατὰ τὸν Θράκιον Βόσπορον καὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου Πόντου

Expl. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ περίπλους τῆς Μαιώτιδος λίμνης στίδια , θ μιλ. , ασ.

ε'. Tit. Ἀριανοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Τραϊανὸν [ἐν] ἧ⁽¹⁾ καὶ περίπλους Εὐξείνου Πόντου.

Inc. Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τραϊανῷ Ἀδριανῷ Σεβαστῷ Ἀριανός χαίρειν. Εἰς Τραπεζοῦντα ἤκομεν πόλιν Ἑλληνίδα

Expl. ἐπὶ Βόσπορον τὸν Θράκιον καὶ πόλιν Βυζάντιον. In fine subscribitur : . Ἀριανοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Τραϊανὸν ἐν ἧ καὶ Περίπλους Εὐξείνου Πόντου.

Z'. Tit. Ἀριανοῦ περίπλους τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης.

Inc. Τῶν ἀποδεδειγμένων ὁρμῶν

Expl. εἴτα (Palatinus εἴτε) καὶ θεῖα τινὶ δυνάμει θεῶν ἀνερευνητά ἐστὶ. In fine subscribitur : Διώρθωται οὐ πρὸς σπουδαῖον ἀντίγραφον.

De numero Θ' qui fuit Philonis Byzantii libellus *De septem orbis spectaculis* nihil comperimus præter titulum Φίλωνος Βυζαντίου περὶ τῶν ζ' Θεαμάτων.

Si nunc codicis partem Geographicam qualis olim fuit ex prædictis fragmentis restituere aggrediamur, necesse est primo loco ponamus Cl. Ptolemæi Geographiam cui subiectus fuerit Anonymus ille *De geographia in sphaera intelligenda* (Διάγνωσις κ. τ. λ.) qui folio membranaceo septimo continetur. Ceteri deinde sequuntur hoc ordine :

A'. Anonymi Geographiæ expositio compendiaria (chart.).

B'. Agathemeris Geographiæ informatio (membr.).

Γ'. Libellus De ventis Aristotelicus (membr.).

Δ'. Dionysii Byzantii Anaplos Bospori (membr. chart.).

E'. Arriani Periplus Euxini Ponti I, deest.

⁽¹⁾ Codex Palatinus ponit ἐν ἧ, sed noster semel habuisse videtur ἧ omisso ἐν. Est forte

vestigium scripturæ priscæ ἧ vel ἥ, scilicet *Epistola quæ est etiam Periplus*.

- ζ'. Arriani Periplus Euxini Ponti II, deest.
 Z'. Arriani Periplus maris Erythræi, deest.
 H'. Hannonis Periplus Libyæ (chart.).
 Θ'. Philonis Byzantii de septem orbis spectaculis, deest.
 I'. Chrestomathia ex Strabone (membr.).
 IA'. Plutarchus De fluviis (membr.).

Quorum numeri A', Γ', H', IA' integri vel in membranis ipsis vel in apographis chartaceis ad nos pervenerunt; numerus autem Δ' (scilicet Dionysii Anapli) partim membranis, partim chartis continetur, ita tamen ut lacuna folii unius intersit inter utramque partem; numerorum B' et I' nonnisi brevissima fragmenta membranacea penes nos sunt; numeri vero E', ζ', Z', Θ' omnino desiderantur.

Jam vero illud notandum, ea quæ in membranis atque apographis Parisinis desunt occurrere pleraque in codice Londinensi Musei Britannici additio 19391, ex quo finem Anapli et alia quædam Geographica vir clarissimus Joannes Yates ante paucos annos descripsit atque edidit⁽¹⁾.

Ultimo loco ponendi Paradoxographi atque Epistolographi græci duodecim quorum nullum invenimus vestigium, quippe qui jampridem in codice defuisse videantur.

CAPUT VI.

DE CODICE ARCHETYPICO.

Si quis indicem supra memoratum cum nostris membranis et cum Palatino codice contulerit, adhibita etiam ratione libri Londinensis, inveniet seriem scriptorum in archetypo unde omnes velut ex communi fonte fluxerunt fuisse hanc⁽²⁾ :

⁽¹⁾ De codice Londinensi consule : 1° Epistolam Friderici Madden recensentis in diario « *The Athenæum* » (1856, p. 299) codices ab homine Græco Simonide anno 1853 ex Oriente in Britanniam allatos; 2° Commentationem Caroli Stewart de argumento eodem (*Biographical Memoir of Constantine Simonides*, London, 1859); 3° Notitiam codicis Londinensis a Joanne Yates editam sub titulo « *Some account of a volume containing portions*

of Ptolemy's Geography and of the « Geographi Græci minores » in Transactions of the royal Society of Literature (sec. series, vol. VIII, London, 1866); 4° Recensionem codicis ejusdem a Carolo Müllero factam ac nuperrime editam in *Fragm. Hist. Græc.* vol. V. Parisiis, Didot, 1870. Introduct. pagg. xvi-xvii.

⁽²⁾ INTERPRETATIO SIGLORUM. A sunt membranæ Parisinæ nuper inventæ; A¹ est apo-

- * 1. Anonymi Geographiæ expositio compendiariorum (A¹, A², L, B C D).
- * 2. Anonymus De geographia in sphaera intelligenda (A, B C D).
- * 3. Agathemerii Geographiæ informatio (A, A², L, B C D).
- * 4. Libellus De ventis Aristotelicus (A, A²).
- * 5. Dionysii Byzantii Anapli Bospori (A, A¹, A², L; initium apud B C D).
- * 6. Arriani Periplus Euxini Ponti I (A², L; sine initio P).
- † 7. Arriani liber cynegeticus (P).
- * 8. Arriani Periplus Euxini Ponti II (A², L, P).
- * 9. Arriani Periplus maris Erythræi (A², L, P).
- * 10. Hannonis Periplus Libyæ (A¹, A², L, P).
- ** 11. Philo Byzantius De VII orbis spectaculis (A², L, P).
- * 12. Chrestomathia ex Strabone (A, A², L, P).
- * 13. Pseudo-Plutarchus De fluviis (A, A², P).
- ** 14. Parthenii Historiæ amatoriarum (A², P).
- ** 15. Antonini Liberalis Metamorphoseon liber (A², P).
- ** 16. Hesychii Illustris Origines Constantinopolitanæ (A², P).
- ** 17. Phlegon Trallianus De mirabilibus et longævis (A², P).
- ** 18. Phlegon Trallianus De Olympiis (A², P).
- ** 19. Apollonii Dyscoli Historia commentitia (A², P).
- ** 20. Antipatri Carystii Historiarum mirabilium collectanea (A², P).
- *** 21. Hippocratis Epistolæ (A², P).
- *** 22. Themistoclis Epistolæ (A², P).
- *** 23. Diogenis Cynici Epistolæ (A², P).
- *** 24. Bruti Epistolæ (A², P).

Sunt igitur viginti quatuor libelli, variorum auctorum nominibus inscripti, e quibus nemo non videt solos eos qui numeris 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 13, designantur ad corpus Geographorum Græcorum minorum pertinere. Quos undecim scriptores uno asterisco (*) distinxi. Ceteri autem sunt magna ex parte *παράδοξογράφοι*, videlicet ii qui habent numeros 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, quos omnes duplici asterisco (**) notavi. Quatuor vero ultimi (sub numeris 21, 22, 23, 24) sunt *ἐπιστολογράφοι* atque tribus asteriscis (***) indicantur. Quod attinet ad librum Arriani cynegeticum, videtur propter solum auctoris nomen inter utrumque Ponti Euxini Periplus a librario insertum fuisse.

graphum chartaceum cum iisdem membranis conjunctum; A² est laterculus græce scriptus ad easdem membranas pertinens; B C D sunt codd. Parisini 1405, 1406,

2554, quibus Anapli exordium continetur; L est codex Londinensis Musei Britannici addititius 1939; P est codex Palatino-Heidelbergensis 398.

Itaque, mea quidem sententia, codex archetypus ex tribus codicibus conflatus fuit, scilicet codice uno Geographorum, et duobus codicibus quorum alter Paradoxographos, alter Epistolographos Græcos continebat. Quænam ex codice illo Geographorum in membranis nostris vestigia supersint, jam antea dictum est.

Si quis undecim illos scriptores quos uno asterisco notavi cum illis composuerit qui codice Geographorum Græcorum minorum Parisino suppl. gr. n° 443⁽¹⁾ continentur, habebit corpus vel σύνταγμα Geographorum Græcorum minorum fere integrum, sed in duos tomos divisum, quales verisimile est in bibliotheca Alexandrina olim extitisse, ubi cum Ptolemæo et Strabone ad universam Geographorum Græcorum collectionem pertinebant. Neque ullus dubito quin ad eandem collectionem referendæ sint tabulæ illæ geographicæ ab Agathodæmone Alexandrino mechanico delineatæ, quarum codex Ptolemæi Parisinus n° 1401 specimina tradit pulcherrima, quibusque totus orbis antiquus per singulas partes depictus continetur.

CAPUT VII.

DE RATIONE SCRIPTURÆ.

Scriptura membranarum quibus Dionysii Anapli traditur spissa, minuta, præfert, ut jam antea dictum est, indolem sæculi decimi tertii ineuntis. Numerus versuum in quavis pagella est circiter 45, exceptis tamen pagellis iis quæ inscriptiones vel subscriptiones librorum continent rubricatas atque litteris grandioribus exaratas, unde fit ut in una vel altera pagella numerus versuum paulo minor existat. Atramentum fere in omnibus bene servatum, sed ruber liquor quo notæ marginales pleræque appictæ fuerunt hic illic evanuit, ita ut quædam haud distincte appareant. Quod vero ad rationem palæographicam attinet, præbet codex compendia scripturæ et quas vocant *ligaturas* magno quidem numero, sed eadem fere cum illis quæ in aliis ejusdem ætatis codicibus occurrunt, ita ut omnia certa lege explicari queant. De ce-

⁽¹⁾ De hoc codice consule: 1° E. Miller *Périple de Marcien d'Héraclée, Épitome d'Artémidore d'Éphèse, Isidore de Charax, etc., d'après un manuscrit grec de la Bibliothèque*

royale (Paris, Imprimerie royale, 1839, in-8°); 2° Letronne *Journal des Savants* 1839, p. 231 et sqq.; 3° C. Müller *Geogr. Gr. min.* t. I, p. xi.

teris quæ ad scripturam pertinent, hæc inprimis notatu digna visa sunt :

1° INTERPUNCTIO in codice prorsus incerta ac plerumque sensui adeo contraria, ut textus ipse prava verborum distinctione corrumpatur. Exempli causa in Dionysii Anaplo (p. 6, l. 16) scribitur *τομή, νῆσον εἶναι* ubi legendum *τὸ μὴ νῆσον εἶναι* quia agitur de montano jugo *ne urbs sit insula* prohibente. In alio apud eundem Dionysium loco (p. 8, l. 4) quo laudatur *littus nullo optimorum ad capturum piscium deterius* scribitur in codice *αἰγιαλὸς χωρίον, οὐδενὸς* ubi distinguendum *αἰγιαλὸς, χωρίον οὐδενὸς*. Unde etiam in sequentibus hæsit librarius inter *χείρων* et *χεῖρον*. Legendum autem *χεῖρον*, quippe quum adjectivum ad *χωρίον* referatur, non autem ad *αἰγιαλὸς* ut librario visum est.

2° ACCENTUS interdum in codice duplicatur, verbi gratia in vocabulis *δν* (scriptum *δ'ν*) et *δὲ* (scriptum *δὲ'*). Ceterum in accentu librarius fallitur sæpe, qui ponit *Θῆρας* pro *Θήρας* (Anapl. Bosp. p. 9, l. 12) et *ἀρπαγῆν* pro *ἀρπαγῆν* (ibid. p. 13, l. 1).

3° NOMINA PROPRIA sæpissime indicantur lineola leviter inflexa (~), quæ vocabulo superinducta est. Sic in Pseudo-Plutarchi libello De fluviis scribitur *μωδώνιος καὶ ἀλεξιρόης* ubi vulgo *Μύγδονος καὶ Ἀλεξιρόης* (XII, 1, vide infra, p. 86). Sic etiam in libello eodem notatur nomen *Dercyllus* (*Δέρκυλλος*) hoc modo : *δέρκυλλ'* (ibid. XIX, 14).

4° NOTÆ RUBRICATÆ margini codicis appictæ non fuerunt eadem manu, qua textus, exarata. Nam lectio est interdum diversa, ut in Pseudo-Plutarchi libello De fluviis (XII, 11, infra p. 87 et 94) ubi lapis qui reperitur prope fluvium Sangarim dicitur in textu quidem *αὐτόγλυκος*, in margine vero *αὐτόγλυφος*. Utraque manus ejusdem est temporis, sæculi circiter XIII^{mi} ineuntis. Sed altera scriptura, notarum scilicet, videtur ad correctorem referenda. Correctiones autem vel ex Palatino, vel ex alio simillimo ejusdem familiæ codice fluxerunt.

5° COMPENDIA SCRIPTURÆ non ductibus modo calami et quas vocant *ligaturis*, inde a sæculo undecimo in codicibus usitatissimis, sed aliis etiam notis vetustioribus constant, quibus una vel plures litteræ inter-

ciduntur, præsertim vocales. Habet enim codex abbreviationes ejusmodi :

$\overline{\mu\sigma}$ = μητρός.

$\overline{\mu\rho\alpha}$ = μητέρα.

$\overline{\alpha\nu\iota\eta}$ = ἀνθρωπίνη.

$\overline{\phi\iota\lambda\acute{\alpha}\nu\omega\varsigma}$ = φιλανθρώπως.

$\overline{\epsilon\sigma\tau\omega\sigma\epsilon\nu}$ = ἐστάρωσεν (ubi cavendum ne quis legat ἐστρωσεν).

$\overline{\alpha\nu\theta\omega\mu\iota\mu\omicron\varsigma}$ = ἀνθρωπόμιμος (ubi cavendum ne quis legat ἀνόμιμος).

Compendium scripturæ quo diphthongus *eu* exprimitur interdum cum vocali *a* confunditur. Nempe in libello Pseudo-Plutarchi De fluviis supra laudato ubi legitur ἀφορίαν (XVI, 1, p. 654 ed. Müll.), codex noster ponit εὐφορίαν. Unde forte Ἀπαθίππης mutandum in Εὐπαθίππης (ibid. VII, 1, vide infra p. 96).

6° PUNCTUM DUPLEX non solum vulgo vocalibus I et Y superinducitur (ĩ, ŷ), quod fieri solet in aliis ejusdem ætatis codicibus, sed occurrit in his membranis etiam iis scripturæ compendiis superinductum quibus vocalis I implicita continetur, nempe syllabis *iu* et *is* (ĩu, is), et notis quibus verbum ἐστὶ vel ἐστὶν exprimitur : quem scribendi morem rarius inveni in codicibus.

7° IOTA SUBSCRIPTUM, quod in codicibus sæculi decimi plerumque adscribitur, ut mos est in marmoribus, in codice nostro fere ubique negligitur. Sic, exempli causa, habet in Anaplo Bospori :

$\overline{\alpha\pi\omega\kappa\iota\sigma\alpha\nu}$ = ἀπώκισαν.

$\overline{\theta\rho\acute{\alpha}\kappa\iota\omicron\nu}$ = Θράκιον.

$\overline{\eta}$ = ἦ.

$\overline{\omicron\lambda\iota\gamma\omega}$ = ὀλίγω.

$\overline{\pi\epsilon\rho\iota\beta\acute{o}\lambda\omega}$ = περιβόλω.

$\overline{\kappa\upsilon\kappa\lambda\omega}$ = κύκλω.

$\overline{\eta\tau\iota\acute{\alpha}\tau\omicron}$ = ἡτιάτο.

$\overline{\chi\rho\epsilon\iota\alpha}$ = χρεία.

$\overline{\acute{\alpha}\sigma\alpha\phi\epsilon\iota\alpha\ \kappa\alpha\iota\ \pi\lambda\acute{\alpha}\nu\omega}$ = ἀσαφεία καὶ πλάνω.

$\overline{\eta\rho\omicron\nu\nu}$ = ἦρουν.

$\overline{\sigma\kappa\acute{\epsilon}\pi\eta}$ = σκέπη.

$\overline{\theta\alpha\lambda\acute{\alpha}\tau\iota\eta}$ = θαλάττη.

$\overline{\chi\rho\tilde{\omega}}$ = χρῶ (ubi cavendum ne confundatur cum χρῶ a χράομαι).

ἀφορία = ἀφορία.
Θεῶ = Θεῶ κ.τ.λ.

8° IOTACISMUS frequenter in codice nostro reperitur. Sic, exempli gratia, scripturas præbet sequentes :

ιλύν = ειλύν.
πόλης = πόλεις.
ἀρτη = ἀρτι.
ἐκδόχιον = ἐκδοχεῖον.
αἰάντιον = αἰάντειον.
νιρέα = νηρέα.
ἀμυνόμενοι = ἀμυνομένη.
ιμέρω ποταμῷ = *lenissimo* (ἡμέρῳ) *fluvio* ap. Gill.

Cum istis conferenda sunt ea quæ olim notavi in commentatione palæographica de codice Poliorceticorum vetustissimo (Introductio p. xxii).

CAPUT VIII.

DE CODICE GILLIANO.

Utrum codex quo Gillius usus est ad inchoandam versionem atque excribendum commentarium idem fuerit ac noster necne, jam inquirendum. Quod ut clarius appareat, duplex instituenda videtur investigandi ratio, eorum scilicet locorum in quibus codex Gillianus conspirat cum codice nostro vel differt ab eo, ita ut primum quænam sint utrique codici communia, deinde quibus alter ab altero discrepet colligere queamus.

Loci in quibus Gillius græcum textum excribens consentit cum codice nostro sunt hi ⁽¹⁾ :

- P. 7, l. 5. Κόρης] *quam nominat Κόρην* Gc.
Ibid. l. 16-17. κατὰ δὲ ἀπόδασιν τῆς Θαλάττης] κατὰ ἀπόδασιν τῆς Θαλάσσης
Gb. κατὰ ἀπόδασιν τῆς Θαλάττης Gc.
P. 8, l. 15. Κῆπος] *locus appellatus Κῆπος* Gb.
P. 9, l. 3. Ἀψασιεῖον. Ἀψάσιος] *eadem nomina ponit Gb, qui addit : ita*

⁽¹⁾ Lectio codicis ponitur in sequentibus prior cum signo]. Parte altera posui locum Gillii, qui notatur Gb quotiescumque per-

tinet ad libros III *De Bosphoro Thracio*, et Gc quotiescumque referendus est ad libros IV *De topographia Constantinopoleos*.

vocatur a Dionysio, nisi codicis erratum sit. Præterea habet Apsasius Gc.

- P. 10, l. 6. Σαπρὰ Θάλασσα] idem nomen Gb. *Inde supra Thalassa Gc* (ubi manifesto corrigendum *supra* in *Sapra*).
- Ibid. l. 15. Βλαχέρνας] *Blachernas Gb. Idem Gc.*
- P. 11, l. 4. εὔβοα] *boum nutricibus Gb. Unde videtur in codice Gilliano idem erratum fuisse atque in nostro. Ipse conjeci εὔβοα.*
- P. 12, l. 10. τύποι] *typi Gb.*
- P. 21, l. 4. ὁμοίαν ἀνδριάντος] *similem statuæ virili Gb. Sed ibi corrigendum similis. Unde videtur erratum idem in utroque codice fuisse. Ipse in textu græco conjeci ὁμοία.*
- P. 31, l. 5. Γρωνυχία] *Gronuchia Gb.*
- Ibid. l. 11. ἐπ' αὐτῷ Ὀξύρρουν ἀκρα] *verba eadem repetit Gb, qui deinde vertit: in ipso vel post ipsum est promontorium Oxyrrhoum.*
- P. 32, l. 1. ἐπὶ δ' αὐτῷ] *ἐπὶ δὲ αὐτῷ Gb.*
- Ibid. l. 8. Βλάχην] *Chalcedonii ipsam insulam appellant Βλάχην Gb.*
- Ibid. l. 13. περίρρουν] *περίρρουν promontorium Gb.*
- Ibid. l. 14. Λυκάδιον = Κυκλάδιον] *Lycadium sive Cycladion Gb, qui inter utrumque hæsit ut noster codex.*
- P. 33, l. 1. Ἀκραι Φοιζοῦσαι] *Φοιζοῦσαι ἀκραι ex eo nominate Gb.*

Lacunas quas notavi p. 13, l. 11, ubi agitur de ponte Philippi, et p. 14, l. 10, ubi inter loca Canopum et Chæragia nomen loci excidit, sensisse non videtur Gillius. Easdem lacunas in nostro codice tacitus admisit librarius.

Sunt autem alii loci, neque illi pauciores, in quibus Gillius aliquantum recedit a codice nostro. Quos nunc ex altera parte apponere juvat:

- P. 5, l. 11. Ἰνώ τὴν Ἰνάχου] *Io Inachi Gb. Recte correctum.*
- P. 6, l. 1. λιτός] *lapis Gb (quasi legisset λίθος).*
- P. 7, l. 9. οἱ σὺν Δαρεῖω] *in expeditione Cyri Gb, qui Darium et Cyrum confundit.*
- P. 9, l. 15. Περαικός] *Piræicus Gb.*
- P. 13, l. 11. Αὐλεών] *Aulona Gb.*
- P. 14, l. 4. Κάνωπος Κυβοί] *Cubi Canopi Gb (qui forte credidit Κάνωπος esse genitivum a Κάνωψ).*
- Ibid. l. 6. τιναι] *nonnulli Gb (quasi legisset τινες).*
- Ibid. l. 8. Μείζων ποταμός] *Cison fluvius Gb (quasi esset Κείσων).*
- P. 15, l. 4. ἰσθμός] *Isthmicum promontorium Gb (quasi retulisset nomen ἰσθμός ad ἀκρωτήριον).*
- Ibid. l. 7. Συκίδες] *Sycodes Gb.*

- P. 15, l. 13. *συμφης*] *Symphas* Gb (qui credidit esse nomen proprium).
 P. 16, l. 7. *άσωτος*] *luxuriosis* Gb (quasi legisset *άσώτοις*).
 P. 19, l. 5. *τρητοί*] *tria* Gb (quasi legisset *τρίτοις*).
 P. 20, l. 5. *Λευκία*] *Latiades* Gb.
 Ibid. l. 12. *Βυθίας*] semel *Bythios* Gb.
 Ibid. l. 16. *Βάκα*] *Bacca* Gb.
 P. 31, l. 3. *Αλετοῦ Ρύγχος*] *Λετόρηχον* Gb.
 Ibid. l. 8. *Κατάγγιον*] *Κατάγγειον* Gb.
 P. 34, l. 3. *Ράχητος*] *Charetis* Gb. Recte correctum.
 Ibid. l. 8. *Ἡραγόρα*] *Hermagora* Gb.
 Ibid. l. 9. *Ἰμέρω ποταμῶ*] *lenissimo fluvio* Gb (quasi legisset *ἡμέρω*).

Ex his etsi quædam ad temerariam codicis interpretationem vel etiam emendationem referenda sunt, sunt tamen alia quæ ex lectionum diversitate orta esse videntur, v. g. *Αύλεων* et *Aulona*, *Μελζων ποταμός* et *Cison fluvius*, *Συκίδες* et *Sycodes*, *Αλετοῦ Ρύγχος* et *Λετόρηχον*, *Ἡραγόρα κρήνη* et *fons Hermagora*. Præterea in loco (p. 11, l. 6-10) ubi laudantur versus oraculi, habet duo quidem versus codex, tres vero Gillius. Epigramma autem Bovis (p. 36) quod in textu habet Gillius, codex noster ad calcem rejicit. Hoc quoque notandum, ambitum urbis Byzantii, qui in codice triginta quinque stadiorum (*τριακονταπέντε στάδιων*) dicitur, esse apud Gillium stadiorum *circiter quadraginta* ⁽¹⁾. Certe codex quo usus est Gillius integer fuit, quippe quum ea quæ in codice nostro jactura ut videtur folii unius interierunt ⁽²⁾ latine verterit.

Quibus attente perpensis, non ausim affirmare membranas nostras easdem esse quas tractavit Gillius, imo crediderim Gillium codice quodam usum fuisse qui ad alteram familiam pertinet, ad eam scilicet unde Palatinus defluxit, ac fortasse iis ipsis foliis membranaceis quæ hodie initio codicis Palatini desiderantur.

CAPUT IX.

TESTIMONIA VETERUM SCRIPTORUM

DE DIONYSIO ANAPLI AUCTORE.

Jam veniamus ad testimonia veterum de Bosporici Anapli auctore.

⁽¹⁾ Vide infra, pag. 4, l. 10 et not. — ⁽²⁾ Vide lacunam infra, pag. 24-30.

Stephanus Byzantius, sub verbo *Χρυσόπολις*, ait : *Χρυσόπολις, ἐν Βιθυνίᾳ, πλεσίον Χαλκηδόνος τὸν ἀνάπλου πλέοντι ἐν δεξιᾷ. . . Διονύσιος δ' ὁ Βυζάντιος, τὸν ἀνάπλου τοῦ Βοσπόρου γράφων, περὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τάδε φησί· Κέκληται δὲ Χρυσόπολις, ὡς μὲν ἐνιοί φατιν, ἐπὶ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας ἐνταῦθα ποιοιμένων τοῦ προσιόντος ἀπὸ τῶν πόλεων χρυσοῦ τὸν ἀθροισμὸν· οἱ δὲ πλείους ἀπὸ Χρύσου παιδὸς Χρυσήδου καὶ Ἀγαμέμνονος. — Suidas, sub verbis *Διονύσιος Βυζάντιος*, ait : *Διονύσιος Βυζάντιος ἐποποιός. Περιήγησιν τοῦ ἐν τῇ Βοσπόρῳ ἀνάπλου. Περὶ Θρήνων· ἔστι δὲ πόλιμα μεσλὸν ἐπικηδείων. — Eudocia Macrembolitissa in opere quod inscribitur *Ἰωνιδά* seu *Violarium*, quodque continetur in codice olim Colbertino 274 postea Regio 3057 quem edidit vir clarissimus d'Ansse de Villosion ⁽¹⁾, recenset Dionysium Byzantium inter poetas hisce verbis : *Διονύσιος Βυζάντιος ἐποποιός· ἔγραψε περιήγησιν τοῦ ἐν τῇ Βοσπόρῳ ἀνάπλου· περὶ Θρήνων· ἔστι δὲ πόλιμα μεσλὸν ἐπικηδείων.***

Si quis hæc tria testimonia contulerit, facile animadvertet Suidæ atque Eudociæ testimonium ex uno eodemque fonte fluxisse, atque inter se consentire. Etenim apud utrumque Dionysius Anapli scriptor cum altero Dionysio auctore Periegeseos poeticæ confunditur, nisi forte unus et idem Dionysius Byzantius scripserit orbis antiqui Periegesin versibus epicis et Anaplum Bosporicum prosa oratione. Quod vero attinet ad poemata *περὶ Θρήνων* quæ ab iis una cum Anaplo memorantur, ea videntur ad alium auctorem referenda, quippe quum totus ille de variis Dionysiis apud Suidam et Eudociam locus summa perturbatione laboret. Testimonium vero Stephani Byzantii, a præcedentibus diversum, certe ad Dionysium nostrum spectat, et Bospori Anaplum diserte laudat, atque etiam locum refert quo urbs Chrysopolis nominatur. Quem de urbe Chrysopoli locum nunc videmus verbo tenus ex ipso Anaplo descriptum fuisse, excepta aliqua lectionum varietate ⁽²⁾. Illud jam Gillius olim suspicatus erat, qui in libro *De Bosporo Thracio* tertio ⁽³⁾ postquam locum de urbe Chrysopoli ex Dionysio latine vertit, pergit in hunc modum : « Ex his Dionysii verbis facile assequimur Bospori Anaplum esse Dionysii illius Byzantii antiquissimi scriptoris Nam Stephanus antiquus urbium scriptor su-

⁽¹⁾ *Anecdota Græca*, t. I, p. 132. — Cf. codicem Parisinum græcum, n° 3057, f. 176.

⁽²⁾ Vide infra, pag. 33, l. 9.

⁽³⁾ Ed. princ. pag. 236.

«periora Dionysii verba affert. Neque solum ex his Stephani
«verbis cognoscimus Dionysii Anaplum esse Stephano antiquiorem,
«sed etiam ex ipsius Anapli discursu percipimus illum scripsisse Bos-
«pori Anaplum antequam Severus Byzantium evertisset.» Quæ con-
gruunt cum iis quæ ipsi mox disputabimus.

CAPUT X.

DE DIONYSII BYZANTII ÆTATE, FIDE, DICENDI GENERE.

Si testimonia veterum quæ de Dionysio Byzantio ad nos pervene-
runt respexeris, nullum invenies quo certa scriptoris ætas definiri
possit. Sed ex ipso opere liquet scriptum fuisse Anaplum ante annum
post Christum natum 196, quo Septimius Severus imperator Byzan-
tium funditus evertit. Etenim omnia tanquam præsentia atque integra
Dionysius descripsit, quæ, eversa urbe, recensere non potuisset. Quod
si quibusdam doctis viris aliter visum est, decepti sunt errore Gillii
quî quum suo tempore nihil nisi campos ubi vetus Byzantium fuit
cerneret in quibus *etiam periere ruinæ*, illarum rerum quas oculis viderat
Dionysius tanquam præteritarum ipse recordatur. Quod clarius appa-
rebit ex locis aliquot Græci exemplaris cum Latina Gillii interpreta-
tione comparatis :

Pag. 6, l. 7 : Ἰπὸ δὲ τῶν νεῶν τοῦ
Ποσειδῶνος ἐνδοθεν μὲν τοῦ τείχους
στάδια καὶ γυμνάσια.

Ibid. l. 10 : Ἰποδέχονται δὲ τῆς
ἄκρας τὴν πρῶτην περιαγωγὴν τρεῖς
λιμένες.

Pag. 7, l. 1 : Ἐπειτα Γῆς Ὀνησιδώρας
τέμενος ὑπὲρ τῆς θαλάσσης.

Ibid. l. 5 : Μακρὸν δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ
Δήμητρος καὶ Κόρης παράλληλα (sub-
audi τεμένη).

Gill. ed. princ. p. 55 : *sub templo Nep-*
tuni intra urbis murum.
. ERANT stadia et gymnasia.

Id. ibid. *primam promontorii Bosporii*
conversionem EXCIPIEBANT tres
portus.

Id. ibid. *Post ERAT templum Telluris*
super mare.

Id. ibid. *Paulo supra Telluris ædem*
ERANT templa Cereris et Proserpinæ pa-
ria.

Et sexcenta alia ejusdem notæ, quæ enumerare longius foret. Unde
jam liquet non Dionysium græce scribentem, sed Gillium latine ver-
tentem omnia tanquam præterita memorasse. Itaque merito videtur in
reprehensionem aliquam negligentiae incurrere Gillius propter minus
accuratum vertendi genus quo sua auctori tribuit.

Si quis Dionysium sequioris ævi scriptorem fuisse existimaverit atque rerum Græcarum et historiæ patriæ ignarum exstitisse propter errorem istum quo Darius cum Cyro confunditur, hoc quoque Gillii, non Dionysii vitium esse, ex textu Græco cum interpretatione Gilliana comparato paulo infra videbit. Nam Gillius in versione latina ⁽¹⁾: *Illud enim Persæ exusserunt in expeditione Cyri contra Scythas*. Dionysius autem ita loquitur in codice ⁽²⁾: Τὸν μὲν γὰρ οἱ σὺν Δαρείῳ Περσῶν κατὰ τὴν ἐπὶ Σκύθας ἑλασιν ἐνέπρησαν. Unde nomen quidem Cyri a Gillio, nomen vero Darii a Græco Anapli auctore scriptum fuisse manifesto apparet.

Præterea illud notandum, res gestas quas memorat Dionysius esse omnes ævi vetustioris, scilicet recordationem illam bellorum Medicorum Gillii errore depravatam, nunc vero restitutam; deinde paulo infra mentionem pontis a Philippo Macedonum rege Byzantium obsidente constructi ut Sinus Ceratini ripam utramque jungeret ⁽³⁾; denique templum in honorem Ptolemæi Philadelphi a Byzantiis dedicatum, quod aliunde non novimus ⁽⁴⁾. Addendi sunt Galatæ fanum Asiaticum populati et Callimedes Seleuci exercitus dux ⁽⁵⁾. Omnium autem recentissimum est ara Apollinis in Cyaneis a Romanis statuta, qui locus etiamnum in Græco textu desideratur, in Gilliana autem versione superest. Quæ ara in honorem Caii Cæsaris, teste Gillio, erecta est ⁽⁶⁾. Unde videtur Dionysius eo tempore, quo jam Romani Asiam obtinebant, scripsisse. Neque hoc silentio prætermittendum est, in fano Asiatico statuam æream memorari cujus descriptio adeo mire congruit cum Philostrati loco, ut conjicere liceat Dionysium Anapli scriptorem et Philostratum Imaginum auctorem vel cœtaneos exstitisse, vel certe minimo temporum intervallo fuisse separatos ⁽⁷⁾.

Si nunc, hæc indicia sequuti, paulo tutius de ætate scriptoris nostri judicare voluerimus, statuemus eum sæculo post Christum natum secundo exeunte, ante annum 196 quo Septimius Severus Byzantium evertit, scripsisse.

Quæ autem fuerit Dionysii in scribendo Anaplo fides, vel ex eo apparet quod ipse, tanquam Pausanias Descriptionis Græciæ auctor, in

⁽¹⁾ Ed. princ. pag. 55.

⁽²⁾ Vide infra, pag. 7, l. 9, et nostram Adnotationem criticam, pag. 45.

⁽³⁾ Vide infra, pag. 13, l. 11, et nostram Adnotationem criticam, pag. 48.

⁽⁴⁾ Vide infra, pag. 17, l. 3.

⁽⁵⁾ Vide infra, pag. 29, l. 19 et 24.

⁽⁶⁾ Vide infra, pag. 28, l. 23, et notam ad hunc locum.

⁽⁷⁾ Vide infra, pag. 29, l. 25-26.

re præsenti fuit atque omnia velut *ἐξ αὐτοψίας* descripsit. Locorum apud eum recensensus plenissimus : etenim a Byzantio profectus omnia Bospori littora perlustrat, primum sinus qui Cornu dicitur utramque ripam, deinde freti oram Europæam, denique Asiatica littora. Quæ autem mythologica ad locorum descriptionem accedunt, ea videtur non omnia credulus accepta retulisse, sed acri interdum iudicio distinxisse. Cujus rei exemplum habes initio ⁽¹⁾ ubi duplex de Bosporii promontorii nomine refertur sermo, et fine ⁽²⁾ ubi describitur statua Bovis in littore Asiatico prope Chalcedonem sita et inquiritur de origine ejus atque appellatione. Alio loco ⁽³⁾ sinceram incorruptamque fidem ipse testatur, quum ait se nihil supprimendo veritatem dicturum (*εἰ χρηὴ μὴδὲν ὑποσείλαμενον τᾶληθὲς εἰπεῖν*).

Quod vero ad dicendi genus attinet, quæsitæ atque affectatæ elegantiae crimine non caret, Pausaniam in hoc quoque æmulatus. Præterea vetustum quiddam atque, ut ita dicam, *ἀρχαῖον* redolet oratio, quippe quæ ad Thucydidis imitationem composita esse videatur.

Hactenus de Dionysio Anapli auctore.

⁽¹⁾ Vide infra, p. 5, l. 9 et sqq. — ⁽²⁾ Vide infra, p. 34, l. 5. — ⁽³⁾ Vide infra, p. 31, l. 9.

ORDO ANAPLI

SIVE LATERCULUS LOCORUM

QUOTQUOT APUD DIONYSIUM BYZANTIUM COMMEMORANTUR.

Ex centum et quinquaginta locorum nominibus quæ auctor Anapli recensuit, centum quidem integra hodie ex membranis restituta et Græco sermone conscripta exstant; quinquaginta vero nonnisi ex transcriptionibus Gillianis comperta habemus. Quæ ut quisquis possit uno conspectu comprehendere, totam illorum nominum seriem huc inferendam existimavi. Quo in recensu numeri septuaginta priores (1-70) petiti sunt ex codice Dionysii Græco qui fons est hujus editionis; numeri quinquaginta medii (71-120) suppleti sunt ex versione Gilliana, adhibitis etiam aliorum auctorum testimoniis; numeri autem triginta posteriores (121-150), quemadmodum priores septuaginta, ex ipso textu Græco deprompti fuerunt.

I.

SINUS CERATINUS (ΓΡΑΚΚΕ ΚΕΡΑΣ).

1. Βοσπόριος ἄκρα (promontorium CHERYSOCERAS apud Plin. Hist. Nat. IV, XVIII, 8).
2. Ἐκθεσίου βωμὸς Ἀθηνᾶς.
3. Ποσειδῶνος νεώς.
4. Στάδια καὶ γυμνάσια καὶ δρόμοι νέων.
5. Τρεῖς λιμένες quorum medius postea Νεώριον teste Scholiasta appellatus est (vide infra, notulam II, pag. 56 ed. nostræ).
6. Πύργος.
7. Πεδίον.
8. Γῆς Ὀνησιδώρας τέμενος.
9. Δήμητρος καὶ Κόρης [τεμένη] παράλληλα.
10. Πλούτωνος ἄκρα } δύο νεὼ Ἡρας καὶ Πλούτωνος.
11. Ἡρα[ία ἄκρ]α }
12. Σκιρωνίδες πέτραι.
13. Κύκλα.
14. Σκεδασ[ίου] βωμὸς Ἀθηνᾶς.
15. Μελίας κόλπος.

16. Κῆπος.
17. Ἀψασιεῖον (Jupiter Ἀψάσιος in eo colitur).
18. Μελλαποκόψας (ἐνάκρα).
19. Ἰνγενίδας.
20. Κιτῖός.
21. Περαιῖός.
22. Καμάρα (apud Scholiastam Καμάραι, pag. 38, n° 26 ed. nostræ).
23. Σαπρά Θάλασσα sita ἐν τῷ πυθμένι τοῦ Κέρατος cum quatuor locis :
24. A. Πολυρρήτιον,
25. B. Βαθεία Σκοπιά,
26. C. Βλαχέρνας,
27. D. Ὑπαλῶδες.
28. Κύδαρος ποταμός.
29. Βαρβύσης ποταμός (dictus Βαρβούσης apud Scholiastam, pag. 38, n° 30 ed. nostræ).
30. Σημύστρας βωμός.
31. Δρέπανον ἄκρα.
32. Βονκόλος (λόφος).
33. Μάνδραι.
34. Δρύς (τέμενος Ἀπόλλωνος).
35. Αὐλεὼν κόλπος ubi olim *pons Philippi* (Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης ζεῦγμα).
36. Νικαίου βωμός ἥρωος.
37. Νέος βόλος.
38. Ἀκτῖνα (confer Ἀκτὴ apud Steph. Byz.).
39. Κάναπος.
40. Κῦβοι.
41. Κρηνίδες.
42. Μείζων ποταμός.
43. ἀκροβύθιος nominatus ἐν τοῖς Λουκίου apud Scholiastam qui eum dicit situm esse ἐν τῷ καλουμένῳ Βαθεῖ (vide infra, scholion 38. pagg. 38. 49, 57 ed. nostræ).
44. Χοιράγια.

II.

LITTUS EUROPÆUM.

45. Ἰπποσθένης (τάφος Ἰπποσθένους ἥρωος Μεγαρέως situs ἐπ' ἀκρωτηρίῳ καθ' ὃ ἀρχεται ὁ τοῦ Πόντου προκείμενος ἰσθμός).
46. Συκίδες quæ postea sunt appellatæ Συκαῖ teste Scholiasta (vide infra, scholion 41, pagg. 38, 49, 57 ed. nostræ). Locus hodie nominatur *Galata*, ut Gillio jam visum est.
47. Σχοινίλου τέμενος.

48. Αύλητης.
49. Βόλος.
50. Ἀρτέμιδος Φωσφόρου καὶ Ἀφροδίτης Πραεῖας τέμενος.
51. Ὀσῖρῳδης.
52. Μέτωπον Eurṓpæum.
53. Αἰάντειον.
54. Παλινόρμικον.
55. Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου νεώς.
56. Δελφὶν καὶ Καράνδας.
57. Ἄκρα et Θέρμασις πέτρα.
58. Πεντηκοντορικόν.
59. Τὰ Σκύθον.
60. Ιασόνιον ubi δρυμὸς et βωμός Ἀπόλλωνος.
61. Ῥοδίων περιβολοί.
62. Ἀρχεῖον.
63. Γέρον Ἄλιος (confer *Portus Senum* apud Plin. IV, xviii, 8).
64. Παρέβολος.
65. Κάλαμος καὶ Βυθίας ubi δάφνη Μηδείας.
66. Βάκα ubi λόφος et Μητρὸς Θεῶν ἱερὸν.
67. Ἑστίαι (confer *Estiæ templum Neptuni* apud Plin. V, xliii, 4) nominatæ postea Μιχαήλιον teste Scholiasta (vide infra, scholion 61, pagg. 39 et 57).
68. Κόλπος anonymus apud Dionysium, sed appellatur Φιλεμπόριος sive Φιλεμπόριον apud Scholiastam (vide infra, scholion 63, pagg. 39 et 57).
69. Χηλαί.
70. Δικτύωνης ἱερὸν Ἀρτέμιδος.
(Incipit in textu Græco lacuna.)
71. ΠΥΡΡΗΙΑΣ CYON [Græce videtur fuisse Πυρρίας Κύων].
72. Ῥοώδης (confer ἄκρα Ῥοώδης=κλύδων Ῥοώδης=*promontorium Ῥοῶδες* apud Gill.).
73. ΡΗΙΔΑΛΙΑ vel Φαιδαλία (confer Φιδάλεια apud Steph. Byz. Φειδαλία apud Suid.).
74. Χειμάρρους.
75. PORTUS MULIERUM (confer Γυναικῶν λιμὴν apud Steph. Byz. *Portus Mulierum* apud Plin. IV, xviii, 8).
76. Κυπαρώδης.
77. TEMPLUM HECATÆ.
78. LASTHENES (s:inus *Casthenes* apud Plin. IV, xviii, 8).
79. COMMARODES.
80. BACCHIAE cautes.
81. Θερμημερία.
82. PORTUS PITHECI, quem græce λιμένα Πιθήκου ex Dionysio vocat Gillius.
83. Εὐδίων Καλόν vel Εὐδῖος Καλός (sinus).
84. PHARMACIAS (Φαρμακίας apud Suid. Flumen *Pharmacias* apud Plin. V, xliii, 3.
Recte contulit hodiernum *Therapia* Gillius).

ORDO ANAPLI.

85. Κλειῖδες καὶ Κλειῖθρα τοῦ Πόντου (*Claves et Claustra Ponti* Gill.).
86. ΔΙCΞΑ [Δικαία] petra.
87. Βαθύκολπος sinus.
88. Saronis ara.
89. Καλὸς Ἀγρός.
90. SIMAS promontorium et VENERIS MERETRICIÆ STATUA.
91. SCLETRINAS sinus.
92. ARÆ APOLLINIS ET MATRIS DEÛM.
93. ΜΙΛΤΟΝ promontorium.
94. FANUM Europæum sive *oppidulum* quod græce πολίχνιον vocat ex Dionysio Gillius. In versione Gilliana (p. 27, l. 8 ed. hujus) ubi legitur «*fanum cunctum* contra frontem fani Asiatici situm,» videtur corrigendum *fanum Europæum* contra frontem fani Asiatici situm.
95. TEMPLUM DEÆ PHRYGIÆ (confer Σαραπισίον apud Polyb. IV, xxxix, 6).
96. CHRYSORRHOAS fluvius.
97. CHALCOEA.
98. ΤΙΜΕΑ TURRIS (confer *Thimea turris* in tabula Peutingeriana).
99. PHOSPHORUS locus.
100. EPHESIORUM PORTUS (confer πρὸς τῷ λεγομένῳ Ἐφεσιᾷ apud Hesych. Miles. in *Fragm. Hist. Græc.* IV, p. 152, § 32, ed. Didot).
101. APHRODISIUM.
102. PORTUS LYCIORUM appellatus λιμὴν Λυκίων teste Gillio.
103. Δορίλειον.
104. LICNIAS.
105. GYROPOLIS.
106. DOTINA petra.
107. PANIUM promontorium.
108. CYANÆ Europææ.
109. ARÆ APOLLINIS a Romanis statuta.

III.

LITTUS ASIATICUM.

110. ANCYREUM.
111. PYRGOS MEDEÆ.
112. CYANÆ Asiaticæ.
113. CORACIUM promontorium.
114. Παντελχίον littus.
115. CHELÆ Asiaticæ (vide supra, n° 69, ubi nominantur Χηλαί Europææ).
116. HIERON sive *Fanum Asiaticum* (vide supra, n° 94, ubi nominatur Fanum Europæum). Græce ponit ἱερὸν in commentario Gillius. Confer τὸ καλούμενον ἱερὸν apud Polybium, qui tradit Jasonem ibi duodecim diis sacrificasse (IV, xxxix, 6).

117. ARGYRONICUM vel ARGYRONIUM (confer Ἀργυρώνιον apud Procop. De ædific. I, ix, p. 22 C, ed. Paris.).
118. HERCULIS κλίση.
119. NYMPHEUM ubi INSANA LAURUS = [Δάφνη] Ψυχόνους apud Gillium (confer Δάφνη Μαινομένη apud Arrian. Peripl. P. Eux. cap. xxxvii).
120. ΜΟΥΣΑΡΟΡΙΣ SINUS.
(Desinit in textu Græco lacuna.)
121. Αλετού Ρύγχος ακρωτήριον.
122. Ἄμυκος κόλπος (confer Portus Amyci apud Plin. V, xliii, 3).
123. Γρανυχία πεδῖον quod postea appellatum est Βεννύχιον teste Scholiasta (vide infra, scholion 67, pagg. 39 et 57).
124. Παλώδες (confer Ἰπαλώδες in mari Marcido, supra, n° 27).
125. Κατάγγιον κόλπος, qui postea appellatus est Κατάκιον teste Scholiasta (vide infra, scholion 68, pagg. 39 et 57).
126. Ὀξύρρους ἀκρα.
127. Φρύξου λιμήν.
128. Φιέλα portus Chalcedoniorum.
129. Θέατρον tumulus.
130. Λέμβος ἀκρα.
131. Βλάβη insula sita in ore τοῦ λεγομένου Βαθέος ἐν τῷ Ἀσιανῷ μέρει αἰγιαλοῦ teste Scholiasta (vide infra, scholion 71, pagg. 39 et 57).
132. Ποταμώνιον.
133. Ναυσίκλεια.
134. Ἐχάλα ακρωτήριον.
135. Λυκάδιον vel Κυκλάδιον κόλπος.
136. Ναυσιμάχιον.
137. Κιόνιον.
138. Ἀκραι Ροιζοῦσαι.
139. Δίσκοι.
140. Μέτωπον Asiaticum Metopo Europæo parallelum (vide supra, n° 52).
141. Χρυσόπολις (confer Chrysopolis apud Plin. V, xliii, 3).
142. Βοῦς.
143. Ἡραγόρα κρήνη.
144. Τέμενος ἥρωος Εὐρώστου.
145. Ἰμερος ποταμός.
146. Τέμενος Ἀφροδίτης.
147. Χαλκηδὼν ποταμός.
148. Χαλκηδὼν πόλις (CHALCEDON apud Plin. V, xliii, 2, ubi Proceraas antea dicta, dein Colpasa, postea Cæcorum oppidum. — Confer in nummis ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ).
149. Λιμένες.
150. Τέμενος Ἀπόλλωνος.

INTERPRETATIO SIGLORUM.

- A membranæ olim Batopedianæ nunc Parisinæ sæculo ut videtur XIII° exaratæ.
A¹ apographum chartaceum manu ipsius Μηνᾶ τοῦ Μενωίδου anno 1841 exscriptum.
A² laterculus græce scriptus quo continetur notitia codicis Geographorum vetusti.
B codex Parisinus Græcus 1406.
C codex Parisinus Græcus 1405.
D codex Parisinus Græcus 2554, pars I.
E codex Parisinus Græcus 2554, pars II.
F recensio fragmentorum Frickiana.
Gb fragmenta versionis Gillianæ Latina quæ continentur libris *De Bosphoro Thracio* tribus.
Gc fragmenta versionis Gillianæ Latina quæ continentur libris *De topographia Constantinopoleos* quatuor.
M recensio fragmentorum Mülleriana.
P codex Palatinus 398.
Q codex Parisinus Græcus 1357 A.
R codex Parisinus Græcus 1346.
S codex Parisinus suppl. gr. 607 A.
T codex Parisinus Græcus 1310.
V codex Parisinus Græcus 1766.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
ΑΝΑΠΛΟΥΣ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.

DIONYSII BYZANTII
PER BOSPORUM NAVIGATIO.

www.libtool.com.cn

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΑΝΑΠΛΟΥΣ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.

1. Εἰ μόνην συνέβαινε τοῖς ἀναπλέουσιν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον καὶ
τὸ καλούμενον αὐτοῦ Στόμα τερπνὴν ἅμα καὶ θαυμασίην εἶναι τὴν ὄψιν,
δυσχερὲς ἢ ἄλλως ἐπὶ τοῖς ὁρωμένοις ὁ λόγος· ἀπείργαστο γὰρ δὴ τὸ
σύμπαν ὑπὸ τῆς ὄψεως, ἀξιοθαύμαστον ἑαυτὴν παρεχομένης κατὰ τε ἐγγύ-
5 τητα καὶ σίενοχωρίαν τοῦ πορθμοῦ καὶ τὴν δι' ὀλίγου τῆς θαλάττης πρὸς
ἀμφοτέραν τὴν ἡπειρον ἐπιμιξίαν [καὶ] ἐγγυδαθῇ κόλπων καὶ λιμένων
ἀνάχυσιν· ὅφ' ὧν οὐχ ἥτιον εὐθηρὸς ἐστὶν ἢ σκεπανή· καὶ τοῦ ρεύματος
τὸ μὲν πλεόν κατιόντος, ἐστὶ δὲ ὅτε κατ' ἐπικράτειαν ἀναστρέφοντος·
10 εἰσιόντων τε τῶν ἀκρωτηρίων τὴν περιαγωγὴν παρ' ἀλλήλων ἀναπλυσ-
σομένων, καὶ ἐκ τῆς κατ' εὐθὺ πορείας ἀναλύνοντων τοῦ ρεύματος τὴν
βίαν. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλάττω παρέχεται τῆς ὄψεως τὴν ἀκρόασιν, ἀναγκαῖον

1. συνέδαναι E. || 4. κατὰ, τε A. τε om. ABCDE. || 8. ματιόντος B. || 10. κατ' εὐ-
B. || 6. καὶ om. ABCDE. || 7. ἢ σκεπάνη θυπορίας ABCDE. || 11. παρέχεται CDE.

DIONYSII BYZANTII

PER BOSPORUM NAVIGATIO.

1. Si forte eveniret ut iis qui adnavigant versus Pontum Euxinum et quod ap-
pellatur Os ejus nulla esset nisi oculorum tum voluptas tum admiratio, molesta
quidem forent ut in spectatis rebus verba; opus enim totum conficeretur visione,
admirabilem semetipsam præbente, tum propter vicinitatem atque angustias freti,
5 tum propter mare brevi intervallo duas continentes alluens, et sinus portusque
statim ab littore profundos infundens: unde non minus piscibus venandis quam tu-
tandis navibus sit aptum; quum etiam fluxus plerumque quidem recta decurrat,
interdum vero violens retro cedat, quumque immineant promontoria parallelas
utrinque curvaturas expandentia et declinatam a recto cursu fluctuum vim resol-
10 ventia. Sed quoniam haud inferiorem præbet auditionem visione, necessarium esse

Τῇ. Dionysii Anaplys. Bosporicus Anaplys Gb. Bospori circumnavigatio Gc.

ἔδοξε μοι συγγράψαι περὶ τούτων, ὡς τοῖς μὲν ἰδοῦσι μηδὲν ἐνδὲοι τῆς
ὀλοκλήρου καὶ τελειοτάτης ἰστορίας, οἱ δὲ μὴ θρασυμένοι τὸ γοῦν ἀκη-
κοέναι περὶ αὐτῶν ἔχοιεν.

- II. Ἀρχὴ δὲ αὐτῇ τοῦ τε λόγου καὶ τῆς τῶν χωρίων φύσεως πέλαιγος
5 ἐστὶν ὁ Πόντος ὁ Εὐξείνιος, μεγέθει τῶν ἄλλων πλεῖστον, ὅσα μὴ πρὸς
τὴν ἕξω Θάλασσαν ἰσώσασθαι· μόνη δ' ὑπὲρ αὐτὸν ἀνακέχεται λίμνη
Μαιῶτις, ἣν μητέρα καὶ τροφὸν τοῦ Πόντου κατεφῆμισε λόγος, ἐκ παλαιᾶς
μνήμης παραδεδομένος· ταύτης τὸ μὲν περίμετρον ἐστὶ δισχιλίων σταδίων·
τὸ δὲ πέρας, ποταμὸς ὁ Τάναϊς, ὅρος τῶν δυεῖν ἡπείρων, ἀνατέλλων ἐκ
10 τῆς διὰ κρυμὸν αἰοικήτου· σιναὶ δὲ ἐκβολαὶ κατὰ τὸν καλούμενον Κιμ-
μέριον Βόσπορον· ὑποδέχεται δὲ αὐτὴν ἀβρῶαν ὁ Πόντος, καὶ πολλὸς ἐπ'
ἀμφοτέρων τὴν ἡπειρον ἀναχωρεῖ. Περιοικοῦσι δ' αὐτὸν, πρὸς Θαλάττῃ μὲν,
πόλεις Ἑλληνίδες, ἃς μετὰ τὴν τοῦ Βυζαντίου γένεσιν ἐνιοὶ τῶν Ἑλλήνων
ἀπέκτισαν· ὑπὲρ δὲ τὴν Θάλασσαν, ἔθνη βάρβαρα πολλὰ καὶ μεγάλα.
15 Μετέχει δὲ τῆς λίμνης Θαλάττα τρεπομένη, καὶ πλῆθη τῶν ἀφ' ἑκατέρας
τῆς ἡπείρου κατερχομένων ποταμῶν ἐπιγλυκαίνει τὴν φυσικὴν δεινότητα.
Τελευτᾷ δὲ εἰς τὸν Θράκιον Βόσπορον, καὶ διὰ τοῦ Στόματος ἐκπίπτει.

1. συγγράψαι B. || 4. αὐτῇ ABCDE. — τοῦ, τε A. — φύσεως. Πέλαιγος A. φύσεως: πέ-
λαιγος B. φύσεως. Πέλαιγος D. φύσεως: πέ-

λαιγος CE. || 8. παραδεδομένης CDE. || 9.
ποτάναϊς CDE. — ὅρος BCDE. || 9. ἡπείρων.
Τέλος ἀμην C.

existimavi de hoc argumento conscribere, ut iis quidem qui viderint nihil deesset
ad integram perfectamque rerum cognitionem, ii vero qui non spectaverint auditu
saltem percepta habeant.

- II. Principium idem tum orationis, tum locorum naturæ pelagus est Pontus Euxi-
5 nus, magnitudine cetera superans quotquot cum extero mari non comparantur. Una
supra Pontum palus effusa est Mæotis, quam matrem et nutricem Ponti divulgavit
hominum sermo, jam ab usque antiqua memoria traditus. Hujus quidem circuitus est
his mille stadiorum; finis vero fluvius Tanais, limes Europæ et Asiæ, qui erumpens
ex regione propter frigus deserta, per angustas fauces exit in Cimmerium appellatum
10 Bosporum. Mæotidem aquis abundantem excipit Pontus, qui et ipse in utramque
continentem multus extenditur. Circa autem ipsum habitant in ora maritima civitates
Græcæ quas, post ortum Byzantium, Græcorum quidam condiderunt. Supra autem
mare sunt gentes barbaræ multæ magnæque. Particeps sit paludis mare immutatum,
et immensa fluminum multitudo ab utraque continente decurrentium dulciorem
15 reddit nativam aquæ vim. Exit vero in Thracium Bosporum, et per Os effluit.

3-6. Incipit Gb *Bospori Thracici origo est Pontus Euxinus. Supra pontum est Mæotis quam, etc.* || 7. traditus. Mæotidis finis Ta-
nais Gb || 8-10. «qui erumpens..... Bos-

porum.» om. Gb. || 10-15. Mæotidem Cimme-
rico freto excipit Pontus [qui] auctus Mæotide
et multis magnisque fluminibus per Thracium
Euripum exit in Propontidem Gb.

III. Τοῦτο πορθμός ἐστι ροῶδης. Μῆκος μὲν, ρκ σταδίων· εὖρος δὲ, ἢ σιενώτατος αὐτὸς ἑαυτοῦ, τετάρων. Οὐτι γε μὴν Θηρίων γόνιμος, εἴτε Ἡρακλέους ἀνακαθηραμένου τὸν Πόντον, ὡς λόγος, εἴτε καὶ διὰ τὴν τῆς Θαλάττης προτροπὴν· οὐδ' εὐθυτενῆς, ἀλλὰ συνεχέσι καὶ παραλληλοῖς
 5 ὑπεροχαῖς ἀκρωτηρίων ἀγνύμενος, παρ' ὃ καὶ δίνει συνεχεῖς καὶ ἀνακοπαὶ τῆς Θαλάττης· κυκλῶ μὲν γὰρ ἐν ὀλίγῳ τὸ ρεῦμα, καὶ τῇ σιανοχωρίᾳ τῶν ἡπείρων θλιβόμενον σπασμῷ καὶ ταραχῇ κάτεισιν. Ὑποτροχάζουσι δὲ ἀλλήλαις αἱ τῶν ἡπείρων ἀκραι, καὶ τῷ παρὰ μικρὸν ἐξαπατῶσιν ὡς εἰργουσαι τοῦ πρόσω τοὺς πλέοντας· ἐνθεν μοι δοκοῦσι καὶ Συμπληγάδας
 10 ὀνομάσαι τὰς πέτρας, ἐπειδὴ προσπλέοντων τε διίστανται καὶ ἀναχωρούντων συνίασιν, ψευδομένης τῆς προσόψεως τὴν δόξαν· ὃ, τι γὰρ δοκεῖ πέρας εἶναι, τοῦτ' ἐστὶν εὐθὺς ἀρχή.

IV. Φέρεται δὲ ὁ ροῦς ἑλικά πορείαν, καὶ καθ' ὃ πρῶτον ἐφίησι τῶν χωρίων ἡ φύσις, ἀθροῦς ἐλαυνόμενος σχίζεται περὶ τὴν Βοσπόριον ἀκραν·
 15 ἥδε ἐστὶν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, προπίπτουσα μὲν τῆς πόλεως, διασλήματι δὲ ἐπ' Ἀσιαδὶφ πρὸς τὴν Ἀσίαν ἀπαντῶσα.

2. σιενώτατος A. || 6. κυκλῶ A. || 11. ὅτι A. || 12. τουτέστιν A. || 13. καθὸ A. || 15. ἡ δὲ A.

III. Os vero fretum est æstuosum. Cujus longitudo quidem centum et viginti stadia patet; latitudo vero, qua ipsum angustissimum, est quatuor stadiorum. Illud autem animalia non gignit, sive quia Hercules Pontum repurgavit, ut fert hominum sermo, sive quia mare omnia proripit. Neque vero Bosporus directus,
 5 sed continuis et parallelis promontiorum eminentiis fractus, propter quod et vortices continui et reciprocationes maris. Nam in [spatio] artissimo miscetur, atque angustiiis continentium pressus proclivior incitatioque labitur. Prævertunt enim et tanquam se invicem supplantant et propemodum decipiunt promontoria tanquam prohibentia navigantes ulterius progredi. Unde mihi videntur Symple-
 10 gades nominasse petras, quoniam adnavigantibus quidem aperiri, recedentibus vero claudi videntur, fallente adspectu opinionem. Id enim quod videtur finis, statim principium esse apparet.

IV. Fluxus autem pergit flexuosus, atque ubi primum concedit locorum natura, densus ruit et scinditur circa promontorium Bosporium. Quod situm est in ora
 15 Europæa, prævertens quidem mœnia Byzantii, distans vero septem stadia ab ora Asiatica.

3-4. «Illud autem . . . proripit» om. Gb.
 || 5. sed continuis Gb. || 5-7. «propter quod . . . labitur» om. Gb. || 8. se decipiunt Gb. || 10-11. adnavigantibus modo aperiri modo claudi videntur Gb. || 13-15. «Fluxus . . . vero» om. Gb. || 15. Dionysius Byzantius

canalem Bospori intercurrentem inter promontorium nuncupatum Bovem sive Damalim et contrarium promontorium Bosporium nominatum in quo Byzantium situm est scribit latum esse septem stadia Gb. || 15-p. 4, l. 10. «ab ora . . . triginta quinque» om. Gb.

V. Κατὰ δὲ ὁξὺ ῥηγνυμένου περὶ αὐτὴν τοῦ ρεύματος, τὸ μὲν πολὺ καὶ βίαιον ὥθει κατὰ τῆς Προποντιδὸς· ὅσον δὲ πρᾶν καὶ Ξήρας ἰχθύων ἀγωγὸν, ὑποδέχεται τῷ καλουμένῳ Κέρατι· κόλπος οὗτος ὑπὸ τὴν Βοσπόριον ἄκραν. Βαθὺς μὲν πλέων ἢ καθ' ὅρμον· ἐξήκοντα γὰρ ἀνακέχεται σιαδίοις·
 5 ἀσφαλὲς δὲ ὅσα λιμὴν· ἐν κύκλῳ μὲν, ὕδασι καὶ λόφοις ἃ πρὸ τῶν πνευμάτων· κατέπιν δὲ, ποταμοῖς βαθεῖαν καὶ μαλθακὴν καταφέρουσιν ἰλύν· κατὰ σιόμα δὲ, ὑπὸ τῆς ἄκρας ἐφ' ἧς ἡ πόλις.

VI. Ἔστι δ' αὖτε τῇ Θαλάττῃ πᾶσα, πλὴν τοῦ συνάπτοντος αὐτὴν πρὸς τὴν ἡπειρον ἰσθμοῦ. Μέγεθος δὲ τοῦ μὲν παντὸς περιβόλου, τρια-
 10 κονταπέντε σιαδίων· τοῦ δὲ αὐχένος, ὃς οὐ διείργεται τὸ μὴ νῆσος εἶναι, πέντε. Ἐννέενυκε δὲ ἐπὶ τὴν Θαλάτταν ἅπαν τὸ περικλυζόμενον αὐτῆς, πλὴν οὐκ ἀθρόως ἀπὸ τοῦ Θρακίου τείχους ἡρέμα πρὸς ἀμφοτέρων μέρους ἀποκλίνεται· διὰ μέσου δὲ ἐπικεικῶς ὁμαλῆς, ὅσα μὴ πρὸς τοῖς ἄκροις, καὶ τούντεῦθεν ἐπ' ἀμφοτέρων πεδία γῆς τὴν Θαλάτταν. Ἦδε πᾶσαν περιρρεῖ
 15 τὴν πόλιν ἀγχιβαθὲς καὶ ροώδης, ἐλαυνομένη μὲν ὑπὸ τοῦ Ποντικοῦ πέλαιου καὶ διὰ σιενότητα τοῦ πόρου καὶ τὰς ἐκ τῶν ἡπείρων πηλὰς καὶ ἀντιτυπίας ἀθρόα προσπίπτουσα τῇ πόλει, σχιζομένη δὲ περὶ τὴν Βοσπό-

6. βαθεῖαν A. || 10. τομὴ νῆσος A. || 13. ὁμαλῆς A. || 14. ἡ δὲ A.

V. Cujus promontorii mucrone quum in duas partes dividatur fluctus, altera quidem major et violentior præcipitat in Propontidem; altera vero debilior atque venandorum piscium ferax defluit in sinum Cornu nuncupatum, qui sub promontorium Bosporium est. Ipse sinus profundior quam pro navium statione, quippe
 5 qui super sexaginta stadia effundatur; idem tutus perinde ac si portus esset. quum circumdatus sit perpetuo montium colliumque cinctu ventos prohibentium. a tergo autem flumina debebant profundam mollemque terræ aggerationem. in ore vero promontorium emineat ubi situm est Byzantium.

VI. Est autem urbs tota maritima, excepto isthmo quo continenti conjungitur.
 10 Magnitudo æmbitus universi triginta quinque stadia complectitur; collum vero. quo prohibetur ne [urbs] sit insula, quinque. Prona vergit ad mare ea pars urbis quæ fluctibus alluitur, neque ipsa profecto nisi a Thracio muro leniter in utrumque latus decrescit. In medio autem planities interjacet æquabiliter fusa exceptis promontoriis, atque inde campi versus utrumque mare expanduntur. Ipsum autem
 15 mare urbem circumfluit totam, statim ab littore profundum et fluctuans: quippe impulsu pelagi Pontici incitatum et angustiis freti et alterno littorum percussu ac repulso, præceps defertur ad urbem; ubi vero discissum fuit mucrone promontorii Bosporii, pars ejus defluit in sinum magnum ac piscosum, desinitque in tenues

10. Dionysius Byzantius ait ambitum Byzantii circiter quadraginta stadia complexum

fuisse Gb. || 10-p. 5, l. 1. «complectitur... Nuncupatur autem» om. Gb.

ριον ἄκραν· τὸ μὲν αὐτῆς εἰς κόλπον ὑποχωρεῖ πολὺν καὶ εὐθρον, τελευτᾷ δὲ εἰς ἐλαφρὰς καὶ τεναγώδεις ἀποβάσεις· καλεῖται δὲ Κέρας, κατὰ τὸ ἐμφερὲς τοῦ σχήματος. Παρέρχεται δὲ κόλπου μὲν μέγεθος, ὡς προεῖρηται, λιμένος δὲ εὐκαιρίαν· ὅρη τε γὰρ αὐτὸν μέγала περιέχει πρὸς τὴν
 5 βίαν τῶν πνευμάτων ἀμύνοντα· τὴν δὲ Θάλατταν εἰργει κατὰ σίδημα μὲν ἢ πόλιν ἢ τε ἄντικρυς ἡπειρος πολλὴ παραθέουσα καὶ νοσφιζομένη τοῦ ῥοῦ τὸ τάχος, ἐκ πλάγιου δ' ἢ σιενότης. Καὶ τὰ μὲν καθόλου, βουλομένοις μὴ μακρὰν περιάγειν· ταῦτα δὲ ἐπὶ μέρους ἤδη λεκτέον.

VII. Περὶ μὲν οὖν τῆς ἄκρας ἦν Βοσπόριον καλοῦμεν, διτλὸς κατέχει
 10 λόγος· οἱ μὲν γὰρ Φασὶ βοῦν, οἷσιν κατ' αὐτὴν ἐνεχθεῖσαν, διανήξασθαι τὸν μεταξὺ πόρον· οἱ δὲ μυθωδέστερον ἀπομνημονεύοντες ἰὼ τὴν Ἰνδου, κατὰ ζῆλον Ἡρας ἐλαυνομένην, ἐνθεν εἰς τὴν Ἀσίαν διαπεράσαι. Πεισλεύσθω δὲ τῶν λόγων ὁ Φειότερος· οὐ γὰρ ἂν μοι δοκῇ τοσοῦτον ἐπικρατῆσαι τὸ ἐπιχώριον πάθος ὥστε ἀπ' αὐτοῦ τὸν μὲν Κιμμέριον, τὸν δὲ
 15 Θράκιον καλεῖσθαι Βόσπορον, εἰ μὴ τι μεῖζον ἦν τῆς τοπικῆς ἱστορίας. Κληρονομεῖ δ' οὖν ἀπὸ τῆς τοῦ συμβεβηκότος μνήμης τοῦνομα.

VIII. Μικρὸν δὲ ὑπὲρ αὐτὴν, Ἐκβασίου βωμὸς Ἀθηναῖς· ἐνθεν ἐκδάντες οἱ τὴν ἀποικίαν σιολαγωγῆσαντες εὐθὺς ὡς ὑπὲρ ἰδίας ἡγωνίζοντο τῆς γῆς.

8. ταῦτα δὲ Α. || 11. ἰνὼ τὴν Ἰνδου Α. || 12-13. πεπιστεύθω Α.

ac paludosos recessus. Nuncupatur autem Cornu a similitudine figuræ. Superat autem tum sinus magnitudinem, ut prædictum est, tum portus commoditatem. Etenim montibus excelsis circumclusus a vi ventorum defenditur: maris autem incursus prohibent, ab ostio quidem, tum urbs tum opposita continens quæ multum
 5 præcurrens cohibet fluxus rapiditatem; a latere vero, ipsa [loci] angustia. Atque hæc quidem summam [scripsi], iis qui nolunt longius circumagere; jam vero eadem hæc singulatim repetenda.

VII. De promontorio quod *Bosporium* nominamus, duplex vulgatur sermo: alii dicunt bovem cestro stimulatam ad ipsum illatam transisse meatum medium; alii
 10 fabulosius commemorant Io Inachi filiam, ira Iunonis stimulatam, illinc in Asiam trajecisse. Credatur autem sermo hic diviniore: nam haud existimaverim eventum illum localem adeo prævaluisse ut ex eo hinc Cimmericus, illinc Thracius appellaretur Bosporus, nisi esset aliquid majus quam loci historia. Reliquit igitur eventus memoria [promontorio] nomen.

15 VIII. Paulo supra mucronem promontorii Bosporii ara *Minervæ Ecbasia* exsistit in loco ad quem egressi coloniæ deductores confestim pugnarunt tanquam pro patrio solo.

1. a similitudine quam habet cum cornu Gb. || 1-7. «Superat... repetenda» om. Gb. || 8. *Bosporium appellamus pervulgatur* omisso «duplex» Gb. || 9. *stimulatum* Gb. ||

10-11. *transmasset in Asiam* Gb. || 11-14. «Credatur... nomen» om. Gb Gc. || 15. *Dionysius addit... fuisse aram Minervæ Ecbasia id est Egressoriae* Gc.—*Ecbasion* Gb.

IX. Καὶ Ποσειδῶνος νεώς, ἀρχαῖος μὲν παρ' ὃ καὶ λιτὸς, ἐπιβεηκῶς δὲ τῇ Θαλάττῃ. Τοῦτον δὲ μετάρσθαι προελομένων τῶν αὐθις εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ στάδιου μάλα καλὸν καὶ μέγαν καὶ ἐν ὀλίγοις τῶν ὁμοίων Θανμάσιον, οὐκ ἐφίησι· χρωμένοις γὰρ ἀπειπεν, εἴτε ἀγαπῶν τὴν πόρσοικον
5 Θαλάττῃ φιλοχωρίαν, εἴτε ἐνδεικνύμενος ὡς ὀλίγον ἄρα πρὸς τὴν εὐσέβειαν πλοῦτος.

X. Ὑπὸ δὲ τὸν νεὼν τοῦ Ποσειδῶνος, ἐνδοθεν μὲν τοῦ τείχους, στάδια καὶ γυμνάσια καὶ δρόμοι νέων ἐν τοῖς ἐπιπέδοις· ἐκ Θαλάττης δὲ, ἡρέμα ρωῶδης καὶ εἰς τὸ Κέρας ἐπάντης ὁ πλοῦς.

10 XI. Ὑποδέχονται δὲ τῆς ἄκρας τὴν πρῶτην περιαγωγὴν τρεῖς λιμένες, ὧν ὁ διὰ μέσου βαθὺς ἐπιεικῶς, καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἀνέμων ἀνήκοος· λιθὸς δὲ ἐκνικήσαντος, οὐκ εἰς ἅπαν ὀχυρὸς· κλειστὸς δὲ ἀμφοτέρωθεν· εἴργεται γὰρ ὑποδομήσεσι τειχιῶν ἢ τῆς Θαλάττης ἐπιδρομή.

XII. Τὸν δὲ ἐνθεν παραμειψάμενοι κατὰ βάθος κείμενον πύργον, περι-
15 φερῇ μὲν τὸ σχῆμα, πολλὴν δὲ ἐπὶ πᾶν μέγεθος, συνάπτοντα δὲ πρὸς τὴν ἡπειρον τὸ τεῖχος· πρῶτον μὲν πεδίον τοῦ διείργοντος τὸ μὴ νῆσον εἶναι

1. παρὸ Α. || 2. τούτων δὲ μετάρσθαι || 14. πύργον Α. || 15. ἐπὶ πᾶν Α. || 16. προελομένων τῶν αὐθις Α. || 5. Θαλάττῃ Α. || 14. τομή, νῆσον Α.

IX. Supra etiam [promontorium Bosporium] *templum* est *Neptuni*, antiquum quidem, propter quod et simplex, eminens vero in mare. Sed posteris in locum supra stadium ornatissimum et amplissimum et in paucis mirabilem transferre conantibus non permisit [se transferri]; consulentibus enim abnuit, sive amans locum
5 mari vicinum, sive ostendens parvi momenti esse divitias pietati comparatas.

X. Sub templo Neptuni, intra [urbis] murum, sunt *stadia* et *gymnasia* et *curricula juvenum* in planitie. At ex maris parte est navigatio leniter fluctuans et in [sinum] Cornu proclivis.

XI. Excipiunt autem primam promontorii [Bosporii] conversionem *tres portus*,
10 quorum medius satis profundus a ceteris quidem ventis tegitur, ab Africo vero dominante tutus omnino non est: clausus autem utrinque, nam substructionibus mœnium coercetur maris incursus.

XII. Prætereuntibus deinde sitam in profundo *turrem*, figura quidem rotundam. ex omni vero parte amplam, quæ jungit continenti [urbis] mœnia, primus occurrit

1-3. *antiquum apud quod fuit LAPIS in mare eminens quem Byzantinis in locum ornatiorē transferre c.* Gb. || 4. «consulenti- bus enim abnuit» om. Gb. || 5. «compara- tas» om. Gb. || 6. *erant stadia* Gb. *fuisse stadia* Gc. || 7. *erat navigatio i. s. Ceras leniter fluens* Gb. *fluctuans et adversa* Gc. || 9. *exci-*

piebat Gb. — *circumflexionem* Gb. *circuitio- nem* Gc. || 10-11. *a ceteris ventis tegebatur, ab Africo tutus omnino non erat* Gb. || 11-12. «clausus... incursus» om. Gb. Gc. || 13-14. *deinde turris bene magna rotunda conti- nenti iungebat urbis mœnia* Gb. || 14-p. 7, l. 1. *primus post mœnia campus erat* Gb.

τὴν πόλιν αὐχένος, ἥρμα κατιόντος ἐπὶ τὴν ἀκτὴν· ἔπειτα Γῆς Ὀνησι-
δώρας τέμενος ὑπὲρ τῆς Θαλάσσης, κατὰ κορυφῆς μὲν ἀστέγον, ἐπισημη-
ναμένων, οἶμαι, τῶν ἀρχαίων τῆς Γῆς τὸ αὐτεξούσιον, λίθου δὲ ξεστοῦ
περιβόλῳ συγκλειόμενον.

- 5 XIII. Μικρὸν δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ Δήμητρος καὶ Κόρης παράλληλα· γραφαὶ
δὲ ἐν αὐτοῖς ἱκαναί, τῆς πρὸς θεὸν εὐδαιμονίας παράσημον ἔτι λείψανον·
τά γε μὴν ξόανα, τέχνης ἀκριβοῦς οὐδὲν χεῖρῳ τῶν ἀκρων.

- XIV. Κατὰ δὲ ἀπόβασιν τῆς Θαλάττης δύο νεῶ, Ἡρᾶς καὶ Πλούτωνος·
λέγεται δὲ αὐτῶν οὐδὲν, ὅτι μὴ τοῦνομα· τὸν μὲν γὰρ οἱ σὺν Δαρείῳ
10 κατὰ τὴν Περσῶν ἐπὶ Σκύθας ἔλασιν ἐνέπρησαν, τῇ βασιλεῖ τιμωροῦντες
ἀνθ' ὧν ἠτιάτο τὴν πόλιν· τὸν δὲ τοῦ Πλούτωνος ὁ Μακεδὼν Φίλιππος,
ἠνίκα προεκαβέζετο τῇ πόλει, χρεῖα τῆς ὕλης καθεῖλε· προσίλθῃσι δὲ ἡ
μνήμη τοῖς χωρίοις τὴν ἐπωνυμίαν· τὸ μὲν γὰρ ἡ τοῦ Πλούτωνος ἄκρα,
τὸ δὲ [Ἡραία ἄκρα] λέγεται. Πολυεῖδῳ μάντει καὶ τοῖς ἐκείνου παισιν
15 ἐνταῦθα καθ' ἑκάστον ἔτος ἐντέμνεται σφάγια, τοῦ μὲν λήγοντος ἔτους,
τοῦ δὲ ἰσλαμένου· τὸ δὲ ἔθνος Μεγαρικόν.

9-10. οἱ σὺν Δαρείῳ Περσῶν κατὰ τὴν ἐπὶ σκύθ. ἑλ. Α. || 14. τὸ δὲ ἡραγὰ λέγεται Α.

campus [peninsulæ] cervicis sensim descenditis ad littus, et ne urbs sit insula pro-
hibentis. Post est *templum Telluris Almæ* super mare, cujus quidem fastigium tecto
caret, significantibus, opinor, antiquis vim Telluris liberam; parietes vero quibus
clauditur sunt lapide expolito constructi.

- 5 XIII. Paulo supra Telluris ædem sunt *templa Cereris et Proserpinæ* paria, in
quibus picturæ sat multæ, priscae felicitatis insignes reliquiae; statuæ autem exactæ
artis, nihilo summa arte elaboratis inferiores.

- XIV. Item ad recessum maris duæ *ædes Plutonis et Junonis*, quarum solum no-
men exstat. Illam enim Persæ exusserunt in expeditione Darii contra Scythas, ea
10 ulciscentes quæ [Byzantina] civitas commisisse contra regem accusabatur. Plutonis
templum Philippus Macedo, quum urbem obsideret, inopia materiæ demolitus est;
locorum vero cognomina memoria hominum retinuit. Hic enim *Plutonis Acra*, ille
Heræa [Junonia] *Acra* dicitur. Polyido vati et filiis ejus illic quotannis mactantur
victimæ, tum exeunte anno tum ineunte. Est vero gens Megarica.

2. erat templum Gb. — «Almæ» om. Gb.
Gc. || 2-3. tecto carens significabat antiquam
Terræ libertatem Gb. templum non tectum
designans antiquæ Telluris vim liberam Gc. ||
4. claudebatur erant Gb. || 5. erant tem-
pla Gb. — Proserpinæ quam nominat Κό-
ρην Gc. || 7. inferiores erant Gb. || 8. in
abcessu maris Gb. ad recessum abcedentem

a mari Gb. ad exitum sive abcessum maris
Gc. κατὰ ἀπόβασιν τῆς Θαλάσσης Gb. Θα-
λάττης Gc. || 9. in expeditione CYRI contra
Scythas Gb. || 12-13. Heræam (acram) id est
Junoniam Gc. — ubi quotannis victimam
primo anni die mactat gens Megarica Gb. ibi-
que juvenes quotannis hostias mactasse anno
desinente et incipiente Gc.

XV. Ἐνθεν Σκιρωνίδες ὠνομάσθησαν πέτραι, τοῦνομα καθ' ὁμοιότητα τῆς δυσχωρίας Κορινθίων Θεμένων· ἐκοινώνησαν γὰρ Κορίνθιοι τῆς ἀποικίας, καὶ τὰ εἰκότα θαυμάζονται.

XVI. Μεθ' ἧς προμήκης αἰγιαλὸς, χωρίον οὐδενὸς τῶν ἀρίστων εἰς 5 Θήραν ἰχθύων χειρὸν, πρὸς τε τοῦ βυθοῦ τὸ μέγεθος (ἐν ὀλίγοις γὰρ ἀγχιβαθῆς) καὶ τῆς θαλάττης τὸ πρᾶν καὶ εἰς τὴν ἀκτὴν ἐπίδρομον. Κύκλα δὲ ὠνόμασαι, κυκλωσαμένων, ὡς οἶμαι, τῶν Ἑλλήνων ἐνταῦθα τοὺς βαρβάρους. Παρ' ὃ καὶ βωμὸς Σκεδ[ασίου] Ἀθηνᾶς, αἰνιττόμενος τὸν ἐκ τῆς κυκλώσεως τοῦ πλῆθους σκεδασμὸν.

10 XVII. Τὰ Κύκλα δὲ ἐκδέχεται Μελίας κόλπος, εὐθὺς μὲν ὡς οὐχ ἕτερος· ἐν ἅπασιν γὰρ δὴ πάντων περὶ ἐστί· ταῖς δὲ ἀνατεινούσαις ἄκραις καὶ τοῖς ὑπ' ἀμφοτέρων ὑφάλοις ἔρμασι συγκλειόμενος. ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τινος ἥρωος ἐπιχωρίου, καὶ ἐστί περὶ τὴν ἄγραν τῶν ἰχθύων ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἀναμάρτητος.

15 XVIII. Μεθ' οὗ δὲ καλούμενος Κῆπος, τὸ μὲν ὄνομα λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς· κηπεύεσθαι γὰρ ἐν ὀλίγοις ἀγαθῇ· τὴν δὲ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐργασίαν 4. χωρίον, οὐδενὸς Α. || 5. χεῖρ corr. in χείρων Α. || 8. σκέδας ἀθηνᾶς αἰνιττόμενον Α.

XV. Inde Scironides nuncupatae sunt *petrae*, nomen a similitudine loci difficilis Corinthiis imponentibus: etenim participes coloniae [deductae Byzantium] fuerunt Corinthii, ideoque solenni admiratione coluntur.

XVI. Post Scironides petras longum littus, nullo optimorum deterius ad capturam 5 piscium ob vadi altitudinem (nam ex paucis usque ad marginem profundum est) atque etiam propter tranquillitatem maris aditusque facilitatem. Nuncupatur autem *Cycla*, ex eo quod in hoc littore (ut opinor) Graeci barbaros circumcluserint. In eodem littore *ara* consecrata est *Minervae Dissipatoriae*, designans ex circumclusionem multitudinis dissipationem.

10 XVII. *Cycla* autem *Melias* sinus excipit, piscosus quidem si quis alter: in omnibus enim omnes superat, promontoriis prominentibus et cautibus sub aqua delitescantibus utrinque conclusus. Hic sinus, a quodam heroe indigena nomen adeptus, ut plurimum nunquam fallit piscatorem.

XVIII. Post *Meliam* sinum [sequitur] locus appellatus *Κῆπος* (*Hortus*), nomen 15 quidem adeptus ex terra inter paucas ad culturam hortorum idonea, maris vero

1-3. post *acram* Plutonis et Junonis Dionysius ponit *Scyronias* petras nuncupatas a Corinthiis participibus coloniae deductae Byzantium qui his petris nomen imposuerunt a similitudine loci difficilis qualem habebant *petrae Scyroniae* sitae inter *Megaram* et *Isthmum Corinthiacum* Gb. ob similitudinem difficilis loci quam habent cum *petris Scironis* sitis inter

Isthmum Corinthiacum et *Megaram* Gc. || 5. ad piscatum atque ad vadi altitudinem Gb. || 7-8. circumclusos deviciissent Gb. || 10-12. piscationi aptus si quis alter (alius Gb.) elatis promontorii lingulis atque utrinque saxis occultis conclusus Gc. || 14-15. *Meliam* sinum excipit locus appellatus *Κῆπος* a terra inter paucas apta ad hortensem culturam Gc.

ἐπίκτητον ἔχων· οὐ πάλαι γὰρ ἀνευρίσκεται, τέως ἄρτι καὶ ἀνερεύνητος οὔσα.

XIX. Ἐπὶ δὲ αὐτῷ, τὸ καλούμενον Ἀψασιεῖον· ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ τῶν ἀπὸ Ἀρκαδίας, καὶ Ζεὺς Ἀψάσιος ἐν τούτῳ τετίμηται. Παρέχει δὲ
5 τῶν ἰχθύων τὴν καταγωγὴν.

XX. Εἰτ' ἐνάκτρα, πλεῖστον ὑπερτείνουσα τὰς ἄλλας, καὶ τοῦ τε ρεύματος καὶ τῶν πνευμάτων τὴν βίαν ἐκδεχομένη. Ταύτης τὸ μὲν προέχον ἀπέρ-
ρωγεν ἐπὶ τὴν Θάλασσαν, καὶ παραθεῖ βυθὺς ἀσλήρικτος· τὸ δὲ κάτω, τὴν ἐντομὴν τῆς πέτρας εἰς πολλὴν διασφάγα κοπτόμενον, ὀλίγη συνῆπται
10 τῇ πρὸς τὴν ἡπειρον κοινωνίᾳ, μέλλοντι καὶ λυομένῳ προσεοικὺς· ἡ δὲ εἰκὼν τῆς ὕψεως αὐτῷ τούνομα προσλήθησι· Μελλαποκόψας γὰρ κέκληται.

XXI. Μετὰ τοῦτο δύο τόποι, Θήρας διετησίους ἰχθύων παρεχόμενοι, κατὰ τε ὑποσίολας τῶν ἀκρωτηρίων καὶ βάθῃ κόλπων εὐδίου καὶ νηνέμου τῆς θαλάττης εἰς αὐτοὺς ἀναχεομένης. Λέγεται δὲ ὁ μὲν Ἰνγενίδας, ἥρωος
15 ἐπώνυμον ἐγχωρίου· Περαιῆς δὲ ἄτερος, ὡς μὲν ὁ πλείων κατέχει λόγος

1. ἄρτη A. || 4. ὑπὸ (corr. in ἀπὸ) τῶν. || 9. διασφάγα A. || 12. Θήρας A.

lucrum adventitium insuper habens. Non enim [mare] olim ibi indagabatur, sed hucusque etiam inscrutabile manebat.

XIX. Supra Hortum est locus *Hapsasieum* appellatus. Ita autem nuncupatus est ab his qui ex Arcadia [venerunt], et Jupiter Hapsasius ibi colitur. Præbet autem
5 piscibus diversorium.

XX. Postea [occurrit] promontorium, plurimum super alia promontoria emi-
nens, atque fluctuum et ventorum violentiam excipiens. Hujus promontorii emi-
nentia abrupta abit in mare, atque eam præterit pelagus haud tutum. Nam pro-
montorii pars inferna, ubi sectio petræ in multam avulsionem abrumpitur, exigua
10 conjungitur continenti societate, cunctanti et quam mox ruinam edituræ similis, unde similitudo adspectus illi nomen imponit: nam *Mellapocopsas* nominatur.

XXI. Post hoc, duo loca sunt omnibus anni temporibus piscium captum lar-
gientia, propter summissiones promonteriorum et sinuum altitudinem et remis-
sionem maris placati et quieti a ventis in hæc loca refusi. Quorum alter *Ingenidas*
15 dicitur, ab heroe eponymo indigena; alter *Peraicus*, ut plurimus quidem habet

2. sed otiosum Gb. || 3. Ἀψασιεῖον ab Ar-
radio nominatum in hoc loco situm est et Ju-
piter Ἀψάσιος colitur Gb. post Hortum sequi-
tur locus *Apsasius* Gc. || 7 «atque fluctuum
et» om. Gb. || 8. et haud firma præterit pro-
fundum mare Gb. || 9. sectionem petræ in
multam avulsionem abrumpens Gb. || 10. «so-
cietate» om. Gb. — dissolvendæ et quam
mor r. ed. Gb. || 11. nomen dedit Gb. || 12.

omni tempore anni Gc. || 13-14. a summis-
sionibus promonteriorum et remissione maris
in hæc loca refusi alle sinuosi placati et tran-
quilli Gb. piscationem ad depressiones extre-
mas quas efficiunt lingule collium et ad sinus
profundos quietos a ventis largientia Gc. || 15.
alter *Piræicus* a *Piræo* Atheniensi Gc. alter
dicitur *Pireicus* ut multorum hominum habet
sermo a *Piræo* Attico Gb.

ἀπὸ Πειραιῶς τοῦ πρὸς τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων, ὡς δὲ ἐνιοὶ φασὶ Πέρωνος ἐνὸς τῶν ἀρχαίων οἰκητόρων ὀνομάσαντος ἀφ' ἑαυτοῦ. Μέσον δὲ ἀμφοῖν Κιτλὸς, ὑπὸ τε πλεῖστος καὶ εὐτροφίας τοῦ φυομένου κιτλοῦ.

XXII. Περαιῖκῳ δὲ συνεχῆς Καμάρα, προσάντης καὶ πνεύμασιν ἐπί-
5 δρομος ἀκτὴ· παρ' ἧ καὶ πολλὴν ἐπιδέχεται τῆς θαλάσσης τὴν ἀνακοπὴν.

XXIII. Ἐνθεν ἡ καλουμένη Σαπρὰ Θάλασσα, πέραν μὲν τοῦ παντὸς κόλπου (κεῖται γὰρ ἐν τῇ πυθμένι τοῦ Κέρατος), ἀρχὴ δὲ τῶν καταδιδόντων εἰς αὐτὴν ποταμῶν. Ὠνόμασται δὲ, οὐκ οἶδα εἴτε κατὰ τὴν ἐκείνων γειτνίαςιν (ἐπειγόμενοι γὰρ διαφθεύουσι τῆς θαλάσσης τὸ αὐθιγενές),
10 εἴτε καὶ πρὸς τὸ ἀκίνητον καὶ ἀπαθὲς ὑπὲρ πνευμάτων· δύναιτο δ' ἂν μᾶλλον ὑπὸ τῆς προχώσεως τῶν ποταμῶν, οἳ συνεχῆ καὶ μαλθακὴν καταφέροντες ἱλὺν, ἐλαφράν καὶ τεναγώδη παρέχονται τὴν Θάλασσαν. Θήρα δὲ κἀνταῦθα τῶν ἰχθύων. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον τῶν χωρίων Πολυρρήτιον, ἀπὸ ἀνδρὸς Πολυρρήτου. Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο Βαθεῖα Σκοπιὰ, πρὸς τὸ βάθος τῆς θα-
15 λάσσης. Τρίτον Βλαχέρνας, ὄνομα βαρβαρικὸν ἀφ' ἐνὸς τῶν ταύτης βασιλέων. Καὶ τὸ τελευταῖον Ὑπαλῶδες, ἀπὸ τοῦ τελματώδη καὶ πηλῷ προσοικυῖαν ὑφίζάνειν αὐτῷ τὴν τῶν ποταμῶν παραχώρησιν· οὐ γὰρ σίεριφός οὐδὲ ὑπόψαμμος ὁ βυθός· ἔθεν οὐδὲ ναυσὶν ἔτι μὴ βραχεῖαις περατὸς ὑπὸ

1/4. βαθεῖα A.

sermo, a Piræeo Attico, ut quidam vero dicunt, a Perone antiquo incolæ qui suum nomen dedit. In quorum medio est *Cittos* [locus, ita dictus] a multitudine hederæ ibi facile provenientis.

XXII. Peraïco continuus est *Camara* locus acclivis et ventis expositum litus.
5 propter quod multam excipit maris refractionem.

XXIII. Inde nuncupatum *Marcidum mare*, finis totius sinus. Jacet enim in fundo sinus nuncupati *Cornu*. Initium ibi influentium in sinum fluminum. Invenit autem nomen, sive ob illorum vicinitatem corrumpentium impetu naturalem maris aquam, sive quod immobile et minus affectum ventis est, sive potius ab influxu fluminum
10 assiduam mollemque materiam asferentium qua efficitur mare vadosum ac cœno-
sum. Ibi etiam est copia piscium. Primus [hujusce maris Marcidi] locus appellatur *Polyrrhetius*, a viro Polyrrheto. Post hunc locus est nominatus *Βαθεῖα Σκοπιὰ* (*Profunda specula*) ab altitudine maris. Tertius vocatur *Blachernæ*, nomen barbaricum a quodam rege ibi regnante adeptus. [Maris Marcidi] ultimus locus appellatur
15 *Hypalodes* ex eo quod in illo subsidat lutulenta ac cœno similis fluminum secessio.

1. «Perone» om. Gb Gc. || 4. *Piræico* Gb. *Piræico* Gc. || 5. *multum a mari percussitur* Gc. || 6. *locum nuncupatum Camaram* recipit Σαπρὰ Θάλασσα id est *Marcidum mare* Gb. inde supra (sic pro *Sapra*) *Thalassa* Gc.

|| 12-13. *post hunc Vateia scopia a mari profundo* Gc. || 13. *Blachernas* Gb Gc. || 14. *ultimus locus appellatur Paludes* Gb. *ultimus Paludes* Gc. || 15. «ac cœno similis» om. Gb.

πλῆθους τῆς καταδιδούσης ἰλύος. Τὸ δὲ ἐνθεν, μετέωρος καὶ τεναγώδης ἀνάχυσις ἄχρις ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν, οἱ δὲ ἴχθυα μὲν ἀλλήλων φέρονται, σιμβάλλουσι δὲ ἐπὶ ταῖς προχοαῖς, ὥς δι' ἐνὸς στόματος ἐκπίπλυντες. Διὰ μέσου δὲ, ἔλη τε εὖβοτα καὶ λειμῶνες, ἀφθόνους ἀναδιδόντες
 5 νομάς βοσκημάτων. Τούτους ὁ Θεὸς σκύλακας ἠνίξατο, τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀποικίας χρωμένους προτρέπων. Λέγει δὲ οὕτως·

[Ὀλβιοι οἱ κείνην ἱερὴν πόλιν οἰκῆσουσιν,
 Ἀκτὴν Θρηκίην τ' ἐνυγρον παρὰ τε στόμα Πόντου]
 10 ἔνθα δύο σκύλακες πολλὴν μάρπλουσι θάλασσαν,
 ἔνθ' ἰχθύς ἑλαφός τε νομὸν βόσκονται ἀν' αὐτόν.

Εἴρηται δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ συμβεβηκέντος· οἱ τε γὰρ ἑλαφοί, κατιόντες ἐκ τῆς ὕλης ὥρα χειμερίῳ, σιτοῦνται τὸν ἐλεῖτην κάλαμον· ἰχθύων τε ὅσον ἐπίμικτον θαλάσση καὶ ποταμοῖς ὑποφωλεύει τῇ τοῦ Κέρατος ἡσυχίᾳ, νωθρὸν ἅμα καὶ ἀργὸν ἐπ' εὐτροφίας λιχνεύει τὴν κατὰ βυθοῦ ρίζαν.
 15 XXIV. Ἄρχεται δὲ τῶν ποταμῶν Κύδαρος μὲν ἀπὸ Φερινῆς δύσεως,

4. εὖβοτα A. || 7-8. Ὀλβιοι... Πόντου om. A, sed habet schol. marg.

Neque enim illius vadum solidum neque subarenosum; unde non navigiis, nisi perparvis, navigabilis est, propter aggerationem materiæ influentis. Inde sublimis et cœnosa effusio usque ad exitus fluminum, quorum uterque fertur separatus ab altero; in exitu autem ambo conjunguntur, et velut per unum ostium exeunt [in
 5 sinum Cornu]. In medio sunt paludes bona pascua habentes, et prata uberes pastiones largientia pecoribus. Hos deus catulos designavit, quum deductores coloniae oraculum consulentes adhortatus est. Ita enim respondit :

[Felices, sacram quicumque tenebitis urbem,
 Oræ Threiciæ prope littus et ostia Ponti,]
 10 Qua gemino catuli prendunt flava æquora morsu
 Piscis ubi et cervus pastu vescuntur eodem.

Hæc quidem dicta sunt de re quæ accidit. Cervi enim tempore hiberno ex silvis descendentes depascunt palustrem arundinem; pisces vero maris et fluminum participes in tranquillitate sinus Ceratini delitescunt, atque pigri et pinguedine tardi
 15 deglutiunt vadi radices.

XXIV. Flumen quidem *Cydarus* venit ab occasu æstivo, *Barbyses* vero ex altera

1. non enim illius vadum arena sed cœno tectum est Gb. || 2. «propter aggerationem materiæ influentis» om. Gb. || 2-3. inde cœnum sublime Gb. || 5-6. in mediis paludibus boum nutritibus (sic) sunt prata uberes pastiones largientia etiam cervis Gb. || 6-7. de-

ductoribus coloniae consilium petentibus ubi conderent urbem appellatam Byzantium ita respondit Gb. || 14-15. delitescunt pigri in ubertate pabuli deglutiunt Gb. || 16. Cydaris Gb. || 16-p. 12, l. 1. «ex altera parte» om. Gb.

- Βαρβύσης δὲ ἐπὶ Θάτερα κατὰ βορέαν ἀνεμὸν. Τοῦτον οἱ μὲν τροφέα κα-
 λοῦσι Βύζαντος· οἱ δὲ Ἰάσονι καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ Μινύαις ἡγεμόνα τοῦ
 πλοῦ· τινὲς δὲ ἐπιχώριον ἥρωα. Καθ' ὃ δὲ συμπεσόντες ἀλλήλοις ἐπὶ τὴν
 ἀπαντῶσαν παχεῖαν ἄκραν ὑπερενεχθέντες ἐκβαίνουσιν εἰς τὴν θαλάσσαν,
 5 Σημύστροφας βωμός· ἀφ' ἧς καὶ τοῦνομα τῷ χωρίῳ. Σημύστρος δὲ νύμφη
 Ναῖς Κεροέσσης τροφός. Ἰὼ γὰρ, ἐπὶ μηχαναῖς μὲν Διὸς, ἔργῃ δὲ Ἡρας,
 πλερωτὸν οἴσιρον ἄφετος ἐν μορφῇ βοῦς ἐπὶ πολλὴν ἐπίσθη γῆν κατὰ
 τοῦτον μάλιστα τὸν τόπον ἐπειγομένη, καὶ ὠδίσι (Θείας γὰρ γονῆς ἐμπλεως
 ἦν) ἀπερείδεται Θῆλυ βρέφος. Τὸ δὲ ἀραμένη Σημύστρος τιθηνεῖται πα-
 10 ράσημον τῆς μητρώας μεταβολῆς· τύποι γὰρ κεράτων καθ' ἑκάτερον τοῦ
 μετώπου μέρος ὑποδύντες ἐξεῖχον. Ἔνθεν καλεῖται Κερόεσσα. Ταύτης καὶ
 Ποσειδῶνος Βύζας ἀνὴρ Ἰσα Θεῷ τετιμημένος, ἀφ' οὗ τὸ Βυζάντιον. Σημύ-
 στρος γε μὴν ἐκινδύνευσεν παρ' ὀλίγον πῶλιν εἶναι· ἐν ταύτῃ γὰρ κατέθεντο
 τῆς πόλεως τὴν κτίσιν οἱ τῆς ἀποικίας ἡγεμόνες. Λαμπομέναν δὲ τῶν ἱερῶν,
 15 κόραξ ἀρπάσας ἐκ μέσης τῆς φλογὸς ἐνια τῶν μηρίων καὶ εἰς ὕψος ἀφείλ-
 ἐ, ἐπὶ τὴν Βοσπόριον ἄκραν ἐφέρετο. Τοῦτο πρὸς Ἀπόλλωνος εἰκασαὶ τὸ
 τέρας οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων. Φράζει δ' αὐτοῖς βουκόλος ἀνὴρ, ἀπὸ σκο-

2. ἰάσωνι A. || 4. παχεῖαν A. || 5-6. νυμφοναῖς κεροεσσηστροφός A.

- parte a Borea vento. Barbysen alii dicunt educatorem Byzantis, alii navigationis
 ducem Jasoni atque ejus comitibus Minyis, quidam heroem indigenam [fuisse].
 Ubi flumina inter se coeunt et delata ad obvium promontorium crassum in mare
 exeunt, ibi ara est *Semystrae*, a qua locus nomen invenit. *Semystra* nymp^ha Naias
 5 *Ceroessae* [matris Byzantis] nutrix [fuit]. Io enim, quum Jovis quidem arte, Junonis
 vero ira in vaccam conversa caestroque alato stimulata multas terras percurrisset
 ad hunc profecto locum impulsa parturiendique dolore affecta (nam erat divini se-
 minis plena) infantem foeminam parit. Hanc tollens *Semystra* lactat et nutrit geren-
 tem insigne transformationis maternae: cornuum enim typi utrinque succrescentes
 10 ex fronte eminebant, unde appellatur *Ceroessa*. Ex hac et *Neptuno* [genitus est]
Byzas, vir similiter ut deus honoratus, a quo *Byzantium* conditum est. *Semystra*
 [locus] parum abfuit quin urbs efficeretur; nam ibi duces coloniae urbem condere
 constituerant; sed, ardentibus sacris, corvus rapiens ex media flamma partem vic-
 timae et sursum portans in *Bosporium* promontorium detulit. Hoc ab *Apolline* os-

1-2. navigationis ducem eorum qui cum
Jasone et *Minyis* navigarunt ad *Colchos* Gb. ||
 3-4. flumina delata ad obvium promontorium
 crassum inter se coeunt in mare exeuntia Gb.
 || 4. «nymp^ha Naias» om. Gb. || 5-6. Jovis
 arte in vaccam conversa iraque Junonis caestro

alato stimulata Gb. || 7. apud hunc locum
 parturiendi dolore affecta Gb. || 9. «utrin-
 que succrescentes» om. Gb. || 13-14. nisi
 ex media flamma corvus rapuisset partem
 victimae eamque in *Bosporium* promontorium
 tulisset Gb.

πῆς Θεασάμενος, ἔποι κατέθετο τῶν ἱερείων τὴν ἀρπαγὴν· οἱ δὲ εἶποντο τῷ σημείῳ.

XXV. Κατόπιν δὲ τῆς Σημώστροφας, μικρὸν ὑπὲρ τὰς τῶν ποταμῶν ἐκβολὰς, ἀρχὴ τῆς ἐπὶ Θάτερα τοῦ Κέρως περιαγωγῆς, Δρέπανον ἐπίκαμπίος
5 ἄκρα. Μεθ' ἣν λόφος ὄξυς, ἀθρόως ἀποκλινῆς ἐπὶ τὴν Θάλασσαν· ὠνόμασται δὲ Βουκόλος, εὐχαρίστου μνήμης τὸν μηνυτὴν ἀξιώσαντων· ἐνθεν ἰδεῖν δοκεῖ τὸν κτίστην ὄρνιν.

XXVI. Μετὰ δὲ Βουκόλον, Μάνδραι καὶ Δρύς· αἱ μὲν παρὰ τὸ ἰσύχιον τοῦ χωρίου καὶ σκεπανόν· Θαλάττῃ γὰρ ἀπηνέμῳ προσκλύζεται· Δρύς δὲ,
10 ἄλσει. Τοῦτο δὲ, τέμενος Ἀπόλλωνος.

XXVII. Κάμψαντι δὲ τὴν ἄκραν, ἐπιμήκης κόλπος Αὐλεῶν ὄνομα.... Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης ἔργον ἀπ' ἀμφοτέρων τῆς ἡπείρου ζεῦγμα διατείναντος· καταβάλλει δὲ εἰς τὸν βυθὸν ἔρματα λίθων καὶ χῶμα παμμέγεθες, ἐκ πολυχειρίας ὥς ἔχει γεφυρωθέντος αὐτῷ τοῦ Κέρατος κατὰ γῆν
15 ἀφθόνοις χρῆσθαι ταῖς ἐπαγωγαῖς· ἐν γὰρ δὴ ταῖς ναυσὶν οὐκ ἦν ἀξιόμαχος περὶ πολλὰ Θαλαττοκρατούντων τῶν Βυζαντίων.

1. ἀρπαγὴν A. || 5. ὡς.... κλινῆς A. || 11. videtur subesse lacuna.

tentum conjecerunt ceteri Græci, a bubulco edocti qui ab specula intuitus erat ubi [corvus] victimæ rapinam deposuisset, signumque secuti sunt.

XXV. A tergo Semystrae, paulo supra fluminum ostia, initium circumflexus in alterum latus sinus Ceratini efficit promontorium *Drepanum* inflexum. Post quod
5 [promontorium] est cacumen acutum, valde ad mare inclinatum: nominarunt autem *Bucolon* (Βουκόλον, *bubulcum*) grata memoria prosecuti indicem qui ex hoc loco speculatus est urbis conditorem corvum.

XXVI. Post Bucolon [sunt loca nuncupata] *Mandrae* et *Drys*: ille quidem a loco quieto et tecto, mari enim tranquillo alluitur; *Drys* vero habet lucum Apollini sa-
10 crum.

XXVII. Flectenti a promontorio [est] longus sinus *Auleon* appellatus: [ibi olim pons] Philippi Macedonis opus, qui ex utraque continente juncturam instruxit: deiecit enim in mare saxorum acervos et aggerem permagnum [accumulavit] multis operis, ut pontis commoditate uti posset abunde ad commeatum terrestrem: nam
15 classe Byzantiis par non fuit, multo mari iniperantibus.

1. «ceteri» om. Gb.—a pastore Gb. || 2. secutique signum condiderunt Byzantium in promontorio Bosporio Gb. || 4-7. inflexum cujus cacumen acutum appellarunt Bucolon (hoc est Bubulcum) grata m. p. i. e. h. l. speculatum Gb. || 9. post bucolum Gb. || 11. post

promontorium est longus sinus *Auleon* appellatus Gb. || 11-13. post *Auleona* Dionysius dicit esse pontem Philippi Macedonis opus quo sinus Cornu trajiceretur. Philippus enim in vadum saxa deiecit eorumque multitudinem supra vadum accumulavit Gb.

XXVIII. Ἐπὶ τούτῳ, Νικαίου βωμὸς ἥρωος· καὶ περιαγὲς ἡρέμα χωρίον, ἰχθύων Θήρας ἐκδόχιον, καὶ Νέος βόλος ὡς εὔρηται λεγόμενος.

XXIX. Παρεξισούσι δὲ τὴν Ἀκτῖνα φύσις καὶ τούνομα. Περὶ δ' αὐτὸν, Κάνωπος, Κῦβοι, Κρηνίδες· αἱ μὲν, ἀπὸ τῶν ἀναδιδόντων πηγαίων ναμάτων· πᾶν γὰρ ἔνδροσος καὶ κατάρρυτος ὁ χῶρος. Κῦβοι δέ, Περσικῆς παρασσημον ἰστορίας· καταγωγὰς γάρ τινες ἐνταῦθα καὶ ἀπολαύσεις ἐποιοῦντο. Κάνωπος δὲ ἀπὸ Αἰγύπτου φέρεται τούνομα, καθ' ὁμοιότητα τῆς ἐν αὐτῷ τροφῆς. Μελίων δὲ τέμνει τὸν βυθὸν ποταμὸς, ἀφ' οὗ καὶ τῷ κέλπῃ τούνομα, διαρκῆς μὲν ἄλλως, οὐ μὴν ναυσίπορος.

XXX. Τούντεῦθεν, ἄλλος ἀκροβύθιος, ὑφάλοις ῥίζαις περιφερῆς. . . . ἀποκλείουσα τὸν κόλπον· παρ' ὃ καὶ Θήρας τῶν ἰχθύων ὑστερεῖ τῶν ἐν θαλάττῃ σπιλάδων περὶ αὐτὰς τὰς εἰσόδους ἀπαντῶντων ὅσα μὴ νυκτὸς ἀσαφεία καὶ πλάνῳ παρολισθάνει.

XXXI. Μετὰ δὲ τὴν ἄλλην, τὰ λεγόμενα Χοιράγια· κέκληται δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· ἐπεὶ τινες τοὺς κατιόντας ἐκ τῶν ὁρῶν συσφύρους ἀπά-

3. φύσιν A. || 10. videtur deesse nomen. || 13. ἀσαφεία καὶ πλάνῳ A.

XXVIII. Juxta hunc [pontem est] *Nicæi herois ara*; et locus leniter circumflexus, ad capiendos pisces receptaculum, et *Neos Bolos* nominatus: ita enim invenitur dictus.

XXIX. *Ἀκτῖνα (Sambucetum)* similiter efficiunt natura [loci] et nomen: circa sunt 5 *Canopus, Cubi, Fontes*. Hi quidem, a surgentibus aquarum laticibus: valde enim locus aquosus et irriguus est. Cubi autem sunt insignia Persicæ historiæ: huc enim nonnulla sibi diversoria constituerant, ut [amœnitate littoris] perfruerentur. Canopus ab Ægyptio Canopo nomen habet, propter morem vivendi simillimum. Fluvius *Meizon* hanc oram secat, unde etiam sinui nomen. Fluit quidem perennis, sed haud na- 10 vigabilis est.

XXX. Inde aliud promontorium cum gurgite, habens radices sub aqua latentes. rotundum. . . . claudens sinum, propter quod capturam non effugiunt pisces: offendunt enim saxa concava ad ipsos introitus in mare [procedentia] quicumque noctis tenebris atque erroribus non falluntur.

XXXI. Postea [occurrunt] *Chæragia* nuncupata, a rebus quæ ibi acciderunt no-

1. juxta hunc pontem fuit Nicei Gb. || 2. et locus qui dicitur Neosbolos, is est novus jactus Gb. || 4-6. circa locum re et nomine Actinen sunt cubi, Canopi, et fontes: valde enim locus irriguus est Gb. || 6-7. nonnulli descendebant ad animi remissionem et ludos ut Gb. || 7-9. Canopi nomen invenit a similitudine deliciarum quæ huic loco est cum Ægyptio Canopo. CISON fluvius hanc oram secans sinui

nomen dedit Gb. || 9. «quidem» om. Gb. || 11. post Cubos Canopis est palus habens radices Gb. || 12. «rotundum» om. Gb. || 12-14. sinum ubi est receptaculum piscibus capiendis aptum saxi concavis ad ipsos introitus obviam procedentibus in quæ delabuntur pisces noctis tenebris errantes Gb. || 15. post paludem sunt Chæragia nuncupata a rebus quæ ibi fiunt Gb.

ταῖς ἡρουν. Πᾶσα γὰρ ἡ πρὸς νότον ἀνεμὸν πλεωρὰ τοῦ Κέρατος, ἐπηρε-
φῆς ὕλαις.

XXXII. Καθ' ὃ δὴ λήγει μὲν τὸ Κέρας, ἀρχεται δὲ ὁ τοῦ Πόντου προ-
κείμενος ἰσθμὸς, εἰς ἀναπεπλάμενὴν ἤδη καὶ πολλὴν τὴν Προποντίδα
5 βλέπον ἀκρωτήριον· ἐφ' ᾧ τάφος Ἰπποσθένους ἡρώος Μεγαρέως, ἀφ' οὗ
καὶ τοῦνομα τῷ χωρίῳ.

XXXIII. Μεθ' Ἰπποσθένην δὲ, Συκίδες, ἀπὸ τοῦ πλῆθους καὶ κάλλους
τῶν φυτῶν· φασὶ γὰρ ἔνιοι τῶν περιεργωτέρων ἐνθεν αὐτὸ καὶ καθόλου
τὴν ἀρχὴν λαβεῖν.

10 XXXIV. Σχοινίκλου τέμενος ἐντεῦθεν, Μεγαρόθεν αὐτῷ Βυζαντίων καὶ
μνήμην καὶ τιμὴν ἐνεγκαμένων· τοῦτον Ἀμφιδράω τοῦ μάντεως ἡνίοχον
γενέσθαι φασίν.

XXXV. Ὁ δὲ συναφῆς τόπος Αὐλητῆς ἐπωνόμασται, Πύθωνος ἐποικη-
σαντος Αὐλητοῦ ἐπ' ὀνόματι· τετίμηκε δὲ τὴν μνήμην ἡ τέχνη.

15 XXXVI. Τὸ δὲ ἐφεξῆς Βόλος, εἰς τὴν κατὰ χειμῶνα τῶν ἰχθύων Θήραν
εὐφυῆς, ἐφ' ᾧ τέμενος Ἀρτέμιδος Φωσφόρου καὶ Ἀφροδίτης Πραεῖας, ἥ

1. ἡρουν A. || 7. συκίδες prima manus A. || 10. αὐτὸ A. || 11. τούτων A. || 14. αὐλὴ τῶν
correctum in τοῦ.

minata, quoniam apros ex montibus descendentes quidam [venatores] fraude ca-
piebant. Omne enim sinus latus, vento Noto objectum, silvis plenum [est].

XXXII. Propter locum ad quem desinit quidam recessus Ceratini sinus, incipit
vero Isthmus, [est] promontorium apertam jam et multam Propontidem prospiciens.
5 in quo sepulcrum Hippothenis exstat herois Megarensis, a quo locus nomen adeptus est.

XXXIII. Post Hippothenem locus est appellatus Συκίδες (Ficeta) a multitudine
et pulchritudine [sicuum] arborum: aiunt enim curiosiores quidam primam ficum
arborem ibidem natam esse.

10 XXXIV. Inde Schænicli delubrum, cui a Megaris Byzantii memoriam et hono-
rem attulerunt: hunc Amphiarai vatis aurigam dicunt fuisse.

XXXV. Proximus autem locus Auletes nominatur, cujus conditor Pytho sub no-
mine Auletæ: ars memoriam quoque nobilitavit.

XXXVI. Inde succedit Bolos ad piscationem hibernam percommodus natura lo-
cus, in quo [est] templum Dianæ Lucifère et Veneris Placidæ, cui solennia sacra

1-2. apri ex montibus descendentes ad hæc
loca abacti a venatoribus fraude capiuntur Gb.
|| 2. plenum erat Gb. || 3. secundum locum a.
q. desinit recessus Gb. || 3-4. incipit Isthmicum
promontorium apertam Gb. || 7. Sycodes Gb.
Sycodem Gc. || 8. quidam curiosiores dicunt Gb.
|| 10-11. inde. Amphiarai (sic) delubrum
quod Byzantii Megarensium coloni construxerunt

memoria et honore prosequentes Amphia-
rai Oiclei filium Gb. || 11-12. post Amphiarai
delubrum est ΣΥΜΦΑΣ locus Auletes nomi-
natus. Is una cum aliis colonis Byzantium
deductus fuerat, cui Apollinis ars reliquit no-
minis memoriam Gb. || 13. inde est Bolos, is est
jactus Gb. || 13-14. loci natura Gb. || 14-p. 16.
1.1. «cui solennia s. faciunt Byzantii» om. Gb.

κατ' ἔθος θύουσι Βυζάντιοι· δοκεῖ γὰρ δὴ ταμιεύειν τῶν ἀνέμων τὴν εὐ-
καιρίαν, πρᾶυνουσα [καί] καθιστάμενη τὴν ἐπιπλέον αὐτῶν ταραχὴν.

XXXVII. Τὸ δὲ ἐντεῦθεν Ὀστρεώδης ἀπὸ τοῦ συμπεξηκότος ὠνόμασται·
βύθιον τε γὰρ ἔσθιρωται κατὰ τῆς θαλάσσης ἔρμα πλῆθει τῶν ὀστρέων ἐπι-
5 λευκαίνόμενον· διαφαίνεται δὲ τοῖς ὀρώσιν ὁ βυθὸς, καὶ μάλιστα ἐν ἡσυχίᾳ
καὶ γαλήνῃ πνευμάτων· τρέφει δὲ ὁ τόπος τὸ ἀεὶ δαπανώμενον· καὶ ἔστιν
ὡς ἂν εἴποι τις ἄσωτος ἢ χρῆσις, διαμιλλωμένης τῇ θήρᾳ τῆς γενέσεως.

XXXVIII. Ἐκδέχεται δὴ τὴν Ὀστρεώδη τὸ καλούμενον Μέτωπον· τοῦτο
κεῖται μὲν κατὰ πρὸς ὠκεῖον τῆς πόλεως· βλέπει γὰρ αὐτὴν τὴν Βοσπόριον
10 ἄκραν· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ σχήματος· καὶ γὰρ πρὸς τὴν ἡπειρον γεώ-
δεσι λόφοις ἔστιν ὁμαλὴς, καὶ ἐκ θαλάττης ἀπότομον καὶ ἀκλινὲς, οὐ μὴν
θεοῦ μαρτυρίας ἄμοιρον· τετίμηται γὰρ Ἀπόλλων κατὰ τοῦτο.

XXXIX. Μετὰ δὲ τὸ Μέτωπον, Αἰάντειον ἐπώνυμον Αἴαντος τοῦ Τελα-
μῶνος, ὅντινα κατὰ μαντείαν σέβουσι Μεγαρεῖς· τὰ δὲ ἔθη τῶν οἰκιστῶν,
15 νόμοι τοῖς ἀποίκοις.

XL. ἔνθεν καθ' ὃ προπίπτων κρημνὸς εἰς θαλάτταν ἐπισίρφει, Πα-
λινόρμικον ὠνόμασται ἀπὸ τῆς δευτέρας καθορμίσεως, ἐπειδὴ κατ' ἀρχὰς

g. βοσπορίαν A. || 13. αἰάντιον A.

faciunt Byzantii: existimatur enim dispensare ventorum commoditatem, placans
[et] componens eorum maiorem turbulentiam.

XXXVII. Deinde est locus *Ostreodes* a rebus quæ ibi fiunt nominatus. Profun-
dum enim maris vadum, ostrearum multitudine exalbescens, fit perspicuum adspi-
5 cientibus maxime in tranquillitate et quiete ventorum. Hic autem locus semper alit
quod impendatur, atque est ut si quis dicat inexhaustus usus, generatione [ostrea-
rum] contendente cum piscatione [earum].

XXXVIII. Ostreodem excipit locus nuncupatus *Metopon*; hoc sub adspexit
urbis subjectum est: adspicit enim Bosporium promontorium. Nomen invenit a
10 figura: nam ex continentis parte planum est terrenis tumulis, ex parte maris abruptum
et præceps; non tamen dei testimonio caret: etenim apud ipsum colitur Apollo.

XXXIX. Post Metopon est *Æantion*, nomen adeptum ab Ajace Telamonio,
quem propter quamdam vaticinationem colunt Megarenses: instituta autem condi-
torum [factæ sunt] leges colonis.

15 XL. Inde procidens præcipitium, conversum in mare, nominatum est *Palinor-
mikum* a secunda applicatione. Postquam enim coloniæ deductores ad eum locum

1-2. largiri ventorum commoditatem eosque
turbulentos placare Gb. || 3-4. «profundum»
om. Gb. || 4. ostrearum multitudine exal-
bescens constratum Gb. || 5-7. est enim
luxuriosus locus generationis ostrearum con-

tendentis cum earum piscatione Gb. || 8. Os-
treoda locum Gb. || 10-11. declive et præceps
Gb. || 11. non tamen divini testimonii expertus est
Gb. || 12. Aiantion Gb. || 13-14. Megarenses ex
instituto eorum qui deduxerunt coloniam Gb.

προσέσχον, εἶτα ἀναχθέντες αὖθις ἀνέσφιρεψαν· ἡ πεῖρα τοῦ συμβάντος ἔθετο τῷ τόπῳ τοῦνομα.

XL.I. Μικρὸν δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ, νεὼς Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου· τοῦτον ἐτίμησαν Ἰσα Θεῶν Βυζάντιοι, μεγαλοφροσύνης τε αὐτοῦ καὶ τιμῆς τῆς
5 περὶ τὴν πόλιν ἀπολαύσαντες· καὶ γὰρ χώραν ἐπὶ τῆς Ἀσίας δωρεῖται καὶ σίτου πολλὰς μυριάδας καὶ βέλη καὶ χρήματα.

XL.II. Τὸ δὲ ἐξῆς χωρίον Δελφὶν λέγεται καὶ Καράνδας· αἰτία δὲ τῶν ὀνομάτων ἦδε· Χάλκισ ἐπώκησεν ἀνὴρ, Βυζάντιος μὲν τὸ γένος, τὴν δὲ ἐπιστήμην κιθαριῶδης, οὐδενὸς τῶν ἄκρων ἀποδεέστωρος· ἐπὶ τοῦτον ὁπότε
10 τὴν σκευὴν ἀμισχόμενος τὸν ὄρθιον αἰδοί· νόμον, δελφὶν ἐκ τοῦ πελάγους κάτεισι, πρὸς δὲ τὸ ἐπίφορον τῆς ὁδῆς ἐκκλίνων τὰς ἀκοὰς, καὶ τῇ τῆς Θαλάσσης ἀποβάσει προσιστάμενος ἕξαλος καὶ τὴν ὄψιν μετέωρος, ὡς ἀθροῦ τοῦ μέλους ἐμφοροῖτο, μηδὲν εἰς τὴν τῆς ἀκοῆς ἀκρίβειαν ὑπὸ τοῦ βυθοῦ τῆς κινήσεως βλαπτόμενος· ἦν δὲ αὐτῷ μέτρον ἡδονῆς τε καὶ εὐτυ-
15 χίας ὅ, τι καὶ τῷ Χάλκιδι τῆς ὁδῆς· παυσασμένου γὰρ ἐδύετο κατὰ τῆς Θαλάττης ἀναχωρῶν εἰς τὰ ἦθη τὰ αἰντοῦ. Καράνδας δὲ ποιμὴν πάροιχος, εἶτε φθόνῳ καὶ μίσει Χάλκιδος, δύναιτο δ' ἂν καὶ πλεονεξίας ἕνεκα λοχίσας

1. ἀπείρα A. || 10. ἀμισχόμενος A. || 12. ἐπιδάσει corr. in ὑποβάσει prima manus A. || 15. ὅτι A.

naves primo appulissent ex eoque solvissent, rursus ad eundem locum revertunt. Experientia rei dedit loco nomen.

XLI. Paulo supra præcipitium Palinormicum existit templum Ptolemæi Philadelphi, quem Byzantii æque ac deum venerati sunt, quod ex ejus in urbem magnanimitate et reverentia fructum magnum accepissent. Etenim [Byzantiis] Ptolemæus in Asia regionem frumentique multas myriades et sagittas et pecunias dederat.

XLII. Deinde est locus dictus Delphin et Carandas. Causa nominum hæc est. Vir fuit incola Chalcis nominatus, genere Byzantius, scientia citharædus, nullis summis [citharædis] inferior; ad quem, quum stola indutus Orthium carmen caneret, delphinus ex pelago exstitit, pronas ad cantilenæ impetum aures inclinans, maritimæ oræ insistens, extra mare eminens, adspectum sublimem gerens, ut vehementi cantu impleteretur, ob audiendi studium nihil a vadi commotione læsus. Qui autem Chalcidi finis canendi, idem delphino terminus voluptatis felicitatisque: ubi enim ille canere desinebat, hic mare subibat, ad moremque vivendi consue-
15 tum redibat. Carandas pastor accola, sive invidia atque odio in Chalcidem sive

2. «Experientia rei dedit loco nomen» om. Gb. || 4-5. *animi magnitudine* Gb. || 7. *Delphinus et Charandas* Gb. || 8. «fuit incola» om. Gb. || 9. «ad quem» om. Gb. — «stola indutus» om. Gb. || 10. *seque ad au-*

diendum erexit cantilenæ impetum Gb. || 13. «qui autem. . . . felicitatisque» om. Gb. || 14. *quum autem Chalcis canere desinebat delphinus mare subibat ad locumque consuetum redibat* Gb. || 15. *Charandas pastor* Gb.

ἡρέμα διολισθαίνοντα τῆς θαλάττης καὶ κατὰ τὸ ἐπαγωγὸν τῆς τοῦ μέλους ἡδονῆς ὑπὲρ τῶν μετεώρων ὠκειλанта, διαφθείρει βαλάν. Οὐ μὴν ἐνοσφί-
 σατο τὴν ἄγραν· θάπτει γὰρ δὴ Χάλκισ μεγαλοπρεπῶς τὸν ἀκροατὴν·
 ἔθετο δὲ τοῖς χωρίοις ὀνόματα Δελφίνα καὶ Καρανδᾶς, τὸν μὲν τιμῶν τῆς
 5 μνήμης, τὸν δὲ ἀμυνόμενος.

XLIII. Ἄκρα τούντεῦθεν ἐπὶ βραχὺ κολπουμένη· βάσις δὲ αὐτῇ καὶ ρίζα,
 πέτρα κατὰ βυθοῦ, Θέρμασις προσαγορεύεται.

XLIV. Μεθ' ἣν αἰγιαλὸς ἀναπεπταμένος εἰς νότον ἄνεμον· λέγεται δὲ
 ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πεντηκοντόροις εἰς αὐτὸν κατασχόντων, Πεντηκοντορικόν·
 10 ἅμα γὰρ ἢ τε πόλις ἤρξατο τῆς κτίσεως, καὶ τῶν χωρίων ἕκαστα τῆς
 προσηγορίας.

XLV. Τούτῳ συνεχῆς τὰ Σκύθου· Σκύθην γὰρ φασὶ μετανάσθην ἐκ
 τῆς αὐτοῦ, προσορμίσασθαι Ταῦρον ὄνομα· τοῦτον δὲ ἐπὶ Κρήτης φασὶ
 πλεύσαντα διαφθεῖραι Πασιφάην τὴν Μίνως· ὅθεν ὁ μῦθος τοῦ τε ἔρωτος
 15 καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ γενέσεως.

XLVI. Ὑπολαμβάνει δὲ ἐφεξῆς Ἰασόνιον, ἐνταῦθα τῶν σὺν Ἰάσονι
 ὀρμισαμένων· δρυμὸς δὲ ἐν αὐτῷ βαθείας δάφνης εὐπορος, καὶ βωμὸς Ἀπόλ-

6. τούτ. Α. || 16. Ἰασιόνιον Α || 17. δάφνησπόρος Α.

avaritia incitatus, delphino insidiatus est sensim ad maris oram allabenti, eumque
 cantus dulcedine illectum et sublimem accedentem telo interfecit. Non tamen pis-
 catione potitus est. Chalcis enim suum auditorem magnifica sepultura affecit, locis-
 que nomina Delphina et Carandas imposuit, illius quidem honorans memoriam,
 5 hunc vero puniens.

XLIII. Postea est acra in brevem recessum insinuata; basis ipsius et radix petra
 in fundo *Thermastis* appellatur.

XLIV. Post hanc ipsam est littus Noto vento apertum: nominatur autem a na-
 vibus quinquaginta remos habentibus ad littus id appulsis *Pentecontoricon*: etenim
 10 simul atque urbs condi coepit, coeperunt quoque loca singula nominari.

XLV. Huic continuus [est locus dictus] τὰ Σκύθου (*Scythæ sedes*): Scytham enim
 dicunt Taurum nuncupatum ex suis sedibus migrantem huc appulsum fuisse atque
 ad Cretam navigasse, in eaque Pasiphaen Minois filiam stuprasse: unde nata fa-
 bula amoris et prolis ex ipso procreata.

15 XLVI. Deinde succedit *Jasonium*, [ex eo nomen adeptum quod] Jason navigans
 cum suis ad Colchos illuc appulsus fuerit, ubi est *nemus* profundæ laurus plenum,

2. «cantus dulcedine illectum et» om. Gb.
 — «telo» om. Gb. || 4. *Delphinum et Cha-*
randam Gb. || 4-5. *illum donans honoris me-*
moria, hunc ignominiae Gb. || 8. «est» om. Gb.

|| 8-9. *nominatur Pentecontoricon a navibus*
quinquaginta remos habentibus Gb. || 11.
 «huic continuus est locus dictus τὰ Σκύθου»
 om. Gb. || 16. «cum suis» om. Gb.

λωνος· ἡ δὲ ἀκτὴ προμήκης πᾶσα, καὶ τοῖς ἀφ' ἐσπέρας καὶ μεσημβρίας πνεύμασιν ἐπιδρόμος.

XLVII. Μετὰ τοῦτο, οἱ Ῥοδίων περιβολοὶ· καθ' ὧν ἀναπλόμενοι τὰ πείσματα Ῥόδιοι τοῖς περὶ τῆς Θαλάσσης συνδιαμφισθετοῦντες ἐφώρμουν·
5 τούτων οἱ μὲν εἰς ἡμᾶς ἔτι σώζονται λίθοι τρητοὶ νεῶν ἀπόδεσμοι· προὔπεσον δὲ οἱ πλείους ὑπὸ τοῦ χρόνου.

XLVIII. Τούτοις ἔπεται τὸ καλούμενον Ἀρχεῖον· αὐτὸ μὲν, πεδίον ἐπικῶς εὗγειον καὶ φιλάμπελον, ἐκατέρωθεν τε τοῖς ἐπανισταμένοις καὶ προπρίπουσιν ἐπὶ τὴν Θαλάτταν λόφοις συγκλειόμενον· διὰ μέσου δὲ
10 αὐτοῦ, κάτεισι ποταμὸς εἰς μαλακὴν καὶ βαθεῖαν ἡύνα· τοῦτο ἔκτισεν Ἀρχίας Θάσιος [δ] Ἀριστωνύμου παῖς, καὶ πόλιν ἐν αὐτῷ κτίζειν ἠξίωσεν· ἀλλὰ γὰρ ὑπὸ Χαλκηδονίων εἴργεται δεδιότων ἐπ' αὐτοῖς οἰκισθῆναι τὸ χωρίον. Ἀρχίας μὲν δὴ μεταναστὰς, Αἴνον οἰκίζεται· τῷ τόπῳ δὲ ἀπολείπει τοῦνομα.

15 XLIX. Μετὰ δὲ τὸ Ἀρχεῖον, πολὺς καὶ εἰς βάθος διεργαγὼς ἀπανίσταται κρημνός· προσπίπτων δὲ τῇ τῆς ἀκρας ὑπεροχῇ, πρῶτος ἀθρόαν ἐκ-

4. ἐφώρμουν mutatum in ἐφώρμων prima manu A. || 10. βαθεῖαν ἡύνα A.—ἐκτίσεν mu- tatum prima manu in ὠκισεν. || 11. Θάσιος ἀριστωνύμου A.

araque Apollinis : littus autem longum omne ventis occiduis et meridianis expositum.

XLVII. Post Jasonium lucumque Apollinis sunt Rhodiorum Περιβολοὶ (*saxorum septa*) ad quæ rudentibus naves alligabant Rhodii, metuentes maris tempestatem.
5 Ex quibus aliqua ad nostram ætatem servata adhuc exstant saxa pertusa ad quæ naves alligabantur, pleraque vero temporis vetustate ceciderunt.

XLVIII. His continuus est Archion nuncupatus locus campestris, agri bonitate præditus et vitium amans, utrinque collibus circumurgentibus et ad mare pro-
10 cidentibus conclusus : per medium eorum fluvius descendit in maritimam oram mollem et profundam. Hunc [locum] incoluit Archias Thasius Aristonymi filius, qui cum in hoc loco urbem condere pararet, a Chalcedonensibus prohibitus est, metuentibus exædificatum locum contra se fore. Archias illis, qui cum eo migras-
sent, Ænon dedit habitandum, locoque nomen reliquit.

XLIX. Post Archion, promontorium eminent magnum; in altitudinem præcipi-
15 tem abruptum, discedens ad mare, primusque fluctus maris densos et violentos,

3. Dionysius... ponit Rhodiorum τὸν περὶ-
βολὸν ad quem rudentibus n. a. R. m. m. tem-
pestatem cuius τὰ σατὰ ad suam ætatem
servata exstitisse dicit, reliqua per multa tem-
poris vetustate cecidisse Gb. || 7-8. post Rho-
diorum Peribolon Dionysius ponit Archium

nuncupatum locum campestem Gb. || 12. illis
qui cum eo solum vertissent Gb. || 13. nomen
reliquit Archium Gb. || 14. «magnum» om.
Gb. || 15-p. 20, l. 1. discedens ad mare fluctus
maris densos et violentos, quibus crebris
verberatur, excipiens Gb.

δέχεται τοῦ πελάγους τὴν ὕβριν, ροῶδει κοπιόμενος θαλάσση· κατὰ κορυφὴν δὲ αὐτοῦ Γέραν Ἄλιος ἱδρυται· τοῦτον οἱ μὲν Νηρέα φασίν, οἱ δὲ Φόρκυν, ἄλλοι δὲ Πρωτέα, τινὲς δὲ πατέρα Σημύσρας· οἱ δὲ Ἰάσονι καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ Φρασίῃρα τοῦ πλοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τῶν σιενῶν ἡγεμόνα
 5 γενέσθαι, Λευκία δὲ τοῦ μάντεως τὸ γένος ὄντα· δίδωσι δὲ ὁ χρησμὸς τοῖς ἐπεσσομένοις τῇ γενέσει τῆς ἀποικίας, ἐξ ἐνυπνίου φαντασίας προειπόντος, ὡς χρὴ Φύειν Ἄλιῳ τῷ Γέροντι· καὶ δημοσίᾳ τετίμηται.

L. Γείτων δ' αὐτῷ Παράβολος, ἀπὸ τῆς ἀνωμαλίας τοῦ πελάγους κινδυνευομένης ἄγρας· εἰς γὰρ ἀκαλυπτον καὶ γυμνὴν κατιῶν τὴν ραχίαν τῆς
 10 θαλάσσης, ὁ ροῦς παραβόλους ὡς ἀληθῶς καὶ τῷ παρὰ μικρὸν ἐπιτυγχανομένας δίδωσι τὰς θήρας τῶν ἰχθύων.

LI. Ἐνθεν Κάλαμος καὶ Βυθίας· ὁ μὲν, ἀπὸ τοῦ πλήθους· ὁ δὲ, σκέπη τῶν ἀκρωτηρίων ἀπὸ τοῦ βυθοῦ κατὰ περιτροπὴν ὠνόμασται· δάφνη δὲ ἐν αὐτῷ, Μηδείας τῆς Αἰήτου φυτὸν, ὡς λόγος.

LII. Τούτῳ παραλληλὸς λόφος ὑπῆιος ἡρέμα κατακλινὴς ἐπὶ θαλάτῃαν καὶ Μητρὸς Θεῶν ἱερόν· ἀπὸ δὲ τῶν ἐποικησάντων αὐτῷ, Βάκα τοῦνομα.

LIII. Μεθ' ὃν ἄκρα προτενὴς, πολὺν ἐγκολπιζομένη λιμένα, καὶ παχεῖ τῷ προσπίπτοντι κρημνῷ τὰς βορείους τῆς θαλάττης πλεγαὶς ἀμυνομένη·

2. νῆρέα A. || 3. ἰάσωνι A. || 12. πλήθους, βυθίας· ὁ δὲ σκέπη A. || 18. ἀμυνόμενοι A.

quibus crebris verberatur, excipit. In promontorii vertice *Senex Marinus* statutus est, quem alii aiunt Nereum, alii Phorcyn, alii Proteum, quidam patrem Semystreæ, nonnulli indicem navigationis et demonstratorem Jasoni fuisse ducemque angustiarum exitus, Leuciae vero vatis sobolem. Præcipit autem oraculum, ex specie in
 5 somnio visa, ut posteri e colonia oriundi sacrificarent Marino Seni: itaque in hoc loco publice colitur Senex Marinus.

L. Marino Seni vicinus est *Parabolos*, nuncupatus a piscatione temeraria incerta-que ob maris asperitatem inæqualem. Fluctus enim descendens in saxa aperta et nuda piscationes efficit vere temerarias, et parum voti compotes.

10 LI. Deinde est *Calamus* et *Bythias*: ille a [calamorum] multitudine, hic ab alta protectione promontiorum circumsurgentium nominatur. In ipso est *laurus Medæ*, Ætæ filię, planta, ut fama est.

LII. Huic parallelus est collis sensim supinus declinans ad mare, et *templum Matris Deorum*: a colonis autem nomen habet *Baca*.

15 LIII. Post [collem sensim supinum] promontorium protenditur, multum portum insinuans, crasso præruptoque incursu boreales maris ictus propulsans. Ab occasu

3-5. angustiarum Bosporianum. Quidam vates Latiades oraculum in somnio sibi visum dedit posteris colonis Megarensium oportere sacrificare marino seni Gb. || 7. Παράβολος is

est jactus temerarius Gb. || 8. in litus asperum Gb. || 9. «vere» om. Gb. — et fere frustratorias Gb. || 13-14. ad mare nominatus Bacca (sic) Isidis matris deorum Gb.

- καθ' ὃ μὲν γὰρ εἰς ἀμέτρητον ἐμβεβηκυῖα τὸν βυθὸν, πρὸς τὴν δύσιν ὑπο-
σῖρέφει, μεγέθει τε διαρκεῖ καὶ πνευμάτων σκεπανὸν παρέχει τὸν ὄρμον·
τῷ δὲ προσέχοντι πολλὴν καὶ θρασείαν ἐκδέχεται τοῦ ρεύματος τὴν βίαν
ὁμοίᾳ ἀνδριάντος· ποτὲ μὲν γὰρ οἶα παλιμπάσλου κυκεὼν πελάγους εἰ-
5 λεῖται κατ' αὐτὴν, ποτὲ δὲ ῥόθιος εἰς τὸ κάταντες ὠθεῖ τὴν θαλάσσαν·
καὶ πολλὰς οἶδα ναῦς μεσλὰς οὐριοδρομούσας τοῖς ἰστίοις ὑποφερομένας
εἰς τοῦπίσω, μαχομένου τῷ πνεύματι τοῦ ροῦ· πάλιν δ' ἐν χρῶ τῆς πέ-
τρας ἀνασῖρέφει, καὶ ἐξ ἀνακοπῆς οἶον ἀντίσπαστος τοῦ πελάγους ἐναν-
τίον αὐτὸς αὐτοδρομῶν ἐπείγεται· δείκνυνται δὲ τινες τρίβοι καὶ τύποι τῶν
10 ἐναλίων καρκίνων περὶ παρεξιδόντων τὸ ῥωδέσσιον· ὅθεν τὰ πολλὰ
μὲν ὑπὸ τῶν ἀναδουμένων τὰς ναῦς καὶ ἐκ τῆς γῆς ἐφελκόντων πρὸς ἀνάντη
καὶ πολλὴν ἐμπίπτοντα τὸν ροῦν βιάζεται· καὶ φόβος καὶ ἀπορία ἐπεισιν,
ὅσα μὴ δευτέρας πείρας· ἔστι δὲ ὅπου καὶ μικρὸν ἐνδόντος καὶ χαλάσαντος,
ἐν τῷ χρῶ τῆς ἀποβάσεως καὶ παρ' αὐτὰς τὰς πέτρας ἀμιλλῶνται τῷ
15 ρεύματι, σιηρίζοντες εἰς τὰς ῥαχίς τὴν εἰρεσίαν, καὶ τὴν θαλαττίαν ἰσχὺν
τῇ τῆς ἡπείρου συμμαχίᾳ βεβαιοῦντες. Ἐστίαι δὲ ὁ τόπος ὠνόμασται· κα-

1. καθὼ Α. || 2. τὲ Α. || 3. θρασείαν Α. || 4.
ὁμοίαν Α. || 6. οὐριοδρομούσας prima manu Α.

|| 9. αὐτοδρομῶν cum signo hyphen Α. || 11.
προσανάντη Α. || 14. ἐν τῷ ῥῶ Α.

- enim, qua in immensum abrumpitur pelagus, portum præbet sufficienti magni-
tudine protectum a ventis; reliqua promontorii pars excipit fluctuum vim multam
audacemque, similis statuæ virili: nunc enim pelagus quodammodo refusum mis-
cetur et convolvitur in orbem, nunc impetus undarum in contrariam partem im-
5 pellit mare; multas naves vidi onustas secundo vento currentes velis retrocessisse,
fluctu oppugnante ventum; rursus vero ad summa saxa [promontorii] revertitur
impetus undarum, et ex refractione velut avulsus, contra pelagus ipse per se cur-
rens urgetur. Demonstrantur autem quædam semitæ et impressiones [in saxis]
cancrorum marinorum pedestri [itinere] rapidissimum fluxum prætereuntium.
10 Unde fit ut nautæ necesse habeant, iter pedibus conficientes, funibus naves trahere.
in quas fluxus multus incursans nautas vi agit et retrahit in contrariam partem;
metusque et desperatio subit, tanquam non iterum tentandum sit. Nonnunquam
vero fluctibus cedentibus paulisper et remittentibus, ad ipsa saxa crepidinis littoreæ
contendunt contra fluctus firmantes remos ad cautes, et vim maris inbibent auxilio
15 continentis. Hestiae autem locus nuncupatus est: illuc enim naves appulerunt

1. «qua in immensum abrumpitur pelagus» om. Gb. || 3. et similem statuæ virili Gb. || 3-5. nunc enim mare miscet et convolvit in orbem, nunc i. u. i. c. p. impellit Gb. || 6. «summa» om. Gb. || 7. avulsus et separatus a pelago contra pelagum ipse Gb. || 8. «et» om. Gb. ||

13. «vero» om. Gb. — «paulisper et remittentibus» om. Gb. || 15-p. 22, l. 1-6. continentis. Postea vero quam coloniæ deductores promontorium B. p. v. m. m. b. e. t. o. m. i. q. d. erat occuparunt locum nuncupatum Estias vacuum a custodibus omissis ceteris Gb.

τέσχον γὰρ ἐνταῦθα ταῖς ναυσὶν οἱ τῆς ἀποικίας ἡγεμόνες, ἐπειδὴ, παρε-
 ξιόντες τὴν Βοσπόριον ἄκραν, ὁρώσι πολλῶ πλῆθει βαρβαρικοῦ σίρατου
 κατεχομένας τὰς ἀποβάσεις· καὶ τὰς μὲν ἐστίας ἰδρύσαντο κατὰ πόλιν
 ἐκάστην ἐνθα πρῶτον ἀπέβησαν· ἐπεὶ δὲ αἰσθάνονται τοὺς βαρβάρους κατὰ
 5 γῆν ἴντας ἐπ' αὐτοὺς, ἀναμείναντες ἄχρι πλεῖστον ἀποσπάσαιεν ἐκείνων
 τῶν χωρίων ἐφίᾳσι τῷ ρεύματι τὸν στόλον· καὶ εἰς ἀφύλακτον ἤδη καὶ
 κενὴν ἀνδρῶν κατίσχουσι τὴν ἄκραν διασίρατηγῆσαντες τοὺς βαρβάρους·
 ἦν γὰρ τοῖς μὲν κατ' ἐπιτομὰς τῶν κόλπων οὐ πολλὸς ὁ πλοῦς, τοῖς δὲ ἐν
 κύκλῳ τῆς γῆς ἡ περίοδος· ἐνιοὶ δὲ φασὶν οὐ πόλεων ἀλλ' οἰκῶν Μεγα-
 10 ρικῶν ἐπὶ τῶν ἀρίστων εἶναι τὰς Ἑστίας· πεπιστεύσθω δὲ ὅπως ἐκάστῳ
 φίλον.

LIV. Κάμψαντι δὲ τὰς Ἑστίας εἰρηναῖος ἤδη καὶ βέβαιος ὁ πλοῦς πρὸς
 τε τῆς ἄκρας τὴν ἐπιστροφήν καὶ τοῦ ρεύματος τὴν πελάγιον καὶ μετέωρον
 ὁρμὴν· ἐνθεν φασὶ περάσαι, πρὸ μὲν τῶν Τρωϊκῶν, Μυσοὺς ἅμα Τεύκροισ·
 15 καὶ μέχρι Θεσσαλίας ἀνύσαι κρατοῦντας ἀπάσης ὅσης ἐπῆσαν γῆς· ὑπὸ
 δὲ τὸ Ἰλιακὸν ἔργον, Ἀσπεροπαῖον βασιλέα τῶν ἐπ' Ἀξίῳ ποταμῷ Παιόνων.

LV. Χηλαὶ δὲ μετὰ τὰς Ἑστίας, κατὰ τὸ ἐμφερὲς τοῦ σχήματος· εἰκῶν

3. ἰδρύσαντος A. || 9. ἐνιοὶ δὲ φασὶν A. || 15. ἀνῦσαι A.

coloniae deductores, postquam, promontorium Bosporium prætergressi, viderunt
 magnam multitudinem barbarici exercitus tenere oram maritimam in quam descen-
 dendum erat, et aras singularum urbium ibi constituerunt ubi primum descen-
 derant. Quum autem sensissent barbaros terrestri itinere adversus ipsos procedere,
 5 eo usque morati donec eos quam plurimum ab illis locis avertissent, commiserunt
 classem fluctibus, et occuparunt locum vacuum a custodibus, et barbaris antever-
 terunt. Fuit enim illis compendiarie navigatio, at barbaris longus terræ circuitus
 ob sinus. Quidam vero dicunt Hestias non ad urbem, sed ad domus Megaricas
 septem amplissimas pertinere. Credat autem quisque quod sibi visum fuerit.
 10 LIV. Flectenti ab Hestiis jam navigatio quieta stabilisque, propter promontorii
 conversionem et fluxus maritimum sublimemque impetum. Inde trajecisse aiunt
 ante Trojanum bellum Mysos cum Teucris, et usque ad Thessaliam omni regione
 potitos esse quam invaserant; tempore autem belli, Asteropæum regem Pæonium
 Axio flumini accolentium.

15 LV. Post Hestias sunt *Chelæ*, nuncupatæ a similitudine figuræ: refert enim spe-

8-9. «quidam vero dicunt Hestias non ad urbem, sed ad domus Megaricas septem amplissimas pertinere. Credat autem quisque quod sibi visum fuerit» om. Gb. || 10. a promontorio Estiaco flexus jam navigationem quietam stabilemque efficit Gb. || 10-14. «prop-

ter promontorii conversionem et fluxus maritimum sublimemque impetum. Inde trajecisse aiunt ante Trojanum bellum Mysos cum Teucris. accolentium» om. Gb. || 15. post Estias sunt χηλαὶ Gb. — «refert enim speciem rei nomen» om. Gb.

γὰρ τῆς ὄψεως τοῦνομα· τούτων αἱ μὲν μείζονες, αἱ δὲ βραχύτεραι· λι-
μένες δὲ ἀμφοτέρω.

LVI. Καὶ παρ' αὐτὰς Δικτύννης ἱερὸν Ἀρτέμιδος· ἀνέθεσαν δὲ αὐτῇ
τὰς κατὰ Θάλατταν ἄγρας, ὡς ἔξει μόνη Θεῶν ἐπ' ἀμφοτέρω εὐθηρος·
5 ταύτην Κυζικηνοῖς σέξειν προσέταξεν ὁ Θεὸς ἀφορίᾳ τῆς Θαλάσσης πιε-
ζομένης· οἱ δ' ὑφείλοντο λαθόντες· ἀφανοῦς δὲ γενομένης (Θεῶ γὰρ ἐπὶ
πάντα δύναμις) οἱ μὲν οὐδὲν ἀμείνωνος ἐπειρῶντο τῆς Θαλάττης· τὸ δὲ
ἔδος ἦν, ἐνθα καὶ πρότερον· ἀλλὰ Κυζικηνοὶ πλεύσαντες καὶ ἀπὸ τοῦ
Φανεροῦ μετενεγκάμενοι χρυσέαις ἀλύσειν ἐβεβαιώσαντο· καὶ ἐκ τούτου
10 μετέβαλε μὲν αὐτοῖς τοῦ χόλου ἡ Θεός.....

6-7. Θεῶ γὰρ ἐπὶ πάντα γὰρ A. || 8. ἔδος A. — ἀλλὰ τοῦ Κυζικηνοὶ sed τοῦ delevit prima
manus A.

ciem rei nomen. Harum quidem alteræ breviores, alteræ majores, ambæ vero por-
tus exsistunt.

LVI. Apud ipsas est *templum Dianæ Dictynnæ*, cui dedicarunt maritimas vena-
tiones, tanquam habitu sola foret ex cœlestibus ad utramque venationem apta.
5 Quam Cyziceni ut colerent præcepit deus, quum mare eorum sterilitate preme-
retur: illi autem clam surripuerunt. Postea vero quam evanuit (deo enim super
omnia potestas), illi quidem mare haudquaquam melius experti sunt: sedes vero,
ubi pridem erat, remansit. Sed Cyziceni adnavigantes et palam transferentes au-
reis catenis stabiliverunt; neque amplius illis dea irata fuit.

3. *Dianæ dictymæ* Gb. — Cetera usque ad finem omittit Gb.

FRAGMENTA VERSIONIS GILLIANÆ

QUIBUS

LACUNA IN DIONYSII ANAPLO EXPLETUR.

LVII. Post... Dianæ Dictynnæ ædem turbulenta est et vehementer contento fluxu commota navigatio. Locus autem dicitur *Pyrrhias Cyon*, ut mihi videtur, a similitudine quam habet mare hoc cum cane; ut vero plurimorum obtinet sermo, a cane pastoritio litus hoc circumcursante latranteque eos qui violentia fluctus
5 juxta marginem littoris navigare haberent necesse. Ibi quoque meatus freti arctissimus, dirimens duas continentes. Ibidem etiam dicitur fuisse Darii transitus. Hinc enim Androcles Samius pontem junxit in Bosporo. Hic locus cum alia præbet historię monumenta, tum sellam in petra excisam; in hac enim aiunt sedentem Darium spectatorem fuisse pontis et transeuntis exercitus.

10 LVIII. Post Pyrrhiam Cyonem [occurrit] promontorii in directam altitudinem editi ora maritima, sursum navigantibus ardua, et difficilis prætervectu ob violentum coitum utriusque continentis repugnantem anguste præterfluenti Bosporo. Fluctus enim ebullit effervescitque continuis vorticibus, non minus quam lebes igne subdito effervescere flammæque excessu ebullire æstuosoque sonitu strepere
15 solet. Itaque ora hæc a natura sua nominata est *Ρωώδης*, hoc est *fluctuosa*.

LIX. Deinde... promontorium prætergresso occurrit petra, a natura non ab hominum manu facta, colore albo, alarum similitudinem aquilæ præ se gerens, et tanquam plantam pedis extendens atque in alteram partem contrahens velut ludicrum quiddam naturæ omnia imitantis; nominatur *Phidalia*, quam nescias di-
20 cere ne debeas insulam an continentem: illam quidem ob naturam, hanc vero ob vicinitatem. Quidam aiunt appellatam esse *Φαιδαλλαν* ex eo quod primum in ea piscatio appareat. Alii dicunt filiam Barbyssæ fuisse; cum autem complexu venereo se miscuisset cum Byzante, commotam verecundia stupri et metu patris, se in mare projecisse atque periisse; Neptunum autem progenitorem, cum misericordia
25 adductum tum benevolentia sui generis, continentis magnam partem abrupisse, eamque in profundo defixisse ac firmasse, posterisque insulam habitam fuisse sepulcrum Phidalis.

1. *Dictymæ* Gb. || 7. *Androcles* ex Dionysio Gb, qui et *Ἀνδροκλέης* ex codice Herodoti ad librum IV, cap. LXXXVII, ubi plerique codd. *Μανδροκλέης* et Parisinus 1633 (fol. 120 r°) *Μανδροκλής*. | 8. «sellam» *διφρον* Gb, ex Dionysii codice. || 10. *Post Pyrrhiam Cyonem* Dionysius ponit *prom. i. d. a. e. oram mariti-*

nam s. n. arduam et difficilem Gb. || 11. *prætervectis* Gb; corr. M. || 15. *Περὶ τοῦ κλύδωνος ρωώδους* Gb. *promontorium Ρωώδες* id. *διφρον ρωώδης* id. (corr. in *ρωώδην* ed. Elz. *ρωώδη* M.) || 19. «*Phidalia*» græce *Φιδάλεια* (Steph. Byz. s. v. *Γυναικόσπολις*) vel *Φειδαλία* (Suid. s. v. *Ἡράκλειος*).

LX. Sinus ab oriente interius recedit profundus et satis capax, brevi continentis circuitu conclusus. In medium sinum descendit *χειμάρρως* [is est *rivus hibernus*] nam summa æstate deficit. In hoc sinu est *Portus Mulierum* nominatus, sive ex eo quod nihil offenditur neque a mari neque a continenti (non enim minus a fluctibus
5 maris tutus est quam a vehementibus ventis terra protectus), sive ex eo ita appellatus est quod, absentibus viris, magnam multitudinem piscium hunc portum ingressam mulieres ceperunt.

LXI. Portum Mulierum continuo subsequitur locus *Κυπάρωδης* nuncupatus a cypresso arbore.

10 LXII. Post Cyparodem . . . *templum Hecatæ* super petram quæ, accessu ventorum, fluctibus percussa valde resonat; circum enim ipsam fluctus concitatus diffringitur : hæc vero quantum in se suscipit, tantum rejicit sub crepidinem oræ maritimæ.

LXIII. Post templum . . . Hecatæ sequitur [sinus] *Lasthenes* appellatus a viro
15 Megarensi Lasthene. Similis sinui nuncupato Cornu est, intimo recessu palustri, et promontiorum eminentia, et profunda altitudine, quantum magna cum parvis licet conferre; ad introitum strictus est, procedens autem valde dilatatur; tranquillus et tutus est, circumdatus montibus quibus velut muris munitur contra ventos, in quem descendit quidam fluvius perennis quidem, sed navibus inaccessus. In hoc
20 loco Amphiaræus ex oraculi divino præcepto colitur.

LXIV. Post Lasthenium . . . *Commarodes* existit, a silva commarorum nominatum, mari fluctuoso verberatum.

LXV. Post Commarodes consequitur littus editum, asperum, cautesque concavæ ex mari eminentes, quas antiqui *Bacchias* nominarunt ex eo quod circum ipsas
25 concitato motu fluctus furere et bacchari videntur. Hic Demetrium, Philippi ducem exercitus, quum vicissent Byzantii, *Θερμυεπλæ* nominarunt locum a re ipsa quæ contigerat : pugnam enim navalem illius diei magna solertia et summo ardore pugnaverant.

LXVI. Sub oram autem prominentem subit et succedit sinus, in quo est *portus Pitheci*, quem aiunt regem barbarorum hunc locum accolentium Asteropæo una
30 cum suis filiis ducem exstitisse trajectionis in Asiam. Huic continens est ora prærupta et præceps.

LXVII. Deinde consequitur littus inclinans in sinum nominatum *Εἰδίον Καλόν*, quem circuit littus et mare exiguo spatio contractum, ut continens quidem natura
35 exsistat; at adspectu insula esse videtur.

LXVIII. Inde statim succedit sinus nuncupatus *Pharmacias* a Medea Colchide,

2. *χειμάρρως* ed. princeps. || 3. «Portus Mulierum» græce Γυναικῶν λιμὴν (Steph. Byz.). || 14. *Lasthenes* omisso «sinus» Gb, qui ponit in commentario *sinus Lasthenicus* vel *Leosthenius*, a *Leosthenes* vel *Laosthenes*. Habet *sinus Casthanes* codex Plinii (IV, xviii, 46) apud Gb. || 15. *Lasthene*, similis sinui

nuncupato Cornu. Est intimo Gb, ubi interpolationem emendavi. || 21. *Comarodes*. . . . *comarorum* corr. FM. κόμαρος = arbutus. || 29-30. «portus Pitheci» græce λιμένα Πιθήκων ex Dionysio Gb. || 30. «Asteropæo» sic M. a *Steropæo* Gb. || 35. *videatur* M. || 36. «Pharmacias» græce Φαρμακίας (Suid. s. v.).

quæ in hoc loco reposuit pharmacorum arculas. Est autem pulcherrimus et commodissimus ad piscationes, et ad naves appellendas aptissimus. Etenim usque ad marginem littoris profundus a ventisque maxime tutus habetur. Piscium multitudinem ad se allicit. Silvæ autem densæ, et profunda nemora omnis generis, et prata
5 impendent, velut, arbitror, certante terra cum mari. Ejus circuitus adumbratur silva imminente in mare, per quam mediam in sinum descendit fluvius sine strepitu fluens.

LXIX. Pharmaciam . . . subsequuntur saxosa littora et præcipitia in mare impendentia, velut visionis flexamina, ex eo quod oculis flexibilem adspectum obijciant.
10 Aperitur enim Pontus tectus eminentibus promontoriis, nullo amplius impediante verum adspectum. Quod enim crebro finis esse videtur, idem rursus invenitur principium. Postea maris latentis visio conciliat fidem rei quæ non credebatur. Illa autem saxa et cautes littoris nominarunt Κλειδας καὶ Κλειθρα τοῦ Πόντου [hoc est *Claves et Claustra Ponti*].

15 LXX. Jam prætergresso Claves adspectus magis [etiam] Ponti adest. [Est] petra in acutam verticem fastigiata, nucis pineæ similitudinem gerens, quæ *Dicæa* [id est *Iusta*] nominatur ex eo quod triremibus navigantes in Pontum mercatores [duo] apud hanc petram deposuissent aurum, pacti inter se, non prius alterum illud esse sublaturum quam ambo simul ad petram convenirent. Altero pactionem præter-
20 gresso, sermo hominum habet aurum delituisse, recusante petra impiam fidem socii perfidi, quousque simul ambo eo convenientes depositum acceperunt; petræ autem præmium remansit hujus justitiæ nomen.

LXXI. Prope . . . petram Dicæam nuncupatus Βαθύκολπος [is est *sinus profundus*] non tam circumscriptione sui intimi recessus perpulchri et in profundam latam-
25 que arenam porrecti, quam magna altitudine maris. Clivi enim ardui et præcipites vicini proximi sunt oræ maritimæ. Fluvius in sinum exit, cui idem quod sinui nomen est. Hic existit *Saronis* herois Megarici *ara*, et jactus piscium, sibi idoneo et maturo tempore conferta et continenti natatione primo sursum deinde deorsum Bosporum commeantium, maris altitudine deceptorum.

30 LXXII. Paulo . . . sub promontorio Saronico situs est Καλὸς Ἀγρός, ob utramque commoditatem terræ et maris a natura nomen habet.

LXXIII. Post . . . Καλὸν Ἀγρόν, est *Simas* promontorium et *Veneris Meretriciæ statua*. Simam enim quamdam habet hominum sermo valde pulchram et ingeniosam et solertem hunc locum incoluisse.

10-14. [Dionysius] dicit Pontum eminentibus promontoriis tectum incipere aperiri nullo impediante amplius verum adspectum maris, Symplegadasque appellatas olim fuisse flexiones multiplicium promonteriorum. Itaque Cyaneas petras esse non modo insulas nuncupatas Symplegadas, sed etiam rupes cingentes littora Bospori, et radices promontorii, ubi hodie spectatur janum, ex quo Darius contemplari potuit Pontum longe lateque in commentario

Gb. (De Bosp. Thrac. I, 11, p. 17, ed. princ.) || 11. videtur, idque rursus Gb; corr. M. || 15. adspectus magis quam Ponti adest petra Gb; corr. F. || 16. στροβίλος sit ἡ πύλος καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς in commentario Gb. || 17. πέτρα Δικαία conj. Hammer. || 23. Dionysius appellat Bathycolpon Gb. Bathycolpos id. || 26. sinus . . . Saronicus Gb in commentario. || 32. de promontorio Simæo Gb. promontorium Simæthicum id.

LXXIV. Promontorium nuncupatum Simam prætergressos excipit *Scletrinas* sinus, nescio utrum ex asperitate silvestris terræ, an a flumine in se ipsum descendente. Atque etiam succedunt *aræ Apollinis et Matris Deum*, et brevi intervallo ad Pontum navigatio.

5 LXXV. Post... *Scletrinam* existunt *Milton* promontorium nominatum a similitudine coloris, atque contigua domus cujusdam navarchi, et litus arduum directumque et præcipitium ad solis ortum inclinatum. Circa autem ipsum est mare tæniis distinctum, et *Fanum* cunctum contra frontem Fani Asiatici situm. Aiunt hic Jasonem [vatis jussu] litasse duodecim diis. Hæc sana sunt oppidula juxta Ponti
10 ostium posita. Est etiam *templum Deæ Phrygiæ* sacrum illustre et publice cultum.

LXXVI. Post hæc *Chrysorrhœas* fluvius per angustam et aditu difficilem vallem a tergo positam delabitur leni fluxu, arenam auro similem deferens. Circa hunc secuturæ sunt, et terræ fossiones, et cuniculi acti ad scrutandas metallorum venas, antiquorum virorum opera scrutantium divitis terræ facultates. Paulo ultra fluvium
15 sunt nuncupata *Chalcæa*, locus vicinus mari fluctuoso quidem, sed tamen piscoso: nominatus est ab ære metallo.

LXXVII. In summo vertice collis, secundum quem descendit *Chrysorrhœas*, existit *Thimæa turris* admodum excelsa, circumspecta, et permulto mari illustris, ad salutem navigantium excitata. Utraque enim Ponti pars caret portibus naves excipientibus. Nam maris insedati et turbulenti litus longum in neutram continentem flexiones habet. Ex hac turre faces ardentes noctu sublatae perferebantur, rectæ viæ
20 ad Ponti ostium duces. At barbari verarum facium fidem auferabant, prætendentes ex Salmydessi littoribus fraudulentas faces, ut in errorem nautas inducerent, in naufragiaque subducerent. Ora enim maritima importuosa est, et maris vadum ob
25 excessum aquarum ancoris non firmum, et paratum his qui aberrarunt a recta via naufragium, signis veris confusis cum falsis significationibus. Jam vero lucernarum exstinxit tempus omnia consumens, et turrim magna ex parte dissolvit.

LXXVIII. His... ante commemoratis locis proximus succedit *Phosphorus* locus, qui vel a Diana vel a vicina antiqua pharo cognomen traxit.

30 LXXIX. Huic adjunctum et continens longum litus vocatum *Ephesiorum* est portus, a multis navibus Ephesiorum huc appulsis.

LXXX. Post Ephesiorum portum est *Aphrodisium*, formidabili tectum præcipitio.

5. *promontorium Amilton* Gb. pr. *Smilton* id. || 9. «vatis jussu» addit F ex Gb commentar. III, v: cum *Dionysius Byzantius* dicat Jasonem vatis jussu sacrificasse duodecim diis. || 9. *oppidulum*... quod *Dionysius* appellat *πολιχνιον* in commentario Gb. || 15. *Χαλκεῖα* conj. F; *Chalcæa* M. || 18. *Thimæa turris* Tab. Peuting. apud M. || 30-31. *longum litus et portus vocatus Ephesiorum a multis navibus Ephesiorum huc appulsis* emendavit Frickius (quippe cui portus nomen in ipsum

litus cadere posse non videretur) sequutus conjecturam Lambecii qui Græca suspicabatur ea: Ἐπειτα προσεχῆς τὴν ἐστίαν καὶ μακρὸς αἰγιαλὸς καὶ ὁ λιμὴν ὁ καλούμενος Ἐφεσίωνης vel τῶν Ἐφεσίων. Sed correctio inutilis videbitur, si comparaveris infra, p. 31, l. 19 ed. nostræ, ubi *litus planum et multum appellatur Phryxi portus*. Itaque Græca (opinor) potius fuerint hæc: Τούτῳ (scilicet Φωσφόρῳ) συνεχὴς τε καὶ μακρὸς αἰγιαλὸς Ἐφεσίων καλεῖται λιμὴν.

LXXXI. Post hunc est *portus Lyciorum*; is subarenosum littus et sterile habet. in parvo ambitu valde bonus et firmus tutusque est.

LXXXII. Supra hunc portum Lyciorum est *Myrileum* (Ἐπ' αὐτῷ [λιμένι Λυκίων] Μυρλεῖον ἐστίν), domicilium eorum qui ob seditionem a Myrlæa in exsilium pro-
5 jecti huc solum verterunt.

LXXXIII. Post Myrileum est *Licnias*, forsitan nominatus sive ex eo quod ad similitudinem cunarum concavus sit, sive ex eo quia secundum imas suas partes undique suam projectam eminentiam dilatat.

LXXXIV. Apud hunc locum est collis saxeus nuncupatus *Gypopolis*, cognomen
10 adeptus sive ab immanitate Thracica et barbara agrestique (aiunt enim hic habitasse Phineo regi subjectos crudelitate plurimum eminentes), sive etiam appellatus est Gypopolis ex eo quod vultures frequentes apud hunc locum versari gaudeant.

LXXXV. Paulo ultra Gypopolim est petra *Dotina* nominata, non in magnam maris altitudinem abdita, neque supra aquam exstans; naves in ipsam impinguntur. Petræ nomen ironia dissimulantiaque ridet navigantium ignorantiam. Δωτινήν
15 vocant Dorienses ab aliis Græcis nominatam ποῖκα.

LXXXVI. Post Dotinam petram exsistit promontorium nuncupatum *Panium*, parallelum Cyaneis, intercedente medio maris littore. In fine autem promontorii parvæ insulæ, termini Pontici maris, a continente diremptæ parvo maris spatio
20 intermedio, quod perlevibus et perparvis navigiis perneari et transiri potest ob mare minime profundum. Sublimes autem *Cyaneæ* et supra mare elatæ, adspectum gerentes similem Cyano, sive a terra multiformi, sive ex refractione maris. Supra Cyaneas ara exsistit *Apollinis* a Romanis statuta.

LXXXVII. A Cyaneis ad orientem multus Pontus patet in terminum adspectu
25 incomprehenso et non percepto oculis vastum. Visionis nescio majorne voluptas an admiratio. A meridie autem est promontorium, claudens pulchrum Ponti ostium, et magnum pelagus et apertum adstringens in fretum angustum. Ex Cyaneis Europæis trajicienti in Asiam primum quidem est promontorium nuncupatum

3. *super hoc est Myrlæum* Gb, qui addit : In Dionysiano codice legendum puto potius *Myrleium* quam *Myrileium* (*Myrleium* edd.). Græca deinde ponit (II, xxi, p. 158, ed. princ.) in hunc modum : Ἐπ' αὐτῷ λιμένι Λυκίων Μυρλεῖον ἐστίν, ubi verba λιμένι Λυκίων mihi videtur Gillius de suo addidisse, quippe quum Anapli auctor Dionysius ubique ἔπ' αὐτῷ, omisso substantivo, scribere consueverit. Itaque uncis seclusi. || 13. Græce videtur fuisse Δωτινὰ dorico more pro Δωτινήν. || 18. Post parallelum Cyaneis addit Gb : quasi par et æmulum contra Cyaneas situm. Quæ verba expunxi, quum nihil sint nisi interpretatio græcæ vocis παράλληλον. Ete-

nim Græca suspicor fuisse hæc : Μεθ' ἧν (sc. Δωτινήν vel Δωτινὰν πέτραν) ἔκρον καλούμενον Πάνειον, παράλληλον Κυανέαις. || 22. Cyano=κυανῷ. || 23. Cf. Gb comm. II, xxi (p. 180, ed. princ.) ubi interpunctio sic videtur corrigenda : *Vestigia aræ Apollinis quam Dionysius tradit Romanos statuisse supra Cyaneas nulla jam exstant, nisi scrobiculi seu fossulæ excavatæ in petræ secundæ vertice ubi etiamnum exstat columna marmorea cujus basis (in qua inscriptio continens nomen C. Cæsaris incisa litteris Latinis exesa est temporis vetustate) exsistit marmoris candidissimi, alta circiter sex dodrantes et sex digitos Basim existimo reliquias aræ Apollinis.*

Ancyreum : ab hoc enim aiunt lapideam ancoram accepisse navigantes cum Jasone vatis admonitu, eidemque promontorio nomen dedisse Ancyreum.

LXXXVIII. Post promontorium Ancyreum est *Pyrgos Medæ* Colchidis, petra rotunda, in directum tumulum elata.

- 5 LXXXIX. Ultra Pyrgon Medæ insula existit, quæ maris perturbati fluctibus obruitur, tranquillo mari manifesta apparet. Hujus extremas partes et cacumina *Cyaneas* nominarunt, ne secundum Asiam natura expers esset insularum et fabula fide careret, tradente Cyaneas olim inter se concurrisse, Symplegadesque a re quæ accidisset nominatas esse; inde stationem firmam habere apud utramque
10 continentem, ad vadum maris suis radicibus adnites fatis, in utramque partem separationis servantes fidem.

XC. Post Cyaneas est promontorium *Coracium* et latum littus, cui nomen *Πα-
τελχιον*, ab exstrukione fossarum omnem hunc locum ambientium.

- XCI. Pantichium *Chelæ* subsequuntur, quarum alteræ nominatæ a figura, alteræ
15 ab aliis rebus appellantur.

XCII. Post Chelas est nuncupatum *Hieron* (hoc est *Fanum*) a Phryxo Nephelæ et Athamantis filio ædificatum, quum navigaret ad Colchos, a Byzantiis quidem possessum, sed commune receptaculum omnium navigantium. Supra templum est murus in orbem procedens; in hoc est arx munita, quam Galatæ populati sunt, ut alia
20 pleraque Asiæ. Possessio autem Fani controversa fuit, multis ipsam sibi vindican-
tibus ad tempus mari imperantibus, sed maxime omnium Chalcedonii hunc locum sibi hæreditarium asserere conabantur; verumtamen possessio semper remansit By-
zantiis, olim quidem ob principatum et domesticum robur (multis enim navibus mare possidebant), rursus vero quum emissent a Callimede Seleuci exercitus duce.

- 25 XCIII. In fano . . . statua ærea est antiquæ artis, ætatem puerilem præ se ferens, tendens manus. Causæ multæ afferuntur, cur hæc statua sit in hanc figuram conformata. Quidam . . . aiunt audaciæ signum esse navigantium, deterrens temeritatem navigationis periculis plenam, atque ostendens redeuntium salutis felicitatem et pietatem: non enim sine terrore utrumque est. Alii dicunt puerum in littore er-
30 rantem aliquanto post venisse quam e portu navis soluta esset, salutisque desperatione affectum manus ad cælum tendere; pueri autem preces deum exaudientem reduxisse navem in portum. Alii aiunt in magna maris tranquillitate, omni vento silente, nave diu retardata, nautas inopia potus laborasse: navarcho autem visionem incedisse, jubentem ut navarchus filium suum sacrificaret, non enim alio modo
35 posse assequi commeatum et ventos. Navarcho necessitate coacto et parato puerum sacrificare, manus quidem puerum tetendisse, deum vero misericordia motum ob absurdum pueri supplicium obque pueri ætatem sustulisse puerum, et ventum

1. «ancora» = ἀγκυρά unde Ἀγκύρειον F. Ἀγκύραιον M. *Ancyreum* Gb (ed. princeps). Ponit modo *Ancyreum* modo *Ancyraeum* ed. Elzevir. || 7. nec fabula corr. M. || 12. [Dionysius] ait post *Cyaneas* esse Gb. || 14. *Chelæ* = Χηλαί (ai) supra, p. 22, l. 17 ed. nostræ.

|| 16. inde subjungit Dionysii *Anaplos* post *Chelas* esse Gb. || 16-25. Græce ponit Ἰσρόν in commentario Gb. || 26. «tendens manus» conf. Philostrat. Imag. I, 211, 2, p. 349 ed. Didot: καὶ ὁ Ἔρω· ἐπὶ τῇ πύτρᾳ τείνει τὴν χεῖρα ἐς τὴν Θάλατταν.

secundum immisisse. Hæc quidem et his contraria, ut cuique placuerit, credibilia existimentur.

· XCIV. Sub Fani . . . promontorium subit et succedit *Argyronicum* nominatum. ex eo quod multa pecunia emptum fuisset.

- 5 XCV. Post . . . succedunt et subeunt loca nuncupata *Herculis κλίην* (hoc est *lectus*). et *Nymphæum*; ubi [*ἐςθα*] nominata *Insana Laurus*, apud quam aiunt Amicum Bebrycum regem habitasse, pugillatus pugna omnibus suæ ætatis hominibus præstantem, nisi a Polluce victus fuisset, Jovis et *Ledæ* filio. Ille enim in expeditione Colchica ex provocatione conflixit cum Polluce, ab eodemque Polluce
10 periit, pœnasque dedit in externos crudelitatis, exortaque fuit planta illius insaniam insigne divinius quam humana mens assequi queat. Nam si quis hanc laurum intulerit in convivium, convivas simili insaniam afficiet, et contumelia implebit. Hoc sane experientia didici, naturam immortalis memoriæ regis illius iniquitatem tradidisse ex ipsa lauro.

3. Scribit modo *Argyronicum* modo *Argyronium* Gb. || 5. *Herculis κλίην* Gb. || 6. *ἐςθα* (ubi) habuit codex Gillianus, sed *ἐνθεν* (inde) conjecit Gillius ex *Andræta Tenedio* in *Periplo Propontidis* ap. Schol. *Apoll. Rhod.* II,

159. || 6. «Insana Laurus» græce [*δάφνη*] *Ψυχόνοον* apud Gb (*De Bosp. Thrac.* III, vi (p. 218 ed. princ.) = *δάφνη Μαινομένη* ap. *Arrian. Peripl. P. Eux.* § xxxvii, et *Steph. Byz.* s. v. *δάφνη* ubi *φαινομένη* codd.

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΠΛΟΥ.]

XCVI. [Μεθ' ἣν (scilicet Δάφνην Ψυχόνουν) κόλπος βαθύτατος, καλούμενος Μουκάπορις· ἔστι δὲ ὀνομά τινος] τῶν ἀπὸ τῆς Βιθυνίας βασιλέων· λιμὴν ἐν αὐτῇ πάντῃ καλός· μεθ' οὗ ἀκρωτήριον Αἰετοῦ Ρύγχος, τοῦνομα μὲν ἀπὸ τοῦ σχήματος, πετρῶδες δὲ ἅπαν καὶ ἀγχιβαθές.

5 XCVII. Ἐνθεν κόλπος Ἄμυκος ἐπικλῆσιν, καὶ Γρωνυχία πεδῖον ὑπίον· Θῆραι δ' ἐν αὐτῇ κητωδῶν ἰχθύων· ἐξῆς Παλῶδες ἀπὸ τῆς ὁμοίας προχώσεως τοῦ κατὰ Βυζάντιον.

XCVIII. Ἐπειτα Κατάγγιον κόλπος, ἰχθύων ἐπαγωγός, ὡς εὐχ ἕτερος· μᾶλλον δὲ, εἰ χρη μὴδὲν ὑποστειλάμενον ἀληθές εἰπεῖν, μόνος εὐθῆρος
10 ἐκ τῆς Χαλκηδονίων ἀκτῆς· τὰ ἄλλα μὲν γὰρ διαφέρει τοσούτῳ τῶν Εὐρωπ[αίων], ὅσον Θάλαττα τῆς γῆς· ἐπ' αὐτῇ δὲ Ὀξύρρους ἄκρα.

XCIX. Μεθ' ἣν πολὺς καὶ ἐπίπεδος αἰγιαλὸς Φρύξου καλεῖται λιμὴν.

C. Μεθ' οὗ ἄλλος ὄρμος Φιέλα Χαλκηδονίων τῶν μέγα δυνηθέντων ἀνδρῶν.

4. δ' ἅπαν Α'. || 5. ἐπὶ κλῆσιν Α'. || 6. κητωδεις Α'. — ἐξ ἧς Α'. || 10-11. Εὐρωπ. Α'. || 13. μεθ' ἣν δ. δ. Φιέλα Α'.

[SEQUITUR DIONYSII ANAPLUS.]

XCVI. Post Laurum Insanam sequitur sinus profundus valde, nominatus *Moucaporis*, a rege quodam Bithyniæ. Portus in ipso perbonus, post quem est promontorium *Aëtorynchos* a figura nominatum: est autem petrosum totum, et proximum habens mare profundum usque ad oram littoris.

5 XCVII. Inde sinus *Amycus* appellatus, et *Gronychia* campus supinus: in ipso autem sinu piscationes cetaceorum piscium; deinde *Palodes* a simili exaggeratione paludum quæ sunt apud Byzantium.

XCVIII. Subsequitur sinus nuncupatus *Catangion*, ad se maxime alliciens pisces, si quis alter, ac potius (si decet nihil supprimendo veritatem dicere) solus ex litore Chalcedoniorum est bene piscosus. Ceterum enim tantum differt ab Europæo, quantum differt mare a terra. Supra ipsum est promontorium *Oxyrrhous*.

XCIX. Post Oxyrrhoum [succedens] littus planum et multum appellatur *Phryxi portus*.

C. Post quem alter portus est *Phiela* Chalcedoniorum valde potentum.

2-3. promontorium Αιτόρηχον Gb. || 5. campus supinus et planus Gb. || 6. deinde Paludes Gb. || 7. quæ sunt in penitimo sinu nuncupato cornu Byzantii Gb. || 8. post..... Paludes subsequitur sinus nuncupatus Κατάγγιον Gb. || 9. si nihil decet suppressere eum qui veritatem dicit Gb. || 10. verumtamen tantum Gb. || 11. Ἐπ' αὐτῇ Ὀξύρρους ἄκρα hoc est in ipso vel post ipsum est promontorium Oxyrrhoum Gb. || 14. portus et Phiela Gb.

γειον Gb. || 9. si nihil decet suppressere eum qui veritatem dicit Gb. || 10. verumtamen tantum Gb. || 11. Ἐπ' αὐτῇ Ὀξύρρους ἄκρα hoc est in ipso vel post ipsum est promontorium Oxyrrhoum Gb. || 14. portus et Phiela Gb.

CI. Ἐπὶ δ' αὐτῷ βουνὸς ὑπίος καὶ περιφερὴς εἰς κύκλου σχῆμα περιγράφων τὴν βάσιν. Θέατρον δέ τις εἰκάσειεν ὄρᾱν, ἀπρονόητον ἐπιτήδευμα τῆς φύσεως· τοῦτο δ' ἄρα καὶ κέκληται.

CII. Πλησίον δέ, ἄκρα Λέμβος ὄνομα· κέκληται δὲ ἀπὸ τοῦ σχήματος· καὶ συνεχὴς αὐτῷ αἰγιαλός· κατὰ σίωμα δὲ αὐτῷ, νῆσος πάνυ βραχεῖα, καθ' ἣν λευκαίνόμενος ὁ βυθὸς ὑφάλοις ῥαχίαις ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ἀποτρέπει τῶν ἰχθύων τὸν δρόμον· πλοοῦμενοι γὰρ δὴ τὴν ὕψιν, ἐπίφορον τῷ ρεύματι τέμνουσι τὸν πόρον· Βλάδην αὐτὸ Χαλκηδόνιοι καλοῦσιν, ἐτοῖμον ὄνομα θέμενοι καὶ τῇ πεύρᾳ τοῦ συμβαίνοντος οἰκεῖον.

10 CIII. Ἐνθεν τὸ καλούμενον Ποταμώνιον, καὶ μετ' αὐτὸ Ναυσίκλεια, καθ' ἣν, Φασί, Χαλκηδόνιοι ναυμαχίᾳ περιεγένοντο τῶν ἐναντία σφίσι πλεόντων.

CIV. Ἐχαία τε περὶ ῥρουν ἀκρωτήριον, καὶ Λυκάδιον κόλπος ἐπεικῶς βαθύς· ἡ μὲν, ἀπὸ ἀνδρὸς Μεγαρέως· Κυκλάδιον δέ, ἀπὸ τινος τῶν ἐπιχωρίων.

15 CV. Πλησίον δὲ αὐτοῦ Ναυσιμάχιον, ἄλλης ναυμαχίας παρὰ δσημον χωρίον.

CVI. Ὅθεν Κικόνιον· ὠνομάσθη δὲ καθ' ὑπερβολὰς χαλεπότητος καὶ μοχθηρίας τῶν ἐποικισάντων· σίδσει γὰρ δὴ βιασθέντες, ἐξέπεσον τῆς χώρας.

1. δ' ἀπὸ Α'. || 5. βραχεῖα Α'. || 13. τὸ περὶ ῥρουν Α'.

CI. Supra ipsum est tumulus supinus et rotundus, in circuli figuram circumscribens basim. *Theatrum* aliquis conjectaret se videre improvisum, a natura constitutum. Hoc etiam invenit nomen.

CII. Prope autem est promontorium nominatum *Lembus* a similitudine lembi. Sub littus illi continuum, est insula valde brevis, juxta quam maris vadum exalbescens cautibus sub aqua jacentibus in Europam avertit piscium cursum, cujus adspectu exterriti fretum transeunt secundo Bospori fluxu. Chalcedonii ipsam insulam appellant *Blaben*, apto nomine et proprio experientiae rei quae accidere solet.

10 CIII. Inde est *Potamonion*; post Potamonion succedit *Nausiclia*, apud quam dicunt Chalcedonios bello navali superasse adversarios contra se navigantes.

CIV. [Inde] *Echæa*, circumfluum promontorium, et sinus appellatus *Lycadion* satis profundus: illud quidem a viro Megarensi; Cycladion vero [sive Lycadion], a quodam indigena.

CV. Prope illud est *Nausimachium*, locus altera pugna navali illustris.

15 CVI. Inde *Ciconium* nominatum ab excessu saevitiae et malitiae incolarum; seditione enim violenta pressi ex loco exciderunt.

1. Ἐπὶ δὲ αὐτῷ id est in ipso vel post ipsum *Phila* Gb. || 3. «hoc etiam invenit nomen» om. Gb. || 8. appellant Βλάδην Gb. || 11. *Echæa*

περίρρουν promontorium Gb. || 12. *Lycadium* sive *Cycladion* Gb. || 14. prope *Lycadium* promontorium Gb. || 15. «saevitiae et» om. Gb.

CVII. Κατόπιν δὲ αὐτοῦ, τὸ μὲν Ἄκραι Ῥοιζοῦσαι λεγόμεναι, τοῦ περὶ αὐτὰς ἀγνυμένου καὶ Ῥοιζοῦντος κύματος, τὸ δὲ Δίσκοι· μείζων μὲν ὁ πρῶτος, παρὰ πολὺ δὲ ὑποδεέστερος [ὁ ἕτερος]· ἄμφω δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ σχήματος.

- 5 CVIII. Τούτῳ συνεχὲς [Μέταπον] τῷ κατὰ τὴν Εὐρώπην παράλληλον· μεθ' ὃ λιμὴν κάλλιστος ἐκ τε μεγέθους καὶ ἡσυχίας· περιγράφει δὲ αὐτοῦ τὸ μέγεθος ἡὼν βαθεῖα καὶ μαλθακή.

- CIX. Τὰ δὲ ὑπὲρ τῆς Θαλάσσης πεδίου ἐπάντες εἰς τὴν ἀκτὴν· κέκληται δὲ Χρυσόπολις· ὥς μὲν ἐνιοὶ φασιν, ἐπὶ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας ἐν-
10 ταῦθα ποιουμένων τοῦ προσιόντος ἀπὸ τῶν πόρων χρυσοῦ τὸν ἀθροισμὸν· ὥς δὲ οἱ πλείους, Χρύσου, παιδὸς Χρυσήδου καὶ Ἀγαμέμνονος, τάφος· ἐνταῦθα γὰρ αὐτὸν φεύγοντα κατὰ δέος Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας, ἀφικέσθαι διανοούμενον ἐς Ταύρους εἰς Ἰφιγένειαν περαιουῖσθαι τὴν ἀδελφὴν· ἥδη γὰρ εἶναι τὴν Ἰφιγένειαν Ἀρτέμιδος ἰέρειαν· νόσῳ δὲ καμόντα,
15 καταλιπεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ χωρίῳ τοῦνομα· δύναιτο δ' ἂν καὶ διὰ τὴν τοῦ λιμένος εὐκαιρίαν οὕτω κεκληθῆσθαι, χρυσῷ παρομοιούντων τὸ Θαυμασίον.

CX. Ἐνθεν ἄκρα προπίπτει ταῖς τῆς Θαλάττης πληγαῖς ἐπιδρόμος·

3. ὁ ἕτερος om. A¹. || 5. συνεχὲς καὶ τῷ || 7. βαθεῖα A¹. || 10. τοῦ προσιόντος ἀπὸ τῶν πόρων A¹. || 6. μεθ' ὃν A¹. — περιγράφες A¹. || 7. βάθεια A¹. || 10. τοῦ προσιόντος ἀπὸ τῶν πόρων χρυσοῦ St. Byz. || 17. Θαλάσσης A¹.

CVII. A tergo autem Ciconii, sunt partim Ἄκραι Ῥοιζοῦσαι ex eo nominatæ quod circa ipsas franguntur fluctus et cursu murmurante (Ῥοιζοῦντος) feruntur, partim *Disci*: major quidem primus, multo vero minor secundus; ambo appellati a similitudine figuræ.

- 5 CVIII. Huic continuum est [Metopon] Metopo Europæo parallelum. Post quem sequitur portus magnitudine et tranquillitate pulcherrimus. Ipsius magnitudinem circumscribit littus profundum et molle.

- CIX. Supra mare jacet campus acclivis in littus: appellatur autem *Chrysopolis*, ut quidam dicunt, ex eo quod Persæ imperantes in hunc locum cogerent auri acer-
10 vos a tributorum reditu; ut vero plerique [tradunt], a Chryse filio Chryseidis et Agamemnonis ibi mortuo et sepulto. In hunc enim locum dicunt Chrysen fugientem metu Ægisthi et Clytæmnestræ pervenisse, cogitantem in Tauros transire ad sororem Iphigeniam, jam sacerdotem initiatam Dianæ; sed illum morbo laborantem hic sepultura affectum fuisse, suoque ex nomine loco nomen reliquisse. Posset etiam
15 ob portus commoditatem ita appellari ab iis qui mirabilia auro comparare solent.

CX. Post Chrysopolim, promontorium maris ictibus expositum prominet; multa

1. Ῥοιζοῦσαι ἄκραι Gb. || 3. «vero» om. Gb. || 5. «huic continuum... post quem» om. Gb, qui ponit *post Discos* sequitur. || 8-9. appellata autem est Chrysopolis ut aliqui di-

cunt a Persarum imperio huc acervos auri collecti ex vectigalibus redigente in commentario Gb. || 10. exactos ab urbium tributis Gb. — ut vero multi tradunt Gb.

πολὺς γὰρ ἐπ' αὐτὴν ὠθούμενος ὁ πλοῦς πρὸς τὴν καλουμένην ἀνθαμιλλᾶται Βοῦν· ἔστι δὲ οἶον ἀφετήριον τοῦ πρὸς τὴν Εὐρώπην διάπλου· καὶ κίαν λίθου λευκοῦ, καθ' ἧς βοῦς, Χάρητος Ἀθηναίων σίρατηγος παλλακὴν Βοῖδιον ἐνταῦθα καμουσαν ἀποκηδεύσαντος· σημαίνει δὲ ἡ ἐπιγραφή τοῦ
 5 λόγου τᾶληθές· οἱ μὲν γὰρ εἰκαίαν καὶ ἀταλαίπωρον ποιούμενοι τὴν ἰστορίαν, οἴονται τῆς ἀρχαίας λήξεως εἶναι τὴν εἰκόνα, πλεῖστον ἀποπλανώμενοι τᾶληθοῦς.

CXI. Μετὰ δὲ τὴν Βοῦν, Ἡραγόρα κρήνη, καὶ τέμενος ἥρωος Εὐρώστου· μεθ' ὃν αἰγιαλὸς ὑπὶος, Ἰμέρω ποταμῷ καταρδόμενος, καὶ ἐν αὐτῷ τέμενος
 10 Ἀφροδίτης· παρὰ δ' αὐτὸν ὀλίγος ἰσθμὸς πολλὴν πάνυ περιγράφει χερρόνησον, ἐφ' ἧς ἡ πόλις, μικρὸν ὑπὲρ Χαλκηδόνος ποταμοῦ· καὶ λιμένες ἀμφοτέρωθεν, κατὰ τὰς ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν ἀναχωρήσεις· αὐτοφύης μὲν ὁ πρὸς ἐσπέραν ἀφορῶν, χειροποίητος δὲ ὁ πρὸς τὴν ἔω καὶ Βυζάντιον· Αὕτη δ' ἀνέσληκε, λόφου μὲν χθαμαλωτέρα, πεδίου δὲ τραχυτέρα· πολλὰ
 15 δὲ ἐν αὐτῇ Θαυμάσια, κατὰ τε ἀρχαιότητα τῆς κτίσεως, καὶ πράξεις,

1. τὸν καλούμενον Α¹. || 3. ῥάχης Α¹.

enim navigatio ad ipsum impulsa contra promontorium nominatum *Bovem* concertat. Est autem [is locus] tanquam e carceribus emittens trajicientes in Europam. In hoc promontorio existit columna lapidis albi, in qua exstat bos, quippe quum Charetis imperatoris Atheniensium pellex Boidion hic mortua et sepulta sit. Inscriptio
 5 autem significat sermonis veritatem; at illi, qui vanam et negligentem reddunt historiam, putant imaginem ad antiquum eventum pertinere, plurimum aberrantes a veritate.

CXI. Post [locum appellatum] *Bovem*, [sequitur] fons [nominatus] *Heragora* et *delubrum* herois *Eurosti*. Secundum id [existit] litus supinum et planum, *Himero*
 10 fluvio irrigatum, in ipsoque *Veneris templum*, atque juxta ipsum parvus isthmus multam circumscrit cherronesum, in qua urbs *Chalcedon*, paulo supra fluvium [appellatum] *Chalcedonem* [sita], portus utrinque [habens] in flexibus in isthmum recedentibus, unum quidem naturalem ad vesperam spectantem, alterum vero manu factum ad solis ortum et ad Byzantium. Ipsa autem effertur, colle quidem
 15 humilior, planitie vero asperior. Multa in [urbe] hac admiratione digna, ob antiquitatem originis et res gestas et fortunas et in utramque partem mutationes:

3-4. exstat *Bos Charetis imperatoris Atheniensium conjux quam hic mortuam sepelivit* Gb. || 5. «et negligentem» om. Gb. || 6. *putant antiquæ Bovis statuam* Gb. || 6. «plurimum» om. Gb. || 7. *a veritate. Inscripti enim in columnæ basi hi versus sunt* Gb., qui ponit

deinde versus octo *Ἰναχίης βοὸς κ. τ. λ.* quos vide infra. || 8. *nominatus Hermagora* Gb. || 9-10. *LENISSIMO fluvio* Gb. || 13. «naturalem» om. Gb. || 13-14. «vero manu factum» om. Gb. || 14. «et ad Byzantium» om. Gb. — ipsa quidem Gb. || 16. «originis» om. Gb.

καὶ τύχας, καὶ τὰς ἐπ' ἀμφοτέρω μεταβολὰς· μάλιστα γὰρ μὴν, τέμενος καὶ
χρησίστηριον Ἀπόλλωνος, οὐδενὸς τῶν ἄκρων ἀποδεέσθαι.

CXII. Ἐστω δὲ τέλος τῷ λόγῳ, ταῦτόν δὲ καὶ τοῖς ἐπιούσι τὸν Βό-
σπορον τῆς ἱστορίας.

5

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΑΝΑΠΛΟΥΣ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.

maxime autem [admirabilia] *Apollinis templum et oraculum*, nullo summorum in-
ferius.

CXII. Verum finis esto mei sermonis, idem atque explorantibus Bosporum [ter-
minus] explorationis.

5

[EXPLICIT] DIONYSII BYZANTII ANAPLUS BOSPORI.

1. *summorum oraculorum* Gb. || 3. *finis esto meae Bospori historiae* omissis ceteris Gh.

In fine apographi legitur nota critica illis persimilis quæ sæpius in codice Palatino cccxcviii occurrunt. Sequitur deinde epigramma illud quod Gillius in textu (fragm. 66 FM) post verba *aberrantes a veritate* (ἀποπλανώμενοι τᾷληθοῦς, p. 34, l. 7, ed. nostræ) reposuit. Etenim post subscriptionem Διονυσίου Βυζαντίου Ἀνάπλους Βοσπόρου pergit librarius in hunc modum :

Διόρθωται οὐ πρὸς πᾶν σπουδαῖον ἀντίγραφον. Τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπὶ τῆς λιθίνης βοδὲς, δηλοῦν τίνων ἐσληλώθη χάριν ·

Ἰναχίης βοδὲς οὐκ εἰμι τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμοῖο
κλήζεται ἀνταπὸν Βοσπόριον πέλαγος.
5 Κεῖνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἡρῆς
ἐς Φάρον · αὐτὰρ ἐγὼ Κεκροπίς εἰμι νέκυς.
Εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος, ἐπλων δ' ὅτ' ἐπλωεν ἐκεῖνος
τῇδε Φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέων.
Βοίδιον οὖνομα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε · νῦν δὲ Χάρητος
10 εὐνέτις ἡπείροις τέρπομαι ἀμφοτέrais.

1. διόρθωται A¹. — ἀντίγραφον τὸ ἐπίγρ.
sine interpunctione A¹. || 3. Ἰναχίης A¹. ||

4. κληίζεται A¹. || 5. πάροιθεν A¹. || 7. ὅτε
πλωεν A¹. || 9. βοίδιον A¹. — ἦν ἐν ἐμοὶ A¹.

SCHOLIA ET SUMMARIA

IN DIONYSII BYZANTII ANAPLUM BOSPORI.

Hæc scholia et summaria margini codicis A rubro colore appicta sunt. Præmittitur nota atramento scripta : C^α (σημείωσαι) τὸ τοῦ Διονυσίου συγγραμμάτων. Inde sequuntur notæ rubricatæ, in extrema pagellarum ora dispositæ hoc ordine :

1. Περὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου. (ad p. 2, l. 4 ed. nostræ).
2. Τίς ἡ Μαιώτις λίμνη καὶ ἀπ' ἧς αἰτίας ἔχει τὸννομα. (ad p. 2, l. 6.)
3. Περὶ τῶν εἰς τὸν Πόντον περιεικούντων. (ad p. 2, l. 12.)
4. Ὅτι ὁ Εὐξείνος Πόντος οὐκ ἐστὶ Ξηρίων γόνιμος καὶ ἡ τοῦτου αἴτια. (ad p. 3, l. 2.)
5. Πόθεν εἰκὸς..... τὰς τοῦ Πόντου πέτρας Συμπληγάδας ὀνομάζεσθαι. (ad p. 3, l. 7.)
6. Ὅτι ἡ Βοσπόριος ἀκρα..... (ad p. 3, l. 14.)
7. Περὶ τοῦ καλουμένου Κέρατος. (ad p. 4, l. 3.)
8. Περὶ μεγέθους τῆς πόλεως, ὃ ἐστὶ μιλίων τεσσάρων (cod. δ) καὶ σ[τ]αδ[ίων] πέντε (cod. ε) καὶ ἐτι τῆς θέσεως. (ad p. 4, l. 9.)
9. Αἰτία δι' ἣν Κέρας καλεῖται. (ad p. 5, l. 2.)
10. Περὶ τῆς ἀκρας ἡ Βοσπόριος (cod. βοσπόρειος) καλεῖται καὶ δι' ἣν αἰτίαν. (ad p. 5, l. 9.)
11. Τοῦτο καὶ Ἀριανὸς (sic cod.) λέγει ἐν τοῖς Βιθυνιακοῖς αὐτοῦ. (ad p. 5, l. 11.)
12. Σ[ημείωσαι] τὴν σύνταξιν· οὐκ εἶπε· κληρονομεῖ ἀπ[ὸ] τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ τὸννομα. (ad p. 5, l. 16.)
13. Περὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ τῆς Ἑκδασίας (sic marg. ἐκδασίου text.) Ἀθηνᾶς καὶ πόθεν εἴρηται. (ad p. 5, l. 17.)
14. Περὶ τοῦ πρὸς τῇ Βοσπορίῳ ἀκρᾷ νεῶ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῶν ἰσθμομένων περὶ αὐτόν. (ad p. 6, l. 1.)
15. Περὶ τῶν λιμένων τῆς πόλεως τῶν ὑπὸ τῇ ἀκρᾷ τῇ Βοσπορίῳ (cod. βοσπορείῳ). (ad p. 6, l. 10.)
16. Περὶ τοῦ νῦν ἐτι σωζομένου λιμένος τοῦ ἐν τῇ καλουμένῳ Νεωρίῳ. (ad p. 6, l. 11-13.)

17. *Περὶ τοῦ τῆς Δημήτρος* (cod. *δημήτρος*) καὶ *Κόρης* ναοῦ (cod. *νήσου*). (ad p. 7, l. 5.)
18. *Περὶ τοῦ τῆς Ἡρας καὶ Πλούτωνος νεώ*. (ad p. 7, l. 8.)
19. *Ὅτι ἐκ Μεγαρικοῦ ἔθνους Πολυεῖδω μάντει* (cod. *μάντι*) καὶ τοῖς ἐκείνου παι-
σιν ἐνήγιζον κατ' ἔτος Βυζάντιοι. (ad p. 7, l. 14.)
20. *Περὶ τῶν ἐν τῇ Βυζαντίδι καλουμένων Σκιρωνίδων πετρῶν, καὶ ὅτι καὶ Κο-
ρίνθιοι Μεγαρεῦσιν ἐκοινώνησαν τῆς ἐκεῖ ἀποικίας*. (ad p. 8, l. 1.)
21. *Περὶ τοῦ καλουμένου Μελλία κόλπου*. (ad p. 8, l. 10.)
22. *Περὶ τοῦ καλουμένου Κήπου*. (ad p. 8, l. 15.)
23. *Περὶ τοῦ Ἀψασιείου καὶ διὰ τί* (cod. *διατί*) *οὕτως καλεῖται*. (ad p. 9, l. 3.)
24. *Περὶ τοῦ καλουμένου Ἰνγενίδου καὶ τοῦ Περαικοῦ καὶ πόθεν ἐκατέρω τὸ ὄνομα*.
(ad p. 9, l. 14-15.)
25. *Περὶ τοῦ καλουμένου Κιττοῦ*. (ad p. 10, l. 3.)
26. *Περὶ Καμαρῶν*. (ad p. 10, l. 4.)
27. *Περὶ τῆς Σαπρᾶς Θαλάσσης καὶ ὅθεν αὐτῇ τὸ ὄνομα*. (ad p. 10, l. 6.)
28. *Ἀπ' ἀρχῆς ἐς τέλος ὁ χρησμός οὕτως· Ὅλβιοι οἱ κείνην ἱερὴν πόλιν οἰκίσουσιν,
ἀκτὴν Θρηϊκίην τ' ἐνυγρον παρὰ τε στόμα Πόντου, ἐνθα δύο σκύλακες πο-
λιὴν μάρπτουσι Θάλασσαν, ἐνθ' ἰχθὺς ἐλαφρὸς τε νομὸν βόσκονται ἀν' αὐτόν*.
(ad p. 11, l. 7.)
29. *Ὅτι ἡ Σαπρὰ Θάλασσα εἰς τέσσαρα* (cod. *δ*) *χωρία διήρηται*. (ad p. 10, l. 13.)
30. *Περὶ τῶν ποταμῶν τοῦ τε Κυδάρου καὶ Βαρδούσου*. (ad p. 11, l. 15.)
31. *Ἐξήγησις τοῦ χρησμοῦ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀποικίας δοθέντος*. (ad p. 11, l. 11.)
32. *Κεροέσεως γένεσις*. (ad p. 12, l. 9.)
33. *Περὶ Βύζαντος*. (ad p. 12, l. 12.)
34. *Περὶ τοῦ [Δρεπάνου] ὃ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς ἐπὶ Θάτερα τοῦ Κέρως περιαγωγῆς*.
(ad p. 13, l. 4.)
35. *Περὶ τοῦ λόφου τοῦ καλουμένου Βουκόλου*. (ad p. 13, l. 5.)
36. *Περὶ Νικαίου βωμοῦ τοῦ καὶ Νέου Βόλου* (cod. *Βώλου*). (ad p. 14, l. 1.)
37. *Περὶ τοῦ Κανώπου καὶ Κύβου καὶ Κρηνίδων*. (ad p. 14, l. 4.)
38. *Περὶ τοῦ ἐν τῷ καλουμένῳ Βαθεῖ τοῦ ἐν τοῖς Λουκίου νῦν ὀνομαζομένου*.
(ad p. 14, l. 10.)
39. *Περὶ τῶν καλουμένων Χοιραγίων ὅθεν λέ[γεται]*. (ad p. 14, l. 14.)
40. *Περὶ τοῦ τάφου Ἰπποσθένους καθ' ὃν λήγει μὲν τὸ Κέρας, ἀρχεται δὲ ὁ Ἰσθμός
τοῦ Πόντου*. (ad p. 15, l. 5.)
41. *Περὶ Συκίδων τῶν νῦν Συκῶν λεγομένων*. (ad p. 15, l. 7.)
42. *Περὶ Σχοινίλου τεμένους*. (ad p. 15, l. 10.)
43. *Περὶ τοῦ Αὐλήτου καλουμένου*. (ad p. 15, l. 13.)
44. *Περὶ τοῦ λεγομένου Βόλου*. (ad p. 15, l. 15.)
45. *Περὶ τοῦ λεγομένου Ὀσπρεώδους*. (ad p. 16, l. 3.)
46. *Περὶ τοῦ ὀνομαζομένου Μετώπου*. (ad p. 16, l. 8.)
47. *Περὶ τοῦ καλουμένου Αἰαντείου* (cod. *Αἰαντίου*) [*καὶ ὅτι δ*] *Αἴας παρὰ Βυζαν-
τίοις ἐτετίμητο*. (ad p. 16, l. 13.)

48. *Περὶ τοῦ λεγομένου Παλινορμίκου.* (ad p. 16, l. 16.)
 49. *Περὶ [τοῦ νεῶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.....]* (ad p. 17, l. 3.)
 50. *Περὶ Δελφίνος καὶ Κάρανδα.* (ad p. 17, l. 7.)
 51. *Περὶ Θερμάσσεως ἄκρας.* (ad p. 18, l. 7.)
 52. *Περὶ αἰγιαλοῦ Πεντηκοντορικοῦ λεγομένου.* (ad p. 18, l. 8.)
 53. *Περὶ τῶν λεγομένων τοῦ Σκύθου καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ Μινώταυρος.* (ad p. 18, l. 12.)
 54. *Περὶ τοῦ Ἰασονίου* (cod. *Ἰασιονίου*) *λεγομένου.* (ad p. 18, l. 16.)
 55. *Περὶ τῶν ὀνομαζομένων Ῥοδίων περιβόλων.* (ad p. 19, l. 3.)
 56. *Περὶ τοῦ καλουμένου Ἀρχείου καὶ ὅθεν ὠνόμασται.* (ad p. 19, l. 7.)
 57. *Περὶ τοῦ λεγομένου Γέροντος Ἀλίου.* (ad p. 20, l. 2.)
 58. *Περὶ τοῦ ἐπονομαζομένου Παραβόλου.* (ad p. 20, l. 8.)
 59. *Περὶ τοῦ καλουμένου Καλάμου* (cod. *καλαλάμου*) *καὶ Βυθίου καὶ τῆς ἐν τῷ χωρίῳ δάφνης.* (ad p. 20, l. 12.)
 60. *Περὶ τοῦ λεγομένου Βάκα.* (ad p. 20, l. 16.)
 61. *Περὶ ἄκρας τῆς ἐπονομαζομένης Ἑστίας ἐνθα νῦν τὸ Μιχαήλιον.* (ad p. 20, l. 17.)
 62. *Πόθεν ὄνομα τῷ τόπῳ ἐπετέθη Ἑστίας.* (ad p. 21, l. 16.)
 63. *Περὶ τοῦ κόλπου τοῦ νῦν Φιλεμπορίου λεγομένου καὶ ὅτι ἐντεῦθεν Μυσοὶ μὲν σὺν Τεύκροισι ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, Ἀσπεροπαῖος δὲ εἰς Τροίαν ἐπεραιώθη[σαν].* (ad p. 22, l. 12.)
 64. *Περὶ τοῦ πρὸς Χηλαῖς τῆς Δικτύνης* (sic cod.) *τῆς Ἀρτέμιδος [subaudi ἱεροῦ].* (ad p. 23, l. 3.)
 65. *Ὅτι ἐντεῦθεν Κιζικηνοὶ τὴν Δικτύναν* (sic cod.) *Ἄρτεμιν τιμᾶν ἤρξαντο.* (ad p. 23, l. 10.)

Hic occurrit lacuna in codice A (vid. pagg. 24-31 ed. nostræ). Cetera ex apographo A¹ ducta sunt, ordine sequenti :

66. *Περὶ τοῦ λιμένος Αἰετοῦ Ρύγχος.* (ad p. 31, l. 3.)
 67. *Περὶ τοῦ Ἀμύκου κόλπου καὶ Γρανυχίας πεδίου* (apogr. *πεδίου*) *ὃ νῦν Βεν-νύχιον λέγεται.* (ad p. 31, l. 5.)
 68. *Περὶ τοῦ καλουμένου Καταγγίου, νῦν δὲ κατὰ παραφθοράν Κατακίου.* (ad p. 31, l. 8.)
 69. *Περὶ Φρύξου λιμένος.* (ad p. 31, l. 12.)
 70. *Περὶ τῆς ἄκρας Λέμβου καλουμένης.* (ad p. 32, l. 4.)
 71. *Περὶ τοῦ λεγομένου Βαθέος ἐν τῷ Ἀσιανῷ μέρει αἰγιαλοῦ καὶ νήσου κατὰ στόμα τοῦδε κειμένης* (apogr. *κειμένη*) *ἢ Βλάβη ἐπονομάζεται.* (ad p. 32, l. 5.)
 72. *Περὶ Κικονίου καὶ ὅθεν ὠνομάσθη.* (ad p. 32, l. 17.)
 73. *Περὶ Ροιζουσῶν καὶ Δίσκων.* (ad p. 33, l. 1.)
 74. *Περὶ Χρυσσπόλεως καὶ πόθεν ὠνομάσθη.* (ad p. 33, l. 8.)

40 SCHOLIA ET SUMMARIA IN DIONYSII BYZANTII ANAPLUM BOSPORI.

75. Περὶ ἀκρωτηρίου ἢ Βοῦς καλεῖται, καὶ πόθεν αὕτη ἡ Βοῦς. (ad p. 34, l. 1.)
76. Περὶ τῆς Ἡραγόρας (αρογρ. Ἡραγώρου) κρήνης καὶ τεμένους Εὐρώστου ἥρωος.
(ad p. 34, l. 8.)
77. Περὶ Ἰμέρου ποταμοῦ. (ad p. 34, l. 9.)
78. Περὶ Χαλκηδόνος πόλεως, καὶ ποταμοῦ ὁμωνύμου αὐτῇ. (ad p. 34, l. 11.)
79. Περὶ τοῦ ἐν Χαλκηδόνι χρηστήριου καὶ τεμένους Ἀπόλλωνος. (ad p. 35, l. 1.)

ADNOTATIO CRITICA
IN DIONYSII BYZANTII ANAPLUM BOSPORI.

Titulus atque exordium usque ad verba τῶν δεῖν ἡπείρων servantur in codd. Parisinis 1405 (fol. 16), 1406 (fol. 26), 2554 (fol. 130 et 158), atque aliis aliarum bibliothecarum. Primus ex codice qui inter Palatino-Vaticanos numeratur LXI edidit Leo Allatius in notis ad Philonis Byzantii *De septem mundi miraculis* (Romæ, 1640), quas repetiit Orellius in ejusdem Philonis editione Lipsiensi, anno 1816. Post Allatium edidit Carolus Dufrêne Du Cange in primis *Constantinopolis christianæ* paginis (Parisiis 1680), ex codicibus Vaticano et Regio, ut ipse testatur in præfatione, pag. 1. Dedit ex Cangio Fabricius cum emendationibus aliquot in Bibliotheca Græca, vol. IV, pag. 664 (ed. Harles). Ex eodem Cangio repetiit Hudsonus in volumine tertio Geographorum græcorum minorum (Oxonie 1712). Denuo ediderunt Otto Frickius (1860) et Carolus Müllerus (1861). Præter codices supra dictos, laudatur a Müllerero codex Matritensis n. 138, quem Bussemackerus in usum ejus contulerat. His addendus etiam codex Florentinus unde fluxit apographum Vossianum de quo loquitur Montefalconius (*Bibl. biblioth.* I, p. 677 a), necnon codex Ambrosianus quo continetur *Dionysii Byzantii navigatio Bospori*, teste eodem Montefalconio (*ibid.* p. 496 z).

In sequentibus prior quidem numerus editionis nostræ paginam, posterior vero lineam vel versum indicat.

- P. 1, l. 1. μόνην] μόνον codex Matritensis apud Müllerum.
- l. 3. δυσχερὴς ἦν ἄλλως] sic membranæ nostræ. δυσχερὴς ἦν ἂν ὥς conjecit Frickius. δυσχερὴς ἂν ἦν ἄλλως Müllerus.
- l. 4. κατὰ τε] κατὰ, τε membranæ dividunt quæ etiam infra (p. 2, l. 4) habent τοῦ, τε.
- l. 6. καί] deest in codd. Jam supplevit Frickius. Ponit [καὶ τὴν] Müllerus.
- ibid. ἐγγυθαθῇ] sic codd. Ponunt ἀγχιθαθῇ in nota Frickius, in textu Müllerus. Conf. infra ἀγχιθαθῆς (p. 4, l. 15; p. 8, l. 6) et ἀγχιθαθῆς (p. 31, l. 4). Varietatem lectionis retinendam censui.
- l. 7. ἡ σκεπανή] ἡ σκεπάνη codd.
- l. 9. περιαγωγὴν] παραγωγὴν conjecit Müllerus.
- ibid. παρ' ἀλλήλων] παραλλήλως conjecit Frickius.
- l. 10. κατ' εὐθὺ πορείας] κατ' εὐθυπορίας codd. Scripserunt κατ' εὐθὺ πορείας Frickius, κατ' εὐθὺ πορίας Müllerus, qui testatur etiam in codice Matritensi scriptum esse κατ' εὐθυπορίαν.

- P. 2. l. 4. αὐτῇ] sic videtur scribendum more attico pro ἡ αὐτῇ. Ponunt αὐτῇ omnes codd. Scribit αὐτῇ Müllerus. Suspiscatur αὐτῇ omisso articulo Frickius.
- ibid. Φύσεως πέλαιος] distinguunt membranæ ita : Φύσεως. Πέλαιος, ubi littera Π a linea ponitur rubro colore appicta, ita ut nova sententia inde a vocabulo Πέλαιος incipere videatur. Eadem distinctio variis modis in ceteris codicibus repetitur.
- l. 6. δ' ὑπὲρ] sic membranæ. δὲ ὑπὲρ Frickius et Müllerus.
- ibid. αὐτὸν] αὐτοῦ Frickius.
- l. 8. παραδεδομένος] sic membranæ. Parum recte παραδεδομένης ponunt codices Parisini 1465 (fol. 17 r°) et 2554 (fol. 130 v° et 159 r°). Sed codex Gillianus videtur cum nostris membranæ conspirasse, quippe quum verterit Gillius : *Sermo jam ab usque antiqua memoria traditus*.
- ibid. διαχιλίων] sic membranæ nostræ conspirantes cum ceteris codicibus et edd. Sed error manifestus, quum ambitus Ponti sit stadiorum 8000 vel 9000, testantibus Polybio, Strabone et aliis (cf. testimonia quæ congegit Müllerus (*Geogr. gr. min.* t. I, p. 58 et 394; t. II, p. 2, not.). Itaque legendum videtur vel ὀκτακισχιλίων vel ἑννακισχιλίων, eo magis quod in scriptura decimi sæculi littera numeralis Θ cum caractere B majusculo, littera numeralis H cum caractere β minusculo facile confunditur. Verisimile est litteræ numerali Θ vel H additum fuisse signum quod vocatur πλάγιον σύρμα, quo vox χιλίων representatur, de quo vide nostram Poliorceticorum editionem (*Poliorcétique des Grecs*, Introd. p. cxiv).
- l. 9. δεῖν] sic codd. δεοῖν scripserat Cangius, δεῶν Allatius.
- ibid. ἡμερῶν] male ἡμερῶν Cangius, Hudsonus, Fabricius. — Desinunt in hoc verbo omnes codices, exceptis solis membranæ quas signavimus littera A, quibusque in ceteris edendis usi sumus.
- l. 17. Στόματος] sic codex. Στόμα est *Os Ponti* (cf. Herodot. IV, lxxxv; Strab. II, v, 23; Pompon. Mel. I, xix; Cic. in Verr. IV, lviii). Ipse Gillius ait : *Pontus.... per Thracium Euripum exit in Propontidem* (De Bosp. Thrac. I, 1, p. 12, ed. princeps = fragm. 2 M). Jam Philostratus appellavit Thracium Bosporum ἐκβολὰς τοῦ Πόντου (Vit. Sophist. I, xxiv, 1).
- P. 3. l. 1. ρκ σλαδίων] sic diserte in membranæ. Non est erratum codicis ut suspicatur Gillius (*Mirror Dionysium Byzantium scribentem Bospori longitudinem centum et viginti stadia patere*, p. 28 ed. princeps = fragm. 3 FM), sed vera dimensio ponentibus initium Bospori in Fano Jovis Urii (cf. Polyb. IV, xxxix, 4; Arrian. Peripl. Pont. Eux. xvii et xxxviii).
- l. 4. συνεχέσι] sic membranæ. Sed *continuus* vertit Gillius, perinde ac si legisset in codice συνεχής.

- P. 3, l. 6. κυκᾶ] conjeci. Ponunt κύκω membranæ. Omisit Gillius.
- l. 13. ἔλικά πορείαν] cf. supra κατ' εὐθὺ πορείας (p. 1, l. 10 ed. nostræ), et σκολιὸς πόρος apud Apoll. Rhod. II, 549 et Etym. Magn. s. v. σκολιός. *Pergii flexuosus* Gillius de Bosporo Thracio (p. 12 ed. princeps).
- ibid. καθ' δ] καθὸ codex, quæ scriptura quibusdam potior videtur. Confer infra παρὸ (p. 6, l. 1 ed. nostræ).
- l. 14. σχίζεται] cf. περισχισθεῖς apud Polyb. IV, xliii, 7. *Scinditur* Gillius in libri I De Bosporo Thracio proœmio (p. 12 ed. princeps).
- P. 4, l. 3. καλουμένων] sic codex. Cf. τὸ καλούμενον Κέρας apud Polyb. IV, xliii, 7.
- l. 4. ἐξήκοντα] confer Strabonem : ἐστὶ δὲ τὸ Κέρας προσεχὲς τῷ Βυζαντίων τείχει κόλπος ἀνέχων ὡς πρὸς δύοσιν ἐπὶ στάδιους ἐξήκοντα (VII, vi, 2).
- l. 5. λιμὴν] *totus enim sinus portus est* Gill. De Bosporo Thracio I, v (p. 49 ed. princeps).
- ibid. ὀρεσι καὶ λόφοις] *ex omnibus partibus.... circumdatus.... collibus perpetuo dorso conjunctis* Gill. De Bosporo Thracio I, v (p. 47 ed. princeps).
- ibid. & παρὸ] sic codex. Subaudi verbum ἐστὶ vel ἔχει, nisi forte corrigendum sit ἀπὸ.
- l. 6. ἰλὺν] scripsi ex codice, in quo etiam alibi ἰλύος (p. 10, l. 12 ed. nostræ). Alii scribunt εἰλύς, ὕος ex iotacismo, quo εἰ = ι.
- l. 8. δ' αὐτῇ] sic membranæ. Potest etiam scribi δ' αὐτῇ (sc. πόλιν) vel, si iota adscriptum in membranis neglectum addideris, αὐτῇ τῇ Θαλάττῃ. Subauditur præpositio ἐπὶ, perinde ac si scriptum esset ἐστὶν (ἢ πόλιν) ἐπιθαλάσσιος πόσα.
- l. 9-10. τριακονταπέντε] sic diserte codex, sed *circiter quadraginta stadia* Gill. De circuitu veteris Byzantii alii alia tradidere, quorum sententias videre est in nota Frickii ad fragm. 7. Confer Müll. *Geogr. gr. min.* II, p. 22, not. — Haud negligendum scholion margini codicis nostri rubro colore adscriptum (n. 8, p. 37 ed. nostræ) et lectu difficillimum, quod ad argumentum idem spectat : Περὶ μεγέθους τῆς πόλεως ὃ ἐστὶ μιλίων δ (sc. τεσσάρων) καὶ σταδίων ε (sc. πέντε).
- l. 13. ὁμαλῆς] ὁμαλῆς codex.
- l. 17. σχιζομένη] cf. supra σχίζεται (p. 3, l. 14 ed. nostræ) et Polybianum *περισχισθεῖς δὲ περὶ τὴν πόλιν [ὃ ροῦς] βραχὺ μὲν εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ διορίζει τὸ καλούμενον Κέρας, τὸ δὲ πλεῖον πάλιν ἀπονέυει* (IV, xliii, 7).
- P. 5, l. 2. ἐλαφρὰς καὶ τεναγώδεις] *partim vadosus... partim palustris* Gill. De Bosporo Thracio I, v (p. 47 ed. princeps).
- l. 3. κατὰ τὸ ἐμφερὲς τοῦ σχήματος] confer Strabonem : *εἰκῶς ἐλάφου κέραι* (VII, vi, 2).

- P. 5, l. 8. ταῦτά] ταῦτα codex.
 ibid. λεκτέον] hic desinit Dionysii proœmium, quod tamen nullo signo in codice indicatur.
- l. 11. ἰὼ] ἰνῶ codex. Ino autem non Inachi sed Cadmi filia fuit. Correxī ex alio codicis loco (p. 12, l. 6 ed. nostræ). Gillius recte vertit: *Io Inachi filiam*, confirmatque versionem duobus locis De Topogr. Const. II, II, et VI (p. 59 et 78 ed. princeps).
- l. 12-13. πεπιστεύσθω] πεπιστεύθω codex. Scripsi ex ipso codice, qui ponit alibi πεπιστεύσθω (p. 22, l. 10 ed. nostræ). Ad hunc locum, quo fabula Iūs narratur, spectat scholion rubricatis litteris margini codicis adscriptum: Τοῦτο καὶ Ἀριανὸς λέγει ἐν τοῖς Βιθυνιακοῖς αὐτοῦ. Vide supra, p. 37, n. 11.
- l. 17. Ἐκβασίον] *Ecbasia id est Egressoria* interpretatur Gillius (De Topogr. Const. II, II et XXIV, pagg. 60 et 129 editionis principis; pagg. 87 et 124 ed. Elzevirianæ). *Ecbasion Minervam* ponit idem (De Bosphoro Thracio II, I, p. 51 ed. principis; p. 80 ed. Elzevirianæ) collatis Apolline Ecbasio et Diana Ecbateria.
- P. 6, l. 1. παρ' ὃ] παρὸ ponunt membranæ, ubi παρὸ=παρ' ὃ (cf. Thes. ling. gr. ed. Hase, t. VI, p. 198). Vertit Gillius: *apud quod fuit lapis in mare eminent* (De Bosp. Thrac. II, II, p. 54 ed. princ.; p. 84 ed. Elzevir.) et alibi: *Dionysius addit prope templum Minervæ Ecbasiae lapidem in mare eminentem* (De Bosp. Thrac. III, II, p. 187 ed. princ.; p. 273 ed. Elzevir.) perinde ac si legisset παρ' ὃν καὶ λίθος ἐπίθεσθῆκαὶς τῇ Θαλάττῃ. Sed membranæ diserte præferunt λιτός, non λιθός.
- l. 2. τοῦτον] τοῦτων codex.
- ibid. τῶν αὐθις] sic codex. Videtur vel legisse vel supplevisse Βυζαντίων Gillius, quippe quum verterit *Byzantinis*.
- l. 5. Θαλάττῃ] Θαλάττῃ sine ι adscripto codex.
- l. 10. περιαγωγὴν] *conversionem circumflexionem quæ excipiebat tres portus* Gill. De Bosp. Thrac. II, II (p. 55 ed. princ.; p. 85 ed. Elzevir.). Idem alibi: *Dionysius Byzantius tradit Bospori primam circuitiōnem excipere tres portus* (De Topogr. Const. I, I, p. 12 ed. princ.; p. 20 ed. Elzevir.).
- l. 13. ὑποδομήσεσι] sic codex. Vocabulum novum.
- l. 14. πύργον] πύργον codex προπερισπωμένως.
- l. 15. ἐπὶ πᾶν] ἐπίπαν uno verbo codex.
- l. 16. τὸ μὴ νῆσον εἶναι] τομὴ, νῆσον εἶναι codex. Confudit enim librarius substantivum τομὴ (*sectio*) cum articulo et negatione τὸ μὴ.
- P. 7, l. 3. ἀρχαίων] sic codex. Vertit Gillius (De Bosp. Thrac. II, II, p. 55 ed. princ.; p. 85 ed. Elzevir.) *significabat antiquam Terræ libertatem*, et alibi (De Topogr. Const. III, IV, p. 156 ed. princ.; p. 225 ed. Elzevir.) *designans antiquæ Telluris vim liberam*. Sed in utroque loco cor-

rigendum fuit *antiquitus*. Etenim hac ædificatione, templi scilicet cuius fastigium fuit ἀστέγον, significabant veteres Terram esse liberam.

P. 7, l. 5. παράλληλα] subaudi τεμένη, ex loco superiore (p. 7, l. 2) ubi Γῆς Ουησιδώρας τέμενος.

l. 8. ἀπόδασιν] verba ipsa κατὰ ἀπόδασιν τῆς θαλάττης vel θαλάσσης repetiit bis Gillius (De Bosp. Thrac. II, II, p. 55 ed. princ.; p. 86 ed. Elzevir.; et De Topogr. Const. III, IV, p. 156 ed. princ.; p. 226 ed. Elzevir.) ubi posuit priore loco formam vulgarem θαλάσσης, altero autem formam Atticam θαλάττης, quæ est in codice. Vertit quidem nunc in *abcessu maris*, nunc ad *exitum sive abcessum maris*, nunc ad *recessum abcedentem a mari*, quæ Frickius interpretatur : *ad recessum maris*, id est eo loco ubi mare colle tertio tanquam recedere cogitur. Vide supra, p. 17, l. 12 ed. nostræ.

l. 10. Περσῶν] οἱ σὺν Δαρείῳ Περσῶν κατὰ τὴν ἐπὶ Σκ. ἐλ. codex. Vocabulum Περσῶν transposui. Περσῆ Gill. Forte legendum : οἱ σὺν Δαρείῳ Περσῆ κατὰ τὴν ἐπὶ Σκύθας ἔλασιν. — Non *Darii* sed *Cyri* male Gillius (De Bosp. Thrac. II, II, p. 55 ed. princ.; p. 85 ed. Elzevir.) qui ipse *Darii* scripsit alibi (De Topogr. Const. III, IV, p. 156 ed. princ.; p. 226 ed. Elzevir.).

l. 14. Ἡραία ἀκρα] correxi. ἡραγτα codex. Cf. Gill. De Topogr. Const. III, IV, p. 156 ed. principis : *Hoc enim Plutonis Acram, illud æræam Acram id est Junoniam*, ubi recte mutavit æræam in Heræam editio Elzeviriana (p. 226, l. 18).

P. 8, l. 1. Σκυρωνίδες] sic codex pro vulgato Σκειρωνίδες. Sic quoque ventus non Σκειρων sed Σκίρων appellatur in æde Octo Ventorum Athenis (*Corpus inscr. gr.* vol. I, p. 480, n. 518). Habet *petræ Scyroniæ sitæ inter Megaram et Isthmum Corinthiacum* Gill. De Bosp. Thrac. II, II (p. 56 ed. princ.; p. 87 ed. Elzevir.). Idem *Scyronides* ibid. (p. 59 ed. princ.; p. 91 ed. Elzevir.). Sed rectius *Scironides* et *Scironiis* De Topogr. Const. (p. 166 et 178 ed. principis; p. 240 et 258 ed. Elzevirianæ).

l. 5. χεῖρον] correxi. Poniit χεῖρων codex cum duplici accentu, παροξυτόνῳ scilicet (χῆι) et προπερισπωμένῳ (χῆι), quippe quum hæserit librarius inter χεῖρων (quod refertur ad αἰγιαλός) et χεῖρον (quod refertur ad χωρίον). Virgula posita inter χωρίον et οὐθενός auxit confusionem.

l. 6. ἀγχιβαθῆς] cf. ἐγγυβαθῆ (p. 1, l. 6 ed. nostræ).

l. 8. Σκεδασίου] conjeci. Poniit σκέδ codex cum compendio scripturæ quo syllaba *as* figuratur. Vertit *Dissipatoriæ* Gillius. Scripsi Σκεδασίου ad similitudinem vocis Ἐκθασίου (p. 5, l. 17 ed. nostræ).

l. 10. Μελλίας] de hoc nomine confer Μελλίας ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεύς apud Hesych. Mil. (*Fragm. Hist. gr.* IV, p. 148 ed. Müll.).

- P. 8, l. 15. *Κῆπος*] confer *Κῆπος*, πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη (Suid. s. v.).
- P. 9, l. 1. *ἄρτι*] correxi. Ponit *ἄρτη* codex, videlicet ex iotacismo, quo $\eta = \iota$.
- l. 3. *Ἀψασισίων*] sic codex, qui et postea *Ἀψάσιος*. Secundum Gillium *Ἀψάσιος* idem est atque *Ἀπεσάντιος*. Itaque comparavit: 1° Stephanum Byzantium, s. v. *Ἀπέσας*; 2° Pausaniam, II, xv, 3, ubi laudatur *Ape-sas* mons; 3° Statium, *Theb.* III, v. 461. Quibuscum confer Etym. Magn. s. v. et Plutarch. *De fluv.* XVIII, 4 et 9. Conjecit autem Frickius *Ἀφέσιος* et *Ἀφεσιών*, quia *Ζεὺς Ἀφέσιος* ad Megarensium cultum pertinet. Certe fuit in codice Gilliano, ut et in nostro, scriptum *Ἀψάσιος*, nam Gillius ait: *ita vocatus a Dionysio nisi codicis erratum sit* (De Bosp. Thrac. II, II, p. 60 ed. principis; p. 93 ed. Elzevirianæ).
- l. 11. *Μελλαπονόψας*] sic codex. *Mellapocopsas* latine Gillius. Nomen novum. Contulit Frickius *μελλόγαμος*, *μελλοφάνης*, *μελλόπταμος* = *μελλέπταμος*.
- l. 12. *Θήρας*] *Θήρας* codex, pravo accentu.
- l. 15. *Περαϊνός*] sic codex. Sed *Piræicus* Gillius (De Topogr. Const. IV, v, p. 204 ed. principis; p. 296 ed. Elzevirianæ). Idem scripsit *Piræicus* (De Bosp. Thrac. II, II) ut fert ter editio princeps, p. 62, sed mutavit in *Piræicus* Elzeviriana, p. 95.
- P. 10, l. 6. *Σαπρὰ Θάλασσα*] sic codex. Transcripsit græce Gillius (De Bosp. Thrac. II, II, p. 63 ed. princ.; p. 97 ed. Elzevir.). Sed apud eundem Gillium De Topogr. Const. IV, v (p. 205 ed. princ.; p. 296 ed. Elzevir.) legitur *Inde supra Thalassa*, quod manifesto corrigendum est *Inde Sapra Thalassa*.
- l. 14. *Βαθειᾶ*] *βαθελᾶ* codex. Transcripsit latine *Vateia scopia* Gill. De Topogr. Const. IV, v (p. 205 ed. princ.; p. 297 ed. Elzevir.). Idem scripsit græce *βαθελᾶ σκοπία* De Bosp. Thrac. II, II (p. 65 ed. princ.; p. 97 ed. Elzevir.) ubi non solum eadem verba, sed etiam accentus idem atque in nostris membranis occurrit. Nam in Gilliano codice, ut in nostro, *βαθελᾶ* = *βαθειᾶ*.
- l. 15. *Βλαχέρνας*] sic codex. Unde non nominativum *Blachernæ*, sed formam accusativi *Blachernas* dedit bis Gillius: *Tertius vocatur Blachernas* (De Bosp. Thrac. II, II, p. 64 ed. princ.; p. 97 ed. Elzevir.; et De Topogr. Const. IV, v, p. 205 ed. princ.; p. 297 ed. Elzevir.). Correxerit *Blachernæ* Müllerus (p. 26).
- l. 16. *Ἰπαλῶδες*] sic codex. Transcripsit latine *Paludes* Gillius, deceptus vocabuli similitudine, ut opinor. Sic etiam *Παλῶδες* (p. 31, l. 6 ed. nostræ) vertit idem *Paludes*. Sunt autem duo nomina propria.
- P. 11, l. 4. *εὐβοῖα*] correxi. Ponit *εὐβοᾶ* codex. Videtur idem erratum fuisse in codice Gilliano. Vertit enim Gillius *in mediis paludibus νοῦν νῦτρι-*

civus, quod manifesto spectat ad vocem ΕΥΒΟΑ. Scripsi ego, addita littera T, *εὐβοτα*, scilicet *bona pascua habentes*.

- P. 11, l. 5. *βοσκημάτων*] sic codex. Erravit Gillius qui pro *βοσκημάτων* posuit *cervis*, quum armenta vel pecora generatim significare debuisset. Error natus ex sequenti loco (p. 11, l. 11) ubi de cervis (*οἱ τε γὰρ ἔλαφοι*) fit mentio.

- l. 6. Post vocabulum *οὕτως*, codex nonnisi duo versus refert hosce :

*ἐνθα δύο σκύλακες πολὴν μάρπτουσι θάλασσαν
ἐνθ' ἰχθὺς ἑλαφός τε νομὸν βόσκονται ἀν' αὐτόν.*

Sed oraculum plenius in scholio quod margini codicis rubro colore appictum legitur cum hac nota :

*Ἀπ' ἀρχῆς ἐς τέλος ὁ χρησμὸς οὕτως·
ὄλβιοι οἱ κεινὴν ἱερὴν πόλιν οἰκήσουσιν
ἀκτὴν Θρηϊκὴν τ' ἐνυγρον παρὰ τε στόμα πόντου
ἐνθα δύο σκύλακες πολὴν μάρπτουσι θάλασσαν
ἐνθ' ἰχθὺς ἑλαφός τε νομὸν βόσκονται ἀν' αὐτόν.*

Unde in textum inseruit Gillius (De Bosp. Thrac. II, II, p. 65 ed. princ.; p. 99 ed. Elzevir.) tres solummodo versus ponens, in modum sequentem :

*ὄλβιοι οἱ κεινὴν πόλιν ἀνέρες οἰκήσουσιν,
Ἀκτὴς Θρηϊκῆς ὑγρὸν παρ' ἄκρον στόμα Πόντου,
Ἐνθ' ἰχθὺς, ἑλαφός τε νομὸν βόσκουσι τὸν αὐτόν.*

quæ a nostris discrepant. Ceterum hoc oraculum retulerunt alii aliter, v. g. Hesych. Mil. (*Fragm. Hist. Gr.* IV, p. 147); Steph. Byz. s. v. *Βυζάντιον*; Eustath. ad Dion. Per. 803.

- l. 12. *ἐλαίτην*] sic codex. *Palustrem arundinem* Gill. Vocabulum novum. Cf. *ἐλεις*, *ἐλώδης* (R. *ελος*, *palus*).

- l. 15. *Κύδαρος*] sic codex. Ponit nominativum *Cydaris* Gillius, qui scribit etiam *Cydarus* (p. 72 ed. princ.). Sed consentit cum codice Hesychius Milesius (loc. laud.).

- P. 12, l. 2. *Μινύαις*] *Mineis* Gillius in ed. principe (p. 68) sed *Minyis* habet Elzeviriana (p. 103).

- l. 5-6. *νυμφὴ Ναῖς*] *νυμφηναῖς* uno verbo codex, et nullo sensu. Omisit Gillius, qui vertit *Semystra nutrix fuit Ceroessa matris Byzantis*.

- l. 6. *Κερόεσσης τροφός*] *κεροεσσηστροφος* uno verbo codex.

- l. 7. *ἀφετός*] *stimulata* Gill.

- l. 10. *τύποι*] sic codex. *Typi* latine Gillius, quod in versione retinui.

- l. 11. *Κερόεσσα*] cf. Procop. *De Edificiis*, I, 5 : *Κέρας οἱ ἐπιχώριοι Κερόεσση τῇ Βύζαντος μητρὶ τοῦ τῆς πόλεως οἰκιστοῦ ἐπανύμως καλοῦσιν* (p. 16, A, ed. Paris.).

- P. 13, l. 1. ἀρπαγήν] ἀρπαγήν codex. Cf. Θήρας pro Θήρας (p. 9, l. 12 ed. nostræ).
- l. 5. μεθ' ἧν] sic codex. Erravit Gillius, qui vertit *promontorium Drepanum inflexum cuius cacumen*. Sensus est: *promontorium Dr. inf. post quod est cacumen*.
- ibid. ἀποκλινής] supplevi. Litteras κλινής præbet codex, quibus præmittuntur quinque vel sex litteræ confusæ. Vocabulum omisit Gillius. Cum adjectivo ἀποκλινής confer verbum ἀποκλίνεται (p. 4, l. 13 ed. nostræ).
- l. 6. Βουκόλος] sic codex. *Bucolon* accusativum ponit Gillius, interpretaturque: *hoc est Bubulcum*. In sequentibus habet *Buculam* errore manifesto (De Bosp. Thrac. II, IV, p. 73 ed. princ.; p. 110 ed. Elzevir.).
- l. 11. Αὐλεῶν] sic etiam ponit *Auleon* et *Auleona* Gillius, sed idem eodem loco addit *partem sinus Auleonis sive Aulonis*, ubi lectio *Aulonis* pro conjectura legentis, non pro codicis scriptura habenda est.
- ibid. ὄνομα] inter verba ὄνομα et Φιλίππου lacuna esse videtur. Deest forte vocabulum ἐνταῦθα, vel aliud ejusmodi. Gillius ait: *Post Auleona Dionysius dicit esse pontem*, sed ex his lacuna expleri non potest, neque certo comperimus an eadem in codice Gilliano exstiterit necne. De hac Byzantii obsidione confer Constantinum Porphyrogenitum *De them.* lib. II, p. 302, ed. Banduri: *Οἱ τὰ πατρια συγγεγραφότες τοῦ Βυζαντίου ἄλλην ἐπιτιθέασι μυθικὴν ἱστορίαν ὅτι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης τὸ Βυζάντιον πολιορκοῦντος....*
- P. 14, l. 2. ἐκδόχιον] sic codex pro vulgato ἐκδοχεῖον.
- l. 3. Ἀκτῖνα] sic codex. Circa locum re et nomine *Actinen* Gill. Sed ἀκτῖνα suspicor cum Frickio esse *sambucetum* (R. ἀκτῆ, *sambucus*, gallice *sureau*).
- ibid. Φύσις] correxi. Ponit Φύσιν codex.
- l. 4. Κάνωπος Κύβοι] sic codex, in quo distinguenda tria nomina Κάνωπος, Κύβοι, Κρηνίδες, sc. *Canopus*, *Cubi*, *Fontes*. Vertit Gillius *Cubi Canopi*, perinde ac si legisset Κανώπου. Forte credidit Κάνωπος esse genitivi formam. Sic etiam infra posuit *Canopi* nomen invenit a similitudine, etc., ubi vertere debebat *Canopus*. Scribit etiam infra *cubus Canopi* (ed. princ. p. 77) et *post cubos Canopis* (ibid. p. 79) ubi ponit *Canopi* Elzeviriana (p. 119). Recte conjecit Hammerus: *bei den Würfeln, beim Canopus, bei den Quellen* (Const. u. der Bosphorus, I, 47). Recte etiam scriptum est in scholio ad marginem codicis (n. 37): *Περὶ τοῦ Κανώπου καὶ Κύβου καὶ Κρηνίδων*. Nam *Κρηνίδες* est nomen proprium.
- l. 6. τινες] sic codex. Vertit Gillius *huc enim nonnulli descendebant quasi legisset τινες*.
- l. 8. Μεῖζων] sic codex. *Cison fluvius* Gill. Videtur fuisse in codice Gilliano *Κεῖσων*. Nomen *Μεῖζων*, quem præbent membranæ nostræ, potest

esse nomen proprium, quemadmodum fluvius apud Delphos dicitur Πλεισίλος.

- P. 14, l. 10. ἄλλος ἀκροθύθιος] sic codex. Confer infra (p. 14, l. 14) μετὰ δὲ τὴν ἄλλην. Suspicio in verbis ἄλλος, ἄλλην latere nomen proprium. Confer scholion ad marginem codicis (n. 38) ubi legitur: Περὶ τοῦ ἐν τῷ καλουμένῳ Βαθεῖ τοῦ ἐν τοῖς Λουκίου νῦν ὀνομαζομένου. Nihil occurrit subsidii in versione Gilliana: *est palus habens radices sub aqua latentes. Post paludem sunt Chæragia*. Sed forte subest indicium aliquod in loco Evagrii quem Gillius laudavit (De Topogr. Const. IV, x, p. 221 ed. princ.) ubi agitur de prælio navali temporibus Anastasii imperatoris inter Vitalianum et regiam classem commisso ad Sycas (hodie *Galatam*) in loco dicto *ΒΙΤΗΑΡΙΑ* ubi videtur legendum *Βυθάρια* (conf. De Bosp. Thrac. II, ix, p. 98 ed. princ.).
- l. 13. παρολισθάνει] sic codex, veteri more quo ὀλισθάνω = ὀλισθαίνω. Retinendum censui.
- P. 15, l. 4. ἰσθμὸς] sic codex. *Isthmicum promontorium* Gillius, qui falso vocabula ἰσθμὸς et ἀκρωτήριον conjunxit.
- l. 7. Συκίδες] sic codex. *Sycodes* Gill. Confer scholion ad marginem nostri codicis (n. 41): Περὶ Συκίδων τῶν νῦν Συκῶν λεγομένων. Est *Sycena regio jam vulgo nominata Galata* ut Gillius ait (De Topogr. Const. IV, xi, p. 223 ed. principis; p. 322 ed. Elzevirianæ).
- l. 10. Σχοινίχλου] sic codex. Vertit *Amphiarai delubrum* Gillius, qui ex voce Σχοινίχλου finxit *Oiclei filium*.
ibid. αὐτῷ] correxi. αὐτὸ codex.
- l. 11. τοῦτον] correxi. Habet *τούτων* codex, qui etiam virgulam inter vocabula *τούτων* et *Ἀμφιάραω* ponit.
- l. 13. συναφής] sic codex. Transcripsit *Syamphas* vel *Syaphas* Gillius (*Syāphas* in editione principe, p. 81, *Syaphas* in Elzeviriana, p. 121), tanquam si foret nomen loci, seu errore proprio, seu prava codicis sui lectione deceptus.
- l. 14. Αὐλητοῦ] hærent membranæ inter αὐλητῶν et αὐλητοῦ.
- P. 16, l. 2. καθίσταμένη] *πραίνουσα καθίσταμένη* codex, ubi videtur deesse καὶ quod uncis seclusum inserui. Sed forte vocabulum *καθίσταμένη* glossa fuit in textum illata. Vertit Gillius uno verbo *eosque turbulentos placare*.
- l. 4-5. ἐπιλευκαινόμενον] sic codex. Vertit *exalbescens* Gillius, perinde ac si legisset *ἐπιλευκαινομένων*.
- l. 7. ἀσωτος] sic codex. Vertit *luxuriosus* Gillius, tanquam si in codice legisset *ἀσώτοις*.
- l. 9. Βοσπόριον] *βοσπορίαν* codex. *Βοσπόριον* scripsi ex aliis codicis locis (cf. p. 3, l. 14; p. 5, l. 1; p. 22, l. 2 ed. nostræ).

- P. 16, l. 12. Θεοῦ] sic codex. Vertit *divini* Gillius, perinde ac si legisset in codice Θειοῦ.
- l. 13. Αλάντειον] αλάντιον codex propter iotacismum quo εἰ = ι. Ponit *Aian-
tion* in editione principe Gillius (p. 86).
- P. 17, l. 1. ἡ πείρα] ἡπείρα codex.
- l. 7. Δελφὶν καὶ Καράνδας] *Delphinus et Charandas* Gillius, quasi legisset *Χαράνδας*.
- l. 10. σκευὴν ἀμπισχόμενος] correxi. Ponit ἀπισχόμενος codex. Confer *Ario-
nis* fabulam apud Herodot. I, xxiv, 5.
- l. 12. ἀποδάσει] conieci. Ponit ἐπιθάσει codex correctum in ὑποδάσει. Cf. ἀπόδασιν τῆς Θαλάττης (p. 7, l. 8 ed. nostræ).
- P. 18, l. 1. διολισθαίνοντα] sic codex. Confer παρολισθάνει supra, p. 14, l. 13 ed. nostræ).
- l. 4. Δελφίνα καὶ Καράνδας] *Delphinum et Charandam* Gillius, ut supra.
- l. 5. ἀμυνόμενος] verbum in codice rescriptum. Prius fuerat τὸν δὲ ἀδ..... Vertit *ignominia* Gillius (*illum donans honoris memoria hunc ignomi-
nia*), perinde ac si legisset in codice ἀτιμούμενος.
- l. 12. συνεχῆς] sic codex. non autem συνεχῇ. Subauditur τόπος. Vocabulum omisit Gillius.
- l. 16. Ιασόνιον] correxi. Ponit Ιασιόνιον codex. Vertit *Jasonium* Gillius.
- l. 17. εὐπορος] conieci. Ponit δάφνης πόρος codex, ubi forte latet vocabu-
lum εὐσπορος (RR. εὖ, σπείρω). Vertit *nemus profundæ lauræ ple-
num* Gillius.
- P. 19, l. 4. ἐφώρμων] sic codex, ubi tamen mutatur in ἐφώρμων.
- l. 5. τρητοί] sic codex. Sed Gillius vertit *tria saxa*, tanquam si legisset λίθοι τρεῖς. Forte habuit in codice suo τριτοί per iotacismum.
- l. 9. προπίπτουσιν] sic codex. Recte *procidentibus* in editione principe Gil-
lius, quod mutavit in *procedentibus* Frickius.
- P. 20, l. 2. Νηρέα] νιρέα codex propter iotacismum quo ι = η. *Nereum* Gill.
- l. 5. Λευκία] sic codex. *Quidam vates Latiades* vertit Gillius, tanquam si le-
gisset in codice Λατία, non autem Λευκία ex quo scribendum fuit *Λευκιάδης*. Facilis confusio syllabarum εῦ et α in scriptura sæculi xiii.
- l. 12. πλῆθους] ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ πλῆθους, βυθίας· ὁ δὲ ponit codex, sed de-
lendum videtur βυθίας errore librarii bis repetitum. Vertit Gillius (p. 97 ed. princ.): *Deinde est Calamus et BYTHIOS, ille a calamorum
multitudine, hic ab.....* Mutavit ipse BYTHIOS in BYTHIAS, quippe qui
scripserit infra *Bythias* et *Bythiam* (p. 98 ed. principis). Ponit *By-
thias* editio Elzeviriana (p. 144).
- l. 14. Αἰήτου] Oetæ ponit editio princeps Gilliana (p. 98) quod correxit in
Æetæ Elzeviriana (p. 144).
- l. 16. Βάκα] sic codex. ΒαCCA transcripsit Gillius, tanquam si legisset Βάκκα.
Mutavit in *Baccha* Müllerus.

- P. 20, l. 17. πολλόν] *promontorium protenditur multum, portum insinuans* habet versio Gilliana (p. 102 ed. princ.; p. 151 ed. Elzevir.). Sed est manifesto depravata interpunctio, legendumque : *promontorium protenditur, multum (πολόν) portum insinuans.*
- l. 18. ἀμυνομένη] correxi. Ponit ἀμυνόμενοι codex propter iotacismum quo οι = η. Quæ mutatio in codicibus rarior occurrit.
- P. 21, l. 4. ὁμοία] correxi. Ponit ὁμοίαν codex. Idem videtur fuisse erratum in codice Gillii, quippe qui vertat *similem statuæ virili.*
- ibid. παλιμπάσλου] sic codex. An legendum παλινσπάσλου, sicut infra (l. 8) legitur ἀντίσπαστος? Utrumque vocabulum novum. Ceterum παστός est *conspersus* in compositione, verbi gratia ἀλτίπαστος *sale conspersus.*
- l. 6. οὐριοδρομούσας] οὐριοδρομώσας prima manus in codice, sed ω correctum in ου.
- l. 9. αὐτοδρομῶν] correxi. Nam αὐτοδρόμων scriptum cum signo hyphen in codice. Ceterum verbum αὐτοδρομέω novum est.
- l. 10. καρκίνων] confer Ælian. *Hist. animal.* VII, xxiv : Ἐν δὲ τῷ Θρακίῳ Βοσπόρῳ ἐπειδὴν τὸ ῥεύμα βίαιον ἐκ τοῦ Πόντου καταφέρηται, βούλονται μὲν οἱ καρκίνοι πρὸς ἐναντίον ὠθούμενοι τὸν ῥοὴν βαδίζειν· ταῖς δὲ ἄκραις, ὡς τὸ εἶδος, βιαιότερον τὸ ῥεύμα περιρρήγνυται· τοὺς οὖν καρκίνους ὠθήσει τε πάντως καὶ ἀνατρέψει, εἰ μέλλοιεν ἵεναι τῷ ῥῷ ὑμῶσε. Οἱ δὲ ταῦτα προΐσασι, καὶ ἐπειδὴν ἀφίκονται τῆς ἄκρας πηλυσίου, ἑκαστος ἐν τινὶ κολπῷδε χωρίῳ ἐπέχει καὶ τοὺς λοιποὺς ἀναμένει· εἴτα ἀθροισθέντες ἐν ταύτῃ, προσανέρπουσιν εἰς τὴν γῆν καὶ ἀναρριχῶνται ἐπὶ τοὺς κρημνοὺς, καὶ τὸ μάλιστὰ ῥοῶδες καὶ βίαιον τοῦ πελάγους πεζοὶ διέρχονται· εἴτα ἐξω τῆς ἄκρας γενόμενοι καὶ παραμείψαντες αὐτὴν, εἰς τὴν Θάλατταν κατὰσιν αὐθις. Sic etiam Plinius (*Hist. nat.* IX, 11) ait de cancribus : *Os Ponti evincere non valent : quomobrem regressi circumeunt, apparetque tritum iter.* Locum Æliani latine vertit Gillius, additque : *Vidi ipse ibi saxa attrita longo cancrorum excursu* (De Bosp. Thrac. II, x, p. 103 ed. principis).
- l. 11. πρὸς ἀνάτη] προσανάντη uno verbo codex.
- l. 14. χρῶ] correxi. Ponit ῥῶ codex. Confer supra, l. 7 : ἐν χρῶ τῆς πέτρας.
- l. 16. Ἐστίαι] *Estiæ, Estias* scribit ubique Gillius.
- P. 22, l. 3. ἰδρύσαντο] correxi. Ponit ἰδρύσαντος codex, nam ο supra lineam in hoc codice est idem atque os.
- P. 23, l. 3. Δικτύνης] *dictynæ* ponit editio Gillii princeps (p. 107 et 108) sed correxit Elzeviriana in *Dictynæ* aut *Dictynnæ* (p. 159).
- . 5-6. πιεζομένης] sic codex. Sed forte legendum *πιεζομένοις*, scilicet Κυζικηνοῖς.

P. 23, l. 6. γάρ] Θεῶ γάρ ἐπὶ πάντα γάρ codex, in quo alterum γάρ errore positum videtur.

l. 8. ἀλλὰ] post ἀλλὰ exstat vocabulum τοῦ in codice, sed linea priore manu superinducta notavit delendum.

l. 10. In verba τοῦ χόλου ἡ Θεός desinunt membranæ quas littera A notavimus. Occurrit deinde lacuna quæ in codice membranaceo unius videtur fuisse folii, recti et versi. Quam lacunam versione Gilliana explevimus, ut rerum ac locorum series, quantum fieri posset, integra servaretur.

Quæ sequuntur inde usque ad finem ex apographo manu Minæ exarato (quod notavimus A¹) deprompta sunt. Conferendum est hoc apographum cum textu quem exhibet fragmentum Londinense in codice Musei Britannici additio 19391 quod primum a viro clar. Joanne Yates in Anglia editum (*Transactions of the Royal Society of Literature of the united Kingdom. Second series*, vol. VIII, London 1866, p. 13-34) denuo a viro cl. Carolo Müller collatum et nuperime in Bibliotheca græco-latina Didotiana repetitum est (*Fragmenta historicorum græcorum*, vol. V, ed. Didot. Paris. MDCCLXX, p. 188 et seqq.).

P. 31, l. 1-2. Verba Μεθ' ἧν (scilicet Δάφνην Ψυχόνου) κόλπος βαθύτατος καλούμενος Μονκάπορις· ἐστὶ δὲ ὀνομά τιος supplevi ex conjectura.

l. 3. Αἰετοῦ Ρύγχος] habet apographum. Αἰτόρηχον græce Gillius, quod recte Cramerus in Αἰτόρυγχος correxit (vid. Steph. Thes. s. v.). Αἰετοῦ Ρήχος Yates.

l. 5. ἐπὶ κλησιν] ἐπὶ κλησιν male dividit apographum. Sic etiam infra (l. 6) ponit ἐξ ἧς ubi legendum uno verbo ἐξῆς.

l. 6. κητώδων] κητώδεις apographum et Yates. κητώδων Müll. Jam verterat Gillius *piscationes cetaceorum piscium*.

ibid. Παλώδες] addidit sic Minas. Confer Ἰπαλώδες, p. 10, l. 16. Sed in utroque loco vertit Gillius *Paludes*.

l. 8. Κατάγγιον] habet apographum, sed Κατάγγειον græce Gillius. Κατάγγιον Yates.

l. 10-11. Εὐρωπαϊών] sic legendum. Habet litteras ευρωπ apographum, cum compendio scripturæ parum accurate depicto. Εὐρωπαϊών Yates.

l. 11. ὅσον Θάλαττα] sic apographum, quocum consentit Yates. ὅση ἡ Θάλαττα Müll.

P. 32, l. 4. δὲ ἄκρα] sic apographum. δ' ἄκρα Yates.

ibid. κέκληται δὲ ἀπὸ] δ' ἀπὸ Yates.

l. 8. αὐτὸ] sic apographum, quocum consentit Müll. Sed αὐτόν Yates, scilicet πόρον.

l. 9. Θέμενοι] sic apographum, quocum consentit Yates. Vocem omittit Müll.

- P. 32, l. 9. τῇ *πειρᾷ* τοῦ] sic apographum, quocum consentit Müll. τῇ *παρ' αὐ-*
τοῦς Yates.
- l. 13. *Λυκάδιον*] sic apographum, sed idem versu insequenti *Κυκλάδιον*, unde videtur scriptor codicis inter utramque formam hæsisse, quæ quum aliunde non sit nota, nomen in ambiguo manet. Forte ipsi Dionysio fuit res subobscura. Certe in codice Gilliano eadem occur-
rebat nominis ambiguitas, quippe quum scripserit Gillius *Lycadium*
sive Cycladion. Eadem scripturæ inconstantiam invenerunt in co-
dice Londinensi Yates et Müll.
- l. 15. *παράσημον*] sic apographum, recte ut mihi quidem videtur. Ponunt
ναυμαχίας παράσημου Yates et Müllerus. Sed vox *παράσημος* alibi
etiam occurrit apud Dionysium cum genitivo, verbi gratia p. 12.
l. 9-10, ubi legimus *παράσημον τῆς μητρόας μεταβολῆς*, quemad-
modum hic *παράσημον ναυμαχίας*.
- P. 33, l. 1. *λεγόμεναι τοῦ*] sic apographum, quocum consentit Yates. *λεγόμεναι*
[*ἀπὸ*] τοῦ supplet Müll.
- l. 3. *παρὰ πολὺ δὲ ὑποδεέστερος ὁ ἕτερος*] sic videtur legendum. Ponit
παρὰ πολὺ δὲ ὑποδεέστερος omisso *ὁ ἕτερος* apographum. *παρὰ-*
πολὺς δὲ ὑπὸ δὲ ἕτερος Yates. *παρὰ πολὺ δὲ ὑποδεέστερος ὁ*
ἕτερος recte supplet Müll. Suspicio fuisse in scriptura unciali litteras
aliquot evanidas, hoc fere modo :

ΥΠΟΔΕΕΣΤΕΡΟΣ ΟΥ ΕΤΕΡΟΣ

unde librarius concinnavit solam vocem *ὑποδεέστερος*. Certe Gillius
textum vel emendavit ipse vel ex emendato codice deprompsit, quippe
quum verterit *multo minor secundus*.

- l. 5. *Μέτωπον*] sic certe legendum ex præcedentibus (p. 16, l. 8 ed. nostræ)
ubi memoratur promontorium *Metopon* in littore Europæo hisce ver-
bis : *ἐκδέχεται δὴ τὴν Ὀστρεῶν τὸ καλούμενον Μέτωπον*.
Ponit apographum *συνεχὲς καὶ τῷ πόντῳ*, quod etiam habet Yates
ex codice Londinensi, sed correxit Müllerus.
- l. 6. *μεθ' ὃ*] *μεθ' ὃν* apographum, quocum consentit Yates. Recte *μεθ' ὃ* Müll.
ibid. *περιγράφει*] *περιγραφὴς* apographum, *περιγραφει* Yates, *περιγρά-*
φει Müll. Recte *circumscribit* Gill.
- l. 8-11. Verba *κλέλῃται δὲ Χρυσόπολις* (l. 8) usque ad *Ἀγαμέμνονος* (l. 11)
occurrunt apud Stephanum Byzantium, sed est aliqua in lectione
diversitas. Nam ubi *πόρων* Dionysius, habet *πόλεων* Stephanus
(*πόλων* in aliquot codd. Confer Gillianum *ab URBIUM tributis*). —
ὥς δὲ οἱ πλείους Dionysius, *οἱ δὲ πλείους* Stephanus. — *πλείους*
Χρύσου Dionysius, *πλείους ἀπὸ Χρύσου* Stephanus, quod recepit
in Dionysii textum Müllerus scribens *πλείους* [*ἀπὸ τοῦ*] *Χρύσου*.
- l. 11. *τάφος*] sic apographum. *τάφου* Yates et Müll.

- P. 34, l. 1. *τὴν καλουμένην*] *τὸν καλούμενον* apogr. et Yates. Jam correxit Müll.
- l. 3. *χάρητος*] *βάχητος* apogr. Recte Gillius *Charetis*. Receperunt correctionem Yates et Müll. Confer *Θύγιον* = *γύθιον* (*Gylhion*) in fragmento Aristodemi quod subjungitur Poliorceticis (p. 363, l. 12 ed. nostræ).
- ibid. *παλλακὴν*] sic apogr. *conjug* Gill.
- l. 4. *Βοιδιον*] sic apogr. Omisit Gillius. Est nomen aliunde notum.
- l. 6. *λήξεως*] *λέξεως* Yates. Est autem *λήξις sors, conditio*. Vertit *putant antiquæ Bovis statuam* Gillius.
- l. 7. Post verba *τάληθοῦς*, videntur fuisse in codice Gilliano versus illi quos codex noster ad finem rejecit (vid. p. 36 ed. nostræ). Nam post verba *aberrantes a veritate*, Gillius pergit in hunc modum: *Inscripti enim in columnæ basi hi versus sunt*. Deinceps sequuntur octo versus *Ἰναχίης βοὸς κ.τ.λ.*, de quibus vide quæ infra memorantur.
- l. 8. *Ἡραγόρα*] sic apogr. *Hermagora* Gill.
- l. 9. *Ἰμέρω*] sic apogr. Videtur esse nomen proprium. Vertit *lenissimo fluvio* Gillius, perinde ac si legisset *ἡμέρω* in suo codice.
- l. 11. *χερρόνησον*] sic apographum consentiens cum Gilliano *cherronesum*. *χερρόνησον* Yates et Müll.
- l. 14. *ἀνέστηκε*] sic apographum, quocum consentit Yates. *ἀνέστησε* Müll.
- P. 35, l. 1. *ἀμφοτέρα*] sic apographum, quocum consentit Müll. *ἀμφοτέρας* Yates.
- l. 2. *ἀποδεέστερον*] sic apographum, quocum consentit Müll. *ἀποδεέστερος* Yates.
- P. 36, l. 1. *διώρθεται*] *διόρθεται* apogr. Conferenda ea formula cum iis quæ non semel in codice Palatino 398 occurrunt (vid. supra nostram comm. Palæogr.) Octo versus quos ad calcem codicis nostri rejectos vides, eosdem habet Gillius in textu cum aliqua lectionum diversitate (De Bosp. Thrac. III, ix, p. 240 ed. principis; p. 346 ed. Elzevirianæ = fragm. 66 FM). Unde videtur codex Gillianus a nostro in hoc saltem discrepuisse. Suspicio in codice Gilliano, post verba *ἀποπλανώμενοι* *τάληθοῦς* (p. 34, l. 7 ed. nostræ), græca fuisse hæc: [Ἰδοῦ] τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπὶ τῆς λιθίνης βοὸς δηλοῦν τίνων ἐστὶν ἡλῶθη χάριν· *Ἰναχίης βοὸς κ.τ.λ.* Ceterum de his versibus conferendi sunt Hesych. Miles. (*Fragm. hist. gr.* ed. Didot, IV, p. 152); Codinus (ed. Bonn. p. 9); Constantin. Porphyrog. *De them.* II (ed. Banduri, p. 308); Anthol. Palat. VII, 169 (Brunck. *Anal.* t. III, p. 187; Jacobs, *Anthologia*, t. IV, p. 155); Suidas s. v. *Βοιδιον*.
- ibid. *ἀντίγραφον*. Τὸ] *ἀντίγραφον* τὸ ἐπίγραμμα sine interpunctione ponit apographum, perinde ac si verba *διώρθεται οὐ πρὸς πάνυ σπουδαῖον ἀντίγραφον* non ad totum codicem sed ad solum hoc epigramma referenda essent.
- l. 3. *Ἰναχίης*] *Ἰναχίνης* apogr. *Ἰναχίης* Müll. Versus integer apud Gillium sic se habet: *Ἰναχίης οὐκ εἰμι βοὸς τύπος οὐδ' ἀπ' ἐμοῖο*.

- P. 36, l. 4. κλῆζεται] κληίζεται apogr.
 l. 5. πάροιθε] παρόιθεν apogr.
 ibid. ἦρης] sic apogr. ἦρας Müll.
 l. 6. αὐτὰρ ἐγὼ] sic apogr. ἡ δὲ ἐγὼ Gillius in editione Elzeviriana (p. 347)
 correctum in ἡ δὲ δ' ἐγὼ apud Müll.
 l. 7. ὅτ' ἐπλῶεν] ὅτε πλῶεν apogr. (Vide infra lectionem Anthologiae Pa-
 latinae).
 l. 8. τῆδε] τήδε apogr.
 l. 9. ἦεν ἐμοί] ἦν ἐν ἐμοί apogr. Correxī ex Hesychio Milesio et Constantino
 Porphyrogenito. Gillius (ed. Elzevir.) habet: Βοιδίον δ' ἤκουον ἐγὼ
 τότε· νῦν δὲ Χάρητος.

Ex his omnibus patet eum haud longe a veritate aberrare qui ad calcem codicis nostri scripsit antigraphum e quo fluxit hoc exemplar non fuisse optimae notae (διώρθωται οὐ πρὸς πάντῃ σπουδαῖον ἀντιγραφον). Itaque epigramma idem ex antigrapho accuratissimo codicis Palatini celeberrimi n° xliii quod asservatur in Bibliotheca Parisina (Suppl. Gr. n° 4, fol. 231 r°) huc apponere juvat :

(Tit. in margine) εἰς τὴν Δάμαλιν τὴν ἰσλαμένην πέραν τοῦ βυζαντίου ἐν χρυσοπόλει, ἐπὶ τοῦ κίονος.

Ἰναχίης σὺκ εἰμὶ βοδὲ τύπος οὐδ' ἀπ' ἐμοῖο
 κλῆζεται ἀντωπὸν βοσπόριον πέλαγος
 κείνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤγαγεν ἦρης
 ἐς φάρον ἄδε δ' ἐγὼ κεκροπὶς εἰμὶ νέκυσ
 εὐνέτης α* δὲ χάριτος^(sic) ἐπλῶν δ' ὅτ' ἐπλῶεν ἐκεῖνος
 τῆ* δὲ Φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέω[ν].
 βοίδιον δὲ καλεῦμαν ἐγὼ τότε· νῦν δὲ χάρητος
 εὐνέτης^(sic) ἠπειροῖς τέρπομαι ἀμφοτέραις.

* ἦν

* τῆς

Cum his conferenda sunt ea quæ in epigramma hoc Anthologiae Palatinae (VII, 169) post imperfectos Brunckii, Jacobsii atque aliorum labores, novissime tentavit Dübnerus in *Epigrammatum Anthologia Palatina* (ed. Didot. Parisiis. MDCCLXIV, p. 305 et 436).

- P. 37 et sqq. Inde sequuntur Scholia et Summaria quaecumque, ad Dionysii Byzantii Anaplum Bospori spectantia, margini codicis rubro colore appicta deprehendi. Notas hasce marginales in exemplari suo vel non habuit vel omisit Gillius. Easdem in fragmento Londinensi neglexit Yates. Haud tamen spernenda sunt, quippe quæ non modo ad confirmandam vel emendandam nominum scripturam, sed etiam ad illustrandas res aliquid conferre possint, ut videre est ex notulis sequentibus quarum prior quidem ad Arriani Bithyniacorum fragmentum, altera vero ad situm portus Neorii pertinet.

NOTULA I

IN ARRIANI BITHYNIACORUM FRAGMENTUM

E DIONYSII BYZANTII SCHOLIIS ILLUSTRANDUM.

Arriani *Bithyniacorum* libros octo deperditos memorat Photius Bibl. cod. 93, cuius verba retulit in Arriani operum editione Didotiana δ μακαρίτης Fridericus Dübner (*Arriani*, etc. Parisiis, 1846, p. 249). Fragmenta operis ipsius ad librum primum, secundum, quintum atque alios incertos pertinentia e diversis scriptoribus conguessit Carolus Müller (*Fragm. Hist. Græcorum*, ed. Didot. 1849, tom. III, pag. 591 et sqq.). — Hisce fragmentis nunc videtur addendum e præcedentibus scholion n° 11 de nomine Thracii Bospori (vid. supra, p. 37 ed. nostræ) diserte præferens hæc: Τοῦτο καὶ Ἀριανὸς λέγει ἐν τοῖς Βιθυνιακοῖς αὐτοῦ. Spectat vero scholion illud ad locum quo agitur in Dionysii Anaplo de fabulosa bovis per fretum transeuntis narratione (pag. 5, l. 9-12 ed. nostræ) hisce verbis: Περὶ μὲν οὖν τῆς ἀκρᾶς ἢν Βοσπόριον καλοῦμεν, διτλὸς κατέχει λόγος· οἱ μὲν γὰρ φασὶ βοῦν, οἱ σίρω κατ' αὐτὴν ἐνεχθεῖσαν, διανήξασθαι τὸν μεταξὺ πόρον· οἱ δὲ, μυθωδέστερον ἀπομνημονεύοντες, ἰὼ τὴν Ἰνάχου, κατὰ ζῆλον ἴρας ἐλαυνομένην, ἐνθεν εἰς τὴν Ἀσίαν διαπεράσαι. Quæ conferenda sunt cum fragmento Arriani Mülleriano n° 35 (*loc. laud.* p. 593) desumpto ex commentatione quam scripsit Eustathius in Dionysii Periegeseos versum 140 (*Geogr. gr. min.* ed. Didot. t. II, p. 241. l. 2-19).

NOTULA II

IN SCHOLIA DUO QUIBUS AGITUR DE NEORIO PORTU CONSTANTINOPOLEOS.

E scholiis præcedentibus notanda sunt præcipue scholia n° 15 et 16, quibus agitur de Byzantii portubus. Etenim scholiasta, qui fuit homo Byzantinus ac certe ipsius codicis ætate, scilicet sæculo decimo tertio ineunte, recentior esse non potuit, postquam ventum est ad locum Anapli quo memorantur tres Urbis portus (τρεῖς λιμένες, p. 6, l. 10 ed. nostræ) significat illum portum quem Dionysius *medium* appellavit eundem esse qui sua ætate in Neorio etiamnum exstabat (τοῦ νῦν ἐτισωζομένου λιμένος τοῦ ἐν τῷ καλουμένῳ Νεωρίῳ scholion 16). Quæ observatio maximi momenti videtur ad concinnandam Urbis topographiam, ac sedulo cum iis conferenda est quæ in Antiquitatibus Constantinopolitanis de portu Neorio tradita sunt (cf. Banduri, *Imperium Orientale*, t. I, pars III, p. 30 B, 103 D, 127 F). — Inde sequitur luculentam illam descriptionem, qua Dionysius portum medium repræsentat, integram pertinere ad portum *Neorion*, quippe qui fuerit ὁ διὰ μέσου [λιμὴν] βαθὺς ἐπιεικῶς, καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἀνέμων ἀνήκοος, λιθὸς δὲ ἐκνικῆσαντος οὐκ εἰς ἅπαν ὀχυρὸς· κλειστὸς δὲ ἀμφοτέρωθεν· εἰργεται γὰρ ὑποδομήσσει τειχιῶν ἢ τῆς θαλάττης ἐπιδρομή (p. 6, l. 11-13 ed. nostræ).

Præterea notanda sunt scholia quæ supra numerantur 38, 41, 61, 63, 67, 68, 71, in quibus vetera locorum nomina cum recentioribus comparantur, scilicet :

SCHOL. 38. — Memoratur locus dictus ἐν τοῖς Λουκίου situs ἐν τῷ καλουμένῳ Βαθεῖ. Est ille ipse locus cujus nomen excidit apud Dionysium Byzantium qui eum dicit esse ἀροθύθιον (p. 14, l. 10 ed. nostræ). Idem videtur esse qui vocatur apud Byzantinorum rerum scriptores Βυθάρια. (Vide adnotat. crit. p. 49 ed. nostræ.)

SCHOL. 41. — Locus dictus Συκίδες apud Dionysium (p. 15, l. 7 ed. nostræ) cum regione Sycæna ævi Byzantini comparatur hisce verbis : Περὶ Συκίδων τῶν νῦν Συκῶν λεγομένων. Hodie nominatur *Galata*.

SCHOL. 61. — Promontorium Ἐστίαι (p. 21, l. 16 ed. nostræ) dicitur fuisse idem quod Byzantini vocaverunt Μιχαήλιον. Confer Gillium (De Bosp. Thrac. II, x, p. 100 ed. princ.) apud quem legitur : *locum quem Sozomenus appellat nunc Michaelium nunc Estias Procopius appellat Anaplum*, laudaturque Procopii locus *De Ædif.* I, viii (p. 20 ed. Paris.).

SCHOL. 63. — Inter Hestias et Chelas (p. 22, l. 12 ed. nostræ) est sinus qui nullo nomine signatur apud Dionysium, appellatur vero a Scholiasta κόλπος Φιλεμπορίου, quippe qui diserte significet Περὶ τοῦ κόλπου τοῦ νῦν Φιλεμπορίου memoratque Mysos inde cum Teucris in Europam trajecisse, Asteropæum vero in Asiam.

SCHOL. 67. — Gronychia campus prope sinum Amycum situs (p. 31, l. 5 ed. nostræ) dicitur fuisse postea Βεννύχιον, tempore scilicet quo Scholiasta vixit : ὁ νῦν Βεννύχιον λέγεται.

SCHOL. 68. — Sinus Catangium, græce Κατάγγιον (p. 31, l. 8 ed. nostræ) dicitur fuisse dictus per corruptionem Κατάκιον, hisce verbis : Καταγγίου νῦν δὲ κατὰ παραθορὰν Κατακίου. Unde forte fluxerunt hæc Gilliana : *Catangium videtur is esse sinus quem hodie vocant Castacium*. Ubi suspicor legendum *Catacium*.

SCHOL. 71. — Memoratur in littore Asiatico locus illi ipsi oppositus qui fuit in littore Europæo dictus ἐν τοῖς Λουκίου ἐν τῷ καλουμένῳ Βαθεῖ. (Vide schol. 38.) Unde ait Scholiasta : Περὶ τοῦ λεγομένου Βαθέος ἐν τῷ Ἀσιανῷ μέρει αἰγιαλοῦ.

www.libtool.com.cn

SUPPLEMENTA IN GEOGRAPHOS GRÆCOS

MINORES SEPTEM.

www.libtool.com.cn

SUPPLEMENTA IN GEOGRAPHOS GRÆCOS

MINORES SEPTEM.

I.

[ANONYMI]

SUMMARIA RATIO GEOGRAPHIÆ IN SPHÆRA INTELLIGENDÆ.

Ex membranis littera A notatis. — Continetur tractatus uno folio membranaceo integro, recto et verso. Figuræ cosmographicæ quatuor, speciem sphaeræ referentes, tum minio tum atramento depictæ, textui insertæ sunt. Titulus in codice rubricatus atque litteris partim uncialibus partim minusculis exaratus est hic :

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜῃ ΤΗΣ ΕΝ Τῇ ΣΦΑΙΡᾳ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ.

Initium hujusce opusculi, quale exstat in codice nostro, speciminis gratia hic subjicere visum est. Incipit :

Τοῦ τεχνικοῦ Πτολεμαίου διεξιόντες ^(sic) ὅσα τῇ γεωγραφίᾳ σοφωτάτως διέθετο, οὐχ ἀπλῶς, οὐδ' ὡς ἂν τις εἴπῃ ^(sic) ἐξ οἰκείας γνώμης ἢ δόξης, ἀλλὰ ταῖς τῶν παλαιότερων καὶ οὗτος ἐπακολουθῶν παραδόσεσι, καὶ τῶν μὲν τὰ δόξαντα ἀληθῆ εἶναι ὡς καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα ὑποβάλλουσιν ἐπιβεβαιῶν, τῶν δὲ τὰ τῇ αἰσθήσει ὡς ψευδῇ ἀπεληλεγμένα ^(sic) ἐπισίημονικῶς διορθούμενος, δεῖν προσεπενοήσαμεν καὶ αὐτοὶ τὴν τοῦ παντὸς ὡς ἐν βραχεῖ συνελεῖν πραγματεῖαν ὡς ἂν ἐπὶ μνήμης ἔχῃς ^(sic) ὃ φίλων ἀρίστει, ὅσα καὶ διὰ ζώσης φωνῆς παρ' ἡμῶν ἀκήκοας. Δέον τοίνυν κ.τ.λ.

In reliquis sequens collatio sufficiet, qua varietatem lectionum ad editionem Müllerianam (*Geogr. gr. min.* t. II, p. 488-493) indicabo.

§ 2 (p. 488 Müll. l. 18). Ubi τοῖς τέσσαρσι τῆς οἰκουμένης μέρεσι habent edita, legendum ex codice τοῖς τέσσαρσι τῆς σφαίρας μέρεσι.

§ 3 (l. 21). Ubi τὴν ὅλην οἰκουμένην edita, τὴν ὅλην σφαῖραν codex.

Ibid. (l. 22). Ubi μέχρι ἀνατολῶν edita, μέχρις ἀνατολῶν codex.

§ 4 (l. 28). Ubi τὴν οἰκουμένην edita, τὴν σφαῖραν codex.

Ibid. (l. 28-29). Ubi δυσμικώτερον edita, δυτικώτερον codex.

§ 4 (l. 30). Post λέγοιτο δ' ἂν inserendum ex codice καί.

§ 5 (l. 36). Post Ισημερινὸς δὲ κύκλος ὁ BEΔ, inserendum ex codice μεσημερινὸς δὲ ὁ AEF.

Ibid. (l. 40). Ubi μυριάδων δ' edita, μυριάδων τεσσάρων codex.

Ibid. (p. 489, l. 3). Ubi edita ἐγνωσμένον ὁ καὶ οἰκούμενον, habet codex ἐγνωσμένον ὃν καὶ οἰκούμενον, ubi ὃν cum spiritu leni ad verbum εἶμι referendum est. Habent autem ὃν cum spiritu aspero codd. ABEF apud Müllerum, unde in ὁ correxit editor.

§ 6 (l. 12). ὥς ἐφαμεν edita, ὥς ἐφημεν codex.

Ibid. (l. 14). Ubi γ' ιϛ' edita, τριῶδεκα^τ codex.

Ibid. (l. 17). Ubi μόνον edita, legendum ex codice π' μόνων ὄντος μοιρῶν, ubi μόνων scriptum est ex correctione.

Ibid. (l. 22). Ubi ἐφαμεν edita, ponit ἐφημεν codex. Confer supra, l. 12.

Ibid. (l. 27). Omittitur πρὸς ante βορρᾶν in codice.

Ibid. (l. 31-32). Ubi legitur in editis ὅτε δὲ ταύτης πρὸς βορρᾶν ἢ πρὸς νότον ἀπέρχεται, ponit codex ὅτε δὲ τῆς πρὸς βορρᾶν ἢ πρὸς νότον ἀπάρχεται, sed hæsit in his librarius qui bis vel ter videtur correxisse.

§ 7 (l. 38). Ubi ἔχοις edita, ponit ἔχειν codex.

§ 8 (l. 41). Omittit codex ὁ ante οὐράνιος.

Ibid. (l. 42). Ubi δὲ ὥς edita, δ' ὥς codex.

Ibid. (l. 43). Ubi διὰ κοκκίνου edita, διὰ τοῦ κοκκίνου codex.

Ibid. (l. 44). Codex δύσις μὲν καὶ ἀνατολὴ ἢ γ' τ' καὶ ἡ δ', omisso altero ἢ. Sic quoque infra (l. 45) ubi edita καὶ ἡ Bv, habet codex καὶ β' v.

Ibid. (p. 490, l. 2-3). Ubi ἐστὶ τὸ Aα edita, ponit κατὰ τὸ α' α' codex.

Ibid. (l. 5). Post ἡ ν deest in codice δηλοῖ, nam subauditur.

Ibid. (l. 17). Ubi δὲ εἰ edita, δ' εἰ codex.

§ 9 (l. 27). Ἰποτυπώσομεν edita, sed ὑποτυπώσωμεν codex. Confer ὑποθώμεθα, δώμεν, ποιήσωμεν, ἀφορίσωμεν, νοήσωμεν, in præcedentibus (p. 488, l. 17, 18, 22, 29).

§ 10 (l. 34). Ubi edita τὸ EZ καὶ Θ, codex τὸ ε' ζ' καὶ ἡ θ'.

Ibid. (p. 491, l. 5). Ubi ἀπρόντα [ἐπὶ] τὰς χειμερινὰς edita, ἀνιόντα τὰς χειμερινὰς codex.

Ibid. (l. 6). Ubi ὅπου ἂν edita, ὅπου δ' ἂν codex.

Ibid. (l. 12). Ubi εἰ τὴν οἰκουμένην edita, habet εἰ σφαῖραν codex.

§ 12 (l. 30). Post μυριάδων θ' deest σταδίων in codice.

Ibid. (l. 37). Ubi codex ἀπέχειν, recte ἀπέχει Müllerus.

Ibid. (l. 40). Ubi habent γινομένου [αὐτοῦ εἶναι] τοῦτο edita, ponit γινόμενον τοῦτο codex in hunc modum : ἐπ' αὐτὰς δὲ τὰς ἑρρινὰς τροπὰς γινόμενον τοῦτο εἰδέναι δέον.

Ibid. (l. 45). Ubi μοίρας μὲν ιϛ' [καὶ] ἡμίσειαν edita, μοίρας μὲν ιϛ' ἡμί^σ codex.

§ 13 (p. 492, l. 3). Ubi ἀπέχει δὲ edita, ἀπέχει τε codex.

Ibid. (l. 5). ἔχει τὸ edita, ἔχει τε codex.

§ 13 (l. 5-6). Ubi *μηκος σλαδίων μυριάδων ὀκτώ* edita, ponit solummodo codex signum $\bar{\text{H}}$ in hunc modum : *μηκος $\bar{\text{H}}$,ετλγ ἑγγισλα*.

Ibid. (l. 8). Post $\bar{\text{I}}$ iterantur in codice vocabula *πρὸς νότον*.

§ 14 (l. 20). Post *τοῖγαροῦν* deest δ in codice.

Ibid. (l. 21). Ubi *ἀπέχων κ' δ'* edita, ponit *ἀπέχων κ' καὶ δ'* codex.

Ibid. (l. 22). Ubi *καὶ δ'* edita, *καὶ τεταρ̄* codex.

Ibid. (l. 25). Ubi *κγ' λ' δ'* edita, ponit codex $\overline{\text{K}}\Gamma$ Z I' quæ lectio consentit cum Ptolemæo apud Wilbergium (vid. Müll. not.).

Ibid. (l. 27). Ubi *μυριάδων ὀκτώ* edita, *μυριάδων $\bar{\text{H}}$* codex.

Ibid. (l. 28). Ubi *μοίρας μὲν κζ' λ' ὥραν δὲ α' λ' δ'* habent edita, ponit cod. *μοίρας KZ ἡμί· ὥραν δὲ μίαν λ' δ*.

Ibid. (l. 31). Ubi β' edita, *δύο* codex.

Ibid. (l. 34-35). Ubi β' καὶ δ' edita, *δύο καὶ δ'* codex.

Ibid. (l. 38). Ubi legitur in editis *μυριάδων ζ' καὶ ,βωις' ἑγγισλα*, habet codex *μυριάδων ἐπὶ λ' καὶ δισχιλίων ἑγγισλα*.

§ 15 (l. 42). Ubi *ὥρας δὲ γ'* edita, *ὥρας δὲ τρεῖς* codex.

Ibid. (l. 44). Ubi edita *διαφορὰν μοιρῶν ι' λ ις'*, habet codex *διαφορὰ μοιρῶν δέκα λ ις*.

Ibid. (l. 45). Ante *Βυζαντίου* inserendum ex codice *τοῦ* (scilicet *διὰ τοῦ Βυζαντίου*).

Ibid. (l. 46). Ubi *ὥρας δὲ γ'* edita, *ὥρας δὲ τρεῖς* codex.

Ibid. (p. 493, l. 2). Inserendum ex codice *μὲν* post *μοίρας* (scilicet *μοίρας μὲν με', ὥρας δὲ*).

Ibid. (l. 7). Ubi *μοιρῶν ζ'* edita, *μοιρῶν ἐπὶ λ'* codex.

Ibid. (l. 8). $\bar{\text{O}}$ *ἐκκαίδέκατος* edita. $\bar{\text{O}}$ *ἐξκαίδέκατος* codex.

Ibid. (l. 12). $\bar{\text{O}}$ *ἐννεακαίδέκατος* edita. $\bar{\text{O}}$ *ἐννεακαίδέκατος* codex.

Ibid. (l. 13). Ubi *ιδού* edita, *ιδε* codex.

Ibid. (l. 15). Ubi *ὥρας δὲ ζ'* edita, *ὥρας δὲ ἐπὶ λ'* codex.

Ibid. (l. 16). Ubi *μοιρῶν γ'* edita, *μοιρῶν τριῶν* codex.

Explicit, ut in editis, *ταῖς νυξὶ δὲ τὴν αὐξησιν γίνεσθαι*.

Absunt in codice capituli tituli quos Müllerus uncis inclusit. Sed videtur mihi librarius agnovisse quinque libelli hujus partes, quas litteris majusculis rubricatis initio positus distinxit, scilicet :

A). *Τοῦ τεχνικοῦ κ.τ.λ.* (Müll. p. 488, § 1, l. 1.)

B). *Ἐστὼ τὸ φαινόμενον κ.τ.λ.* (Id. p. 488, § 5, l. 34.)

C). *Ἐπειδὴ γὰρ κ.τ.λ.* (Id. p. 489, § 7, l. 36-37.)

D). *Περὶ δὲ τῶν κ.τ.λ.* (Id. p. 490, § 9, l. 23.)

E). *Πάλιν οὖν κ.τ.λ.* (Id. p. 490, § 10, l. 33.)

Præterea figuræ occurrunt in codice tres, atramento et minio delineatæ, fere iis similes quas Müllerus in tabula æri incisa ad voluminis calcem rejectas dedit.

Figura prima (fig. 1, ad p. 488 Müll.) constat circulis duo ita dispositis ut inscriptiones græcæ quas in unum orbem conguessit Müllerus (nam in altero versionem

inscripsit latinam) inter utrumque in codice circulum æque dividantur. In quibus illud adnotavi, lineam, quam Müllerus litteris K A M distinxit, scilicet australem parallelum (cod. *παράλληλος νότιος*) esse in codice litteris K A M distinctam. Præterea in puncto quidem B scripta vox *δύσις*, in puncto vero Δ scripta vox *ἀνατολή*. *Borealis parallelus* in codice litteris Z Θ signatur, sed nomine caret. Longitudo æquatoris notatur hac inscriptione : *ισημερινός· μήκος· σταδίων θ* (subaudi *μυριάδες*). ὠρῶν ιβ. μοίραι (sic ρπ).

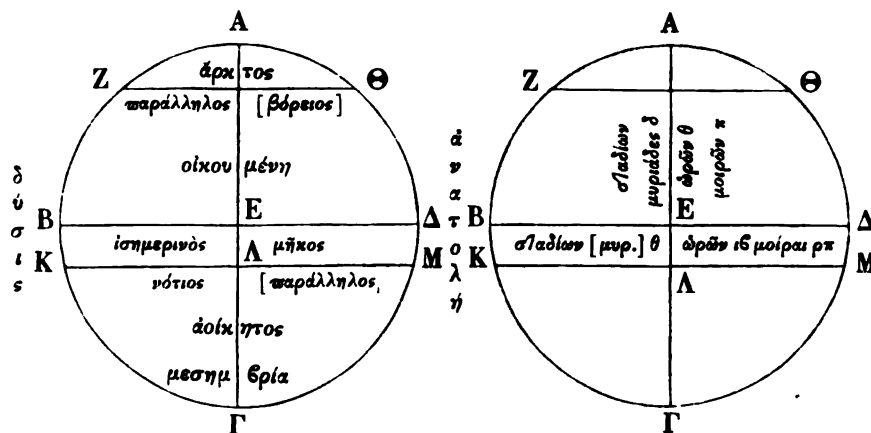

Figura secunda (fig. 2, ad p. 489 Müll.) præbet, præter ea quæ edidit Müllerus, hanc in interiore circulo inscriptionem : *ισημερινός ἀντικείμενος ὑπὸ γῆν*.

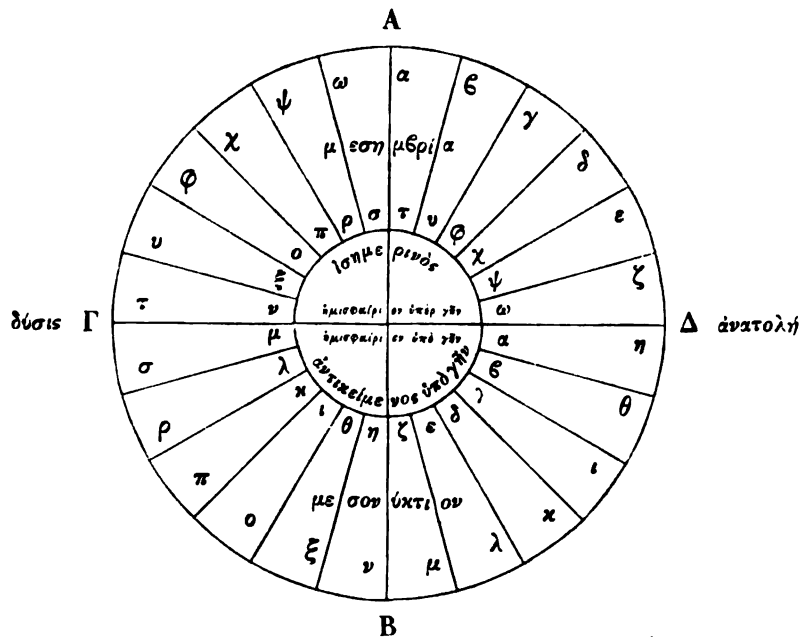
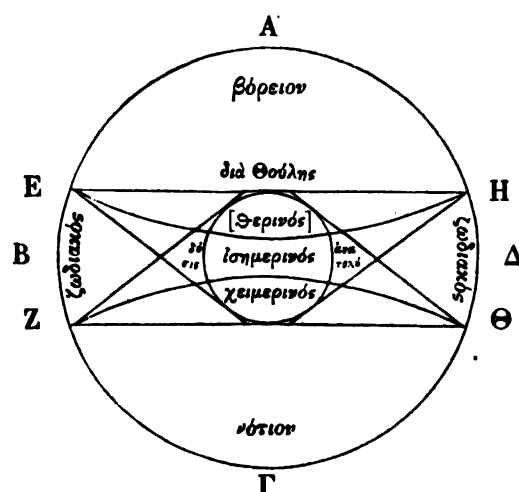

Figura tertia (fig. 3, ad p. 490 Müll.) lineas quas τροπή Θερινή et τροπή χειμερινή vocat doctissimus editor, habet easdem, sed notatas inscriptione χειμερινός bis repetita, errore ut videtur librarii. Litteræ ostensivæ sunt eadem quas posuit Müllerus. Præterea non βόρειον solum et νότιον indicantur, sed ἀνατολή quoque et δύσις dextra lævaque inscribuntur, in modum sequentem :

II.

[ANONYMI]

GEOGRAPHIÆ EXPOSITIO COMPENDIARIA.

Ex apographo chartaceo A¹. — Incipit :

ἸΠΟΤΥΠΩΣΙΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ ἘΝ ἘΠΙΤΟΜῶ.

Ἀναμέτρησις τῆς ὅλης γῆς.

A'. Ἡ τῆς ὅλης γῆς περίμετρος σιადίων $\overline{\kappa\epsilon}$ ^(sic) καὶ β παραδέδοται· μέγεθος δὲ τῆς οἰκουμένης, τὸ μὲν ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύοσιν σιადίων ἀναμετρέηται ἐπὶ τριακισμυρίων· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ Γάγγου ποταμοῦ ἐκβολῆς, τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἐωθινωτάτου ἐπὶ τὸ δυτικώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον· ὃ καλεῖται μὲν Ἰερὸν, τῆς Λυσιτανίας δὲ ἐστὶν ἄκρον· καὶ τόδ' ἐστὶ τῶν Ἡρακλέους σιηλῶν δυτικώτερον, σιადίοις πεντακισχιλίοις. Τοῦτο μὲν δὴ τὸ μῆκος τῆς ὅλης οἰκουμένης.

Τὸ δὲ πλάτος, ἢ πλατυτάτη τυγχάνει οὔσα, τριακισμυρίων ἀναμετρεῖται σιადίων κ. τ. λ.

Est Anonymi *Geographiæ Expositio Compendiaria* quam post Tennulium, Gronovium, Hudsonum, Hoffmannum novissime Carolus Müllerus edidit (*Geogr. gr. min.* II, p. 494-509). Desinit apographum, quemadmodum et editio, in verba : ἡ μὲν δὴ καθ' ἡμᾶς Θάλασσα τοιαύτη. — In reliquis sequens collatio sufficiet :

Ed.

Cod.

α. καὶ ε καὶ σ'
δὲ ἐστὶ
,η [ω]
καὶ ,δ
ὑπὸ τὴν εὐκρατον πεπλωκότες
καὶ ,θ
,γχε'
λ'
ἐννακόςιοι
3. Θάλασσαν

καὶ πεντακισχιλίοι καὶ διακόσιοι
δ' ἐστὶ
ὀκτακισχιλίους
καὶ τετρακισχιλίους
Post πεπλωκότες addit (ζώνην)
καὶ ἐννακισχιλίοι
τρισχίλια ἑξακόσια εἰκοσι πέντε
τριάκοντα
ἐννεακόςιοι
Θάλατταν

Ed.

Cod.

διαρρεῖ
 τοῦτον δὲ (lacuna) ἢ
 θαλάσσης
 4. ἢ δὲ Ἀσία
 πρὸς τὰς ἀνατολὰς
 5. θαλάσσης
 ὥς δύνασθαι
 δεηθέντα τῷ νῶ περιθρῆσαι
 6. πρὸς τῷ δυσμικῷ
 θαλάσσαν
 ὠκεανοῦ ἢ τῆς
 θαλάσσης
 7. Ἀκουητανία
 καὶ Βελγικῇ
 8. Βελγικὴν
 νενεκυῖα
 τοῖς παραλίοις ἄλπεσιν
 9. μέχρι Νοτιοδούνου
 Οὐνδελεκίαν
 Παννονίας
 ὅφ' ἂς [ἢ] ἐστὶ κατὰ
 Δαλματία
 10. Οὐιστοῦλαν
 ἀποτερματίζεται παρὰ Εὐρώπῃ λίμνη
 τῇ Μαιώτιδι
 χερρονήσου
 Κιμμέριον
 11. Ἰάπυγας
 ὀριζομένη τῷ Ἰσθμῷ
 12. Δαλματία. Ἐστὶ
 ἐκείνης τε καὶ τὴν
 δὲ ἐστὶ
 13. Βρετανικαὶ
 Ἰουερνία τε καὶ Ἀλουίων
 ἢ δὲ Ἀλουίων
 [ἐπὶ μὲν δύσιν μέχρι τῶν]
 Ταρρακωνησίας
 [δὲ]
 14. δυτικώτερα Ἰταλίας
 ἢ καὶ Κορσικῇ

διαρρεῖ (sic). In margine διαιρεῖ
 τοῦτον δὲ ποιεῖ ἢ
 θαλάττης
 ἢ δ' Ἀσία
 πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς
 θαλάττας
 ὥστε δύνασθαι
 δεηθέντα αὐτῶν περιθρῆσαι
 πρὸς τῷ δυτικῷ
 θαλάτταν
 ὠκεανοῦ καὶ τῆς
 θαλάττης
 ἀκουητανία
 καὶ ἡ βελγικὴ
 βελγικὴν
 νενεκεῖα
 ταῖς παραλίοις ἄλπεσιν
 μέχρι οὐδούνου
 ιουνδελεκίαν
 πανονίας
 ἐφ' ἂς ἐστὶ μετὰ
 δαλματῖαι
 ιουστοῦλαν
 ἀποτερματίζει τὴν παρὰ εὐρώπῃ λίμ-
 νην τῇ μαιώτιδι
 χερσονήσου
 κιμεριον
 ἰάπυγας
 ὀριζομένη καὶ αὕτη τῷ Ἰσθμῷ
 δαλματία τε καὶ τῇ κάτω πανονίᾳ ἐστὶ
 ἐκείνης τε καὶ τῆς
 δ' ἐστὶ
 βρετανικαὶ
 ιουρνίας τε καὶ ἀλουίωνος (margini ad-
 scribitur ιουρνια. ἀλβίων)
 ἢ δ' ἀλουίωνος
 deest
 ταρρακωνησίας (marg. ταρρακωνησία)
 deest
 δυτικώτερα τῆς Ἰταλίας
 ἢ καὶ κορσικῇ

Ed.	Cod.
Σαρδονίαν	σαρδινίαν
Εύβοια	εύβοια (marg. εβόια)
15. Πεντάπολις [εἶτα] ἡ Μαρμαρική	πεντάπολις, ἡ μαρμαρική
Γαιτουλία	γαιτουλῖαι
16. [Ἔθνη δὲ τῆς Λιθύης]	deest
Πέρορσοι	περορσῖαι
Μίμακες	νίμακες
Δερβίκαι	δερμῖκαι
Μελανογαίτουλοι	μελανογέτουλοι
Ἀφρικέρωνες codd. ap. Müll. nol.	ἀφρικέρωνες
17. Θαλίση	θαλάττη
Βερρονίης	βερρονίης
18. καταράκτην	καταρράκτην
καὶ [ἡ] Κινναμωμοφόρος	καὶ ἡ κινναμωμοφόρος
Ἄττεροι, Νούβαι ἑτεροί, Βλέμνες	ἄττεροι· νοῦβαιοι· ἑτεροὶ βλέμνες (ubi forte legendum est ἑτεροὶ Νούβαι, ἑτεροὶ Βλέμνες)
ὑποδρόμῳ Ἰπποφάγοι	ὑποδρόμῳ ἰχθυοφάγοι
μεσημβρίαν	μεσημβρίας
χώρα πολλή καλουμένη Ἀγίσυμβα	χώρα καὶ πόλις καλουμένη ἀγίσυμβα
19. οὕτως	οὕτω
Θαλάσσης	θαλάττης
τῆς μεσογαίας	τῆς μεσογαίου
δεῖν συνάπτει	δεῖ συνάπτειν
20. πρὸς δὲ τῇ Κασπίᾳ	πρὸς δὲ τὴν κασπίαν
Ποντοδινυρία [ἡ] καὶ	ποντοδινυρία καὶ
ἐνδοτέρῳ	ἐνδοτέρῳ
μεθ' ἧς (cujus pars) ἐστὶν ἡ Παφλαγονία	μεθ' ἧν (propterea) ἐστὶν ἡ παφλαγονία
Ποντοδινυρία	ποντοδινυρία
Δινδύμου ὄρους	δινδύμου ὄρους
ἡ Λυκία καὶ [ἡ Παμφυλία]· Παμφυλίας	ἡ λυκία· καὶ παμφλαγονίας δὲ καὶ πόντου μεταξὺ κεῖται ἡ γαλατία
δὲ καὶ Πόντου μεταξὺ κεῖται Γαλατία	
Τούτῳ δὲ τῷ τμήματι ἀνιοῦσα	τούτου δὲ τοῦ τμήματος ἀνιοῦσα
περιέχουσα	ἐχουσα
χερρονήσῳ	χερσονήσῳ
οὗτος ἀπὸ . . . διήκων	οὗτος ὁ ἀπὸ . . . διήκων
21. Ἀραβίου	ἀρραβίου (hoc loco et infra)
Ἀραβικά	ἀρραβικά
Ἀραβίας	ἀρραβίας

Ed.	Cod.
Ἀραβίου [καὶ] κόλπου	ἄρραβίου κόλπου
Ἀραβία	ἄρραβία
ἐστὶ τῷ μεγέθει	ἐπὶ τῷ μεγέθει
22. Θαλάσσης	Θαλάττης
μέχρι Θαλάσσης	μέχρι τῆς Θαλάσσης
ἔστι δὲ τῆς Μηδίας	ἔστι δὲ τῇ μηδίᾳ
[ἦ]	deest
24. Θινῶν	σινῶν (in margine Σίται)
κατοικουμένην	οἰκουμένην
κατανέμονται ἀφοριζομένην	κατανέμονται καὶ ἀφοριζομένην
Παροπανισάδαις καὶ Ἀραχωσία	παροπασανίδαῖς καὶ ἀχερωσία?
Σογδιανοῖς	σογδανοῖς
25. Σιμουῦδα	σιμνούδα
[Ὁμοῦ ἔθνη ρηγ'.]	deest
26. μεγίστη δὲ καὶ Σκυθία	μεγίστη δὲ καὶ ἡ σκυθία
27. ἡ Ἀλουίων	ἡ ἀλουίωνος
ἐχουσῶν	ἐπεχουσῶν
ΙΧ. Περί ὁρῶν	Θ'. Περί ὁρέων
28. τῶν ὁρῶν	τῶν ὁρέων
δ τ' ἱμάτιος	ὁ τίμαιος (sic). In margine ἱμαος
τὰ Ἡμῶδα	τὰ ἄμμωνα
δ' ὁρος	δὲ ὁρος
Παροπάνισος	παραπάνισος
Ἰδούβαιδαν	δούβαιδα
29. δὲ καὶ ὅσοι	δὲ ὅσοι omisso καὶ
Θαλάσσης	Θαλάττης
Ῥᾶς	ῥῶς (marg. Ῥῶς)
Ἀράξης	ἄρράξης
Φᾶσις δὲ	φασὶ δὲ
Θερμῶδων	θερμάδων
30. Οὐισίουλας	ιουσίουλας
Ἡριδανος	ηριδανός
Βαῖτις	βέτης
31. ἡπὲρ ἀπὸ	ἡ ἀπὸ
τὴν πλημμυρίαν	τὴν πορείαν
καὶ Νίγιρ	καὶ ὁ νίγιρ
32. πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς Θαλάσσης	πρὸς ἀνατολαῖς Θαλάσσαις
Πρασώδης	πρασώδης. In margine πρασώδης
	Θάλασσα
τοιαύτη τις	τοιαύτη τε
πράσῳ	πράσῳ

Ed.

Cod.

πρασώδη	πρασώδη
33. Βραχεῖα	βραχία
μη[δ'] αὐθήμερον	μή αὐθημερόν δὲ
εἰ περιπέσοιεν ποτε τούτῳ τῷ πάθει	εἰ περιπέσειάν ποτε τῷ πάθει τούτῳ
34. ἡ παρὰ	καὶ παρὰ
35. ὧν περὶ	ὡς περὶ
36. οὗ τὸ χρώμα	οὕτω χρώμα
οὐχ' ὥς	οὐδ' ὥς
ὁρῶν	ὁρέων
[ἀφ' ὧν] προσπίπτειν	λέγουσι προσπίπτειν
eis & (scilicet νέφη)	eis & (scilicet συστιάσεις)
καθὰ παρ' ἡμῖν	καθάπερ ἡμῖν
Θαλάσσης	Θαλάττης
37. Αἱ δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνέμων	Αἱ δὲ τῶν περὶ τὴν οἰκουμένην ἀνέμων
οὕτως	οὕτω
38. τὴν μὲν ἰσημερινὴν	τὴν μὲν ἰσημερινὸν
τὴν δὲ μεσημβρινὴν	τὴν δὲ μεσημβρινόν
ἢ μέσην	ἢ μέσον
λίβρα	λίβυν
νότου δὲ πρὸς	νότου δὲ ὡς πρὸς
39. ἐστὶ	ἐσται
ὁμοίον τε γὰρ [τὸ ἐπὶ] τοῦ ἰσ.	ὁμοίως τε γὰρ τοῦ ἰσ.
ἐπὶ ἀνατολὰς	deest
καὶ [τὸ] πολὺ	καὶ πολὺ
ἐπὶ τῶν τε νοτιωτέρων	ἐστὶ (sic) τὰ τῶν νοτιωτέρων
[καὶ τῶν βορειοτέρων]	deest
μοίρας εἴκοσι τρεῖς καὶ λ', δ'· διαφορεῖ	μοίρας ε'· ἀδιαφορεῖ δὲ καὶ τοῦτο (sic)
δὲ (καὶ) τοῦτο [τοῦ] μεγίστου [κύκλου ὥρα μία ἡμίσει, μήκος δὲ ἔχει στάδια] μύρια ὀκτὼ, βεπθ'· ὥστε ἐγγιστὰ θ' μυριάδων	μεγίστου μίλια λθ'· ὥστε ἐγγιστὰ ἐννέα μυριάδων
διὰ τοῦ ὑπὲρ [τοῦ] μεγίστου κύκλου περιεχομένου	διὰ τὸ ὑπὲρ μεγίστου κύκλου περιέχουσαι
ὁρῶν	ὁρέων
δισχίλια φ'	δισχίλια πεντακόσια
μιλίων χιλιάδες, δ καὶ τलग'	μίλια χιλιάδων λθ' καὶ τलग'
40. Τῶν δὲ τῆς οἰκουμένης	Τῶν δὲ κατὰ τὴν οἰκουμένην
καὶ πλάτη	καὶ τὰ πλάτη
[μῆκος μὲν]	deest
ἀπὸ Κώτου	ἀπὸ Κῶ (sic)

Ed.

Cod.

,εν'
 ,γτπς'
 Μασσιλίας
 ἐπ' ἰγίλιγιν
 μίλια δὲ
 41. Τόμων
 σιάδια ,ς [σ]', μίλια ωκς'
 42. μὲν τὸ
 ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας
 σιάδιων ,ησ'
 μιλίων δὲ
 43. Βραχείας
 Ἔσιναι
 Σινῶν
 σιάδιων μυριάδες ε'
 σιάδια [μυρία] τρισχίλια, ἥτοι μίλια
 ,αψ[λ]γ'
 44. τὰ μέχρι
 45. κατὰ κλίματα δὲ διαφόρους ἔχει
 βόρειος λέγεται
 Βρεττανικὸς καλεῖται
 Πεπηγὼς καὶ Νεκρὸς
 δύο
 46. Ἡ δ' ὑπὸ
 Ἡρακλείους
 τῆς δ' Ἀσίας
 τοῦτο σλόμα
 ἐπ' ὀρθήν
 ἡ δὲ εἰς
 τῷ μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου
 47. ἐπ' ἀνατολήν
 κατὰ τὴν Κιλικίαν Ἰσσηκοῦ
 μίλια [,γωξζ']
 τῆς Ῥοδίας
 χξξ' et χίλιοι σιάδιοι μίλια δὲ ρλγ'
 ἀπὸ δὲ τοῦ
 δ' ἐντεῦθεν
 ἄκρον
 πλείονες ἢ χίλιοι
 μυριοὶ καὶ ,γ
 δὴ τὸ μῆκος

πεντακισχίλιοι ν'
 ,γνμς
 μασσαλίας
 ἐπὶ γίλιγιν
 μίλια omisso δὲ
 τομέως
 σιάδ' ,ς' μίλια δὲ ωκς
 μὲν omisso τὸ
 ἀπὸ ἀρμενίας
 σιάδια ,κς
 μίλια δὲ
 βραχίας
 εσινων
 σίννων
 σιάδια μυριάδες πέντε
 σιάδια τρισμύρια ϑ' · ἥτοι μίλια ,αυγ.
 τὸ μέχρι
 κατὰ κλίμα δὲ ἔχει διαφόρους
 βόρειος καλεῖται
 βρεττανικὸς λέγεται
 πεπηγὸς καὶ νεκρὸν
 δύο
 ἡ δὲ ὑπὸ
 ἡρακλείους
 τῆς δὲ ἀσίας
 τοῦ σλόματος
 ἐπ' ὀρθὸν
 ἡ δ' εἰς
 τῷ τε μεταξὺ τοῦ ἀραβικοῦ
 ἐπ' ἀνατολὰς
 κατὰ κιλικίαν ἰσσηκοῦ
 post μίλια lacuna
 τοῦ ροδίου (scilicet κόλπου)
 deest
 ἀπὸ τοῦ
 δὲ ἐντεῦθεν
 ἄκραν
 πλείους ἢ ,α
 μύριοι καὶ ,Γ χι[λι]άδες
 δὴ μῆκος omisso τὸ

Ed.	Cod.
48. πλάτος ἐστὶ Μασσαλίας στιάδιων μιλίων στένóτατον Λιβυκὸν στιάδιων δὲ [ρζ'] 49. ἐκεῖνο εἶτα μετὰ codd. ap. Müll. not. εἶτ' εἰς στιάδιων μιλίων δὲ [ω'] [τὰ δεξιὰ] Πόλιν 50. μεθ' ὃ τὸ Φοινίκιον ἐπινεύει Παμφύλιον Χελιδονίων Λυκισκῆς στιάδιων μιλίων ἐπὶ τὰ στιάδιων 51. στιάδιων μιλίων δὲ [σ'] εἰς τετραστιάδιον καὶ [τὸ] στόμα δὲ ἤδη 52. ἐκβολῶν Βορυσθένους στιάδιων γὰρ μιλίων δὲ [φζ'] Διοσκουριάδα 53. τοῦ σύμπαντος Πόντου	πλάτος τέ ἐστὶ μασσαλίας στιάδια μίλια στένóτατος λυβικὸν στιάδ:α post δὲ lacuna ἐκεῖνον εἶτα κατὰ εἶτα εἰς στιάδια μίλια δὲ cum lacuna deest πόλιν μετὰ δὲ τὸ Φοινίκιον ἀπονεύει παμφύλιον χελιδωνίων hic et infra λυγισκῆς στιάδια μίλια ἐπὶ τὰ στιάδια στιάδια μίλια δὲ cum lacuna εἰς τε τὸ στιάδιον καὶ διάστημα δ' ἤδη ἐκβολῶν τοῦ βορυσθένους στιάδια γὰρ μίλια δὲ cum lacuna διοσκουριδὴν σύμπαντος τοῦ πόντου

Præterea in margine leguntur nomina geographica hac serie disposita :

Ad cap. iv. (Περὶ τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην ἐθνῶν.)

Ἰσπανίαι	Ῥήνος	Νώρικον
Γαλλίαι	Ἰσῆρος	Σαρματία
Γερμανία	Ῥαιτία	Δακία
Ἰταλία	Ἰουνδελκία	ἄνω Μυσία

κάτω Μυσία	Θεσσαλία	Θούλη
κάτω Πανονία	Ἑλλάς	Σκάνδεια
Θράκη	Πελοπόννησος (sic)	Κύρνος
Χερρόνησος	Ἰουερνία	Σαρδινία
Μακεδονία	Ἀλβίων	Κρήτη
Ἠπειρος	Ταρρακωνησία	Εύβοια (sic)

Ad cap. v. (Περὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἐθνῶν.)

Λιβύης	Καισαρινσία	Αἴγυπτος Γαιτουλία
Μαυριτανία	Ἀφρική· Πεντάπολις	(ab altera parte) ἔρημος·
Τιγγιτανή	Μαρμαρική	διάμμος

Ad cap. vi. (Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐθνῶν.)

Κασπία	Μεσσοποταμία	Μαργιανή
Ἰνδική	Συρία	Σογδιανή
Σκυθία	Ἰουδαία	Σακία
Σηρική	Ἀραβία Πετραία	Ἀρία
Κολχική	Ἀραβία Εὐδαίμων	Βακτριανή
Ἀλβανία	Μηδία	Δρυγγιανή
Ἰβηρία	Ἀσσυρία	Παροπανισαί (cf. in textu οἱ Παροπανισάδαι)
Ποντοβυθηνία	Κτησιφών (sic)	Ἀραχωσία
Παφλαγονία	Βαβυλωνία	Γεδρωσία
Ἀσία	Σουσιανή	Σίνοι
Λυκία	Περσίς	Σιμόνδα
Γαλατία	Ἰρκανία	ἡ Σαλική
Καππαδοκία	Παρθία	
Ἀρμενία	Καρμανία	

Ad cap. viii. (Περὶ νήσων μεγίστων.)

Σαλική	Σικελία	Εύβοια
Ἀλουίων	Σαρδωνία	Κύρνος. Λέσβος
Ἰουερνία	Κύπρος. Κρήτη	Ρόδος

Ad cap. ix. (Περὶ ὁρέων μεγίστων.)

Ἰμαος. Ἄμμωνος	Ἄτλας· Θ[ε]ῶν ὄχημα	Δούβαιδα
Καύκασος	Αἰθιοπικά	Όλυμπος. Ἄθως
Ῥίπαϊα	Σαρματικά	Ἀκροκεράυνια
Παραπαίισος	Ἄλπεα	
Ταῦρος	Πυρηναῖα	

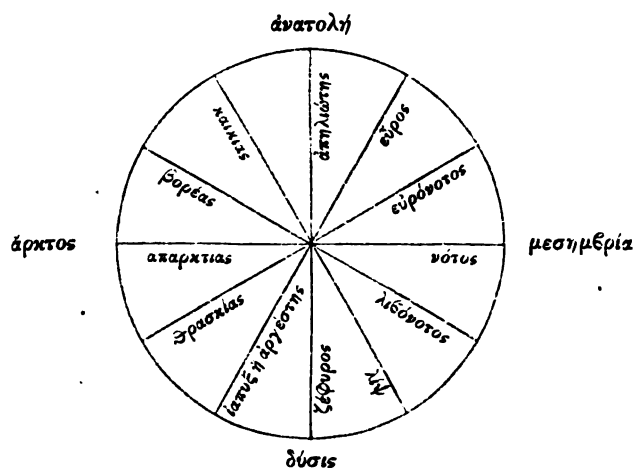
Ad cap. x. (Περὶ ποταμῶν μεγίστων.)

Γάγγης	Ἰσῆρος	Σηκοίνης. Δορίας
Ἰνδός	Βορυσθένης	Ῥοδανός
Ἰαξάρτης	Ἰουσιούλας	Νεῖλος
Ὠξός. Ρύμμος	Τάναις	Βαγράδας
Ῥῶς (sic)	Ῥήνος	Κίνυψ
Κῦρος	Ἡραδανός	Γιρ
Ἀρράξης	Ἰβήρ. Βέτης	Νιγίρ

Ad cap. xi. (Περὶ τῆς μεγάλης θαλάσσης.)

Πρασσώδης Θάλασσα Βραχία Ἰνδικὸν πέλαγος Γαγγητικὸς

Ad cap. xii (Περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνέμων) appingitur figura qua circulus exprimitur in duodecim partes divisus et nomina ventorum præferens. in hunc modum dispositus :

III.

AGATHEMERI GEOGRAPHIÆ INFORMATIO.

Ex membranis A. Sed non adsunt nisi ultimi versus. Cetera videntur quaerenda in codice Londinensi Musei Britannici additio 19391.

§ 26, l. 11 (*Geogr. gr. min.* t. II, p. 486 ed. Müll.). Ubi editor *μεμήκνται*, codex habet *μεμήκνται*.

Ibid. l. 4 (p. 487). Ubi editor *Λέσβου περίμετρος*, αρ', codex habet *Λέσβου περίμετρος σ[τάδ]ι[α]*, αρ.

Postponitur in codice inscriptio rubricata :

Ἀγαθημέρου τοῦ Ὁρθωνος ὑποτύπωσις γεωγραφίας.

quæ consentit cum titulo a Müllero præposito : *Α. τ. Ὁ. γεωγραφίας ὑποτύπωσις.*

In margine legitur :

A) Propter Eubœam. — *αἰτία δι' ἣν ἡ Εὐβοία Μάκρης τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο.*

B) Propter Cyprum. — *ση[μαίνει] ὁποῖον τὸ τῆς Κύπρου σχῆμα.*

Hæ notæ cinnabro appictæ sunt.

IV.

VENTORUM SITUS ET APPELLATIONES

EX ARISTOTELIS LIBRO DE SIGNIS.

Ex membranis A. — Titulus, numeri et litteræ initiales sunt rubro colore depicta. Titulus litteris partim uncialibus partim minusculis exaratus præmittitur :

ΑΝΕΜΩΝ ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΓΟΡΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΠΕΡΙ ΣΗΜΕΙΩΝ.

Diogenes Laertius (V, 1, 26) memorat opus Aristotelis hoc nomine : Σημεῖα χειμώνων α'. Forsan fuit hic *De Ventis* libellus fragmentum operis illius. Vide Fabric. ed. Harles. III, p. 252. Confer editionem Aristotelis Didotianam, t. IV, p. 45 et Bussemakeri præf. p. 11.

Opusculum quale exstat in codice nostro hic exscribere operæ pretium videtur, ut possit cum editis conferri.

α'. Βορρᾶς· οὗτος ἐν μὲν Μαλλῶ, Παγρεὺς· πνεῖ γὰρ ἀπὸ κρηνῶν μεγάλων καὶ ὀρῶν διπλῶν παράλληλα κειμένων ἃ καλεῖται Παγρικά· ἐν δὲ Καύνῳ, Μέσης· ἐν δὲ Ῥόδῳ, Καυνίας· πνεῖ γὰρ ἀπὸ Καύνου ἐνοχλῶν τὸν λιμένα αὐτῶν, τὸν Ἀκανίαν· ἐν δὲ Ὀλβίᾳ τῇ κατὰ Μύγαλον τῆς Παμφυλίας, Γαυρεὺς· πνεῖ γὰρ ἀπὸ νήσου 5 ἢ καλεῖται Γαυρίς· τινὲς δὲ αὐτὸν Βορρᾶν οἰοῦνται εἶναι ἐν οἷς καὶ Λυρναντεῖς οἱ κατὰ Φασηλίδα.

β'. Καικίας· οὗτος ἐν μὲν Λέσβῳ καλεῖται Θηδάνας· ἀπὸ γὰρ Θήδης πεδίου τοῦ ὑπὲρ τὸν Ἐλαιτικὸν κόλπον τῆς Μυσίας· ἐνοχλεῖ δὲ τὸν Μιτυληναίων λιμένα, μάλιστα δὲ τὸν Μαλόεντα· παρὰ δὲ τοῖς Ῥοδίοις καλεῖται Καυνίας, ὃν ἄλλοι Βο- 10 ρεάν οἰοῦνται εἶναι.

γ'. Ἀπηλιώτης· οὗτος ἐν μὲν Τριπόλει τῆς Φοινίκης Ποταμεὺς καλεῖται· πνεῖ δὲ ἐκ πεδίου μεγάλου ὁμοίου ἄλωνι περιεχομένου ὑπὸ τε τοῦ Βαπύρου καὶ τοῦ Λιδάνου ὄρους παρ' οὗ καὶ Ποταμεὺς καλεῖται· ἐνοχλεῖ δὲ τὸ Ποσειδίου ἐν τε τῷ Ἰσσηνικῷ κόλπῳ καὶ περὶ Ῥώσον Μυριάνδρου· πνεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Συρίων Πυλῶν ἃς 15 διέσπληκεν ὁ τε Ταῦρος καὶ τὰ Ταυρώσια ὄρη· ἐν δὲ τῷ Τριπολιτικῷ κόλπῳ ὁ Μαρσεὺς, ἀπὸ Μάρσου κόμης· ἐν δὲ Προκονήσῳ καὶ ἐν Τέῳ καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ Εὐβοίᾳ καὶ Κυρήνῃ, Ἑλλησποντίας· μάλιστα δὲ ἐνοχλεῖ τὸν τε τῆς Εὐβοίας Καφηρέα καὶ

Codex præfert nomen Ἀριστοτέλους ut edd. || 1. ἀπὸ κρημνῶν edd. || 7. πνεῖ γὰρ ἀπὸ Θήδης edd. || 8. Ἐλαιτικὸν edd. || 9. παρὰ δὲ... αἰκανύαις habent edita, nullo sensu: Ponunt membranæ nostræ παρὰ δὲ τοὶ καυνίας. Ipse supplēvi ex præcedentibus. || 12. μεγάλου om.

edd. || Ibid. ἄλωνι μεγάλη edd. || 12-13. τοῦ Λιδάνου καὶ τοῦ Βαπύρου edd. || 13. παρὰ καὶ Ποταμεὺς edd. || Ibid. τὸ Ποσειδώνειον edd. || 14. περὶ Ῥώσσον Συριάνδος edd. || 15. καὶ Ταυρώσια edd. || Ibid. ὁ ante Μαρσεὺς omitunt edd. || 16. Προκωνήσῳ edd.

τὸν Κυρηναίων λιμένα, καλούμενον δὲ Ἀπολλωνίαν· πνεῖ δὲ ἀφ' Ἑλλησπόντου· ἐν δὲ Σινώπῃ Βερεκυνθίας, ἀπὸ τῶν κατὰ Φρυγίαν τόπων πνέων· ἐν δὲ Σικελίᾳ Καταπορθμίας, πνέων ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ· τινὲς δὲ αὐτὸν Καικίαν οἰοῦνται, Θηβάναν προσαγορεύοντες.

- 5 δ'. Εὐρος· οὗτος ἐν μὲν Αἰγαῖς ταῖς κατὰ Συρίαν Σκοπελεὺς καλεῖται ἀπὸ τοῦ Ῥωσίων σκοπέλου· ἐν δὲ Κυρήνῃ Κάρβας, ἀπὸ τῶν Καρβανῶν τῶν κατὰ Φοινίκην· διὸ καὶ τὸν αὐτὸν Φοινικίαν καλοῦσιν οἱ τινες· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ Ἀπηνιῶτην νομίζουσιν εἶναι.

[ε']. Εὐρόνοτος· τοῦτον οἱ μὲν Εὐρον, οἱ δὲ Ἀμνέαν προσαγορεύουσι.

[ς']. Νότος δὲ ὁμοίως παρὰ πᾶσι καλεῖται· τὸ δὲ ὄνομα, διὰ τὸ νοσῶδη αὐτὸν

- 10 εἶναι, ἐξω δὲ κάτομβρον· κατὰ ἀμφοτέρω δὲ Νότον.

[ζ']. Λευκόνωτος ὁμοίως· τὸ δὲ ὄνομα ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· λευκαίνεται γάρ.

[η']. Λίψ· καὶ οὗτος τὸ ὄνομα ἀπὸ Λιβύης ὅθεν πνεῖ.

[θ']. Ζέφυρος· καὶ οὗτος τὸδε ὄνομα, διὰ τὸ ἀφ' ἐσπέρας πνεῖν· ἢ δὲ ἐσπέρας, ζόφος.

[ι']. Ιάπυξ· οὗτος ἐν Τάραντι Σκυλητίνος ἀπὸ χωρίου Σκυλαντίνου· κατὰ δὲ

- 15 ὄρη Φρυγίας Λεοντοφαρυγγίτης· ὑπὸ δὲ τινων Παραγγίτης· πνεῖ γάρ ἐκ τινος φάραγγος τῶν κατὰ τὸ Παγαῖον· παρὰ πολλοῖς δὲ Ἀργέστης.

[ια']. Θρασκίας· κατὰ μὲν Θράκην Στρυμονίας, πνεῖ γάρ ἀπὸ τοῦ Στρώμονος ποταμοῦ· κατὰ δὲ τὴν Μεγαρικὴν Σκείρων, ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν· ἐν δὲ Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ Κίρκας, διὰ τὸ πνεῖν ἀπὸ τοῦ Κιρκάου· ἐν δὲ Εὐβοίᾳ καὶ

- 20 Λέσβῳ, Ὀλύμπιας· τὸ δὲ ὄνομα, ἀπὸ τοῦ Πιερικοῦ Ὀλύμπου· ὀχλεῖ δὲ Πυρραίους.

Ἰπογέγραφα δὲ σοι καὶ τὰς θέσεις αὐτῶν ὥς κεῖνται καὶ πνέουσιν, ὑπογράψας τὸν τῆς γῆς κύκλον ἵνα καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν σοι τεθῶσι.

In margine scriptum manu recentiori : Περὶ Θρασκία πῶς ἐκ τοῦ Στρώμονος ποταμοῦ ἀναδύεται (cod. ἀναδύετε). Tertia manus adjecit : κατὰ Θράκην.

1. Κυρηναίων edd. || 2. Κερεκυνθίας ἀπὸ cod.

|| 8. Ὀρθρόνοτος edd. Ponunt membranæ nostræ ὀρθότονος. Ipse conjeci Εὐρόνοτος ex tabula ventorum xii (vid. p. 74). || Ibid. δ' Ἀμνέα edd. ||

9. αὐτὸν om. edd. || 13. τὸδε τὸ ὄνομα edd. || Ibid.

ζόφος om. edd. unde fit lacuna. || 14. Σκυλαν-

τίμου edd. || 15. κατὰ δὲ οὐλεοντο Φρυγίας

edd. Ponunt membranæ nostræ κατὰ δὲ ὁ; α

λεοντοφαρυγγίτης mutatum in λεοντοφορυγ-

γίτης. Ipse ex utroque conjeci κατὰ δὲ ὄρη Φρυ-

γίας Λεοντοφαρυγγίτης. || 16. Παγαῖον edd. ||

17. Θρασκίας edd. || 18. Σκείρων edd. || Ibid.

Σκειρωνίδων edd. (De scriptura Σκείρων et Σκειρωνίδων vid. supra, p. 45 ed. nostræ).

Notula marginalis Περὶ Θρασκία κ.τ.λ. deest in editis. — Præterea notandum hoc, Ventos qui quintum et sextum locum tenent numerum in codice habere nullum, deinde in sequentibus numerum η' omissum esse, ita ut Libs numero ζ', Zephyrus numero ζ', Iapex numero θ', Thrascias numero ι' notentur. Ceterum non nisi undecim Venti in tractatu memorantur : duodecimus vero, qui est in tabula Ἀπαρκτίας (vid. p. 74), silentio prætermittitur.

V.

HANNONIS

PERIPLUS LIBYÆ.

Ex apographo chartaceo A¹. — Titulus :

Ἄννωνος (apographum ponit Ἄννωνος) βασιλέως Καρχηδονίων περίπλους τῶν ὑπὲρ τὰς Ἡρακλείους στήλας Λιβυκῶν τῆς γῆς μερῶν, ὃν καὶ ἀνέθηκεν ἐν τῷ τοῦ Κρόνου τεμένει, δηλοῦντα τὰδε.

Vid. *Geogr. græc. min.* (ed. Müll. t. I, p. 1 sqq. Cf. Yates ad Brit. Mus. add. Mss. 19391 in *Transactions*, etc. vol. VIII, sec. series, p. 29, qui tamen notas marginales neglexit.)

Varietas lectionum notanda hæc :

§ 2. Ubi editor ὑπὴν, codex habet εἰπεῖν quod Minas correxit in ἐπὴν.

§ 4. Ubi editor καλάμου μεσίην, codex καλάμου τε μεσίην. — Ubi τὰλλα edita, codex τὰ ἄλλα.

§ 5. Ubi Θαλάττη edita, Θαλάσση codex. — Ubi καλουμένας edita, rectius codex κειμένας. — Ubi Γύττην edita, codex Κύττην (sic et in margine).

§ 6. Ubi Λίξον edita, Λίξον codex. — βοσκήματ' ἐνεμον edita, βοσκήματα ἐνεμον codex. — Ubi ἐμείναμεν edita, ἐλέξαμεν codex.

§ 7. ῥεῖν Φασί edita, Φασί ῥεῖν codex. — Λίξον edita, Λίξον codex.

§ 8. τὴν ἐρήμην edita, τὴν ἐρημον codex. — ἐν μυχῶ τινος κόλπου edita, ἐν μυχῶ τινι κόλπου codex. — ἐχουσαν edita, ἐχουσα codex. — κἀκεῖθεν edita, ἐκεῖθεν codex.

§ 9. Deest ᾧ ὄνομα in codice. — Χρετῆς edita, χρέτην codex, qui in margine addit λίμνη χρέτη, καὶ νῆσοι γ' ἐν αὐτῇ. — Κέρνης edita, Κέρνου codex. — ἐνημμένων edita, ἐνειμμένων codex. — πέτροις edita, πέτρους codex. — ἀπήραξαν edita, ἐπήραξαν codex.

§ 10. ἀποστέψαντες edita, ὑποστέψαντες codex.

§ 12. μεγάλοις δασέσιν edita, δασέσι μεγάλοις codex.

§ 13. ἐγινόμεθα edita, ἐγενόμεθα codex. — τὸ δ' ἐλαττον edita, τὸ δὲ ἐλαττον codex.

§ 14. ἐπλέομεν εἰς τοῦμπροσθεν ἡμέρας πέντε edita, ἐπλέομεν ἔπειτα ἡμέρας πέντε ἐς τοῦμπροσθεν codex. — ἐκλείπειν edita, ἐκλιπεῖν codex.

§ 15. μεσ[τ]ήν· μέγισ[τ]οι edita, μεσ[τ]οι codex, in quo subest lacuna, ut liquet e nota marginali quam vide infra, p. 79, n. 15. — Θαλάτταν edita, Θαλάσσαν codex. — δ' ὑπὸ edita, δὲ ὑπὸ codex.

§ 16. *κἀκειθεν* edita, *ἐκεῖθεν* codex. — *ἡλίβατον τι πῦρ* edita. *ἡλίβατον πῦρ* (omisso τι) codex.

§ 17. *τριταῖοι* edita, *τριτῆαῖοι* codex.

§ 18. *πάντες (μέν)* edita, *πάντες μὲν* codex. — *πέτροις* edita. *μετρίοις* codex. — *ἐκομίσασμεν* edita, *ἐκομισάμεθα* codex.

In fine legitur : *Ἀννωνος Καρχηδονίου βασιλέως περίπλους τῶν ὑπὲρ τὰς Ἡρακλείους στήλας Λιβυκῶν μερῶν.*

Notæ marginales ad Hannonis Periplus sunt hæ :

§ 2. *Πόλις Θυματήριον.*

§ 3. *Σολόεις ἀκρωτήριον.*

§ 5. *Πόλις Καρικὸν τεῖχος, Κύτλη, Ἄκρα, Μέλιττα καὶ Ἄραμβος.*

§ 6. *Λίξος ποταμὸς, ἀφ' οὗ Λιξῆται.*

§ 7. *Λιθίοπες Τρωγλοδύται ἵππων ταχύτεροι.*

§ 8. *Περὶ Κέρνου τῆς νήσου.*

§ 9. *Λίμνη Χρέτη, καὶ νῆσοι τρεῖς (cod. γ') ἐν αὐτῇ. — Ὅρη μέγιστα ἐν οἷς ἀνθρώποι ἀγριοί.*

§ 10. *Ποταμὸς μέγας καὶ πλατὺς ἐν ᾧ κροκόδειλοι καὶ ἵπποι ποτάμιοι.*

§ 12. *Ὅρη μεγάλα, εὐώδη ξύλα καὶ ποικίλα ἔχοντα.*

§ 13. *Θαλάττης χάσμα· ἥς ἐπὶ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς γῆς πεδῖον, ἐξ οὗ πῦρ ἀνεφαίνετο ἐν νυκτί.*

§ 14. *Κόλπος Ἑσπέρου Κέρας. — Σημ[είωσαι] τὰ κατὰ τὴν νήσον πυρὰ καὶ τὴν τῶν μουσικῶν ὀργάνων φωνήν.*

§ 15. *Χώρα διάπυρος Θυμαμάτων, καὶ νυκτὸς μεσση πυρός (forte legendum νυκτὸς μεσση καὶ πυρός).*

§ 15-17. *Πυρώδεις ρύακες, μεθ' οὓς Νότου Κέρας.*

§ 18. *Νῆσος, ἥς ἐν τῷ μέσῳ ἑτέρα νῆσος, μεσση ἀγρίων ἀνθρώπων.*

VI.

FRAGMENTUM CHRESTOMATHIÆ

EX STRABONE.

Ex membranis A. — Fragmentum Chrestomathiæ ex Strabonis libro XVII° quo agitur de Ægypto incipit : ὑπολαμβάνουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν κάτω Αἴγυπτον (§ 24 in editis). — Explicit : ὅτι ἡ Κυρηναϊκὴ πᾶσα χώρα ἀντιπαρῆκει τῇ Κρήτῃ νήσῳ κατὰ μήκος παράλληλος. Facta collatio ad *Geogr. gr. min.* (ed. Müll. t. II, p. 632-636).

Ed.	Cod.
(P. 632) 24. Μοίριδος	μοιριδος
Ἀραβίῳ	ἀρραβίῳ
29. Ὀξύρυγχω πόλει	ὀξύρυγχω ποταμῷ
ὁ ὀξύρυγχος	ὁ deest
τρίᾳ	τρῆις
ἰβιν	ἰβιν
Λατοπολῖται	λατοπολῖται
Λυκοπολῖται	λυκοπολῖται
Ἑρμοπολῖται	ἐρμπολῖται
τᾶλλα δὲ	τὰ δ' ἄλλα
Λεοντοπολῖται	λεοντοπολῖται
μυγαλὴν	μυγαλὴν
Ἀθριδίται	ἀθριδίται
30. τὸ Μεμνόνειον	τὸ τὸ μεμνόνειον
(P. 633) 31. δ' ἐτετίμητο	δὲ τετίμητο
ἀνελθῶν	ἐξελθῶν
[εἶναι]	deest
34. Τεντυρίται	τεντυριῶται
35. Διόσπολις	διόπολις
37. Παλλάδες	λαμπάδες
39. [κατὰ]	deest
40. ὁ Καταράκτης	ὁ μικρὸς καταρράκτης
(P. 634) 42. ἦρχε δὲ τῶν τόπων ἐκείνων	desunt (cod. διεπολέμησεν· ἐνθα ὁ καμβύσου κ.τ.λ.)
43. καὶ αἶγες	καὶ αἱ αἶγες

Ed.	Cod.
46. καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς ἀρετῇ κτηνοτροφίας	καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοὺς ἀρετῇ ἢ κτηνοτροφίας
47. πᾶσχοῦσιν οἱ ἐστὶ παρ' αὐτῶν	πᾶσχοῦσι καὶ οἱ ἐστὶ deest
48. γένη [πολλὰ μὲν] καὶ ἄλλα Ξρίσσα	γένη καὶ ἄλλα Ξρήσσα
ὁστρακίων δὲ λύχνος φύσα	ὁστρακίων διλυχνος φύσσα
ἡ μὲν σπιθαμιαία ἡ δὲ ὀργυιαία	ἡ, τε σπιθαμιαία ἡ δ' ὀργυιαία
49. ἴθις ἡμερώτατον	ἴθις (hic et alibi) ἡμερότατον
τρίδος καθαρίων	τρίδος καθαριῶν
Ξρίσσα οἰκείωσιν (deest φυσικὴν)	Ξρήσσα οἰκείωσιν φυσικὴν
στρογγύλοι	στρογγύλοι
50. παρωκεανῆτις	παρωκεανίτις
52. Κώτεις	κώτης
54. βοτάναι (deest μέγισται)	βοτάναι μέγισται
58. λωτὸς (deest ὁ)	ὁ λωτὸς
τῆς Λιθύης (P. 635) 59. εὐρίσκεται	λιθύης (omisso τῆς) εὐρίσκονται
(P. 636) χηραμίδες	χηραμίδες
60. ε' πηχέων	πέντε πηχέων
παλλιοῦροις	παλλιοῦροις
61. Μαυρητανίας	μαυριτανίας
ἰὼλ ὄνομα	ἰόλα ὄνομα
62. ἔδωσαν	ἔδωσαν
πάλιν	deest
βέλη δὲ ,α καταπελτικά	βέλη δὲ ,α καὶ πελτικά
63. Μῆνυξ	μῆνιξ
65. σίλφιον	σύλφιον
67. χώρα πᾶσα	πᾶσα χώρα

Ad n. 63, ubi pro Μῆνυξ codex habet μῆνιξ, confer in Poliorceticorum libris CYP1Z = CYPIΓZ in textu et in inscriptionibus figurarum caractere unciali exaratis (p. 80, fig. XXII; p. 86, l. 10, not.; p. 90, fig. XXVI; p. 153, l. 3, ed. nostræ).

VII.

PLUTARCHI

DE FLUVIORUM ET MONTIUM APPELLATIONIBUS

ET DE HIS QUÆ IN ILLIS INVENIUNTUR.

Ex membranis A. — Titulus in membranis rubricatus :

Πλουτάρχου περὶ ποταμῶν καὶ ὄρων ἐπωνυμίας καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εὕρισκομένων.

Libellum hunc unus exhibet, præter nostrum, codex olim Palatinus nunc Heidelbergensis n. cccxcviii, fol. 157-173, in quo proxime antecedit Chrestomathia Straboniana, ut et in nostro codice.

Lacunas in Pseudo-Plutarcho easdem præbet codex noster atque Palatinus. Sed in textu aliqua diversitas, ut liquet ex collatione sequenti facta ad *Geogr. gr. min.* (ed. Müll. t. II, p. 637-665).

Ed.

Cod.

I, 1. συνεργούσης	συνελθούσης
κατηχηθεῖς	οὐκ εὐτυχήσας
Σαρωνικὴν	σαρωνιτικὴν
2. χρῶνται δὲ αὐτῷ οἱ ἐν ἐξοχῇ τυγ- χάνοντες	chrῶνται δὲ οἱ ἐν ἐξοχῇ τυγχάνοντες αὐτῷ
3. πρεσβύτιν	πρεσβύτιν
κατορυχθῆναι	deest
Χρύσερμος	deest
4. παράκειται	ὑπόκειται
ἀπὸ Γηγασίου	ἀπὸ ἡλίου
ποιήσης	ποιήσεις
ἐστὶν Γηγάσιος	ἐστὶ γιγάσιος
ψοβωδης (ψοβωδης P apud M)	ψοβωδηαῖος
II, 1. τοιαύτης	deest
φόνω	φόβου
πρόνοιαν	προνοίας
εἰς πηλὸν	εἰς βυθὸν
δ' ἀναδοθέντος	δὲ ἀναδοθέντος
Σώσιρατος	σώκρατος

Ed.	Cob.
ε'	ξ' (scilicet δευτέρῳ)
2. δυεῖν γυναικῶν	δυοῖν γυναικῶν
ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος	ὑπὸ τοῦ συγκυρήματος
Τισιφόνῃ	τισιφώνῃ
Ἐρινύων	ἐριννύων
ποιμαίνοντα	ποιμαίνοντος
μετανομάσθη	ᾠνομάσθη
Βοιωτικοῖς	βοιωτικοῖς
3. ἐγηροδόσκει	γηρωδοσκει
Ἐρινύων	ἐριννύων
μυχός	μῦθος
III, 1. Ἔξρος	Ἔξρος (cum spiritu leni)
[ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ῥόμβος τὴν]	deest
τῆς καταβορᾶς τοῦ ὕδατος	τῆς τοῦ ὕδατος καταβορᾶς
Κροτωνίκην	κροτωνίκην
Ἔξρον	ἔξρον
Δαμασίπην	δαμασίπην
Ἐρινὺν	ἐριννὺν
κυνηγίαις (γυναικίαις P apud M)	γυναικείαις
ἠνέχθη	ἠχθη
ἑαυτὸν ἐρριψεν	ἐρριψεν ἑαυτὸν
2. συγγενόμενος ἀθυμία	συγγενόμενος καὶ ἀθυμία
3. δὲ ἐν	δ' ἐν
Θράκες	Θράκες
4. αἰτίαν. [ΑΙ] διασπαράξασαι	αἰτίαν. διασπαράξασαι
εἰς ποταμὸν	εἰς τὸν ποταμὸν
μορφὴν (τοῦ σώματος)	μορφὴν τοῦ σώματος
κατεσλήρισθη	κατεσλήρίχθη
κρατοῦντες ὕμνον ἄδουσιν· Μὴ τότε	ὕμνον ἄδουσι· κρατοῦντες δὲ τότε φρο-
φρονήσης ὅταν ἔση μάτην φρονῶν	νήσει ὅταν ἔση μάτην φρονῶν
Θρακιῶν	τραγικῶν
IV, 1. τῇ δ' ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν παρὰ	τῇ διοπιθούσῃ· ὁδὲ μεθ' ἡμέρας μαθὼν
τῆς τροφοῦ μαθὼν	παρὰ τῆς τροφοῦ
2. ἐν αὐτῷ	παρ' αὐτῷ
λειοτριβοῦντες	ἀεὶ τρίβοντες
ὕγρασις	πρασίας
Καλλισθένης	deest
Κυνηγετικῶν	κυνηγητικῶν
3. χορείαις	χωρίοις
ἐπεδίωκε	ἀπεδίωξε
V, 1. Ὀκυρρόης	ὠκυρόης

Ed.

Cod.

Ἐρινύων	ἐριννύων
ἀπ' αὐτοῦ δὲ Φάσιν μετωνομασμένον	ἀπ' αὐτοῦ δὲ Φασὶ μετωνομασμένον
2. ῥάβδος	ῥάβδος
παιανισμὸν	πανισμὸν
Ἐὰν [γάρ] τις προπετέστερον ἀπο- στροφῇ	Ἐὰν τι προπετέστερον ἀποστροφῇ
γύπες δ' αἰφνιδίως ἐπιφανέντες ἀθρόοι τὸν ἐγκείμενον	γύπες δὲ αἰφνιδίως ἐπιφανέντες ἀόρα- τοι τὸ μὲν κείμενον
3. χιόνην	χώνην
[ἔλαθεν· ὁ δὲ Προμηθεὺς]	deest
ἀναταμὼν	ἀναπαύων
Καύκασον μετονομάσας (μετωνομα- σθεις P apud M)	Καύκασος μετονομασθεις
4. βοτάνη Προμήθειος	βοτάνη προμηθεία (marg. προμήθειος)
VI, 2. σκολοπίας	σκολόπιζος
3. εὐρίσκεται δ' ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λίθος χόνδρω	εὐρίσκεται δὲ λίθος ἐν τῇ κεφαλῇ χόν- δρω
τεταρταίας	τεταρταίους
4. Λούγδουνος	λούσδουλος
[χρησμοῦ ἦλθον]	deest
Λούγδουνον	Λούγδουλον
δοῦνον δὲ τόπον ἐξέχοντα, καθὼς ἰστο- ρεῖ Κλειτοφῶν ἐν γ' Κτίσεων	λοῦγλον δὲ τὸν ἐξέχοντα καθὼς ἰστορεῖ Κτησιφῶν ἐν II κτίσεων
VII, 1. καταδιωχθεις δὲ (καταλειφθεις P apud M)	καταληφθεις δὲ
Πακτωλὸς, οσειολίος (sic ex P tran- scripsit M)	πακτωλὸς ὁ ὀλολῆος (videtur mutatum in ὀβολῆος. Certe hæsit librarius in scriptura)
2. καταφερόμενον	καταφερόμενος
3. ἀρουραφύλαξ	ἀρουραφύλαξ (marg. ἀρουροφύλαξ)
συναγοράζουσιν αὐτὸν	συναγοράζουσιν αὐτοῦ
διατιθέμενον χρυσόν. Ὅσακις γὰρ ἂν	διατιθέμενον. Ὅσακις γὰρ ἂν
4. Γεννᾶται δὲ [ἐν αὐτῷ καὶ] βοτάνη πορφυράνθεμος	γεννᾶται δὲ βοτάνη πορφυράνθεμος
χρυσοπόλη (P apud M)	χρυσοπόλη
βάπλουσι	ἀπλουσι
καὶ ἐὰν	καὶ ἂν
χρυσοῦται· ἐὰν δ' ἐφθαρμένον ὑπάρχη, τὴν ἡλλαγμένην ὑγρασίαν ἀποπλῦει καὶ διατηρεῖ τῆς ὕλης τὴν οὐσίαν	χρυσοῦται· καὶ διατηρεῖ τῆς ὕλης τὴν οὐσίαν· ἐὰν δὲ κ.τ.λ.
5. πλήρης	πλήρης

Ed.

Cod.

Καρμανόριον ἀπὸ Καρμάνορος τοῦ Διονύτου καὶ Ἀλεξιρροίας (Ἀλεξιροίας P apud M)

καρμανώριον ἀπὸ κάρμωνος τοῦ διονύσου καὶ ἀλεξιρροίας

Ἄρεως

ἄρεος

ἐν Καρμανορίῳ

ἐν καρμανίῳ

Ἀρσίππην (Ἀρρίππην P apud M)

ἀρίππην

αὐτῆς [ἐν]έπεσεν

αὐτῆς ἐπεσε

ἀπέθυσεν

κατέθυσεν

βίον περιέγραψεν

βίον παρέτριψεν

τῷ προειρημένῳ

τῷ εἰρημένῳ

ρίφεις εἰς ὕψος

ρίφεις ἀπὸ ὕψους

τοῦ προειρημένου παῖς τὸν γεννήσαντα
Θάψας

παῖς τοῦ προειρημένου Θάψας τὸν γεννήσαντα

6. κισήρει

κισσήρει

τῶν μήπω χρόνον

τῶν μὴ τῷ χρόνῳ

VIII, 1. Λυκόρμας

Λύκαρμος

Ἰδας ὁ Ἀφαρέως

εἶδας ὁ ἀφάρεως

Μάρπησσαν

μάρπησαν

Λυκόρμαν

λυκάρμαν

2. γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη [σάρισα
προσαγορευομένη] λόγῃ παρό-
μοιος

γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ ἢ λόγῃ παρό-
μοιος

3. Ἀλφεισίδας παῖδός

ἀλφεισίδας τῆς παιδὸς

Τελέστωρ δὲ τῷ ζήλῳ τῆς γυναικὸς
συσχηματισθεὶς [εἰς] τὴν ἐρημίαν

τελέστωρ δὲ ὁ ζηλωτῆς τῆς γυναικὸς
συσχηματισθεὶς τὴν ἐρημίαν

4. ἐν γ' περὶ Ὁρῶν

ἐν τρίτῳ περὶ Ὁρῶν.

IX, 1. Πεσσινουντίοις

πεσσινουντίους

Θύσειν τὸν πρῶτον αὐτῷ συγχαρέντα
[ἐπὶ] ταῖς ἀνδραγαθίαις τρόπαια φέ-
ροντι

Θύσειν αὐτῷ τὸν πρῶτον συγχαρέντα
ταῖς ἀνδραγαθίαις τρόπαια φέρων

τῷ προειρημένῳ

τῷ εἰρημένῳ

κατ' ἀνάγκην [τοῖς] βωμοῖς προσήγαγεν

κατ' ἀνάγκην βωμοῖς κατήγαγε

Πεσσινουντίων

πεσσινουντίων

2. ἀκμὴν

ἀκμῇ

ἀναθήματα

ἀναθέματα

εἰς ποταμὸν

εἰς τὸν ποταμὸν

3. λίθος κατ' ἀντίφρασιν Σώφρων κα-
λούμενος

λίθος κατ' ἀντίφρασιν τέφρων καλού-
μενος

4. ἔχων ἀπὸ Σιπύλου τοῦ Ἀγήνορος καὶ
Διωξίππης (διοξίππης P apud M)

ἔχων ἀπὸ σιπύλου τοῦ ἀγήνορος καὶ
διωξίππης

ὑπ' Ἑρινύων

ὑπὸ Ἑρινύων

En.

Con.

5. υἱοὶ ὅταν ἀμαρτάνουσιν ἐν δ' περὶ λίθων δημάρτος X, 1. Κελαινὰς [περι]ερχόμενος ὑπ' Ἀπόλλωνος Κορνήλιος 2. Κνήδιος παρὰ [τά] λείψανα πόλιν κτίσας Νόρικον αὐτὴν προσηγό- ρευσεν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος 3. Ἰστορεῖ Δέρκυλλος ἐν α'	υἱὸν ὅταν ἀμαρτάνουσιν ἐν δ' λίθων δημάρτος κεληνας ἐρχόμενος ὑπὸ ἀπόλλωνος κορνίλιος κνήδιος παρὰ λείψανα πόλιν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος κτίσας νόρικον αὐτὴν προσηγόρευσεν ἰστορεῖ ἐν πρώτῳ (omissum nomen Δέρκυλλος) βερεκθύθιον ἀπὸ βερεκθύθου γενομένου ἱερέως 5. σιδήρῳ παραπλήσιος XI, 1. λαθῶν (Θαλῶν prima manus in P apud M) ἄρεως ρήσου 2. γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ ἐν τοῖς Θρακικοῖς 3. Αἶμος Δία. Οἱ δ' ἀτιμούμενοι Θεοὶ τὴν πρᾶ- ξιν μισοπονήρως ἐνεγκόντες 4. κοραξοὶ καὶ ἰδίας (sic P apud M) ἐν γ' Θρακικοῖς XII, 1. Σάγαρις προσηγορεύετο Ξηροδάτης ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος Σάγαρις Σάγαρις Μύδωνος καὶ Ἀλεξιρόης παῖς τὰ μυσθήρια Ξηροδάτην	υἱὸν ὅταν ἀμαρτάνουσιν ἐν δ' λίθων δημάρτος κεληνας ἐρχόμενος ὑπὸ ἀπόλλωνος κορνίλιος κνήδιος παρὰ λείψανα πόλιν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος κτίσας νόρικον αὐτὴν προσηγόρευσεν ἰστορεῖ ἐν πρώτῳ (omissum nomen Δέρκυλλος) βερεκθύθιον ἀπὸ βερεκθύθου γενομένου ἱερέως σιδήρου παραπλήσιον λαθῶν ἄρεος ρήσου γεννᾶται δ' ἐνταῦθα ἐν τοῖς τραγικοῖς αἶμος διὰ μισοπονήρως · οἱ δ' ἀτιμούμενοι Θεοὶ τὴν πρᾶξιν βαρέως μὴ ἐνεγ- κόντες κορακοὶ καὶ ἰδίως ἐν τρίτῳ τραγικοῖς Σάγαρις προσηγόρευτο ξηραδάτης ἀπὸ τοιοῦτου συγκυρήματος σάγαρις σάγαρις μωδώνιος καὶ ἀλεξιρόης (cum signo nominum propriorum) πλεῖ- στα μυσθήρια ξηραδάτην correctum in ξηραδάτην
--	--	---

Ed.

Cod.

Σάγαρις μετωνομάσθη

σάγαρις (correctum in σάγγαρις) ὠνο-
μάσθη

2. λίθος αὐτόγλυφος

λίθος αὐτόγλυκος (in margine αὐτόγλυ-
φος)τοῦτον τὸν λίθον σπανίως εὕρισκόμε-
νον ἐὰν εὕρῃ τις [τῶν] ἀποτεμνόμε-
νων οὐ ξενίζεταιτοῦτον τὸν λίθον ἐὰν εὕρῃ (sic) τις σπα-
νίως εὕρισκόμενον ἀποτεμνόμενον
οὐ ξενίζεται

ἀλλ' ἐψύχως

ἀλλ' ἐμψύχως

Ἀρετάδης

ἀρετάζης

3. Βαλληναῖον

βαλληναῖον

ἀπὸ Βαλληναίου τοῦ Γανυμήδους καὶ
Μηδησιγίτης παιδὸςἀπὸ βαλληναίου τοῦ γανυμήδους καὶ
μηδησίγης τῆς παιδὸς

4. δὲ τῇ διαλέκτῳ

δὲ διλέκτῳ

ὅπερ μεθερμηνευόμενον

ὁ μεθερμηνευόμενον

ἐν β' Φρυγιακῶν

ἐν δευτέρῳ Φρυγιακῶν

XIII, 1. αἰφνιδίως [τὴν Θεάν] Θεασά-
μενος

αἰφνιδίως Θεασάμενος

2. σεῖστρος

σίστρος

δὲ ἔχει

δ' ἔχει

ἐν β' περὶ Ποταμῶν

ἐν δευτέρῳ περὶ βοτανῶν

3. Γάργαρον

Τάρταρον

Αἰγέσθιος ὁ γεννηθεὶς

αἰγίσθιος ὁ γεννηθεὶς

ἐκ τοῦ Διὸς Φορου (sic P apud M) κό-
ρης Ἰδης ἐρασθεὶςἐκ τοῦ διοςφόρου Ἰδης ἐρασθεὶς (forte
legendum γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Διὸς [καὶ
κανη]φόρου Ἰδης ἐρασθεὶς)

εἰρημένους

deest

Αἰγέσθιος

αἰγίσθιος

4. λίθος κρύφιος

λίθος φρύγιος correctum in κρύφιος
manu rubricatoris

ὅς μόνους

ὅς μόνος

XIV, 1. Τάναϊς ποταμὸς ἐστίν

Τάναϊς ἐστὶ ποταμὸς

Ἄρη σεβόμενος

ἄρει σεβόμενος

τὸ γαμεῖν. Ἡ δ' Ἀφροδίτη ἐπιθυμίαν

τοὺς γαμεῖν ἐπιθυμίαν (deest ἡ δ' Ἀφρο-
δίτη)

2. ἀλίνδα

ἀλίνδα (spiritu leni)

ἀλείφονται τῷ χύλῳ

ἀλείφοντες τῷ χύλῳ

εὐρώσῳ

εὐρρώσῳ

3. κρυστάλλῳ

κρυσταλῳ

εὐρεθῇ (εὐρῇ P apud M)

εὐρεθῇ

4. Βριξάδα ὅπερ μεθερμηνευόμενον

βριξάδα ὁ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον

χρυσόμαλλος

χρυσόμαλος

Ed.

Cod.

5. γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνῃ τῇ δια-
λέκτῳ τῶν βαρβάρων φρίξα καλ.
πηγάνῳ δέ ἐστι
παρὰ [τὸ] Βορέου
σύσσημον (σύσημον P apud M)
XV. 1. Κρύσταλλος
ἐκεῖνος γὰρ
Θέρους
τὴν τοιαύτην ιδέαν διεξαγούσης (τὴν
ιδίαν διαγούσης P apud M)

γεννᾶται δ' ἐν τῷ τόπῳ βοτάνῃ φρίξ
καλουμένη
πηγάνῳ δ' ἐστι
παρὰ βορέου
σύσσημον
κρύσταλος
ἐκεῖνος δὲ correctum in γαρ
Θέρει
τὴν ιδίαν διαγούσης

Post verba δι' αἰτίαν τοιαύτην, est
lacuna versuum decem in codice
nostro. In Palatino autem desunt
versus triginta duo monente Mül-
lero. Uterque post lacunam verbis
incipit Νεῖλος ποταμός ἐστι.

XVI. 1. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον
μὴ ἀναβαίνοντος τοῦ Νείλου καὶ λιμῶ
συνεχομένων τῶν ἐγχωρίων ἐχρη-
σεν ὁ Πύθιος τὴν εὐφορίαν ἐὰν ὁ βα-
σιλεὺς ἀποτρόπαιον θεοῖς τὴν θυ-
γατέρα θύσῃ

ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον
μὴ ἀναβαίνοντος τοῦ νεύλου (signum
transpositionis) ἐὰν ὁ βασιλεὺς ἀπο-
τρόπαιον θεοῖς τῶν ἐγχωρίων ἐχρη-
σεν ὁ πύθιος τὴν ἀφορίαν, ἐὰν ὁ βα-
σιλεὺς ἀποτρόπαιον θεοῖς τὴν θυ-
γατέρα θύσῃ (sic)

Γαρμαθώνη τῶν κατ' Αἴγυπτον βασι-
λισσα τόπων (τῶν τόπων P apud M)
ἀποβαλοῦσα (ἀποβάλλουσα P apud
M)

γαρμαθώνη (cum signo nominis pro-
prii) τῶν κατ' αἴγυπτον βασιλίσσα
τόπων ἀποβαλοῦσα.

χρυσόχον [ἐν] ἀκμῇ ἐφῆβον
ἐθρήνει συμπαθῶς τὸν προειρημένον
χαρὰν σκηψαμένη
τὴν Θεὸν
Ὀσίριδι
συμπεριεσχθέντος
Νεῖλος δ' ὁ

χρυσόχον ἀκμῇ ἐφῆβον
ἐθρήνει αὐτὸν συμπαθῶς
χάριν σκεψαμένη
τὸν Θεὸν
Ὀσιριν
περιεσχθέντος
νεῖλος δὲ
ὃν ἂν

2. ὃν ἐὰν
ποιεῖ δὲ [ἄριστα] πρὸς τοὺς δαιμονιζο-
μένους· ἅμα γὰρ [αὐτὸν] προστεθῆ-
ναι ταῖς ῥίσιν ἀπέρχεται τὸ δ.

πλοεῖ δὲ τοὺς δαιμονιζομένους· ἅμα
γὰρ ταῖς τούτων προστεθῆναι ῥίσιν
ἀπέρχεται τὸ δ.

ἰσέβειαν

εὐσέβειαν

ροῖζον

ροῖζον

3. Ἄργιλλον

ἀργίλον (hic et infra)

Ed.	Cod.
[τοῖς] ἰδίοις μετωνόμασεν (error typ.) XVII, 1. εἰς τὸν ποταμὸν (τὸν Ἰμερον) 2. ἀκούειν (καὶ) εἰς 3. δ' αὐτῷ Ταυγέτης νύμφης ἡ δὲ λύπη περιέγραψεν 4. χάρις ἦν [αἱ] γυναῖκες XVIII, 1. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Καρμάνωρ Ἀλιάκμων Τιρύνθιος ἐν τῷ Κοκκύνῳ τῇ Ἡρᾷ συγγινόμενον Καρμάνωρα Διὸς τὸν Θεὸν βλασφήμοις Ἑρινύων· ὅθ' ἦς 2. κύνουρα ὅταν ἀ. ἐ. Ξελήσωσιν (ὅτ' ἀν. . . Ξε- λήσουσιν P apud M) 3. ἐν Ἀργολικοῖς Ἀγαθοκλῆς δ' ὁ Μιλήσιος 4. Ἀπέσαντος Κοκκύγιον Ἀπέσαντον μύχοις ἐπισφίγξασα Ἀπέσαντον Ἀπέσαντος ἐν α' Ἡρακλείας 6. Σθενῶ κατὰ τοῦτον τὸν λόφον Περσηίδος 7. ἐξέπεσεν αὐτοῦ τῆς λαβῆς μύκητα 8. τετρατώδεις (error typ.) 9. Ἀπέσαντος [τὸν] λόφον Ἀπέσαντον	ἰδίοις μετωνόμασεν εἰς τὸν ποταμὸν τὸν Ἰμερον ἀκούει καὶ εἰς δὲ αὐτῷ ταυγέτης τῆς νύμφης τῇ δὲ λύπη παρέγραψεν χαρίσιον ἦν γυναῖκες ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον καρμάνωρ ἀλιάκμων et mox ἀλιάκμωνα (spiritu leni) τιρύνθιος· ὅς ἐν τῷ κοκκύνῳ τῇ ῥεᾷ συγγενόμενος καρμάνωρα διὸς βλασφήμοις omisso τὸν Θεὸν ἐρινύων· ἀφ' ἧς κύνουρα (sic quoque marg.) ὅταν ἀκινδύνως ἐκτρώσαι Ξελήσωσιν ἐν τοῖς ἀργολικοῖς ἀγαθοκλῆς δὲ μιλήσιος ἀπαίσαντος κοκκύκιον ἀπαίσαντον deest deest ἀπαίσαντον ἀπαίσαντος ἐν πρώτῳ ἡρακλείας Σθενῶ κατὰ τὸν λόφον omisso τοῦτον περσηδος correctum prima manu in περσιδος ἐξέπεσε τῆς λαβῆς omisso αὐτοῦ μυκῆνα τετρατώδεις ἀπαίσαντος λόφον ἀπαίσαντον

Ed.

Cod.

10. διωνομάσθη	ὠνομάσθη
Ἄρη	ἄρρεν
Λυρκήιον (λυκήιον P apud M)	δυκήγιον
Περσηίδι	περσιδι
11. δὲ ἐν αὐτῷ	δ' ἐν αὐτῷ
παρὲξ κόκκυγος	ἄνευ κόκκυγος
τούτου γὰρ φεῖδεται	τούτου γὰρ μόνου φεῖδεται
[ιστορεῖ]	deest
ἐν α'	ἐν πρώτῳ
12. ἀπὸ τῆς Θεᾶς	deest
13. ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ	ἐν αὐτῷ
XIX, 1. Πίσαν	πίσσαν
Ἄρεως	ἄρεος
τὸν υἱὸν Ἀλκμαίωνα τὸν Φίλιππον	τὸν Φίλιππον τὸν υἱὸν ἀλκμαίωνα
ἑαυτὸν ἐρρίψεν	ἐρρίψεν ἑαυτὸν
ὅς (καί) ἀπ' αὐτοῦ	ὅς ἀπ' αὐτοῦ
εἷς τῶν τὸ γένος	εἷς τὸ γένος τῶν
ἀρχῆς	ἀρετῆς
τὸν προειρημένον	τὸν εἰρημένον
Ποινῶν	ποιμένων
ὅς (καί) ἀπ' αὐτοῦ	ὅς καὶ ἀπ' αὐτοῦ
2. κεγχρίτις	κεγχρίτις
3. ὄρος καλούμενον	ὄρος Κρόνιον καλούμενον
Κτούρον δ	κτούρον· ὃν
XX, 1. δὲ τὸ πρότερον	δὲ πρότερον
Ῥωξάνην βιασάμενος	βιασάμενος Ῥωξάνην
κόλασιν φόβῳ	κόλασιν καὶ φόβῳ
ἑαυτὸν ἐβαλεν	ἐρρίψεν ἑαυτὸν
αὐτόπλης	αἴτιος
2. ἀετίτης (ἀστυγῆς P apud M)	ἀστυγῆς
3. ἀξαλλα (ἐξαλλα P apud M)	ἐξάλλα
4. Δριμύλον	δρίμυλλον
σαρδόνυχι	σαρδώνυχι
ὧ οἱ βασιλεῖς.....χρῶνται	ὃν οἱ βασιλεῖς.....χρῶνται
ἀμβλυωπίας	ἀμβλυωπίας
Μαλλώτης	μαλιώτης
XXI, 1. ποταμός ἐστὶ τῆς Μυσίας	ποταμός τῆς μυσίας omisso ἐστὶ
δὲ τὸ πρότερον	δὲ πρότερον
κατὰ ἀγνοίαν	κατ' ἀγνοίαν
σφραγίδα	σφραγίδα
ὠκυρόης	ὠκυρόης

Ed.	Cod.
Τίμανδρον eis τὸν Ἀστραῖον (eis τὸν παυραῖον P apud M)	κύμανδρον eis τὸν ἀστραῖον
2. ἀντί καρποῦ [πλήθος] λιθαρίων (λι- θων P apud M)	ἀντί καρποῦ λίθον
παρόμοια πυροῖς ἅπερ οἱ Μυσοὶ ἡροτριωμένην [ἐμ]μένει	παρόμοια λύροις ἅπερ ἡμισυ ἡροτριασμένην μένει
3. ἐν αὐτῷ ἡλιφάρμακος αἰμορρογοῦσιν ἐπιτιθέασι ἐκρυσιν	deest φαρμάκος αἰμορροοῦσαις τιθέασι ἐκκρυσιν
4. καλούμενον βιαζομένων δέ [ἡ] τοῦ Κοιράνου [eis] προτομήν [ὅσπερ]	deest βιασαμένων δέ deest ἡ κυράνου deest eis deest
διωκόμενος, κυνηγῶν εἰσελθόντων εἰς τὸν ναόν	διωκόμενος ὑπὸ κυνηγῶν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναόν
φείδεσθε (ιδεσθε P apud M)	ιδέσθαι
5. λέπρας XXII, 1. οἰκειακὴν Σικυῶνα ἐγονοκτόνησε τῆς δὲ ἀνελπίστου ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας Κλητορία	λεπρὸς οἰκειακὴν συκιῶνα ἐγονοκτῆσε τῆς δ' ἀνελπίστου ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης κληστορία
3. [ἐν αὐτῷ] ἐν γ'	deest ἐν τρίτῳ
4. Καλυδὼν καλούμενον Ἄρεως κατ' ἀγνοίαν	καλούμενον καλυδῶν ἄρεος κατὰ ἀγνοίαν
5. βοτάνη μύων (βοτάνη ἡ μύων P apud M)	βοτάνη μύων
τις εἰς ὕδωρ βαλὼν XXIII, 1. ἀμιλλώμενος αὐτὸν κατετό- ξευσε	τις ὕδωρ βαλὼν omisso eis ἀμιλλώμενος αὐτῷ κατετόξευσε
Ἐρινύων δύο τὰς εὐγενεσιτάτας παρθένους	ἐριννύων δύο παρθένους τὰς εὐγενεσιτάτας

Ed.	Cod.
προσαγαγών Ἄλμον (άλμον P apud M) 3. [ἐν αὐτῷ] ἐκπέση ἐπιτίθεται ἐκρυσις τρόπῳ 4. καλούμενον μισῶν προσεξέθερεν (προσεξέθερεν P apud M) Ἄρη προκαλεσάμενος 5. τὸν Ἄρη XXIV, 1. δὲ τὸ πρότερον Σόλλαξ ἐν α' περὶ λίθων εἰς (τὴν προειρημένην) τίγριν Ἀριστώνυμος ἐν γ' 2. μυιδάν ἐν γ' περὶ Ποταμῶν 3. Γαύρανον Γαυράνου [γὰρ] τοῦ Μανσωροῦ ταφῆς Γαύρανον μετωνομάσθη 4. βοτάνη κριθῇ παρόμοιος ἐν ἐλαίῳ μέχρι τῆς ἀνάγκης Μυθικῶν ἱστοριῶν συναγωγῆς XXV, 1. τῶν τοῦ Διονύσου κانهφορούσαν (κانهφορούσαν P apud M) ζητούμενος 2. λίθος* προσαγορευόμενος 3. φέται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη κερπύλη καλουμένη	προσάγων ἀλμόν deest ἐμπέση ἐπιτιθεύεται ἐκλυσις χρόνῳ (verba καὶ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὴν δεισιδαιμονίαν bis repetit codex). κούμενον deinde καλούμενον μυσῶν προσεξέθερεν ἄρην προσκαλεσάμενος τὸν ἄρην δὲ πρότερον σόλαξ ἐν πρώτῳ περὶ λίθων εἰς τὴν προειρημένην τίγριν ἀριστώνυμος ἐν τρίτῳ μινδάν ἐν τρίτῳ περὶ ποταμῶν γαυράν rubricator correxit in γαύρανον γαυράν prima manus, sed correctum in γαυράνου. Hæc correctio, ut præce- dens, fuit a rubricatore facta qui no- tas marginales exaravit. deest τοῦ γαυράνου ταφῆς μετωνομάσθη μανσωρόν βοτάνη ἢ κριθῇ ἐστὶ παρόμοιος ἐλαίῳ omisso ἐν μέχρις ἀνάγκης omisso τῆς μυθικῆς ἱστορίας ἀγωγῆς τῶν διονύσου omisso τοῦ κانهφορούσαν μισούμενος nomen deest ut in Palatino φέται δὲ βοτάνη deest

Ed.	Cod.
ικτέρους	ικτερικους
διὰ ὕδατος	μετὰ ὕδατος
διδομένη	δεδομένη prima manus, sed correctum in διδομένη
ἐν α' Ἰνδικῶν	ἐν ι' Ἰνδικῶν
4. μόνην	μόνος
ἐξετέλει	ἐκτελεῖ
[τήν]	deest
ἐξέλιπε (ἐξέλειπε P apud M)	ἐξέλιπε
5. κλειτορίς	κλιτορίς
τοῖς ὠταρίοις	τοῖς σωταρίοις
ἐν δ'	ἐν τετάρτῳ

Suscriptio in codice nulla. Verba βαθείας ἐκτελεῖ et sequentia usque ad finem manus posterior addidit.

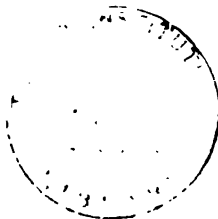
NOTÆ MARGINALES

IN PLUTARCHI LIBELLUM DE FLUVIIS.

Appictæ sunt margini codicis notæ rubricatæ sequentes :

- α'. Ἰθάσσης.
λίθος λύχνις
βοτάνη παρόμ[οιος] ἡλιοτροπ[ίῳ]
ὄρος Ἐλέφας
ση[μείωσαι] παράδοξον (ad Pori et Alexandri historiam. p. 639, n. 4 ed.
Müll.)
- β'. Ἰσμηνὸς πο[ταμός]
ὄρος Κιθαιρών
- γ'. Ἐβρος (sic) πο[ταμός]
ὄρος Παγγαῖον
βοτάνη κιθάρα
- δ'. Γάγγης πο[ταμός]
βοτάνη παραπλησία βουγλώσσῳ
ὄρος Ἀνατολή
- ε'. Φάσις ποταμός
βοτάνη ῥάβδος λευκόφυλλος
ὄρος Καυκάσιον
βοτάνη προμήθειος (in textu προμηθεία)

- ς'. Ἄραρ πο[ταμός]
 ἰχθύς σκολοπ (in textu σκολόπιδος)
 λίθος ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἰχθύος χόνδρῳ παρόμοιος
 ὄρος Λούγδουλον (in textu λούσδουλος)
- ζ'. Πακτωλὸς πο[ταμός]
 λίθος ἀρουροφύλαξ (in textu ἀρουραφύλαξ)
 βοτάνη πορφυράνθεμος ἢ χρυσοπόλη
 Τμῶλος ὄρος
 λίθος κισσῆρει παρόμοιος ἐν τῷ ὄρει
- η'. Λύκαρμος πο[ταμός]
 ὄρος Μύηνον
 ἄνθος λεύκιον (in textu λευκοῖον) ἐν τῷ ὄρει
- θ'. Μαίανδρος
 λίθος τέφρων (sic et in textu λίθος κατ' ἀντίφρασιν τέφρων καλούμενος)
 ὄρος Σίπυλον
 λίθος κυλίνδρῳ παρόμοιος
- ι'. Μαρσύας ποταμός
 βοτάνη αὐλός
 ὄρος Βερεκύνθιον
 λίθος μάχαιρα
- ια'. Στρυμὼν ποταμός
 λίθος παυσίλυπος
 ὄρη Ῥοδόπη καὶ Αἴμος (sic)
 λίθοι ἐν τοῖς ὄρεσι φιλάδελφοι
- ιβ'. Σάγγαρις πο[ταμός]. Habet etiam textus Σάγγαρις
 λίθος αὐτόγλυφος
 ὄρος Βαληναῖον
 λίθος ἐν τῷ ὄρει ἀστήρ
- ιγ'. Σκάμανδρος πο[ταμός]
 βοτάνη σίστρος
 ὄρος Ἰδη
 λίθος κρύφιος
- ιδ'. Τάναϊς ποταμός
 φυτὸν ἀλίνδα (sic)
 λίθος κρυστάλλῳ παραπλήσιος
 ὄρος Βριξάβα
 βοτάνη Φρίξα ἐν τῷ ὄρει
- ιε'. Θερμώδων ποταμός
- ισ'. Νεῖλος
 λίθος κυάμῳ παρόμοιος
 ὄρος Ἄργιλον
 ση[μειῶσαι] πόθεν τῇ Ἰσπανίᾳ χώρα τὸ ὄνομα

- ιζ'. Εὐρώτας ποταμός
λίθος Θρασύδειλος περικεφαλαία παρόμοιος
ὄρος Ταύγετον
βοτάνη ἐν τῷ ὄρει χαρίσιος (in textu χαρίσιον)
- ιη'. Ἰναχος πο[ταμός]
βοτάνη κυούρα (in textu κύουρα)
λίθος βηρύλλω παρόμοιος
ὄρη (in textu Μυκήναι τε καὶ Ἀπαίσαντος καὶ Κοκκύκιον καὶ Ἀθηναίων)
ὄρος Ἀπαίσαντον
βοτάνη ἐν ὄρει Ἀπαισάντῳ σελήνη
ὄρος Μηκήναι (in textu Μυκήναι)
λίθος κορύδας ἐν Μυκήναις τῷ ὄρει
ὄρος Κοκύγιον
δένδρον παλίνουρος
ρίζα παρόμ[οιος] πηγάνω
- ιβ'. Ἀλφειὸς ποτ[αμός]
βοτάνη κεγχρίτις
ὄρος Κρόνιον
λίθος κύλινδρος
- ικ'. Εὐφράτης ποταμός
λίθος ἀστυγής
ὄρος Δρίμυλλον
- κα'. Κάϊκος πο[ταμός]
βοτάνη μήκων
βοτάνη φάρμακος
ὄρος Τεύθρας
λίθος ἀντιπαθής ἐν [τῷ ὄρει]
- κβ'. Ἀχελῷος πο[ταμός]
βοτάνη ζάκilon
λίθος λινουργός
ὄρος Καλυδών
βοτάνη μύων ἐν τῷ ὄρει
- κγ'. Ἀράξης ποτ[αμός]
βοτάνη ἀράξα
λίθος σικύωνος
ὄρος Δίορπον
δένδρον ροιᾶ παραπλήσιον ἐν τῷ ὄρει
- κδ'. Τίγρις ποταμός
τίς ὁ Μῆδος
λίθος μινδάν
ὄρος Γαύραν (Γαύραν vel Γαυρᾶν prima manus in textu)
βοτάνη κριθῇ παρόμοιος ἐν τῷ ὄρει

κε'. Ἰνδὸς ποταμός
 βοτάνη βουγλώσσω παρόμοιος
 ὄρος Ἀλζιον

ADNOTATIO CRITICA

IN PLUTARCHI LIBELLUM DE FLUVIIS.

Ex his et præcedentibus liquet ambo codices, Palatinum scilicet et nostrum, in plerisque quidem consentire, non in omnibus vero persimiles esse, ita ut ex uno fonte, sed per diversos rivulos, defluxisse videantur. Lectionum diversitatem in quibusdam locis adnotare operæ pretium est, ac præcipue in sequentibus :

I, 4. Legitur in editis : Δεσπότη βασιλεῦ, τὸ γένος ἀπὸ Γηγασίου κατὰ γων. Datur ἀπὸ Γηγασίου ex Palatino, ubi prius Γ manu secunda additum fuit teste Müllero. Noster autem habet ἀπὸ Ἡλίου, hoc modo : τὸ γένος ἀπὸ Ἡλίου κατὰ γων, *genus a Sole ducens*.

II, 1. Legitur in editis κατὰ πρόνοιαν Ἀθηνᾶς, videlicet ex Palatino. Noster autem habet κατὰ πρόνοιαν ἀθηνᾶς, ubi forte legendum κατὰ Προναίας Ἀθηνᾶς (subaudi ναόν), nam templum Minervæ Pronææ insigne fuit Delphis prope Castalium fontem haud procul a Corycio antro de quo hic agitur. Potuit librarius qui Palatinum scripsit decipi similitudine verborum κατὰ πρόνοιαν Θεοῦ vel Θεᾶς quæ infra sæpius occurrunt.

Ibid. Ubi πηλὸν edita ex Palatino, habet codex noster βυθόν. Agitur de antro profundo.

III, 1. Ubi τῆς καταφορᾶς τοῦ ὕδατος in editis ex Palatino, præbet noster τῆς τοῦ ὕδατος καταφορᾶς, constructione aptiori ut videtur.

Ibid. Ubi Κροτωνίκην edita, habet noster pro more Κροτωνίκην.

III, 2. Habent edita τῇ θυγατρὶ κατ' ἀγνοίαν συγγενόμενος ἀθυμία συσχεθεῖς. Noster melius : τῇ θυγατρὶ κατ' ἀγνοίαν συγγενόμενος καὶ ἀθυμία συσχεθεῖς, unde inserendum videtur καὶ in textum.

VI, 4. Auctor libri Κτίσεων seu *De Originibus*, qui vocatur in editis ex Palatino Κλειτοφῶν, vocatur in codice nostro Κτησιφῶν.

VII, 1. Ubi edita ex Palatino habent Ἀπαθίππης, præbet noster eamdem lectionem, sed forte mutandam in Εὐπαθίππης, quippe quum in scriptura codicis nostri α et εὐ facile confundantur.

VII, 5. Ubi ponit Ἀλεξιποίας Palatinus teste Müllero, habet noster Ἀλεξιρροίας cum ῥ duplici.

Ibid. Ubi ἀπέφυγεν εἰς τὸν ναὸν ponunt edita, habet κατέφυγεν codex noster, scilicet *in templum confugit*.

IX, 4. Ubi Διοξιππης Palatinus, ponit noster Διωξιππης recte.

XI, 2. Ubi habent edita *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ* ex Palatino ad aliorum locorum similitudinem, præbet noster codex variantem lectionem *γεννᾶται δ' ἐνταῦθα*.

XII, 1. Ubi habent *ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος* edita ex Palatino, præbet noster *ἀπὸ τοιοῦτου συγκυρήματος*, ubi vox *τοιοῦτου* ad sequentia alludit : *τῷ γὰρ Σερινῷ κ.τ.λ.*

XIV, 3. Ubi Palatinus *εὐρη* teste Müllero, habet noster *εὐρεθῇ* Gelenianam emendationem confirmans. Itaque vocabulum *έχων* quod Hercherus delere voluit retinendum est, legendusque locus in hunc modum : *ὅς ἂν εὐρεθῇ τὸν λίθον ἐκεῖνον ἔχων παραχρήμα βασιλεὺς γίνεται*, scilicet *quicumque inventus fuerit hunc lapidem possidens statim rex fit*.

XIV, 5. Ubi edita *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ* ex Palatino habent more auctoris jam supra notato (XI, 2), præbet codex noster variantem lectionem *γεννᾶται δ' ἐν τῷ τόπῳ*.

Ibid. Ubi Palatinus *σύσημον* teste Müllero, scribitur in nostro *σύσσημον* recte.

XV, 1. Ubi *Θέρους* edita ex Palatino, habet noster dativum *Θέρει* (*πῆσσεται*) scilicet *ipsa æstate congelatur*.

Ibid. Ubi *διαγούσης* Palatinus, habet noster *διεξαγούσης*, quod comprobatur loco Eustathii ad Dionys. Per. 780 ed. Müll.

XVI, 1. Ubi edita habent ex more *ἐθρήνει συμπαθῶς τὸν προειρημένον*, habet noster *ἐθρήνει αὐτὸν συμπαθῶς*, melius.

Ibid. Ubi *ἀποβάλλουσα* Palatinus teste Müllero, habet noster *ἀποβαλοῦσα* recte.

XVI, 2. Agitur de lapide qui adjuvat a dæmone possessos. Codex Palatinus habet : *ποιεῖ δὲ πρὸς τοὺς δαιμονιζομένους*, ubi editores *ἀρισία* e Stobæo addiderunt, hoc modo : *ποιεῖ δὲ [ἀρισία] πρὸς τοὺς δαιμονιζομένους*. Sed codex noster, omisso *πρὸς*, ponit : *ποιοῖ δὲ τοὺς δαιμονιζομένους*, scilicet *eos qui a dæmone possidentur terrefacit vel percellit*, ita ut dæmon exeat.

XVIII, 2. Ubi *Ξελήσουσιν* Palatinus, ponit noster *Ξελήσωσιν* correctionem ab editoribus factam confirmans.

XVIII, 10. Ubi edita *ὁρος δὲ Κοκκύγιον διωνομάσθη* ex Palatino habent, ponit noster melius *ὠνομάσθη*.

XVIII, 11. Ubi *παρὲξ κόκκυγος* habent edita ex Palatino, præbet noster variantem lectionem *ἀνευ κόκκυγος*.

Ibid. Ubi edita habent *τούτου γὰρ φεῖδεται* ex Palatino, addit noster vocabulum *μόνον*, hoc modo : *τούτου γὰρ μόνοι φεῖδεται*.

XIX, 3. Ubi in editis legitur *ὁρος καλούμενον*, noster nomen addit hoc modo : *ὁρος Κρόνιον καλούμενον*.

XX, 1. Ubi edita habent *ἐαυτὸν ἔβαλεν* ex Palatino, ponit noster *ἐρριψεν ἐαυτὸν*.

XXI, 1. Ubi Palatinus habet *εἰς τὸν παυραῖον* teste Müllero, ponit noster *εἰς τὸν Ἀστραῖον* Maussacianam correctionem confirmans.

XXI, 2. Ubi *λιθαρίων* legitur in editione Mülleriana ex Palatino qui *λίθων* ponit, habet noster *λίθον* Hercheri conjecturam confirmans.

XXI, 4. Ubi *βιαζομένων* edita ex Palatino, habet *βιασαμένων* noster.

XXII, 5. Ubi *βοτάνη ἢ μύωψ* Palatinus, omittit noster articulum *ἢ* ponitque *βοτάνη μύωψ προσαγορευομένη* Hercheri emendationem prævertens.

XXIII, 3. Ubi *ἐκπέση* edita, ponit codex noster *ἐμπέση* de oraculo quod ex improvise accidit : *ὅταν τις χρησμός ἀνθρωποκτόνος ἐμπέση*.

Ibid. Ubi *ἐπιτίθεται* edita, habet codex noster variantem lectionem *ἐπιτηδεύεται*.

XXIII, 4. Ubi Palatinus habet *προσεξέθερεν* teste Müllero, ponit noster *προσεξέθορεν* Dodwelli et Wyttenbachii emendationem confirmans.

XXIII, 5. Ubi agitur de arbore quæ est malo punicæ similis, habent edita : *καρπὸν δ' ἀφθονον τρέφει μήλων τὴν γεῦσιν ἔχοντα, σλαφυλῇ παρόμοιον*. Sed ponit codex noster signum interpunctionis inter verba *μήλων* et *γεῦσιν*, unde videtur lectio sic constituenda : *καρπὸν δ' ἀφθονον τρέφει μήλων, τὴν γεῦσιν ἔχοντα σλαφυλῇ παρόμοιον*. Ubi epitheton *παρόμοιον* pertinet ad genus quod grammatici vocant *epicænum* (*ἐπίκοινον*), referturque ad nomen substantivum *τὴν γεῦσιν*.

XXV, 1. Ubi *κανηφοροῦσαν* Palatinus teste Müllero, habet noster *κανηφοροῦσαν* Gelenianam correctionem prævertens.

Ibid. Ubi *ζητούμενος* edita ex Palatino, præbet noster variantem lectionem *μισούμενος*.

XXV, 3. Ubi legitur in editis *ἐν α' Ἰνδικῶν*, habet noster *ἐν ι' Ἰνδικῶν* scilicet in *decimo libro Rerum Indicarum* (Clitophontis Rhodii).

XXV, 4. Ubi *ἐξέλεπε* Palatinus teste Müllero, ponit noster *ἐξέλιπε* editorum emendationem confirmans.

Præter hos locos præcipuos, qui sunt numero triginta novem, multa alia occurrunt minoris pretii, quæ ex præcedenti collatione cum editis comparata cuivis colligere licet.

APPENDICES DUÆ

QUIBUS CONTINENTUR

EXCERPTA AD GEOGRAPHIAM GRÆCORUM SPECTANTIA.

www.libtool.com.cn

APPENDIX PRIOR

QUA CONTINENTUR

PERIEGETICA

SIVE SCHOLIA IN DIONYSII PERIEGESIN

NECNON

ANONYMI COSMOGRAPHIA

UNA CUM FRAGMENTIS SCHOLIORUM ARATEORUM.

I.

PERIEGETICA

SIVE

SCHOLIA IN DIONYSII PERIEGESIN

AB EDITIS DIVERSA.

Ἐκ τῶν περιηγητικῶν

τὰ χρειωδέστερα καὶ σαφήνεια τοῦ Διονυσίου.

1.

Eis πόσα μερίζεται ὁ Ὠκεανὸς πελάγη.

*Eis τέσσαρα· εἰς τὸ Ἀτλαντικόν· Κρόνιον τὸ καὶ νεκρόν· Ἰνδικόν· Ἐρυθραῖον
τὸ καὶ Αἰθιοπικόν.*

2.

Περὶ τῶν τεσσάρων κόλπων.

*Πρώτος ἀπὸ τῆς δυτικῆς θαλάσσης ἕως Παμφυλλίας· δεύτερος ἀπὸ τῆς Κρονίας
θαλάσσης εἰς τὴν Κασπίαν τὴν καὶ Ἰρκανίαν· τρίτος ὁ Περσικὸς κόλπος κατέναντι
τῆς Κασπίας· τέταρτος ὁ Ἀραβικός.*

Hæc scholia discrepant ab iis quæ edita leguntur apud *Geogr. gr. min.* (t. II, p. 457 ed. Didot) ex codd. Parisinis 2708 et 83 Suppl. Gr. videnturque esse vetustiora. Dedi ex membranis

S. — Tit. ΔΙΟΝΥΣΟΥ cod. || 1. *eis δ' εἰς τὸ ἀτλαντικόν* cod. || 2. A' ἀπὸ cod. — B' ἀπὸ cod. — Γ' ὁ περσικὸς cod. — Δ' ὁ ἀρ. codex, qui litteras numerales sæpissime usurpat.

3.

Περὶ τομῆς τῆς δυτικῆς Θαλάσσης.

Πρῶτος ἀπὸ τῆς δύσεως ἀρχόμενος πόντος ὁ Ἰβηρικός· δεύτερος ἐχόμενος τούτου ὁ Γαλατικός· τρίτος ἐφεξῆς ὁ Λιγυστικός· τέταρτος ἐφεξῆς τούτου πρὸς νότον ὁ Κυρηνικός· πέμπτος τούτου νοτιώτερος [ὁ] Σαρδῶς· ἕκτος ἐχόμενος τούτου πρὸς νότον [ὁ] Τυρρηνικός· ἕβδομος ἀνατολικώτερος τούτου κυρτὸς ἐπιστρέφόμενος ὁ Σικελικός· ὄγδοος ὁ Κρητικός· ἑνατος [ὁ] Ἀδριατικός· δέκατος [ὁ] Σιδώνιος· ἐνδέκατος [ὁ] Ἰσσιτικός· δωδέκατος [τὸ] Αἰγαῖον πέλαγος.

4.

Περὶ τῆς ἡπείρου Λιβύης.

Ἡ Λιβύη ἀρχεται ἀπὸ Γαδείρων καὶ λήγει εἰς Αἰθιοπίαν γῆν τῶν Ἐρεμβῶν.

5.

Ὅτι Νεαπόλεις εἰσὶ τέσσαρες.

Τῆς Ἀφρικῆς· τῆς Καμπανίας· τῆς Συρίας· τῆς Αἰτωλίας.

6.

Τὰ ἐπὶ τὰ στόματα τοῦ Νείλου.

Πηλουσιακὸν· Ἡρακλεωτικὸν· Θερμουτιατικὸν ὁ καὶ Τανικὸν· Βολδιτικὸν· Σεβεννυτικὸν· Παφνιτικὸν· Μενδήσιον.

7.

Ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη Μακεδονίας οὔσα ἐν τῇ Μυγδονίᾳ κεῖται· ὁμοίως καὶ ἡ Ὠρωπός· καὶ ἡ Κασάνδρεια· ὥκισθη δὲ ὑπὸ Κασάνδρου υἱοῦ Ἀντιπάτρου· οὗτος γὰρ Κασάνδραν ἔσχε γαμετὴν Θυγατέρα Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου.

8.

Ὅτι καὶ εἰς τὸν Θερμῶδοντα γίνεται κρύσταλλος καὶ ἰσπῖς.

9.

Περὶ Ταρσοῦ.

Ὅτι Ταρσὸς λέγεται ὡς πρώτη ξηρανθεῖσα μετὰ τὸν κατακλυσμὸν· ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐπεσεν ὁ τοῦ Πηγάσου ταρσὸς, ὅτε αὐτῷ ἐποχούμενος ὁ Βελλεροφόντης πρὸς οὐρανὸν ἀνῆρχετο.

3. Α' ἀπὸ cod. — Β' ἐχ. cod. — Γ' ἐφ. cod. — λυγιστικός· Δ' cod. — Ε' τ.ν. σαρδῶς cod. — ζ' ἐχόμενος τ. π. νότον τυρρηνικός cod. — Ζ' ἀνατ. cod. — Η' ὁ cod. — Θ' ἀδρ. cod.

— Ἰσιδόσιος cod. — ΙΑ' Ἰσσιτικός cod. — ΙΒ' αἰγαῖον codex, qui frequenter articulum omitit. || 5. εἰς Δ' cod. || 6. τὰ Ζ' cod. || 7. τῆς μυγδονία cod. — ὥκισθη cod. || 9. οὐνον cod.

10.

Στενὰ τῆς Ἀσίας.

Τὸ μεταξὺ Κασπίας Θαλάσσης καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου.

11.

Διὰ τί λέγεται Κοίλη Συρία;

Ὅτι ἐν τῇ δύσει ἔχει ὄρος τὸ Κάσιον, ἐν δὲ τῇ ἀνατολῇ τὸν Λίβανον· καὶ οἱ μὲν ἠπειρῶνται, Σύροι· οἱ δὲ ἐγγὺς τῆς Θαλάσσης Φοίνικες, οἱ μέτοικοι τῆς Ἐρυθρᾶς.

12.

Ὅτι τὸ κινάμωμον ἀπὸ ἀοικητῶν νήσων κομίζουσιν ὄρνεα εἰς τὴν Εὐδαίμονα Ἀραβίαν· φασὶ δὲ αὐτὸ ἔχειν βλαστὸν ἀμπέλῳ ὅμοιον· καὶ ἐὰν τινὶ προσάξῃς, κλαυθυμρίζεται ὑπὸ ἡδονῆς· καὶ ἐὰν ἀποσπάσῃς, ἐπιτρέχει.

13.

Ὅτι περὶ Βαθυλῶνα ἐν ταῖς εἰσόδοις τῆς Ὀφειτίδος πέτρας γίνεται ἡ βήρυλλος.

14.

Ὅτι οἱ Μῆδοι ἀπὸ Μηδείας τῆς Θυγατρὸς τοῦ Αἰήτου κατὰγονται.

15.

[Περὶ] Κασπιδῶν Πυλῶν.

Ὅτι δύο πέτραι εἰσὶ δίκην πυλῶν, ἡ δύο ὄρη.

16.

Ὅτι τὸ κουράλλιον λίθος ἐστὶν ἄλλος παρὰ τὸν Θαλάσσιον ἐν τῇ παρακειμένῃ γῇ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ· γίνεται καὶ ὁ σάπφειρος.

17.

Ὅτι ἐν Ἰνδίᾳ τοῦ χρυσοῦ εἰσὶ μέταλλα, καὶ ἐλεφαντουργεῖα πολλὰ ἐν αὐτῇ· καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς αὐτῆς εὐρίσκονται βήρυλλος, καὶ ἀδάμας, καὶ ἱασπις, καὶ τόπαζος, καὶ ἀμέθυστος ἢ πορφυρίζουσα.

18.

Ὅτι ὁ Χοάσπης ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ δέχεται αὐτοῦ τὸ ὕδωρ δι' ἀδήλων πόρων· καὶ

11. διὰ τί cod. — τῆς δύσει cod. — τῆς ἀνατολῆς cod. || 12. ἀμπέλῳ cod. — ἐὰν τινὶ cod.

|| 16. τῇ παρακειμένῃ γῇ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ cod. || 17. αὐτῇ cod. || 18. αὐτοῦ cod.

μόνος ὁ βασιλεὺς πίνει ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτοῦ· καὶ ἐν ταῖς πλευραῖς αὐτοῦ λίθος εὐρίσκεται ὁ ἀχάτης.

19.

Ὅτι αἱ Κυκλάδες νῆσοί εἰσιν ἐπ' ἑπτά· Σίφνος, Κύβνος, Πάρος, Σέριφον, Νάξος, Ἀμουργός, Δῆλος.

20.

Ὅτι εἰς Ταπροβάνης Θάλασσαν εἰσι κῆτη καταπίνοντα αὐτάνδρους νῆας.

21.

Ὅτι αἱ Σποράδες νῆσοι δεκαεξὶ ὑπάρχουσιν.

22.

Ὅτι διὰ τριῶν μηνῶν φησι περᾶσθαι τὴν Ὑρκανίαν.

23.

Ὅτι ἡ Κασπία Θάλασσα φύει κρύσταλλον καὶ ἰασπιν ἀποτρεπτικὴν φασμάτων· λέγει δὲ καὶ Ἐμπουσῶν.

19. νῆσοι εἰσὶν cod. || 20. Ὅτι εἰς τὰ βροβάνης cod. — Θάλασσαν· εἰσὶ cod. || 22. μηνῶν φ. σὶ cod.

II.

ANONYMI COSMOGRAPHIA

UNA CUM FRAGMENTIS SCHOLIORUM ARATEORUM.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΙΩΝ.

1.

[Τί ἐστὶ σφαῖρα;]

Σφαῖρά ἐστι σχῆμα [σφαιρὸν ὑπὸ μιᾷ] ἐπιφανείας [περιεχόμενον] πρὸς ἣν ἀπὸ τινος σημείου τῶν ἐντὸς τῆς σφαίρας κειμένων πᾶσαι αἱ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· τὸ δὲ σημεῖον κέντρον καλεῖται τῆς σφαίρας.

2.

Τί ἐστὶ κύκλος;

Σχῆμα ἐπίπεδον ὑπὸ μιᾷ περιφερείας περιεχόμενον πρὸς ἣν ἀπὸ τινος τῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου κειμένων σημείων ἅπασαι αἱ πρὸς τὴν περιφέρειαν προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· τὸ δὲ σημεῖον κέντρον καλεῖται τοῦ κύκλου.

3.

Τί ἐστὶ σημεῖον;

Οὐ μέρος οὐθέν· ταυτὸν τῇ στίγμῃ, ἣν πέρας ἡ ἀρχὴν μεγέθους ὀρίζονται. Ἡ δὲ γραμμὴ μήκος ἀπλάτες· ὥσπερ ἐπιφάνεια [μέγεθος διχῇ] διασπᾶται, περὶ τε μήκος καὶ πλάτος. Τὸ δὲ σφαιρὸν, μέγεθος τριχῇ διασπᾶται· πλάτος, μήκος, βάθος.

4.

Τί ἐστὶ πόλος;

Πόλος ἐστὶ [σημεῖον] ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κινουμένης σφαίρας ἀνάλογον κέντρῳ κύκλου λαμβανόμενον.

Ex membranis S. || 1. Titulum [Τί ἐστὶ σφαῖρα;] supplvi. — σχῆμα ἐπίπεδον ἐπιφανείας cod. Correxī e codice Par. 2489, fol. 73 r°. — περιεχόμενον om. cod. || 2. ἣν

τῶν ἀπὸ cod. || 3. οὐθενταυτὸν τῇ στίγμῃ cod. — ἡ ἀρχ. cod. — ἐπιφάνεια μεγέθους ἀρχῇ διδασπᾶται cod. Emendavi e seqq. || 4. ἐστὶν ἐπὶ codex, omisso σημείον. — κεντρῷ cod.

5.

Τί ἐστὶν ἄξων;

Ἄξων σφαίρας ἐστὶν εὐθεΐα ἐπιζευγυμένη ἀπὸ τοῦ πόλου ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς σφαίρας, καὶ ἐπὶ θάτερα ἐκβαλλομένη.

6.

Τί ἐστὶ πέρας τοῦ ἄξονος;

Πέρας τοῦ ἄξονος ἐστὶν ὁ πόλος.

7.

Πόσοι πόλοι;

Πόλοι εἰσὶ δύο· ὁ μὲν καθ' ἡμᾶς βόρειος· ὁ δὲ ἀντίχθοσι καὶ ἀφανῆς νότιος.

8.

Πόσοι κύκλοι παράλληλοι;

Κύκλοι παράλληλοι πέντε· ἱσημερινός, τροπικοὶ δύο, ἀρκτικοὶ δύο.

Α'. ἱσημερινός ὁ μέγιστος τῶν παραλλήλων, ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἥλιος ἱσημερινὸν ποιεῖ.

Β'. Θερινός τροπικός, ἐφ' ὃν ὁ ἥλιος γινόμενος Θερινός ὡς πρὸς ἡμᾶς ποιεῖται τροπὰς καὶ γράφεται διὰ Καρκίνου μοιρῶν Η.

Γ'. Χειμερινός δὲ, ἐφ' οὗ γινόμενος χειμερινὰς ἐργάζεται τροπὰς περὶ μοῖραν Αἰγοκέρωτος ὀγδόην.

Δ'. Ὅτι τῶν ἀρκτικῶν ὁ μὲν ἐστὶ βόρειος καὶ ἀειφανῆς καθ' ἡμᾶς.

Ε'. Ὁ δὲ νότιος, τὸ ἀφανὲς διορίζων ἀπὸ τοῦ φαινομένου.

Ὅτι ὁ ἱσημερινός ταύτην ἔλαχε τὴν ἐπωνυμίαν, ἐπεὶ πρὸς πᾶσαν οἰκῇσιν μένει ἱσημερινός. Τῶν δὲ τροπικῶν, ὁ μὲν ἡμῖν Θερινός τοῖς ἀντίποσι χειμερινός γίνεται· ὁ δὲ ἡμῖν χειμερινός, ἐκείνοισι Θερινός. Τοῖς δὲ ὑπὸ τῷ ἱσημερινῷ οἰκοῦσιν οἱ δύο τροπικοὶ χειμερινοὶ τυγχάνουσιν, ἐπεὶ μακρότατα ἀφίσταται αὐτῶν ὁ ἥλιος.

9.

Περὶ ἀνεγκλίτων καὶ κεκλιμένων τόπων.

Ὅτι δύο τόποι εἰσὶν ἀνέγκλιτοι, ὁ ὑπὸ τῷ ἱσημερινῷ, καὶ ὁ ὑπὸ τοῖς πόλοις. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐγκεκλιμένοι, οἱ μὲν πρὸς ἄρκτον, οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν.

5. ἄξων ἐστὶ σφαίρας εὐθεΐα cod. Transposui. || 8. τροπικοὶ B cod. — ἀρκτικοὶ B cod. —

ὁ ☞ ἱσημερινῷ cod. — ὁ ☞ γινόμενος cod. — ἀντίποσι cod. — τῷ ἱσημερινῷ cod.

10.

Πόσαι ζῶναι τῆς γῆς;

Σφαιροειδούς τῆς γῆς οὐσης, ζῶναι αὐτῆς εἰσι πέντε. Εὐκρατοὶ μὲν δύο, αἱ μεταξὺ τῶν τροπικῶν· ἀπὸ Καρκίνου ἕως τοῦ βορείου πόλου, καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρατος τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ ἕως τοῦ νοτίου πόλου· αὗται αἱ δύο ζῶναι μόναι οἰκοῦνται. Δύο δὲ ζῶναι ἑτεραι κατεψυγμέναι ὑπὸ τοῖς δυσὶ πόλοις, αἱ καὶ ἀόκητοι. Μία δὲ, ἡ μέση τῶν τροπικῶν τοῦ χειμερινοῦ καὶ θερινοῦ, λέγω δὴ ἡ ἀπὸ Καρκίνου ἕως Ὑδροχόου λεγομένη διακεκαυμένη, καὶ αὕτη ἀόκητος. Ὡς δὲ δύο μὲν ζῶναι οἰκοῦνται, τρεῖς δὲ εἰσιν ἀόκητοι.

11.

Ὅτι εἰ μὴ ἦν σφαιροειδὴς ἡ γῆ, οὐκ ἂν προανατολαὶ καὶ προκαταδύσεις ἐγίνοντο. — Ἀλεξάνδρου γοῦν ἐν Ἀρβήλοις παραταττομένου Δαρείω, ἡ σελήνη ἐξέλιπεν ζῳδίου μέγεθος ἀφ' ἐσπέρης τοῦ ὀρίζοντος· ἡ δὲ αὐτὴ ἐκλείψαι τοῖς ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα ἐγένετο.

12.

Ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἕως τοῦ οὐρανοῦ δύο ἀστέρων ἐστὶ διάστημα, οἷον εἴς τε μέρος ἐστὶ τοῦ ὀρίζοντος· ὁ γὰρ ὀρίζων ἔχει ἀστέρα δώδεκα, καὶ ἡ διάστασις ἀστέρα δύο· ἡ γὰρ τοῦ ἐξαγώνου πλευρὰ λέγεται ἰση εἶναι τῇ ἐκ τοῦ κέντρου, καὶ ἐκάστη ἰση δυσὶ ζῳδίοις· καὶ οὐδὲν τὸ διαφέρον, εἴτε ἐπὶ τῆς ὀψέως λέγοιτο, εἴτε ἐπὶ τοῦ κέντρου τῆς γῆς· ὡς ἀδιαφορούσης τῆς ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὄψιν.

13.

Περὶ ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν.

Ὅσα τῶν ἀστέρων ἐκ τῶν αὐτῶν αἰ τὸπων τὰς ἀνατολὰς ποιεῖται καὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς καταδύσεις, ταυτὶ δὴ ἀπλανῆ καλεῖται. Ὅσα δὲ ἀμείβει τὰς τε ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις ἐξ ἄλλων τόπων εἰς ἄλλους, ταυτὶ δὴ πλανώμενα ἐπικλιν, οὐχ ὅτι πλανᾶται· τεταγμένως γὰρ φέρονται· ἀλλ' οἱ ἀρχαῖοι, μὴ συνιέντες αὐτῶν τῆς τάξεως, ἐκείνως ἐκάλεσαν. Ἡμεῖς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἐπόμενοι οὕτως καλοῦμεν, ὥσπερ καὶ τὰς ἐκλείψεις, καίτοι σαφῶς εἰδότες οὐκ ἐκλείψεις οὕσας ἀλλ' ἐπιπροσθήσεις. Καὶ τῶν μὲν ἀπλανῶν τῶν σὺν τῷ παντὶ περιεχομένων, τὰ μὲν ἀκατονόμαστα ἡμῖν καὶ ἀπερίληπτα, ὥς καὶ Παρμενίδης ὁ Φυσικὸς εἶρηκεν· τὰ δὲ κατωνομασμένα ἕως ἑκτοῦ μεγέθους χιλιά εἰσι κατὰ τὸν Ἄρατον.

10. ὕδροχόου cod. || 11. ἦν cod. — οὐκὰν cod. — δαρείων ἢ ε ἐξέλιπεν ζῳδίου. — σικελία cod. || 12. οὐνοῦ cod. — ἑκτον cod. — τῇ

cod. — ζῳδίοις cod. || 13. ταυτὶ δὲ codex. Emendavi ex conjectura. — τῇ συνηθείᾳ cod. — τῶν cod. — κατωνομασμένα cod.

14.

Τίνες πρῶτον ἐξεῦρον ἀστρονομίαν;

Οἱ μὲν Σύρους λέγουσιν· οἱ δὲ, Καλδαίους· ἕτεροι δὲ, Αἰγυπτίους.

15.

Τίς πρῶτος ἤνεγκεν σφαῖραν εἰς Ἑλλάδα;

Ὅτι Εὐδοξον τὸν Ἀσσύριον λέγουσι πρῶτον εἰς Ἑλλάδα κομίσαι σφαῖραν, ἣν δεῖ κρατεῖν τὸν ἐπιδείκνυντα τὰ Φαινόμενα.

16.

Καὶ ὅτι ἀριστέρᾳ λέγουσι τὰ δυτικά, δεξιᾷ δὲ τὰ ἀνατολικά, καθὼς καὶ Ὀμηρὸς φησιν·

Εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἥῳ ἡέλιόν τε·

Εἴτ' ἐπ' ἀριστέρᾳ τόγχε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.

17.

Τὸν δὲ ἥλιον οἱ μὲν ὥρισαντο τὸ πῦρ· οἱ δὲ μύδρον, ὡς Ἀναξαγόρας· καὶ φασιν αὐτὸν κυκλοτερῆ ὄντα ὀκτωκαίδεκαπλάσιον εἶναι τῆς γῆς.

18.

Τὴν δὲ σελήνην [λέγουσι] σύγκριμα ἐκ πυρὸς καὶ ἀέρος· διὰ τοῦτο καὶ πάντων κατωτέρα τῶν ἀστέρων· οἱ δὲ κάτοπλόν τι.

19.

Περὶ ἀποστάσεως τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

Τοσοῦτον τὸ ὑπὲρ γῆς μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπέχει τῆς γῆς, ὅσον καὶ ἡ γῆ πρὸς τὸ ἕτερον αὐτῆς τέλος τὸν καλούμενον Τάρταρον· εἴτα ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ Ταρτάρου τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ἄλλο μέρος τοῦ οὐρανοῦ πάλιν ὁμοίως διέσπλινεν. Ὁ γοῦν Ἡσίοδος φυσικευόμενός φησιν·

Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεος ἀκμῶν

Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·

εἴτα πρὸς τὸ ἴσον τὸ βάθος τῆς γῆς·

Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεος ἀκμῶν

Γαίῃθεν κατιῶν, δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἵκοι.

17. ὀκτωκαίδεκαπλάσιον cum signo hyphen
cod. || 17-18. Signum solis et lunæ C in cod.
|| 18. λέγουσι omissum supplēvi. || 19. οὐνοῦ bis

cod.— οὐνόθεν κατιῶν δεκάτῃ cod.— ἐς γαίην
κατιῶν cod. Confer ἐκ γαίης κατιῶν Hesiod.
Theog. 725.

Λοιπὸν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ταρτάρου ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν ἡμισφαιρίου διατεῖνον μέγεθος ἄλλο τοσοῦτόν ἐστιν ὅσον τὸ τῆς γῆς βάθος, ὥστε διὰ τριάκοντα ἡμερῶν τὰς δύο ἀρχὰς τοῦ ἄξονος δύνασθαι διανύσαι τὸν ἄκμονα. Ἀπὸ ἀνατολῶν δὲ ἐπὶ δυσμὰς σιρέφεται ὁ οὐρανός. Ὁ δὲ ἄξων ἐστὶν ἀκίνητος· διήκει δὲ δι' ὅλου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὴν γῆν ἐαυτῷ ἐμπεπαρμένην ἔχει. Καὶ ἐστὶν αὐτὸς μὲν ἀκίνητος, ἐπ' αὐτῷ δὲ ὁ οὐρανὸς κινεῖται, καὶ καταφέρεται τῷ δοκεῖν ἐπὶ ὠκεανόν. Τὸ δὲ δοκεῖν εἶπον, ἐπεὶ οὐκ ἀληθῶς, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπόνοιαν οἱ ποιεῖται ταῦτ' εἶπον.

Ἡέλιος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην

τὸν ὠκεανόν· ἐστὶ γὰρ ὠκεανός, φασὶ καθ' Ὅμηρον, ὃς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐμπεριέχει.

20.

Πόσοι κύκλοι τῆς σφαίρας;

Ἡ σφαῖρα ἔχει κύκλους πέντε· ὧν ὁ μὲν ἀρκτικός βόρειος· δεύτερος Ξερινὸς τροπικός· τρίτος Ισημερινὸς τροπικός· τέταρτος χειμερινὸς τροπικός· πέμπτος ἀνταρκτικός.

Καὶ ὁ μὲν ἀρκτικός τὰς Ἀρκτους περιέχει, ὃς καὶ βόρειος καλεῖται· ἐν γὰρ τῷ βορείῳ μάλιστα εἰσιν αἱ Ἀρκτοι· καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη μᾶλλον βορειοτέρα ἐστίν.

Ὁ δὲ ἕξτος κύκλος καλεῖται Ξερινὸς τροπικός, ὅτι ὁ κύκλος ἐκεῖνος μέσον τέμνει τὸν Καρκίνον, ὃς πάντων τῶν ζωδίων ἐστὶ βορειότερος· οὐ περὶ τὴν πρώτην μοῖραν ΚΗ τοῦ Παυλὶ γενόμενος ὁ ἥλιος Ξερινὴν ποιεῖται τὴν τροπὴν.

Ὁ δὲ τρίτος Ισημερινὸς τροπικός· τὴν γὰρ τῆς Ισημερίας τροπὴν ἔχει· μέσον γὰρ τὸν Κριὸν τέμνει οὗτος ὁ κύκλος· γινόμενος οὖν τῇ ΚΕ τοῦ Φαμενώθ ὁ ἥλιος περὶ πρώτην μοῖραν τοῦ Κριοῦ, ἴσῃ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ποιεῖ. Διὰ τί ποιεῖται οὗτος τὴν Ισημερίαν; Ἐπειδὴ μέσος τῶν πέντε κύκλων οὗτος ἐστὶν ὁ κύκλος, καὶ τὸ μεσώτατον ἔχει τοῦ οὐρανοῦ, διὰ τοῦτο ὡς πρὸς τὰ βόρεια μέγεθος καὶ ἐπὶ τὰ νότια ἴσον ἔχων τὸ διάστημα ἴσῃ ποιεῖ τὴν τε νύκτα καὶ ἡμέραν.

Ὁ δὲ τέταρτος κύκλος χειμερινὸς τροπικός· τέμνει γὰρ μέσον τὸν Αἰγόκερων.

Ὁ δὲ πέμπτος κύκλος ὁ καλούμενος ἀνταρκτικός· ἐναντίος γὰρ τῇ Ξέσει καὶ κατέναντι τοῦ ἀρκτικοῦ. Ὁ δ' αὐτὸς καὶ νότιος· ἐστὶ γὰρ καὶ περὶ τὰ νότια. Ὁ δὲ ἐν τοῖς νοτίοις οὐρανὸς οὐκ ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις Ξεατὸς, ἀλλ' ὁ βόρειος· καὶ γὰρ ἐν τῇ τῆς σφαίρας Ξέσει ἀφανής ἐστίν, ὡς πρὸς τὴν τῆς σφαίρας ὀροφὴν γνωριζόμενος· ὅτι τὰ ὑπὸ γῆν μέρη ἐστὶν ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος.

Καὶ οὗτοι μὲν εἰσιν οἱ παράλληλοι κύκλοι. Παράλληλοι δὲ λέγονται κατὰ τοὺς γεωμέτρως· πλῆσιον μὲν ἀλλήλων, οὐ γὰρ μὴν ἐαυτῶν ἐπιψεύουσιν, ἀλλ' ὀλίγον ἀφ' ἑστέλλασιν.

19. ουνος cod. — ἄξων cod. — διόλου cod. ||

20. Β' Ξερ. τρ. Γ' Ισημ. Δ' χειμ. ε' ἀνταρκτ. cod. — τῷ βορείῳ cod. — ζωδίων cod. — ὁ (scilicet ὁ ἥλιος) bis in codice (post Payni XXVIII et Phamenoth XXV) — τῆς cod.

— περὶ α' μοῖραν τοῦ κριοῦ cod. — διατί cod.

— μεσώτατον ἔχει τοῦ ουνου cod. — ἐπειδὴ γὰρ τέμνει μέσον τὸν αἰγοκέρων codex. Emendavi ex conjectura. — τῆς cod. — ουνος cod. — ἀνοῖς cod. — τῆς cod.

Δεῖ εἶδέναι ὡς ἑκάστων ζώδιον κατὰ μὲν μήκος μοίρας ἔχει τριάκοντα, κατὰ δὲ πλάτος μοίρας δώδεκα.

Ὅτι τὸ ἡμισφαίριον ἀπὸ τῶν νοτίων ἐπὶ τὰ βόρεια ἔχει μοίρας ΡΠ· τῶν δὲ IB ζώδιων ἀνατολαὶ καὶ δύσεις εἰσὶ· καὶ ἑκάστων τῶν ζώδιων δύο ὥρας ἐπέχει ἀνατέλλον· ὡς τὰ μὲν ἐξ ζώδια ἀνατέλλειν τὴν ἡμέραν, τὰ δὲ ἕτερα ἐξ τὴν νύκτα.

21.

Πόσοι γενικοὶ ἀνεμοί;

Ἄνεμοι δὲ γενικοὶ πνέουσι τέσσαρες· ἀπὸ τῆς ἀρκτου, ὁ Βορέας· ἀπὸ μεσημβρίας, ὁ Νότος· ἀπὸ ἀνατολῆς, Ἀπηλιώτης· ἀπὸ δύσεως, Ζέφυρος· ἐκάστῳ δὲ τούτων δύο παράκεινται, ὡς εἶναι τοὺς πάντας δώδεκα.

22.

Διὰ τί ἀπὸ τῶν ἀρκτων ἐποιήσατο τὴν ἀρχὴν ὁ Ἄρατος;

Ἐποιήσατο δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν βορειοτέρων, καθ' ὃ ὑψηλὰ ὄντα φανερά ἐσθιν, ἢ διὰ τὸ εἶναι τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην περὶ τὰ βόρεια, ἢ πρὸς τιμὴν τοῦ Διός· ὃ γὰρ ἀρκτικὸς κύκλος περιέχει τὰς Ἀρκτους καὶ τὸν Δράκοντα, περὶ ὧν φέρεται ἱστορία μυθική. Τὸν Δία ἐν Κρήτῃ τεχθέντα δύο νύμφαι ἐκείσε ἐτρεφον· καὶ ἡ μὲν Ἑλλίκη ὠνομάζετο, ἡ δὲ Κυνόσουρα. Κρόνου δὲ ποτε ἐπελθόντος, ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα παραλογιζόμενος τὰς μὲν νύμφας μετέβαλεν εἰς Ἀρκτους· αὐτὸς δὲ εἰς Δράκοντα μετεβλήθη, καὶ τῆς βασιλείας ἀντιλαβόμενος εἰς τὸν οὐρανὸν φαίνεται μετ' αὐτῶν.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ὁ [Ἄρατος] ἀπὸ Σόλων ἦν τῆς Κιλικίας· ἦν δὲ κατὰ τὸν χρόνον Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.

23.

Πόσοι πόλοι;

Δύο· βόρειος καὶ νότιος.

24.

Ὅτι τὰ πέρατα τοῦ ἀξονος πόλοι καλοῦνται· ὀρίζων δὲ, ὁ τέμνων τὸ τε ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν.

25.

Ἐκ τοῦ κειμένου.

Ἄνδρες, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώποι· εἶδει ἐχρήσατο ἀντὶ γένους. Τρία δὲ σημαίνει· τὸν γαμέτην, τὸν ἄρρενα, τὸν ἀνδρεῖον.

20. ζώδιον, ζώδιων, ζώδια cod. || 21. De Ventis confer supra libellum Aristotelicum p. 76 ed. nostræ. || 22. ΔΙΑ ΤΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΚΤΩΝ in titulo codex. — καθ' cod. — ἢ διὰ cod. — ἢ πρὸς cod. — περιῶν cod. — κρήτη codex pro

Κρήτη. Emendavi. — πρᾶ cod. — συνον cod. — ὁ σόλων ἀπὸ σόλων ἦν codex. Nomen Arati restitui. || 23. ΠΟΣΟΙ ΠΟΛΟΙ ΔΥΟ in titulo codex. || 25. ΚΕΙΜ/Ε cod. — ἀνοι cod. — ἀντιγένοῦς uno verbo codex.

26.

Τί διαφέρει ἀστὴρ ἀστέρου;

Ἄστρον μὲν ἐστὶν ὁλότης καὶ συναγωγὴ ἀστέρων, ὡς ὁ Κριὸς καὶ ὁ Ὠρίων·
ἀστὴρ δὲ ὁ εἷς, ὡς ἡ Καρδία τοῦ Λέοντος.

27.

Δεῖ γινώσκειν ὡς κατὰ πέντε αἰτίας ἡ ἀστροθεσία γέγονεν· ἡ καθ' ὁμοίωσιν,
ὥσπερ ὁ Σκορπίος· ἡ κατὰ πάθος, ὡς ὁ Κύν· ἡ μυθικῶς, ὡς ἡ μεταβληθεῖσα
Καλλιστώ εἰς Ἄρκτον· ἡ κατὰ τιμὴν, ὡς Διόσκουροι οἱ Δίδυμοι· ἡ διορισμοῦ καὶ
διδασκαλίας χάριν, ὡς τὰ πολλὰ τῶν ζωδίων.

28.

Περὶ Δίκτου.

Δίκτη ἦν, καὶ εἶπεν αὐτὸ Δίκτον· ἔθος γὰρ παρεναλλάσσειν τὰ γένη, ὡς παρ'
Ὁμήρῳ χολὴ χόλος. Οὕτως δὲ ὀνομάζεται, διὰ τὸ δίκταμον γίνεσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ
ὄρει· προσφιλὴς δὲ αὕτη ἡ βοτάνη ταῖς αἰξίν· βέλει γὰρ τρωθεῖσαι καὶ ὀρύτλου-
σαι αὐτήν, ἀποβάλλονταί τὸ βέλος.

29.

Ὅτι τριώνυμός ἐστιν ὁ Ἄρκοφύλαξ· λέγεται γὰρ Βοώτης καὶ Ὠρίων καὶ
Ἄρκοφύλαξ.

30.

Πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων· οἱ ἀρχαῖοι ἐφυλάττοντο τοὺς
ἐργάτας βοῦς καθιερέειν· τοῦτο καὶ Ὀμηρος οἶδεν·

.....βοῦν
Ἀδμήτην ἦν οὐκ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ
ἦνις ἠκέστας

ἀσεβὲς γὰρ ἦν τὸν ἀρότην βοῦν φαγεῖν. Πρῶτοι (Cetera vide pag. 112).

27. δίδυμοι cod. — ὡτὰ πολλὰ cod. — Ζω-
δίων cod. || 28. Περὶ Δίκτου confer Arati Phæ-
nom. v. 33; Etym. Magn. s. v.; Strab. X, iv, 12.
— παρεναλλάσσειν cod. — ἐκείνῳ τῷ cod. || 29.
Ὅτι τριώνυμος κ.τ.λ. Scholion pertinet ad
Arati Phænom. v. 92. Cf. Snid. s. v. Βοώτης. ||
30. Πρῶτοι δὲ βοῶν κ.τ.λ. Cf. Arati Phænom.
v. 132. — ἐπάσαντο cod. — ἀρχαῖοι cod. —
βοῦν ἀδμήτην κ.τ.λ. Cf. Hom. Iliad. K, 292;
Odys. Γ, 382. — ἤγαγ' ἀρότης Schol. in Arat.
Phæn. v. 132. — ἦνις ἠκέστας Cf. Hom. Iliad.
Z, 94, 275, 309 et Schol. — βοῦν σφάξαι
Schol. vet. in Arati Phænom. v. 132. σφαγεῖν

Theon in Arat. — Ea quæ sequuntur a verbis
Πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι usque ad finem sunt in
membris fere evanida, ita ut quædam nisi
conjiciendo restitui nequeant. Quæ quantum fieri
potuit explevi, supplementaque uncis inclusi.
Supplementa ἐγείψαντο et [Φασὶ δὲ καὶ το]ὺς
ἐτ[αί]ρους τοῦ Ὀδυσσεύς [τοιούτ]ους βοῦς κατ-
εδηδοκέναι videntur quidam certa; cetera vero
ex conjectura suppleta sunt. Habet ἐτέρους co-
dex, quod ἐταίρους legendum est ex pronun-
tandi ratione qua AI = E. Inter verba πορι-
στικοί et καὶ δεομένους subest in ipso textu
lacuna quam interpunctione notavi.

APPENDIX PRIOR.

MEMBRANÆ EFFIGIES.

δ ε α θ η ν α ι ο ι ε γ ε τ ω ν
 τ ο ι ο υ τ ω ν β ο ω ν · ε β ο υ σ
 θ υ σ ι α σ α γ ο ο ν
 κ α τ ε φ α γ ε ν · Φ · υ σ
 5 ε τ ε ρ ο υ σ τ ο υ ο δ υ σ σ ε ω σ ο υ σ
 β ο υ σ κ α τ ε δ η δ ο κ ε ν α · ι · ω ρ γ ι σ θ α ι
 δ ε τ ο ν η λ ι ο ν · ε π ε ι ο ι α ρ ο τ η ρ ε σ
 β ο υ σ τ ο υ ο ρ α ν η μ α σ τ ο ν η λ ι ο ν
 ε ι σ ι ν α ι τ ι ο ι τ ρ ο φ η σ ο υ ν τ ε σ π ο ρ ·
 10 σ τ ι κ ο ι · κ α ι δ ε ο μ ε ν ο υ σ σ κ ο ρ π ι
 ζ ο μ ε ν ο υ σ · ε ι δ ε δ ι α τ ο υ ρ γ ρ α φ ο : τ ο
 φ θ ε ι ρ ο μ ε ν ο υ σ · ο θ ε ν τ ο α δ ι α
 ο ν α κ ε ρ α ι ο ν
 σ τ ε ρ η σ ι ν τ ο υ κ ε ρ α ι ω Ο τ ι τ α
 15 ν ο τ ι α λ ε γ ο ν τ α ι κ α τ ω : ~ : ~

RESTITUTIO.

δὲ Ἀθηναῖοι ἐγε[ύσαντο] τῶν τοιούτων βοῶν ἐ[πεὶ ὁ δῆμος] βοῦς θυσίας ἀγο[μέ-
 νης πρὸς τὴν θε]ὸν κατέφαγεν· [φασὶ δὲ καὶ το]ύς ἐτ[αί]ρους τοῦ Ὀδυσσεύς
 [τοιούτ]ους βοῦς κατεδηδοκέναι· ὠργισθαι δὲ τὸν Ἥλιον· ἐπεὶ οἱ ἀροτῆρες βοῦς
 τοῦ ὀρᾶν ἡμᾶς τὸν ἡλίον εἰσιν αἵτιοι, τροφῆς ὄντες πο[ρι]στικοί.

....καὶ δεομένους, σκορπιζομένους· εἰ δὲ διὰ τοῦ P γράφοιτο, φθειρομένους·
 ὅθεν τὸ ἀδιά[φθορ]ον ἀκέραιον [καλοῦσι διὰ] στέρησιν τοῦ κεραίω.

Ὅτι τὰ νύτια λέγονται κάτω.

APPENDIX ALTERA

QUA CONTINENTUR

EXCERPTA GEOGRAPHICA DECEM

SCILICET

DE ADIABENE, DE ARABIA PETRÆA, DE VIRUNIO URBE NORICORUM,
DE GETIS, DE BRITANNIA, DE VESUVIO MONTE,
DE BRITITIA INSULA, DE ISTRO FLUMINE, DE CYPRO INSULA,
UNA CUM FRAGMENTO CTESIÆ INEDITO.

I.

DE ADIABENE.

ΠΕΡΙ ΑΔΙΑΒΗΝΗΣ.

Αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς Μεσοποταμίας ὡς ἐπὶ ἀνατολὴν, πέραν τοῦ Τίγριδος· ἐν αὐτῇ δὲ ἐστὶ καὶ ἀσφαλτος ἡ λεγομένη νάφθα· λέγεται Ἀδιαβηνή, διὰ τὸ εἶναι πλείονας ποταμοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν· ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ Νινευή· τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ ἀσφαλτος, ὥστε ταῖς ὑπὸ ταῖς πλίνθοις καὶ τοῖς λεπτοῖς λίθοις συμμιγεῖσα ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου· ἐκεῖσε δὲ ἐστὶ καὶ τὸ Ἄορνον σίδημον, ἐξ οὗ δεινὸν πνεῦμα ἀναδίδεται, ὥστε πᾶν μὲν ἐπίγειον ζῶον πᾶν δὲ πτηνὸν ἀποφθείρειν, καὶ εἰ πρὸς τὸ τυχὸν ὀσφρήσονται· καὶ εἰ ἐσκεδάννυτο, οὐκ ἂν ᾤκίσθη ὁ χώρος· ἀλλὰ κατ' εὐθείαν ἀνεισιν, καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον πάλιν ἀντανακλάται· καὶ ἐκ τούτου τὰ τε ἐν ὑψη-
10 λότερῳ πετόμενα σώζεται, καὶ τὰ πέριξ νεμόμενα.

Λέγει δὲ ὁ Δίων τοιοῦτόν τι ἑωρακέναι ἐν Ἱεραπόλει τῆς Ἀσίας, ὅπερ πάντα τὰ ὀσφραινόμενα φθείρει πλὴν τῶν εὐνούχων.

Ἐστὶ δὲ ἐν τῇ Ἀδιαβηνῇ καὶ ἡ Κτησιφῶν.

Ex membranis S.—Contuli ad Banduri *Imperium Orientale* (t. I, pars III, p. 124 D) qui dedit ex cod. Par. gr. olim 3058³ nunc 1782 ubi (fol. 11) legitur: Πάτρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως περὶ σιγλῶν ἐν ᾗ περὶ ἀδιαβηνῆς. — Tit. Ἀδιαβηνῆς edd. || 9. αὐτῇ cod.—ἐστὶν ἡ ἀσφαλτος edd. — λέγεται δὲ Ἀδιαβηνή edd. || 4. ἐκεῖ που ἐστὶ edd.—Νινευί edd. || 6. καὶ om. edd.—Ἄορνον σίδημα edd. || 7-9. ὥστ' ἐπίγειον ζῶον ἅπαν καὶ πτερινὸν ἀποφθεί-

ρειν, εἴπερ τύχοι ὀσφρανθῆναι· καὶ οὐ κατ' εὐθείαν ἐξέρχεται· ὀλίγον δὲ ἀνερχόμενον ἀνεισι καὶ πάλιν ἀντανακλάται edd. || 9-10. τὰ οmissio τε edd. — ὑψηλότεραι prima manus in codice. || 10-11. τὰ πέριξ Ἀσίας ὅσπερ πάντα ὀσφραινόμενα φθείρει πλὴν τῶν εὐνούχων omisiss ceteris edd. — Omittitur in editis Dionis locus ille quem laudat codex noster hisce verbis: λέγει δὲ ὁ Δίων τοιοῦτόν τι ἑωρακέναι ἐν Ἱεραπόλει τῆς Ἀσίας κ.τ.λ.

II.

DE ARABIA PETRÆA.

ΠΕΡΙ ΑΓΓΛΜΑΤΟΣ ΕΝ ΠΕΤΡᾳ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ.

Θεοσάρης Θεὸς σέβεται παρ' αὐτοῖς, ἡγουν Θεὸς Ἄρης· τόνδε γὰρ μάλισ' α
τιμῶσι. Τὸ δὲ ἄγαλμα λίθος ἐστὶ μέγας τετράγωνος ἀτύπωτος· ὕψος ποδῶν τεσ
σάρων· εὖρος δύο· βάθος ἐνός· ἀνάκειται δὲ ἐπὶ βάσεως χρυσηλάτου. Τούτῳ
Θύουσι καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερέων προσχέουσιν· τοῦτο αὐτοῖς ἐστὶν ἡ σπονδή. Ὁ δὲ
5 οἶκος ἅπας ἐστὶ πολύχρυσος· οἱ τε γὰρ τοῖχοι χρύσειοι, καὶ τὰ ἀναθήματα πολλὰ
ἐστὶν.

Ex membranis S. — Contuli ad Band. Imp. *Orient.* (t. I, pars III, p. 129 A), cujus textus in multis differt a nostro codice. Nam legitur in editis : Θεσαυρὸς Θεὸς (unde etiam in titulo latino *De figura Dei Thesauri*) σέβεται, Ἀραβες δὲ μάλισ' α τιμῶσι. Τὸ δὲ ἄγαλμα αὐτοῦ λίθος ἐστὶ μέγας τετράγωνος d. ὁ. ποδῶν δ' εὖρος β' βάθος ἐν κ.τ.λ. Deinde : 1. 3. χρυσελάτου.

— 4. τὸ αἷμα τοῦ ἱερείου. — 5. ἐστὶν ὀλόχρυσος. Ibid. χρύσειοι. — 5-6. πολλὰ εἰσιν. In fine habent edita ἐστὶ δὲ τὸ ἄγαλμα ἐν Πέτρᾳ τῆς Ἀραβίας καὶ αὐτοῦ σέβονται αὐτόν. Sed hæc codex omittit. — Codex autem habet, l. 1 init. Θεοσάρης secunda manu, nam videtur fuisse antea scriptum Θεσσαρης. — 1. 5. τόχχοι cod. pro τοῖχοι.

III.

DE VIRUNIO URBE NORICORUM.

[ΠΕΡΙ ΟΥΙΡΟΥΝΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ.]

Οἱ Νώρικοι οὐ πόλεως ὀνομά ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ ἔθνους. Ἡ δὲ πόλις ἢ προύχουσα ἐπὶ κρημνοῦ τέ ἐστὶ χαλεποῦ, καθάπερ ἅπασαι διὰ τοὺς πολέμους ἦσαν τέως ἐπὶ κρημνῶν· τὸ δὲ ὀνομά ἐστὶν αὐτῇ Οὐιρούνιον· Φωνῇ τῇ Λατίνῃ γείτονες γάρ εἰσι, καὶ τὰ ὁμοῖα πάντα χρῆται τῇ Ἰταλίῳ γλώσσῃ· δύναται μὲν οὐ εἶρ ἀνὴρ εἶναι, ὃ
 5 δὲ οὐνοὺς εἶς. Συὺς δὲ, Φασί, χρῆμα Θεόπεμπλον ἐπὶ λύμῃ τὴν χώραν ἐδόσκετο, καὶ αὐτῷ πάντες ἐπεχείρουν ἄθροοι καὶ οὐχ ἥρουν οἷα μήνιμα· μέχρι τις ἀνὴρ, Θεόπεμπλος ἄρα καὶ ὁδε, τὸν σὺν περιστρέψας ἐπὶ τοὺς ὤμους ἀνέθετο· οἷόν τι καὶ παρ' Ἑλλήσιν ἐν Καλυδῶνι μυθεύεται περὶ χρῆμα συὺς μέγα, καὶ ταύρου κατὰ τὴν Ἀττικὴν. Οἱ Νώρικοι δὲ ἐπεδόθησαν· εἶς ἀνὴρ, τῇ ἰδίᾳ Φωνῇ· τοῦτ' ἐστὶν
 10 οὐίρουνοὺς· ὅθεν ἢ πόλις Οὐιρούνιον ἐκλήθη.

Ex membranis S, in quibus titulus ΠΕΡΙ ἈΝΔΡΕΪΑΣ. Ubique in membranis ἰῶτα adscriptum, scilicet: 1. 3. αὐτῇ. — Φωνῇ τῇ λατίνῃ. — 4. τῇ Ἰταλίῳ γλώσσῃ. — 6. αὐτῷ.

— 9. ἰδίᾳ Φωνῇ. Attamen scribitur λύμῃ (l. 5) ἥρουν (l. 6). — Confer Suidam (s. v. Βηρούνιον) qui videtur hæc nostra in brevius contraxisse, incipiens: Βηρούνιον· ὀνομα πόλεως κ.τ.λ.

IV.

DE GETIS.

ΠΕΡΙ ΓΕΤΩΝ.

Φασὶ τοὺς Γέτας γυμναζομένους ὅπλᾳ τε κατασκευάσαι καὶ μηχανὰς μείζους
τῶν συνήθων. Λιθοβόλοι μὲν ἐς πόδας ἤφρισαν δισχιλίους· αἱ δὲ τὰ ἀκόντια ἐξα-
λον ἐς ἐτι πλείους.

Ex membranæ S, in quibus titulus : ἌΛΛΟ
ΠΕΡΙ ΓΕΤΩΝ. || 2. Post ἤφρισαν, subaudi λί-

θους vel πέτρας. — Post αἱ δὲ, supple κατα-
παλτικαὶ sive καταπελτικαὶ μηχαναί.

V.

DE BRITANNIA.

ΠΕΡΙ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ.

Ὅτι πλείστων ἐθνῶν ὄντων ἐν Βρεττανίᾳ, δύο μόνον ὠνόμασεν ὁ Δίων, Μαιάτας καὶ Καληδόνιους. Οἰκοῦσι δὲ, οἱ μὲν Μαιάται πρὸς αὐτῷ τῷ διατειχίσματι, οἱ δὲ Καληδόνιοι μετ' ἐκείνους. Ἐκάτεροι δὲ αὐτῶν νέμονται ὄρη ἄγρια καὶ ἄνδρα καὶ πεδία ἐρημα καὶ ἐλώδη, μήτε τεῖχη μήτε πόλεις μήτε γεωργίας ἔχοντες, ἀλλ' ἐκ νομῆς ἀκροδρόων καὶ θήρας ζῶντες· ἰχθύων γὰρ οὐκ ἀπογεύονται· διατῶνται δὲ ἐν σκηναῖς γυμνοὶ καὶ ἀνυπόδετοι, ταῖς γυναιξίν ἐπικολνοῖς χρώμενοι καὶ τὰ γεννώμενα πάντα κοινῶς ἐκτρέφοντες, δημοκρατίᾳ χρώμενοι καὶ ληστέοντες· καὶ διὰ τοῦτο ἄρχοντας τοὺς Θρασυτάτους αἰροῦνται· σίρατεύονται δὲ ἐπὶ ἀρμάτων, ἵππους ἔχοντες μικροὺς καὶ ταχεῖς· καὶ πεζοὶ εἰσι τοῦ δραμεῖν ὀξύτατοι, ἀσπίδα μόνην ἔχοντες ἀντὶ κράνους καὶ θώρακος καὶ κνημίδων· καὶ δόρυ φέρουσι βραχύ· ὑπομένουσι δὲ καὶ λιμὸν καὶ ψύχος καὶ ταλαιπωρίαν ἅπασαν· καταδυόμενοι γὰρ εἰς τὰ ἔλη, καρτεροῦσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὴν κεφαλὴν μόνην ἔξω τοῦ ὕδατος ἔχοντες, καὶ ἐν ταῖς ὕλαις τῷ τε φλοιῷ καὶ ταῖς ῥίζαις διατρέφονται, καὶ σκευάζουσι βρῶμα ἀφ' οὗ κυάμου τι μέγεθος ἐμπαγόντες οὔτε πεινῶσιν οὔτε διψῶσιν.

15 Ἔσσι δὲ τὸ μήκος τῆς νήσου μίλια ΑΙΗ καὶ σιᾶδια Δ· τὸ δὲ πλάτος τὸ πλείστον μίλια ΤΛΑ καὶ σιᾶδια Ε· ἐν δὲ τῷ ἐσχάτῳ τῆς νήσου τις ἀπελθὼν τὴν παραλλάξιν γινώσκει ἀκριβῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὴν ἀξιμείωσιν τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ἐν τε θέρει καὶ χειμῶνι.

Ex membranis S. — Tit. Ponit hic et alibi *Βρετανία* codex, quod etiam habent Strabonis optimi codd. || 3. αὐτῶν τῶν cod. || 10. ἀν-

τικράνους uno verbo cod. || 13. ταῖς τε φλοιῶν cod. || 16. τῶν ἐσχάτων cod. || 17. τῶν ἡμερῶν bis in codice repetitum.

VI.

DE VESUVIO MONTE.

ΠΕΡΙ ΒΕΣΒΙΟΥ ΟΡΟΥΣ.

Βέσβιον ὄρος ἐστὶν ἐβδομήκοντα σταδίοις ἀπέχον Νεαπόλεως ὡς πρὸς βορρᾶν
 ἄνεμον, ἀπὸτομον δέ· καὶ τὰ μὲν κάτω ἀμφιλαφές κύκλῳ, τὰ δὲ ὑπερθεῖν κρημνῶ-
 δες καὶ ἄγριον. Ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους σπήλαιόν ἐστι κατὰ μέσον βαθύ,
 ὥστε εἰκάζειν αὐτὸ ἄχρι ἐς τὰ ἔσχατα τοῦ ὄρους διήκειν· καὶ πῦρ ἐνταῦθα ὁρᾶν
 5 πᾶρεσίν, ἐὰν τις τολμήσῃ ὑπερκύψαι· καὶ χρόνῳ μὲν τῷ ἄλλῳ ἢ φλόξ ἐφ' ἑαυ-
 τὴν σίρεσθαι, μηδὲν παρενοχλοῦσα τοῖς ἀνθρώποις· ἐὰν δὲ μυκήσῃται, κόνιν
 ἀναπέμπει· καὶ ἐὰν βαδίζοντά τινα ἐν ὁδῷ καταλάβῃ, τοῦτον τὸν ἄνθρωπον οὐδε-
 μίᾳ μηχανῇ βιώσεσθαι ἐστὶν· ἀλλὰ καὶ οἰκίαις ἐμπίπτουσα, ρίπτει αὐτὰς τῷ
 πλήθει ἀχθομένας· ἐὰν δὲ ἄνεμος μέγας φύσῃ, ἀναρριπίζει αὐτήν, ὥστε μὴ
 10 βλέπεσθαι αὐτὴν ὑπὸ ἀνθρώπων, καὶ ὅπου τύχοι πίπτει· ὅθεν ποτὲ φασιν αὐτὴν
 ἐν Βυζαντίῳ πεσοῦσαν ἐκπλήξαι τοὺς ἐν αὐτῷ, ὥστε πανδημὴ ἐξ ἐκείνου τοῦ
 χρόνου λιταῖς ἐνιαυσίοις ἐξιλάσκεσθαι τὸν Θεὸν ἐγνώσαν· ἐγένετο δὲ καὶ πρὸ
 ἐτῶν ἑκατὸν· ὑστέρον δὲ καὶ πολλῶν ἐτι Θᾶσσον συμβῆναι [φασιν]· ὅταν δὲ γέ-
 νηται ὁ μυκηθμός, εὐθιγενεῖν ἀνάγκη τὴν χώραν ἐκείνην· ὃ δὲ ἀπὸρ λεπίστατός
 15 ἐστὶ καὶ πρὸς ὑγίαν ἱκανῶς ἐν τῷ ὄρει τούτῳ· καὶ ταύτῃ τῇ κόνει χρώνται οἱ
 ἱατροὶ εἰς τοὺς φθισικοὺς τοὺς χρόνῳ τῇ νόσῳ κατεχομένους.

Ἐπὶ δὲ Τίτου, πῦρ ἐκ τοῦ ὄρους ἐξελθὼν δύο πόλεις ἔκαυσεν ἐν Καμπανίᾳ.

Ex membranis S. — Codex post titulum addit
 ΠΡΟΚΟΠ., scilicet Προκοπίου, nam apud Pro-
 copium fere similia leguntur in *Bell. Goth.* II,
 p. 397 D ed. Paris. || 1. ἐβδομήκοντα cod. —
 βορρᾶν cod. || 3. τῇ ὑπερβολῇ cod. || 5. τολμή-
 σι cod. — χρόνῳ μὲν τῷ ἄλλῳ cod. || 6. παν-
 ενοχλοῦσα cod. — μυκήσῃται cod. || 7. ὁδῷ

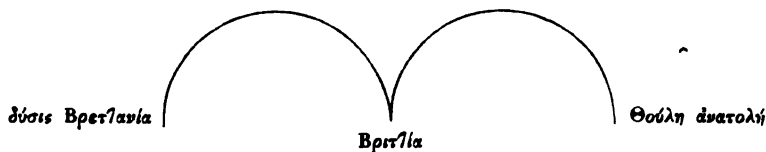
καταλάβῃ cod. || 7-8. οὐδὲ μία μηχανῇ codex,
 sed dativum habet Procopius loc. laud. || 8-9. τῷ
 πλ. cod. || 9. φύσῃ cod. || 11. βυζαντίῳ cod.
 — αὐτῷ cod. || 12. τὸν ΘΝ cod. || 13. ἐτῶν F
 cod. — πολλῶν cod. — φασιν om. cod. — ὅτ' ἐν
 cod. || 15. ὑγίαν cod. — τῷ ὄρ. τούτῳ cod. —
 ταύτῃ τῇ cod. || 16. χρόνῳ τῇ νόσῳ cod.

VII.

DE BRITITIA INSULA.

ΠΕΡΙ ΒΡΙΤΤΙΑΣ ΝΗΣΟΥ.

Βριτλία νῆσος ἐπὶ τούτου μὲν[τοῦ] ὠκεανοῦ κεῖται, τῆς ἡίδνος οὐ πολλῶ ἀποθεν, ἀλλ' ὅσον ἀπὸ σταδίων διακοσίων κατ' ἀντικρὺ τῶν τοῦ Ῥήνου ἐκβολῶν μάλιστα. Βρετανίας δὲ καὶ Θούλης μεταξύ ἐστὶ. Βρετανία γὰρ πρὸς τὴν δύσιν κεῖται· Θούλη δὲ, πρὸς ἀνατολὴν καὶ βορέαν· Βριττία δὲ μέσον·

5 εἰς τὰ ὀπισθεν γὰρ τῆς Γαλλίας ἐστὶν ἡ Βριτλία, ἃ εἰσι πρὸς τὸν ὠκεανὸν τετραμμένα, Ἰσπανίας δηλονότι καὶ Βρετανίας πρὸς βορρᾶν ἄνεμον· Θούλη δὲ εἰς τὰ ἀρκτῶα μέρη τοῦ ὠκεανοῦ κεῖται.

Βριτλίαν τοίνυν τὴν νῆσον ἔθνη τρία πολυάνθρωπα ἔχουσιν· ἐκάστω δὲ βασιλεὺς ἐφέσθηκεν· ὀνομάζονται δὲ τὰ ἔθνη Ἀγγίλοι, Φρίσσωνες, καὶ Βριτλιῶνες.
10 Τοσοῦτοι δὲ εἰσιν, ὥστε κατὰ χρόνον σὺν γυναιξὶ καὶ παισὶ πρὸς τοὺς Φράγγους πολλοὺς ἀπέρχεσθαι ἀποικίας χάριν· πλεσιώτεροι δὲ εἰσι τοῖς Φράγγοις Οὐαρνοὶ ἢ περ Βριτλιοὶ· οἱ μὲν Βριτλιοὶ οἰκοῦσι νῆσον τὴν Ιουβερνίαν· Οὐαρνοὶ δὲ τῷ Ῥήνῳ μόνῃ διορίζονται τῶν Φράγγων, οὓς οἱ ἀρχαῖοι Γερμανοὺς ὀνομάζουσι.

Τοσοῦτον δὲ μέλλει αὐτοῖς τῆς σωφροσύνης, ὥστε, εἰ καὶ μόνον τις μνηστει-
15 σάμενος γυναῖκα ἐάσει αὐτήν, ἀντὶ πορνείας λογιζομένη τὴν μνηστείαν οὐ παύσεται ἕως αὐτὸν τιμωρήσεται.

Βριτλιοὶ τοίνυν ἵππον οὐδὲ ἔχουσιν οὐδὲ γνωρίζουσιν, ἀλλὰ πεζοὶ μάχονται· ἀλλ' οὐδὲ Οὐαρνοὶ.

Ἐν τῇ Βριτλίᾳ τοίνυν οἱ παλαιοὶ ἄνθρωποι ἐδείμαντο τεῖχος δίχα τέμνον αὐτῆς
20 πολλήν μοῖραν. Τούτου τοῦ τείχους ὁ ἀῆρ καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἄλλα πάντα οὐχ ὁμοίως ἐφ' ἐκάτερα ἐστὶν· ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸς ἀνατολὴν, εὐεξία τε ἀέρων ἐστὶ συμμεταβαλλομένη ταῖς ὥραις, καὶ ἄνθρωποι πολλοὶ οἰκοῦσι κατὰ ταύτην βιοτεύοντες ἴσα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, καὶ τὰ δένδρα καρποῖς ὥραίοις βρίθονται καὶ τὰ λήϊα·

Ex membran. S.—Confer Procop. Bell. Goth. IV, p. 620 B et seqq. || 1. τοῦ om. cod.—ἀπόθεν cod. || 2. σταδίων σ cod. || 5. δεῖσι cod. || 6. ἴσ-

πανίας δῆλον ὅτι cod.—βορρᾶν cod. || 8. ἐκάστω cod. || 9. ἐφέσθηκεν cod. || 12-13. τῷ Ῥήνῳ μόνῃ cod. || 19. τῆς cod.—ἀνοι cod.

πρὸς τὴν δύσιν δέ, τὸ ἐναντίον· ὥστε οὐδὲ ἡμῶριόν ἐστιν ἀνθρώπων ἐκείσε βιώναι·
 25 ἔχεις δὲ καὶ ὄφεις καὶ ἄλλων θηρίων παντοδαπὰ γένη ὑπάρχουσιν· ἀλλὰ καὶ
 ἄνθρωπος εἰ ἀμείψει τὸ τεῖχος ὑπερβάς εὐθυωρὸν ἀποθνήσκει, τὸ λοιμῶδες τοῦ
 ἀέρος μὴ φέρων· καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους (λέγω δὴ τοῦ δυτικῆς) εἰ θηρίον πρὸς
 τὸν ἕτερον χώρον ἀπέλθοι εἰς τὸν εὐκρατον, παρ' αὐτὰ ἀποθνήσκει.

Ἐνταῦθα δέ μοι γενομένης τῆς ἱστορίας, ἐπάναγκές ἐστι λόγου τινὸς μυθολογία
 30 ἐμφερειότητος ἐπιμνησθῆναι, ὅς δὴ μοι οὔτε πιστὸς τὸ παράπαν ἔδοξεν εἶναι,
 καίπερ αἰετὶ πρὸς ἀνδρῶν ἐκφερόμενος ἀναριθμῶν, οἱ δὲ τῶν μὲν πρᾶσσομένων
 αὐτουργοί, τῶν δὲ λόγων αὐτήκοοι ἰσχυρίζονται γεγονέναι· οὔτε παριτέος παν-
 τάσας, ὥς μὴ τὰ γε ἀμφὶ Βριτλίας τῇ νήσῳ ἀναγραφόμενος ἀγνοίας τινὸς τῶν
 τῆδε συμβαινόντων διηγεκὲς ἀπενέγκωμαι δόξαν. Λέγουσιν οὖν τὰς τῶν ἀπο-
 35 βιούντων ἀνθρώπων ψυχὰς ἐς τοῦτο αἰετὶ διακομίζεσθαι τὸ χωρίον· ὅντινα δὲ τρόπον
 αὐτίκα δηλώσω, σπουδαιότατα μὲν ἀπαγγελλόντων ἀκηκοὺς πολλάκις τῶν τῆδε
 ἀνθρώπων, ἐς ὄνειρώδη[δὲ] τινα δύναμιν ἀποκεκρίσθαι νενομικῶς τὰ θρυλλούμενα.
 Παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ κατὰ τὴν Βριτλίαν ὠκεανοῦ νήσον, κώμας παμπληθεῖς
 40 ποιοῖ, τὰ μὲν ἄλλα Φράγγων κατήκοοι, φόρον δὲ μὴ τελοῦντες διὰ τινὰ ὑπουρ-
 γίαν, ὥς λέγουσιν· ἐστὶ δὲ αὕτη· λέγουσιν ἐκ περιτροπῆς ἐπικεῖσθαι τὰς τῶν
 ψυχῶν παραπομπὰς αὐτοῖς· ὅσοις οὖν τῇ ἐπιγενησομένη νυκτὶ ἐς τὸ ἐπιτήδευμα
 τοῦτο τῇ τῆς ὑπουργίας διαδοχῇ ἰτέον ἐστίν, οὗτοι, ἐπειδὴν συσκοτάζῃ, εἰς τὰς
 οἰκίας αὐτῶν ἀναχωροῦντες καθέδουσι, προσδεχόμενοι τὸν συναγωγέα τοῦ πράγ-
 45 ματος· τῇ νυκτὶ δὲ, τῶν θυρῶν αὐτῶν ἀρασσομένων αἰσθάνονται· φωνῆς δὲ τινος
 ἀκούουσιν ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοὺς συγκαλούσης· αὐτοὶ δὲ τῶν σίρων αὐτῶν ἀνι-
 στάμενοι ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν βαδίζουσιν, οὐκ εἰδότες ποῖα ἀνάγκη αὐτοὺς ἐς τοῦτο
 ἀνάγει· ὅμως ἀναγκαζόμενοι ἐνταῦθα ἀκάτους παρσκευασμένας ὀρώσι κενὰς
 ἀνθρώπων, οὐ τὰς ἰδίας, ἀλλ' ἐτέρας τινὰς, ἐν αἷς εἰσελθόντες τῶν κωπῶν ἀπίονται
 50 καὶ αἰσθάνονται τῶν πλοίων βαρυνόμενων ἐκ πλήθους ἐπιβατῶν· μέχρι δὲ τῶν
 ἄκρων τῶν σανίδων βεβαπτισμένα βλέπουσι τὰ πλοῖα ἀποδεουσῶν τοῦ ὕδατος
 ὅσον δάκτυλον ἕνα· οὐδένα δὲ ὀρώσιν· μίαν δὲ ὥραν ἐρέσσοντες, εἰς τὴν Βριτλίαν
 καταίρουσι· καίτοι ἡνίκα ταῖς ἰδίαις ἀκάτοις πλέουσιν, οὐχ ἰστίοις χρώμενοι ἀλλὰ
 ταῖς κώπαις, εἰς νύκτα καὶ ἡμέραν μόλις διαπορθεύονται· καταπλεύσαντες δὲ τῇ
 55 νήσῳ ἀποφορτιζόμενοι ἀπαλλάσσονται, ἐν τῷ ὕδατι καταδυομένου οὐδενὸς ἄλλου
 πλὴν τῆς τρόπιδος· καὶ αὐτοὶ μὲν οὐδένα ἄνθρωπον ὀρώσιν, οὔτε συμπλέοντα
 οὔτε τῆς νηὸς ἀπαλλασσόμενον· φωνῆς δὲ ἀκούουσι τοῖς ὑποδεχομένοις ἀπαγγελ-
 λούσης πρὸς ὄνομα τῶν συμπεπλευκότων αὐτοῖς ἑκάστον, τὰ τε ἀξιώματα ἐπιλε-
 γούσης, οἷς πρῶτον ἐχρῶντο, καὶ πατρόθεν αὐτοὺς ἀνακαλούσης· ἦν δὲ καὶ γυ-
 60 ναῖκες συμπλεύσωσι, τῶν ἀνδρῶν ἀποστοματίζουσι τὰ ὀνόματα οἷς συνεβίωσαν.

24. ἀνθρώπων cod. || 27. ἐκ τῶν ἄλλων codex,
 ubi τῶν in τοῦ mutavi. || 33. ἀμφιβριττανία τῇ
 νήσῳ cod. || 34. τῇδε cod. — διηγεκὲς cod. ||
 37. ὄνειρων δὲ τινα cod. || 40-41. ὑπουργίαν cod.
 || 42-43. τῇ ἐπιγενησομένη ν. ἐ. τ. ἐ. τ. τῇ
 cod. || 43. διαδοχῇ ἰστέον codex, ubi ἰστέον in

ἰτέον mutavi. || 44. αὐτῶν cod. || 45. τῇ cod. || 46.
 αὐτῶν cod. || 51. ἀπὸ δὲ οὐσῶν cod. || 53. οὐχ'
 ἰστίοις cod. || 54-55. τῇ νήσῳ cod. || 55. ἀπα-
 λασσονται ἐν τῷ cod. || 56. ἀνθρώπων codex,
 quae lectio etiam defendi potest. || 57. ἀπαλασ-
 σόμενον cod. || 57-58. ἀπαγγέλλουσαν cod.

VIII.

DE ISTRO SIVE DANUBIO FLUMINE.

ΠΕΡΙ ΙΣΤΡΟΥ ΤΟΥΤ ΠΟΤΑΜΟΥ.

Οὗτος ὁ ποταμός ἐστιν ὁ λεγόμενος Φησὼν παρὰ τῇ Θείᾳ Γραφῇ, καὶ ἐκ τοῦ Παραδείσου ἐξερχόμενος (ὥσπερ καὶ οἱ λοιποὶ Τίγρις, Εὐφράτης καὶ Γηὼν) καὶ ὑποδὸς τοὺς μυχοὺς τῆς γῆς καὶ εἰς δύοσιν ἀπερχόμενος, ἐκδίδοι τοῦ Ἀπεννίνου ὄρους τοῦ διήκοντος ἀπὸ τῆς Σικελικῆς Θαλάσσης ἕως τῶν Γερμανῶν τῶν πρὸς
 5 τῷ βορείῳ ὠκεανῷ, κακείθεν σύρεται πρὸς ἀνατολὴν, καὶ χέει εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον διὰ πάντεσσι ὁμάται. Οὗτος ἐν τῇ ἀνατολῇ ὀνομάζεται Γάγγης, ἀλλάσσει δὲ τὸ ὄνομα ἐν τῇ δύσει Ἰστρος προσαγορευθεὶς, καὶ ὑπὸ Θρακῶν Δανούβιος πάλιν καλούμενος, δι' ἣν αἰτίαν προΐοντες εἴπομεν.

Καὶ οὗτος μὲν μέγιστός ἐστι ποταμῶν, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν μὲν ἡτῶν τοῦ Νείλου, ὑποδεχόμενος δὲ τοὺς εἰσρέοντας ἐν αὐτῷ, μείζων καὶ τοῦ Νείλου γίνεται.
 10 δεκαεπτὰ γὰρ ποταμοὶ εἰσβάλλουσιν ἐν αὐτῷ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι· ἐκ μὲν Σκυθίας πάντεσσι, Παράτας ὁ καὶ Πυρετὸς, Τιάραντος, Ἄραρος, Νάπαρις, Ὀρδησσός· ἐκ δὲ Ἀγαθύρσων, Μάρις· ἐκ τοῦ Αἰμον τρεῖς, Ἄτλας, Αὔρας, Τίσις· ἐκ δὲ τῶν Θρακῶν τῶν Κροεζύων τρεῖς, Ἄθρυς, Νόης, καὶ Ἀρτάνης· ἐκ δὲ Παιόνων καὶ ὄρους
 15 Ῥοδόπης, Κίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἶμον· ἐκ δὲ Ἰλλυριῶν ὄρων τῶν πρὸς βορρᾶν ἄνεμον βάλλων εἰς τὸ Τριβαλλικὸν πεδίον Ἁγγρος ἐκχέει εἰς τὸν Βρόγγον, ὁ δὲ Βρόγγος εἰς τὸν Ἰστρον· ἐκ δὲ τῆς χώρας τῶν Ὀμβρικῶν, Κάρπις καὶ Ἄλπις. Εἰσβάλλουσι δὲ καὶ ἕτεροι εἰς αὐτὸν, ἐξ ὧν γίνεται πάντων ποταμῶν μέγιστος.

20 Ἰσος δὲ ρεῖ αὐτὸς ἐαυτῷ ἐν Θέρει καὶ χειμῶνι, ὅτι ὀλίγον βρέχεται αὐτῇ ἡ γῆ, νιφετῷ δὲ πάντα χράται· ἐν Θέρει δὲ, ἢ ἐν τῷ χειμῶνι πεσοῦσα χιὼν πολλὴ τηκομένη πάντοθεν εἰσβάλλει τῷ Ἰστρῷ· ὅσον δὲ ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐφέλκεται ἐν τῷ Θέρει ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, τοσοῦτον τὰ συμμισγόμενα τῷ Ἰστρῷ πολλαπλάσιά ἐστι

Ex membranis S collatis cum codicibus Q et R. || 1. ὅτι ὁ Ἰστρος ὁ ποταμὸς ὁ λεγόμενος Φησὼν Q. Φισὼν R. — ἐκ om. Q R. || 1-2. τοῦ παραδείσου ἐξῶν Q R. || 2. τίγρις S Q R. — γηὼν S. γαιὼν Q. || 3. τοῖς μυχοῖς S. — ἐκδίδοι R. — ἀπεννίου Q R. || 4-5. πρὸς τὸν βορρᾶ ὠκεανῷ S. — κακείθεν om. S. || 6. διὰ τῶν ὁματίων R. — ὀνομάζεται γάλλης Q R. — ἀλλάσσει S. || 7. Θρηκῶν S. || 8. δι' ἣν αἰτίαν προΐοντες εἴπομεν om. Q R. || 9. μέγιστος μὲν ἐστὶ Q. — καθ' αὐτὸν R. || 10. καὶ τοῦ νεί-

λου μείζων Q R. || 11. ἸΖ γὰρ Q R. || 11-12. σκυθίας τῆ R. || 12. ὀρδησσός S. || 13. τῶν om. Q. || 14. τῶν κρωδύων R. τῶν κρωμύων S. ἄθρυς S. ἄτρους Q R. || 15. κιδός Q. — μέσος R. — ὄρων om. Q. — τῶν πρὸς conjeci. τὸν πρὸς ponunt codd. Q R S. || 16. βορρᾶν S. — τριβαλλικὸν Q. τριβαλλικὸν S. — πεδίον S. — ἐκχέων Q R. || 17. κάλπις καὶ ἀλπις Q R. || 20. Ἰσος Q. Ἰσως S. — καὶ ἐν χειμῶνι Q. || 21. νιφετῷ S. νιφετῷ Q. || 22-23. τῷ Θέρει ἢ ἐν τῷ χειμῶνι S. || 23. συμμιγόμενα R.

τοῦ Θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος· ἀντιτιθέμενα δὲ ταῦτα, ἀντιστήκωσις γίνεται, ὡς δεῖ
25 ἴσον αὐτὸν εἶναι ἑαυτῷ.

Οὗτος ὁ Ἰσῖρος τὴν ἰδίαν προσηγορίαν φυλάσσει ἕως Σιρμίου τῆς πάλαι Ῥω-
μαίων εὐδαίμονος πόλεως, ἔσχατον δὲ ὑπὸ Γηπαίδων οἰκουμένης. Ἀποβάλλει
μέντοι παρὰ τοῖς ἐπιχωρίοις τὸ ἐμπροσθεν ὄνομα, Δανούβιος μετακληθεῖς· οὕτως
γὰρ αὐτὸν οἱ Θράκες ἐκάλεσαν, διότι εἰς τὰ πρὸς ἄρκτον καὶ Θρασκίαν ὄρη συν-
30 νεφῆς ὁ ἀήρ ὧν ἐκ τῆς ὑποκειμένης τῶν ὑγρῶν ἀμετρίας αἴτιος αὐτοῖς συνεχοῦς
ἐπομβρίας νομίζεται· Δανούβιον δὲ τὸν νεφελοφόρον ἐκείνοι καλοῦσιν πα-
τρίως. Ἐντεῦθεν μεταβέβηκεν ὁ Ἰσῖρος τὴν ἑαυτοῦ ὀνομασίαν, Δανούβιος μετα-
κληθεῖς.

Οὐδὲν δὲ Θαυμασίον εἰ ὁ Ἰσῖρος, ἐξορμώμενος τοῦ Παραδείσου καὶ παρὰ τῇ
35 Γραφῇ καλούμενος Φησῶν, ἐκ τοῦ τῆς δύσεως ὄρους, λέγω δὴ τοῦ Ἀπεννίνου, φαί-
νεται ἀναβρύων· καὶ γὰρ καὶ ὁ Νεῖλος, ὁ λεγόμενος Γηὼν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ Παραδείσου
προϊὼν, μίαν μὲν πηγὴν ἔχει εἰς Λιβύην, ἐτέρας δὲ δύο εἰς τὴν ἄνω Αἰθιοπίαν
κατὰ νότον· ὧν μισγομένων, πλημμυρεῖ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ καὶ ποτίζει τὴν Αἴγυπτον
Ἀγούσιον μηνί· καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς δοκεῖ ἀπορίας πολλὰς τίκειν πῶς ἐν
40 καιρῷ αὐχμῶδει πλημμυρεῖ, ἥνικα λειψυδρία ὑπάρχει τῷ παντί· τοῖς δὲ τὰ τῆς
Γραφῆς ἀσκοῦσιν οὐδεμίαν τίκει ἀμφιβολίαν· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς ἱεροτελεσταῖς
τῶν Αἰγυπτίων ὡς ἐρευνῶσι τὰ κρύφια Ἀσάπους ὀνομάζεται, ὃ ἐρμηνεύεται καὶ
Αἴγυπτιος ἐκ σκοτόους ὕδωρ, διὰ τὸ ἀδηλον τῆς ἀναδόσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς·
οἱ γὰρ μὴ ταῦτα περὶ αὐτοῦ δοξάζοντες, εἰς μυρίας ἐμπίπτοντες ἀπορίας, μένου-
45 σιν ἕως τέλους τῆς ἀληθείας ἀποπλανώμενοι. Καὶ μέντοι καὶ περὶ Τίγριδος καὶ
Εὐφράτου τὸ αὐτὸ δοξάζεται· ἐκ τοῦ Παραδείσου γὰρ ἐκάτεροι τὴν γέννησιν ἔχον-
τες, ὑποδύντες τὴν γῆν ἀναφαίνονται κατὰ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος. Καὶ ὁ μὲν Εὐφρά-
της δὴλην ἔχει τὴν ἀνάσλυσιν· κατιῶν δὲ ἐκ τῶν βορείων μερῶν πρὸς τὰ νότια,
πλησιάζων τῷ Περσικῷ κόλπῳ, ἔλη ἐμποιεῖ καὶ καλαμώδη τέλματα, καὶ περὶ
50 αὐτὰ εἰλούμενος ἀδήλως ἀφανίζεται. Ὁ μὲντοι Τίγρις, ἀπὸ τίνος λίμνης λεγο-
μένης Θωνίτιδος ἀδήλως ἐξιών, καὶ αὐτὸς οἴχεται πρὸς τὰ νότια μέρη, καὶ διακό-
πλων Ταῦρον τὸ ὄρος περὶ Μασσαβάτας ἐνοῦται τῷ Εὐφράτῃ, καὶ διασχίζων τὴν
Βαβυλῶνα καὶ κατιῶν πλησίον Τερηδόνας εἰσβάλλει εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Πρὸ
δὲ τοῦ ἐνωθῆναι τῷ Εὐφράτῃ, ἀμφοτέρω ἀλλήλων διηρημένοι ῥέοντες ποιοῦσι τὴν
55 λεγομένην Μεσοποταμίαν, ἔχουσιν πλάτος ἀπὸ Εὐφράτου μέχρι Τίγριδος μίλια
ΥΚΗ καὶ στίδια Δ κατὰ τὴν ἀναμέτρησιν Ἐρατοσθένους τοῦ πολυμαθεστάτου.

24. ἢ τοῦ S. || 27. ὑπήγηπαίδων R. || 28. με-
ταβλήθει S. — οὕτω δὲ Q R. || 29. Θράκες S.
— δι' ὅτι S. || 29-30. συνεφῆς Q. || 30. τῶν ἀ-
γρῶν R. || 30-31. αἴτιος. Δανούβιον δὲ om.
Q. || 31. νεφελόνεφη Q. νεφελόφος R. || 32.
Ἰσῖρι Q. || 34. τῆς γραφῆς S. || 35. λεγόμενος
φεισῶν Q. λεγόμενος φισῶν R. — ἐν τῷ τῆς
δύσεως ὄρει Q. — τῷ Ἀπεννίνῳ Q. τοῦ Ἀπεννίου
R. || 36. καὶ post καὶ γὰρ om. R. || 38. πλημμύ-
ρει omisso τὸ ὕδωρ S. || 39. ἀγούσιον S. αὐ-
γούσιον R. || 40. καιρῷ S. — αὐχμῶδει R. —

πλημμύρει S. — λειψυδρία R. — τῶν S. || 41. οὐδὲ
μίαν S. || 42. ἀσάπους R. || 46. τὴν γέννησιν
R. || 49. τῶν περσικῶν κόλπων S. — ἐμπιεῖ
καὶ π. R. || 49-50. περὶ αὐτὰ μὲν R. || 50. τί-
γριδος S. || 51. καὶ αὐτός S. ubi signum est secunda
manus. || 52. τὸν ταῦρον R. — μασσαβάτας R.
— τῷ εὐφράτῃ S. || 53-54. πρὸ τοῦ δὲ ἐνω-
θῆναι τῷ εὐφράτῃ S. || 54. διηρημένοι R. || 55.
ἔχουσα R. || 55-56. Sunt μίλια 428 et stadia 4.
56. Ἐρατοσθένους cum signo hyphen in codice
S. — τοῦ πολυμαθοῦς R.

Ἐπεὶ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ ποιησάμενοι ὠλισθήσαμεν καὶ περὶ τοῦ Νείλου
εἰπεῖν, οὐκ ἀκαιρον ἡγοούμεθα καὶ ἑτέρου μνησθῆναι κεφαλαίου καταλλήλου ὑπάρ-
χοντος τῷ περὶ τῆς ἐκροίας αὐτοῦ. Κατὰ τὸν καιρὸν γὰρ τῆς ἀνόδου τοῦ Νείλου,
60 ἀνεώγνυσαν οἱ Ῥωμαῖοι τὰ μεγάλα τῶν δημοσίων λουτρῶν· καὶ διότι ἡ ἀνάχυσις
αὐτοῦ γίνεται ἡλίου ὄντος ἐν Λέοντι, τοὺς κρουνοὺς τῶν ὑδάτων αὐτῶν λεοντοει-
δεῖς ἐποιοῦν· ὅθεν ἐξ ἐκείνου ἐπεκράτησεν, καὶ τῶν ὑποληνίων τοὺς κρουνοὺς
λεοντοπροσώπους κατασκευάζουσιν, ὅτι ἡ τοῦ οἴνου ἀπόρροια μιμεῖται τὴν τοῦ
Νείλου χάσιν, καὶ ὅτι ἐν τῇ τρύγῃ ὁ ἥλιος τὴν πάροδον αὐτοῦ ἐν τῷ Λέοντι ποι-
65 εῖται κατὰ τοὺς εὐκράτους τόπους.

57. ἐπὶ δὲ R. || 58. καταλλήλων R. || 59. τῷ R. || 60. ἀνεώγνυσαν S. || 61. αὐτῶν om. R. ||
περὶ scripsi ex conjectura. τῇ περὶ S. τοῦ 64. καὶ ante ὅτι om. R. — ἐν τῇ τρυγῇ S. ἐν
περὶ R. — καὶ γὰρ τὸν καιρὸν omisso κατὰ τῷ τρύγῃ R. — αὐτοῦ RS.

IX.

DE INSULA CYPRO.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΕΝ Τῇ ΝΗΣΩ ΚΥΠΡΩ.

Ιστέον ὅτι ἐν τοῖς βίβλοις τῶν περὶ Γαληνὸν Περὶ εἰδῶν καὶ Ἀριστοτέλους
Φυσιολογικῶν περὶ οὐσίας γῆς καὶ λίθων καὶ μετάλλων εὐρέσεως, εὐρέθη ἐν
τῇ Κύπρῳ νήσῳ ὅτι ἐστὶν ὄρος μέγα καὶ ὑψηλὸν ὑπὲρ πάντων τῶν βουνῶν αὐτῆς,
Τρογόδος καλούμενον, πολλὰ καὶ διάφορα εἶδη βοτανῶν τῆς ἰατρικῆς τέχνης
5 χρήσιμα εὐρισκόμενα, ἅτινα λέγειν ἐπιχειροῦντα καθ' ἐν ἐπιλήψει με διηγούμε-
νον ὁ χρόνος. Ὁμοίως καὶ περὶ μετάλλων γῆς γέγραπται ἐν τῷ Περὶ λίθων δι-
φορᾶς Ἀριστοτέλους ὅτι χρυσίου μετάλλων ὄρος ἡ Βούκασα, ἡ καὶ διακειμένη
εἰς πόδοσιν τοῦ Τρογόδου, καὶ ἐπιβλέπει ἐπὶ τὰ βορειότερα μέρη τῆς νήσου,
κατὰ θαλάτταν δὲ γίνεται δυτικώτερον αὐτῆς, ἔχει δὲ διαφορὰς μετάλλων, καθὼς
10 διηγήσατο φήμη, χρυσίου, καὶ ἀργυρίου, καὶ χαλκοῦ, σίτυπληρίας σχισίης καὶ
λευκῆς, καὶ ἀληθινῆς σίτυπληρίας, καὶ σωροῖ τὸ προζύμιον τοῦ χρυσαφίου, καὶ
μύσσει, καὶ ὁ χαλκίτης, καὶ ἄλλα διάφορα μέταλλα· ἐν ἑτέροις δὲ ὄρεσι, φασὶ,
τῆς Κύπρου γίνεται ὁ σιδηρος, ὁ ὕελος καὶ πᾶσα ὕλη τιμία.

Ex codice T, collato antigrapho V. || 2. εὐ-
ρέσεις TV. Correxī in εὐρέσει. || 3. ὅτι ὄρος
ἐστὶ V. || 4. Post καλούμενον videtur excidisse
vocabulum ἔχον vel παρέχον. || 5. ἐπιλήψει
TV. || 8. πόδοσιν TV. Habet vocabulum πόδο-
σις Cangius (Gloss. med. et inf. græc. t. I,
p. 1191) ex codice Regio, scilicet ex nostro T

qui habuit olim numerum 1334. || 10. σχισίης
T. || 11. ἀληθινῆς TV. — σωροῖ=σῶρον vel σῶρι
(Vid. Thes. ling. gr. s. v. Σῶρον, t. VII, p. 17-
27, ed. Hase). Confer Cangium s. v. Προζύμι
(t. I, p. 1238). — χρυσαφίου V. || 11-12. μύσ-
σει=μίσου (Vid. Thes. ling. gr. s. v.) μίσσει
Cangius loc. laud. || 13. τιμία V.

X.

FRAGMENTUM CTESIÆ INEDITUM.

ΠΕΡΙ ΠΙΠΕΡΕΩΣ.

Ἡ γένεσις τοῦ πιπέρεως κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον τοιαύτη· ἔθνος ἐστὶ κατὰ τὴν Ἀζούμην, Βησσάδαι τὸννομα, σώμασι σμικροῖς καὶ ἀδρανεσίοις, κεχρημένοι κεφαλαῖς μεγάλαις καὶ ἀκάρτοις καὶ παρὰ τὴν Ἰνδῶν φύσιν ἀπλόθριξιν· σπηλαίοις δὲ ἐνοικοῦσιν ὑπογείοις, καὶ κρημνοδατεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τὴν τοῦ τόπου συντροφίαν. Οὗτοι ἀπὸ δένδρυφίων κολοβῶν ταῖς θάμνοις παραφυομένων τὸ πέπερι δρεπόμενοι συνάγουσιν.

Ὁ δὲ Μάξιμός φησιν, φυτὸν εἶναι ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ἀνάκανθον· φυτουργούμενον δὲ ὡς ἄμπελος, φέρει καρπὸν βοτρυώδη ὡς τερέβινθος· ἔχει δὲ φύλλον κισσῶδες ὑπόμακρον· φυτευόμενον δὲ, τριετές ἀρχεται καρπεύειν· θνήσκει δὲ ὅκταετές·
10 τρυγηθὲν δὲ, εἰ μὲν ἐν τῷ ἡλίῳ φρυγῇ, μελαίνεται· εἰ δὲ γένηται σκιόψυκτον, λευκαίνεται.

Ex membranis S. || 2. σώματισμικροῖς codex, unde potest legi : σώματι σμικροὶ καὶ ἀδρανέστοι, vel etiam σώμασι σμικροῖς καὶ ἀδρα-

νεσίοις κεχρημένοι [καὶ] κεφαλαῖς μεγάλαις κ.τ.λ. || 6. τῷ πέπερι cod. || 7. τῇ Ἰνδίᾳ cod. || 10. τῷ ἡλίῳ φρυγῇ cod.

www.libtool.com.cn

INDEX

HISTORICUS ET GEOGRAPHICUS.

A

- Ἀγαθήμερος, Orthonis filius, p. 75, l. 6.
Ἀγαθοκλῆς, Milesius, p. 89, l. 24.
Ἀγάθουρσοι, p. 121, l. 13.
Ἀγαμέμνων, p. 33, l. 11.
Ἀγγίλοι, Brittiæ populus, p. 119, l. 9.
Ἀγγρος, fluvius, p. 121, l. 16.
Ἀγίνωρ, p. 85, l. 39.
Ἀγίσυμβα, regio et urbs, p. 68, l. 20.
Ἀγκύρειον vel Ἀγκύραιον, p. 29, l. 1, not.
Ἀδιαδηνή (ἡ), regio, p. 113, l. 2, 13.
Ἀδριατικός (πόντος), p. 102, l. 6.
Ἀζούμη (ἡ), p. 125, l. 2.
Ἀθηνᾶ Ἐκβάσιος (ἡ), p. 5, l. 17; p. 37, schol. 13.
Ἀθηνᾶ Προναία, p. 96, l. 13.
Ἀθηνᾶ Σκεδάσιος (ἡ), p. 8, l. 8.
Ἀθηναῖοι (οἱ), p. 10, l. 1; p. 34, l. 3; p. 112, l. 16.
Ἀθηναιῶν, mons, p. 95, l. 8.
Ἀθριεῖται, p. 80, l. 18.
Ἄθρυς, fluvius, p. 121, l. 14.
Ἄθως, mons, p. 73, l. 32.
Αἰάντειον (τὸ), p. 16, l. 13; p. 38, schol. 47; p. 50, l. 3.
Αἶας, Telamonis filius, p. 16, l. 13; p. 38, schol. 47.
Αἶγαι (αἱ κατὰ Συρίαν), p. 77, l. 5.
Αἶγαῖον πέλαγος, p. 102, l. 7.
Αἰγέσθιος, p. 87, l. 22, 27.
Αἰγισθος, p. 33, l. 12.
Αἰγοκέρας, p. 106, l. 15; p. 107, l. 3.
Αἰγύπτιοι, p. 108, l. 2; p. 122, l. 42, 43.
Αἰγυπτός (ἡ), regio, p. 73, l. 8; p. 88, l. 24; p. 122, l. 38.
Ἀετόρυχος, p. 52, l. 23.
Αἰετοῦ Ῥύγχος, promontorium, p. 31, l. 3; p. 39, schol. 66; p. 52, l. 22.
Αἰήτης, p. 20, l. 14; p. 50, l. 39; p. 103, l. 10.
Αἰθίοπες (Τρωγλοδύται), p. 79, l. 13.
Αἰθιοπία, p. 102, l. 9; (ἡ ἄνω), p. 122, l. 37.
Αἰθιοπικά (ὄρη), p. 73, l. 32.
Αἰθιοπικόν (πέλαγος), p. 101, l. 3.
Αἶμος, mons, p. 86, l. 25; p. 94, l. 23; p. 121, l. 13, 15.
Ἀκανίας (ὁ), Rhodiorum portus, p. 76, l. 3.
Ἀκουτανία, p. 67, l. 13.
Ἄκρα (πόλις), p. 79, l. 11.
Ἄκραι (Ῥοιζοῦσαι), p. 33, l. 1.
Ἀκροκεράυνια (ὄρη), p. 73, l. 33.

- Ἀκτῖνα (τήν), nomen loci, p. 14, l. 3;
 p. 48, l. 24.
 Ἀλβανία, regio, p. 73, l. 17.
 Ἀλβίων seu Ἀλουίων, insula, p. 67,
 l. 34; p. 69, l. 16; p. 73, l. 5.
 Ἀλέξανδρος, p. 107, l. 10.
 Ἀλεξιρρόη, p. 86, l. 38.
 Ἀλεξιρροία, p. 85, l. 2; p. 96, l. 31.
 Ἀλιάκμων, p. 89, l. 13.
 Ἄλιος Γέρων, deus, p. 20, l. 2, 7.
 Ἀλκμαίων, p. 90, l. 14.
 Ἄλμος, p. 92, l. 2.
 Ἀλουίων (ή). Vide Ἀλβίων.
 Ἄλπεις (αἱ) vel Ἄλπεα (ὄρη), p. 67,
 l. 17; p. 73, l. 34.
 Ἄλπις, fluvius, p. 121, l. 18.
 Ἀλφειός, fluvius, p. 95, l. 16.
 Ἀλφεισιβοία, p. 85, l. 23.
 Ἄμμωνος, p. 73, l. 31.
 Ἀμνέας, ventus, p. 77, l. 8.
 Ἀμουργός, una Cycladum, p. 104,
 l. 4.
 Ἄμυκος, sinus, p. 31, l. 5; p. 39,
 schol. 67.
 Ἀμφιάραως ὁ μάντις, p. 15, l. 11.
 Ἀναξαγόρας, p. 103, l. 10.
 Ἀνατολή, mons, p. 93, l. 29.
 Ἀνδρονκέης, Samius, p. 24, l. 7, not.
 Ἄνων, rex Carthaginensium, p. 78,
 l. 2; p. 79, l. 6.
 Ἀντίπατρος, p. 102, l. 16.
 Ἄξιος, fluvius, p. 22, l. 16.
 Ἄορνον (τὸ) στόμιον, p. 113, l. 6.
 Ἀπαθίππη, p. 96, l. 28.
 Ἀπαίσαντος vel Ἀπαίσαντον ὄρος, p. 95,
 l. 8, 9, 10.
 Ἀπαρκτίας, ventus, p. 74, fig.
 Ἀπεννίνου ὄρους (τοῦ) vel τοῦ Ἀπεν-
 νίνου, p. 121, l. 3; p. 122, l. 35.
 Ἀπέσαντος, p. 89, l. 25, 27, 30, 31,
 40, 41.
 Ἀπηλιώτης, ventus, p. 74, fig.; p. 76,
 l. 11; p. 77, l. 7; p. 110, l. 8.
 Ἀπόλλων, p. 12, l. 16; p. 13, l. 10;
 p. 16, l. 12; p. 86, l. 7.
 Ἀπολλωνία, Cyrenæorum portus, p. 77,
 l. 1.
 Ἀπόλλωνος τέμενος καὶ χρηστήριον,
 in urbe Chalcedone, p. 35, l. 2;
 p. 40, schol. 79.
 Ἀραβία, regio, p. 68, l. 41; p. 69, l. 2.
 Ἀραβία Εὐδαίμων, p. 73, l. 16; p. 103,
 l. 7.
 Ἀραβία Πετραία, p. 73, l. 15.
 Ἀραβικός (κόλπος), p. 101, l. 7.
 Ἀράσιος, p. 71, l. 30; p. 80, l. 7.
 Ἀραμύς (πόλις), p. 79, l. 11.
 Ἀράξης, fluvius, p. 69, l. 28; p. 95,
 l. 33.
 Ἄραρ, fluvius, p. 94, l. 1.
 Ἄραρος, fluvius, p. 121, l. 12.
 Ἄρατος (ὁ), Solensis poeta, p. 107,
 l. 28; p. 110, l. 10, 19.
 Ἀραχωσία, regio, p. 69, l. 11; p. 73,
 l. 20.
 Ἀρεθίλοις (έν), p. 107, l. 10.
 Ἀργέστis, ventus, p. 74, fig.; p. 77,
 l. 16.
 Ἀργίλλον vel Ἀργίλον ὄρος, p. 88,
 l. 41; p. 94, l. 41.
 Ἀργολικά, p. 89, l. 23.
 Ἀρετάδης, p. 87, l. 9.
 Ἄρης (ὁ), p. 85, l. 4; p. 86, l. 21;
 p. 87, l. 32; p. 90, l. 2, 13; p. 91,
 l. 33; p. 92, l. 15.
 Ἀρία, regio, p. 73, l. 15.
 Ἀριανός, historicus, p. 37, schol. 11;
 p. 56, not. 1.
 Ἀριστοτέλης scripsit Περὶ λίθων δια-
 φορᾶς, p. 124, l. 6. — Idem auctor
 libri Περὶ σημείων, p. 76, tit. —
 Idem scripsit Φυσιολογικά, p. 124,
 l. 1-2.
 Ἀριστώνυμος, pater Archiæ Thasii,
 p. 19, l. 11.
 Ἀριστώνυμος, scriptor, p. 92, l. 21.

- Ἀρκαδία, regio, p. 9, l. 4.
 Ἀρκτοι(αι), p. 109, l. 15, 16; p. 110, l. 13.
 Ἄρκτος, p. 111, l. 6.
 Ἀρκτοφύλαξ (ὁ), p. 111, l. 13, 14.
 Ἀρμενία, regio, p. 71, l. 9; p. 73, l. 25.
 Ἀρσίπη vel Ἀρρίπη, p. 85, l. 6.
 Ἀρτάνης, fluvius, p. 121, l. 14.
 Ἀρτεμις, p. 33, l. 14. — Ἀρτέμιδος Δικτύνης ἱερὸν, p. 23, l. 3; p. 39, schol. 64. — Ἀρτέμιδος Φωσφόρου τέμενος, p. 15, l. 16.
 Ἀρχεῖον (τὸ), locus, p. 19, l. 7, 15; p. 39, schol. 56.
 Ἀρχίας, Thasius Aristonymi filius, p. 19, l. 11, 13.
 Ἀσία (ἡ), p. 3, l. 16; p. 5, l. 12; p. 17, l. 5; p. 56, not. 1; p. 67, l. 4; p. 73, l. 21; p. 103, l. 1; p. 113, l. 11.
 Ἀσιανός, p. 39, schol. 71; p. 57, l. 28.
 Ἀσσυρία, regio, p. 73, l. 18.
 Ἀσλάπους, nomen Nili, p. 122, l. 42.
 Ἀσπεροπαῖος, rex, p. 22, l. 16.
 Ἀσπράϊος (ὁ), p. 91, l. 2; p. 97, l. 30.
 Ἀτλαντικόν (πέλαγος), p. 101, l. 2.
 Ἄτλας, mons, p. 73, l. 31.
 Ἄτλας, fluvius, p. 121, l. 13.
 Ἀτλεροι, p. 68, l. 15.
 Ἀτλική (ἡ), regio, p. 115, l. 9.
 Αὐγουστος (μήν), p. 122, l. 39.
 Αὐλεών, sinus, p. 13, l. 11; p. 48, l. 12.
 Αὐλητής, cognomen Apollinis, p. 15, l. 14.
 Αὐλητής (ὁ), locus, p. 15, l. 13; p. 38, schol. 43; p. 49, l. 32.
 Αὔρας, fluvius, p. 121, l. 13.
 Ἀφαρεύς, p. 85, l. 17.
 Ἀφρικέρωνες vel Ἀφρικίρωνες, p. 68, l. 10.
 Ἀφρικὴ, regio, p. 73, l. 9.
 Ἀφροδίτη (ἡ), p. 87, l. 33. — Ἀφροδίτης Πραεῖας τέμενος, p. 15, l. 16. — Ἀφροδίτης τέμενος, p. 34, l. 10.
 Ἀχελῶς, fluvius, p. 95, l. 28.
 Ἀψασιεῖον (τὸ), locus et templum, p. 9, l. 3; p. 38, schol. 23; p. 46, l. 4.
 Ἀψάσιος, cognomen Jovis, p. 9, l. 4; p. 46, l. 4.

B

- Βαβυλών, p. 103, l. 9; p. 122, l. 53.
 Βαβυλωνία, regio, p. 73, l. 20.
 Βαγράδας, fluvius, p. 74, l. 5.
 Βαθεῖ (ἐν), nomen loci (scilicet Βαθύ Europæum), p. 38, schol. 38; p. 49, l. 6, p. 57, not. 1.
 Βαθεῖα Σκοπία, locus, p. 10, l. 14; p. 46, l. 28.
 Βαθέος (est Βαθύ Asiaticum), p. 39, schol. 71; p. 57, l. 28.
 Βαθύκολπος, sinus, p. 26, l. 23.
 Βαῖτις, p. 69, l. 33.
 Βάκα, locus, p. 20, l. 16; p. 39, schol. 60; p. 50, l. 41.
 Βακτριανή, regio, p. 73, l. 16.
 Βαλληναῖον vel Βαληναῖον ὄρος, p. 87, l. 11, 12; p. 94, l. 27.
 Βάπυρον ὄρος, p. 76, l. 12.
 Βαρβύσης (ὁ), flumen, p. 12, l. 1. — Idem vocatur Βαρβούσης, p. 38, schol. 30.
 Βελγική, p. 66, l. 14, 15.
 Βελλεροφόντης (ὁ), p. 102, l. 21.
 Βεννύχιον, locus, p. 39, schol. 67; p. 57, l. 20.
 Βερεκυνθίας, ventus, p. 77, l. 2.
 Βερεκύνθιον ὄρος, p. 86, l. 15; p. 94, l. 19.

- Βερέκυνθος, p. 86, l. 16.
 Βερονίκη, p. 68, l. 12.
 Βέσσιον ὄρος, p. 118, l. 1.
 Βέτης, fluvius, p. 74, l. 8.
 Βησσάδαι, gens, p. 125, l. 2.
 Βιθυνία (ἡ), regio, p. 31, l. 2.
 Βιθυνιακά, opus Arriani, p. 37, schol. 11; p. 56, not. 1.
 Βλάξη, insula, p. 32, l. 8; p. 39, schol. 71.
 Βλαχέρνας, locus, p. 10, l. 15; p. 46, l. 33.
 Βλέμυες, p. 68, l. 14.
 Βοίδιον (ἡ), Charetis pellex, p. 34, l. 4; p. 36, l. 9; p. 54, l. 6.
 Βοιωτιακά vel Βοιωτικά, p. 83, l. 8.
 Βολειτικόν (στόμα τοῦ Νεῖλου), p. 102, l. 13.
 Βόλος (ὁ), locus, p. 15, l. 15; p. 38, schol. 44.
 Βορέας (ὁ) vel Βορρᾶς, ventus, p. 74, fig.; p. 76, l. 1, 5, 9; p. 88, l. 4; p. 110, l. 7; p. 121, l. 16.
 Βορυσθένης, fluvius, p. 72, l. 28; p. 74, l. 3.
 Βοσπόριον πέραγος, p. 36, l. 4.
 Βοσπόριος ἄκρα (ἡ), p. 3, l. 14; p. 4, l. 3, 17; p. 5, l. 9; p. 12, l. 16; p. 16, l. 9; p. 22, l. 2; p. 37, schol. 6, 10, 14, 15; p. 49, l. 41; p. 56, not. 1.
 Βόσπορος (ὁ) vel Βόσπορος ὁ Θράκιος, p. 2, l. 17; p. 5, l. 15; p. 35, l. 3-4; p. 51, l. 17-18.
 Βόσπορος ὁ Κιμμέριος, p. 2, l. 10; p. 5, l. 14; p. 67, l. 27.
 Βούκισσα (ἡ), mons, p. 124, l. 7.
 Βουκόλος, locus, p. 13, l. 6, 8; p. 38, schol. 35; p. 48, l. 9.
 Βοῦς (ἡ), nomen loci, p. 34, l. 2, 8; p. 40, schol. 75.
 Βωώτης, p. 111, l. 13.
 Βραχεῖα vel Βραχία, p. 70, l. 2; p. 71, l. 12; p. 74, l. 10.
 Βρεττανία, p. 117, l. 1; p. 119, l. 3, 6.
 Βρεττανικαί (insulæ), p. 67, l. 33.
 Βρεττανικός (Oceanus), p. 71, l. 21.
 Βριξάδα, mons, p. 87, l. 40; p. 94, l. 36.
 Βριττία νῆσος, p. 119, l. 1, 4, 5, 8, 19; p. 120, l. 33, 38, 52.
 Βρίττιοι (οἱ), p. 119, l. 12, 17.
 Βρίττιωνες (οἱ), p. 119, l. 9.
 Βρόγγος, fluvius, p. 121, l. 17.
 Βυζάντιοι (οἱ), p. 13, l. 16; p. 15, l. 10; p. 16, l. 1; p. 17, l. 4; p. 38, schol. 19 et 47.
 Βυζάντιον (τὸ), urbs, p. 2, l. 13; p. 31, l. 7; p. 34, l. 13; p. 63, l. 19.
 Βυζάντιος, p. 17, l. 8.
 Βυζαντίς (ἡ), regio, p. 38, schol. 20.
 Βύζας, nomen viri, p. 12, l. 2, 12; p. 38, schol. 33.
 Βυθάρια, locus, p. 49, l. 13; p. 57, l. 6.
 Βυθίας, locus, p. 20, l. 12; p. 39, schol. 59; p. 50, l. 33.

Γ

- Γάγγης, fluvius, p. 66, l. 3; p. 74, l. 2; p. 93, l. 27; p. 121, l. 6.
 Γαγγητικός, p. 74, l. 10.
 Γάδαιρα, p. 102, l. 9.
 Γαιτουλία, regio, p. 68, l. 4; p. 73, l. 8.
 Γαλατία, regio, p. 68, l. 33; p. 73, l. 23.
 Γαλατικός (πόντος), p. 102, l. 3.
 Γαληνός scripsit Περί ειδῶν, p. 124, l. 1.
 Γαλλίαι, regio, p. 72, l. 35.

- Γανυμήδης, p. 87, l. 11.
 Γάργαρον, p. 87, l. 21.
 Γαρμαθώνη, p. 88, l. 24.
 Γαύρανον vel Γαυράν vel Γαυράν, mons,
 p. 92, l. 23, 24, 30; p. 95, l. 41.
 Γαυρεύς, ventus, p. 76, l. 4.
 Γαυρίς, insula, p. 76, l. 5.
 Γεδρωσία, regio, p. 73, l. 21.
 Γερμανία (ή), regio, p. 72, l. 36.
 Γερμανοί (οί), p. 119, l. 13; p. 121,
 l. 4.
 Γέρων Άλιος, deus, p. 20, l. 2; p. 39,
 schol. 57.
 Γέται (οί), p. 116, l. 1.
 Γῆ Ὀνησιδώρα (ή), dea, p. 7, l. 1-2.
 Γηγάσιος, p. 82, l. 19, 21; p. 96,
 l. 8-9.
 Γηπαθων urbs Sirmium, p. 122, l. 27.
 Γηών (δ), fluvius, p. 121, l. 2; p. 122,
 l. 36.
 Γίρ, fluvius, p. 74, l. 7.
 Γραφή (ή Θεία), p. 121, l. 1; p. 122,
 l. 35, 41.
 Γρωνυχία, locus, p. 31, l. 5; p. 39,
 schol. 67.
 Γυναικῶν λιμήν, seu *Portus Mulierum*,
 p. 25, l. 3, not.
 Γύτλην seu Κύτλην, p. 78, l. 12.

Δ

- Δακία, regio, p. 72, l. 36.
 Δαλματία, regio, p. 67, l. 22, 30.
 Δάμαλις (ή), statua, p. 55, l. 18.
 Δαμαστίπη, p. 83, l. 17.
 Δανούδιος (δ), nomen Istri, p. 121,
 l. 7; p. 122, l. 28, 31, 32.
 Δαρείος, rex, p. 7, l. 9; p. 107,
 l. 10.
 Δάφνη Μαινομένη seu Δάφνη Ψυχό-
 νους, locus, p. 30, l. 6, not.; p. 31,
 l. 1; p. 52, l. 20.
 Δελφίν και Καρανδας (χωρίον), p. 17,
 l. 7; p. 18, l. 4; p. 39, schol. 50;
 p. 50, l. 14.
 Δερβίκαι, p. 68, l. 8.
 Δέρκυλλος, scriptor, p. 86, l. 13.
 Δῆλος, una Cycladum, p. 104, l. 4.
 Δημάρατος vel Δημάρετος, p. 86,
 l. 4.
 Δήμητρος και Κόρης παράλληλα [τε-
 μένη], p. 7, l. 5; p. 38, schol. 17.
 Δῖα, p. 86, l. 27.
 Διδυμοί (οί), p. 111, l. 6.
 Δικαία πέτρα (?), p. 26, l. 17.
 Δίκτη vel Δίκτης, mons, p. 111, l. 9.
 Δικτύνη, cognomen Dianæ, p. 23,
 l. 3; p. 51, l. 39.
 Δίνδυμον ὄρος, p. 68, l. 31.
 Διόνυσος, p. 85, l. 1; p. 92, l. 35.
 Δίορπον, mons, p. 95, l. 36.
 Διοσκουριάς, p. 72, l. 30.
 Διόσπολις, p. 80, l. 24.
 Διόσκουροι, p. 111, l. 6.
 Δίσκοι (οί), locus, p. 33, l. 2; p. 39,
 schol. 73.
 Δίων (δ), scriptor, p. 113, l. 11;
 p. 117, l. 1.
 Διωξίπη, p. 85, l. 40; p. 96, l. 35.
 Δορίας, fluvius, p. 74, l. 2.
 Δούδαϊδα, mons, p. 69, l. 24; p. 73,
 l. 31. — Cf. *Ιδοδαϊδαν*.
 Δραγγιανή, regio, p. 73, l. 17.
 Δράκων (δ), p. 110, l. 13.
 Δρέπανον, promontorium, p. 13, l. 4;
 p. 38, schol. 34.
 Δριμόλον seu Δρίμυλλον ὄρος, p. 90,
 l. 32; p. 95, l. 22.
 Δρῦς, lucus Apollinis, p. 13, l. 9.
 Δωτίνη vel Δωτίνη πέτρα, p. 28, l. 15,
 18, not.

E

- Ἐβρος, fluvius, p. 83, l. 12, 16; p. 93, l. 24.
 Ἐκβάσιος, cognomen Minervæ, p. 5, l. 17; p. 37, schol. 13; p. 44, l. 13.
 Ἐλαϊτικὸς κόλπος (ὁ), p. 76, l. 8.
 Ἐλέφας, mons, p. 93, l. 19.
 Ἐλλάκη, nymphe, p. 110, l. 15.
 Ἐλλάς, regio, p. 73, l. 2; p. 108, l. 3, 4.
 Ἐλληνες (οἱ), p. 2, l. 13; p. 8, l. 7; p. 115, l. 8.
 Ἐλληνίδες πόλεις circa Pontum Euxinum, p. 2, l. 13.
 Ἐλλησποντίας, ventus, p. 76, l. 17.
 Ἐλλησποντος, p. 77, l. 1.
 Ἐμπουσαι (αἱ), p. 104, l. 9.
 Ἐρατοσθένης ὁ πολυμαθέστατος, p. 122, l. 56.
 Ἐρεμβοί (οἱ), p. 102, l. 9.
 Ἐρινύες (αἱ) vel Ἐρινυῖες, p. 83, l. 5, 10, 18; p. 89, l. 19; p. 91, l. 40.
 Ἐρμπολιται, p. 80, l. 14.
 Ἐρυθρά (ἡ), p. 103, l. 5.
 Ἐρυθραῖον (πέλαγος), p. 101, l. 2.
 Ἐσιναῦ, p. 71, l. 13.
 Ἐσπέρου Κέρας (sinus), p. 79, l. 21.
 Ἐσλία (ἡ ἄκρα), p. 39, schol. 61.
 Ἐσλίαι, p. 21, l. 16; p. 22, l. 10, 12, 17; p. 39, schol. 62; p. 51, l. 36; p. 57, l. 10.
 Εὐβοία, insula, p. 68, l. 2; p. 73, l. 6, 27; p. 75, l. 9; p. 76, l. 16, 17; p. 77, l. 19.
 Εὐδαίμων Ἄραβία, p. 103, l. 6.
 Εὐδῖος Καλός, sinus, p. 25, l. 33.
 Εὐδοξος ὁ Ἀσσύριος, p. 108, l. 4.
 Εὐξεινος. Vide Πόντος.
 Εὐπαθίπη, p. 96, l. 29.
 Εὐρόνοτος, ventus, p. 74, fig.; p. 77, l. 8.
 Εὐρος, ventus, p. 74, fig.; p. 77, l. 5.
 Εὐρωπαῖοι (οἱ), p. 31, l. 10-11; p. 52, l. 33.
 Εὐρώπη (ἡ), p. 3, l. 15; p. 32, l. 6; p. 34, l. 2; p. 39, schol. 63; p. 67, l. 24, p. 72, l. 33.
 Εὐρωστός, heros, p. 34, l. 8; p. 40, schol. 76.
 Εὐρώτας, fluvius, p. 95, l. 1.
 Εὐφράτης, fluvius, p. 95, l. 20; p. 121, l. 2; p. 122, l. 46, 47, 52, 54, 55.
 Ἐφρεσίων λιμὴν? p. 27, l. 30-31, not.
 Ἐχαία, promontorium, p. 32, l. 13.

Z

- Ζεὺς (ὁ), p. 12, l. 6; p. 87, l. 23; p. 89, l. 18; p. 110, l. 13, 14, 15.
 Ζεὺς Ἀψάσιος (ὁ), p. 9, l. 4.
 Ζέφυρος, ventus, p. 74, fig.; p. 77, l. 13; p. 110, l. 8.

H

- Ἥλιος, p. 96, l. 10; p. 112, l. 18.
 Ἡμωδά (τά), p. 69, l. 21.
 Ἡπειρος, regio, p. 73, l. 6.
 Ἡρα (ἡ), p. 5, l. 12; p. 7, l. 8; p. 12, l. 6; p. 36, l. 5; p. 55, l. 3; p. 56, not. 1; p. 89, l. 16.

- Ἡραγόρα, fons, p. 34, l. 8; p. 40, schol. 76; p. 54, l. 14.
 Ἡράκλεια ἄκρα (ἡ), p. 7, l. 14; p. 45, l. 20.
 Ἡρακλεία, p. 89, l. 32.
 Ἡράκλειοι στήλαι (αἱ), p. 78, l. 3; p. 79, l. 6.
 Ἡρακλέους στήλαι (αἱ), p. 66, l. 6.
 Ἡρακλεωτικόν (στόμα τοῦ Νείλου), p. 102, l. 13.
 Ἡρακλῆς (ὁ), p. 3, l. 3; p. 71, l. 25.
 Ἡρας [νεώς], p. 7, l. 8.
 Ἡρίδανος, fluvius, p. 69, l. 32; p. 74, l. 7.
 Ἡσιόδος, poeta, p. 108, l. 18.

Θ

- Θάσιος, p. 19, l. 11.
 Θέατρον, tumulus, p. 32, l. 2.
 Θεοσάρης, deus, p. 114, l. 1.
 Θέρμασις (πέτρα), p. 18, l. 7; p. 39, schol. 51.
 Θερμυμερία, locus, p. 25, l. 26.
 Θερμουτιατικόν (στόμα τοῦ Νείλου), p. 102, l. 13.
 Θερμώδων, fluvius, p. 69, l. 30; p. 94, l. 38; p. 102, l. 18.
 Θεσσαλία vel Θετταλία, regio, p. 22, l. 15; p. 73, l. 1.
 Θεσσαλονίκη (ἡ), urbs Macedoniæ, p. 102, l. 15.
 Θεῶν ὄχημα, mons, p. 73, l. 31.
 Θεδάνας, ventus, p. 76, l. 7; p. 77, l. 3.
 Θήδης πεδῖον, p. 76, l. 7.
 Θῆναι, p. 69, l. 8. — Cf. Σῆναι.
 Θούλη, regio, p. 65, fig.; p. 73, l. 1; p. 119, l. 3, 4, 6.
 Θράκες, p. 83, l. 24; p. 121, l. 7, 13; p. 122, l. 29.
 Θράκη, regio, p. 73, l. 3; p. 77, l. 17, 24.
 Θρακικά, p. 83, l. 31; p. 86, l. 24, 32.
 Θράκιον (τὸ τεῖχος), p. 4, l. 12.
 Θρασκίας, ventus, p. 74, fig.; p. 77, l. 17, 23; p. 122, l. 29.
 Θρηϊκή (ἀκτὴ), p. 11, l. 8; p. 38, schol. 28.
 Θυματήριον (πόλις), p. 79, l. 9.
 Θωνίτις (λίμνη), p. 122, l. 51.

Ι

- Ἰάδυγες, p. 67, l. 28.
 Ἰαξάρτης, fluvius, p. 74, l. 4.
 Ἰάπυξ, ventus, p. 74, fig.; p. 77, l. 14.
 Ἰασόνιον, locus, p. 18, l. 16; p. 39, schol. 54; p. 50, l. 20.
 Ἰάσων, nomen viri, p. 12, l. 2; p. 18, l. 16; p. 20, l. 3.
 Ἰέηρ, fluvius, p. 74, l. 8.
 Ἰηρία, regio, p. 73, l. 18.
 Ἰηρικὸς (πόντος), p. 102, l. 2.
 Ἰγίγιλιν, p. 71, l. 4.
 Ἰδας ὁ Ἀφάρεως, p. 85, l. 17.
 Ἰδῆ, nomen puellæ, p. 87, l. 24.
 Ἰδῆ, mons, p. 94, l. 31.
 Ἰδούβαιδαν, p. 69, l. 24.
 Ἰεράπολις, p. 113, l. 11.
 Ἰερόν, locus in Bosporo, p. 29, l. 16, not.
 Ἰερόν, Lusitaniæ promontorium, p. 66, l. 5.
 Ἰλιακὸν ἔργον (τὸ), p. 22, l. 16.
 Ἰλλυριά ὄρη, p. 121, l. 15.
 Ἰμάιος (ὁ) vel Ἰμαος, mons, p. 69, l. 20; p. 73, l. 31.

- Ἰμερος*, fluvius, p. 34, l. 9; p. 40, schol. 77; p. 54, l. 15.
Ἰναχίη βοῦς, p. 36, l. 3; p. 54, l. 41; p. 55, l. 20.
Ἰναχος, nomen viri, p. 5, l. 11; p. 56, not. 1.
Ἰναχος, fluvius, p. 95, l. 5.
Ἰνγενίδας (ὁ), locus, p. 9, l. 14; p. 38, schol. 24.
Ἰνδία (ἡ), p. 103, l. 15; p. 125, l. 7.
Ἰνδικά (τά), opus Clitophontis Rhodii, p. 93, l. 5; p. 98, l. 19.
Ἰνδική, regio, p. 73, l. 13.
Ἰνδικὸν πέλαγος, p. 74, l. 10; p. 101, l. 2.
Ἰνδοί (οἱ), p. 66, l. 4.
Ἰνδός, fluvius, p. 74, l. 3; p. 96, l. 1; p. 103, l. 14.
Ἰουερνία (ἡ) seu *Ιουβερνία*, insula, p. 67, l. 34; p. 73, l. 4, 29; p. 119, l. 12.
Ἰουδία, regio, p. 73, l. 14.
Ἰουνδελία, regio, p. 72, l. 37.
Ἰουσιούλας, fluvius, p. 74, l. 4. — Cf. *Οὔσιούλας*.
Ἰπποσθένης vel *Ἰπποσθένης τάφος*, promontorium, p. 15, l. 5, 7; p. 38, schol. 40.
Ἰπποφάγοι vel *Ἰχθυοφάγοι*, p. 68, l. 18.
Ἰσθμός (ὁ τοῦ Πόντου προκείμενος), p. 15, l. 4; p. 38, schol. 40.
Ἰσμηνός, fluvius, p. 93, l. 22.
Ἰσπανία vel *Ἰσπανίαι*, regio, p. 72, l. 34; p. 119, l. 6.
Ἰσσιός (κόλπος), p. 71, l. 32; p. 76, l. 14.
Ἰσσιός (πόντος), p. 102, l. 7.
Ἰσῖρος (ὁ), fluvius, p. 67, l. 29; p. 72, l. 35; p. 74, l. 2; p. 121, l. 7, 17, 22, 23; p. 122, l. 26, 32, 34; p. 123, l. 57.
Ἰταλία (ἡ), regio, p. 67, l. 40; p. 72, l. 37; p. 77, l. 19.
Ἰτάλιος γλῶσσα (ἡ), p. 115, l. 4.
Ἰφίγεία (ἡ), sacerdos Dianæ, p. 33, l. 13, 14.
Ἰώ, Inachi filia, p. 5, l. 11; p. 12, l. 6; p. 44, l. 4; p. 56, not. 1.
Ἰώλ, p. 81, l. 28.

K

- Καικίας*, ventus, p. 74, fig.; p. 76, l. 7; p. 77, l. 3.
Καῖκος, fluvius, p. 95, l. 23.
Καισαρινσία, regio, p. 73, l. 8.
Κάλαμος, locus, p. 20, l. 12; p. 39, schol. 59.
Καληδόνιοι, gens Britanniae, p. 117, l. 2, 3.
Καλλισθένης, p. 83, l. 38.
Καλλιστώ (ἡ), p. 111, l. 6.
Καλὸς Ἀγρός, locus, p. 26, l. 30, 32.
Καλυδών, mons, p. 91, l. 32; p. 95, l. 31; p. 115, l. 8.
Καμάρα, locus, p. 10, l. 4; p. 38, schol. 26, ubi *Καμπρών*.
Καμπανία, regio, p. 118, l. 17.
Κάνωπος, locus, p. 14, l. 4, 7; p. 38, schol. 37; p. 48, l. 28.
Καππαδοκία, regio, p. 73, l. 24.
Καράνδας, pastor, deinde locus, p. 17, l. 7, 16.
Καρδανῶν (τῶν κατὰ Φοινίκην), p. 77, l. 6.
Κάρδας, ventus, p. 77, l. 6.
Καρδία τοῦ Λέοντος (ἡ), p. 111, l. 3.
Καρικὸν τεῖχος (πόλις), p. 79, l. 11.
Καρκίνος (ὁ), p. 106, l. 13; p. 107, l. 3, 7; p. 109, l. 19.
Καρμανία, regio, p. 73, l. 25.
Καρμανόριον, p. 85, l. 1, 5.

- Καρμάνωρ, p. 85, l. 1; p. 89, l. 12, 17.
 Κάρπισ, fluvius, p. 121, l. 17.
 Καρχηδόσιος, p. 78, l. 2; p. 79, l. 6.
 Κασάνδρα, Philippi filia, p. 102, l. 17.
 Κασάνδρεια (ή), urbs Macedoniæ, p. 102, l. 16.
 Κάσανδρος, Antipatri filius, p. 102, l. 16.
 Κάσιον ὄρος (τὸ), p. 103, l. 4.
 Κασπία (ή), p. 68, l. 25; p. 73, l. 12.
 Κασπία Θάλασσα (ή), p. 101, l. 6, 7; p. 103, l. 2; p. 104, l. 8.
 Κασπιάδες Πύλαι, p. 103, l. 11.
 Κατάγγιον, sinus, p. 31, l. 8; p. 39, schol. 68; p. 52, l. 31; p. 57, l. 22.
 Καταπορθμίας, ventus, p. 77, l. 3.
 Καταράκτης (ὁ), p. 80, l. 27.
 Καυκάσιον ὄρος, p. 93, l. 32.
 Καύκασος, mons, p. 73, l. 32; p. 84, l. 12.
 Καννίας, ventus, p. 76, l. 3, 9.
 Καῦνος, p. 76, l. 2, 3.
 Καφηρέας, portus in Eubœa, p. 76, l. 17.
 Κεκροπίς, p. 36, l. 6.
 Κελαινάς, p. 86, l. 5.
 Κέρας (τὸ), sinus et portus Byzantii, p. 4, l. 3; p. 5, l. 2; p. 6, l. 9; p. 10, l. 7; p. 13, l. 4, 14; p. 15, l. 1, 3; p. 37, schol. 7, 9; p. 38, schol. 34, 40; p. 43, l. 10, 11.
 Κέρας Ἑσπέρου, sinus Libyæ, p. 79, l. 21.
 Κέρας Νότου, sinus Libyæ, p. 79, l. 25.
 Κέρνης seu Κέρνου (τῆς νήσου), p. 78, l. 20; p. 79, l. 14.
 Κερόεσσα (ή), mater Byzantis, p. 12, l. 6, 11; p. 38, schol. 32; p. 47, l. 35, 38.
 Κῆπος (ὁ), nomen loci, p. 8, l. 15; p. 38, schol. 22; p. 46, l. 1.
 Κιθαιράν, mons, p. 93, l. 23.
 Κικόνιον, locus, p. 32, l. 17; p. 39, schol. 72.
 Κιλικία (ή), p. 71, l. 32; p. 110, l. 19.
 Κιμέριος. Vide Βόσπορος.
 Κιναμωμοφόρος (ή), p. 68, l. 14.
 Κίνυψ, fluvius, p. 74, l. 6.
 Κίος, fluvius, p. 121, l. 15.
 Κίρκαιον, p. 77, l. 19.
 Κίρκας, ventus, p. 77, l. 19.
 Κίτλος (ὁ), locus, p. 10, l. 3; p. 38, schol. 25.
 Κλειδες καὶ Κλειθρα τοῦ Πόντου, p. 26, l. 13.
 Κλειτοφῶν (vel Κτησιφῶν), auctor Κτίσεων, p. 84, l. 24; p. 96, l. 27.
 Κλητορία, p. 91, l. 29.
 Κλίνη Hercules, p. 30, l. 5.
 Κλυταιμνήστρα (ή), p. 33, l. 12.
 Κνιδίος, p. 86, l. 9; p. 125, l. 1.
 Κοίλη Συρία, p. 103, l. 3.
 Κοίρανος, p. 91, l. 17.
 Κοκκύγιον (vel Κοκκύκιον vel Κοκύγιον) ὄρος, p. 89, l. 15, 26; p. 95, l. 13; p. 97, l. 19.
 Κολχική, regio, p. 73, l. 16.
 Κόρη (ή), nomen Proserpinæ, p. 7, l. 5.
 Κορίνθιοι (οἱ), p. 8, l. 2; p. 38, schol. 20.
 Κορνήλιος, p. 86, l. 8.
 Κορσική, p. 67, l. 41.
 Κρηνίδες (αἱ), locus, p. 14, l. 4; p. 38, schol. 37; p. 48, l. 29, 38.
 Κρητικός (πόντος), p. 102, l. 6.
 Κρήτη, insula, p. 18, l. 13; p. 73, l. 5, 29; p. 110, l. 14.
 Κριός (ὁ), p. 109, l. 22; p. 111, l. 2.
 Κρόδυοι (Θράκες), p. 121, l. 14.
 Κρονία Θάλασσα, p. 101, l. 5.
 Κρόνιον ὄρος, p. 90, l. 23; p. 95, l. 18.
 Κρόνιον (πέλαγος), p. 101, l. 2.
 Κρόνος (ὁ), p. 110, l. 15. — Κρόνου τέμενος, p. 78, l. 3.

Κροτωνίκη vel Κροτωνίκη, p. 83, l. 15;
p. 96, l. 22.
Κρύσθαλλος, p. 88, l. 6.
Κρώμυζοι (Θράκες). Vide Κρόβυζοι.
Κτησίλας ὁ Κνίδιος, p. 125, l. 1.
Κτησιφών vel Κτησιφών (ἡ), urbs in
Adiabene, p. 73, l. 19; p. 113, l. 13.
Κτούρον, p. 90, l. 24.
Κυανέαι, p. 28, l. 18, not.
Κῦδοι, locus, p. 14, l. 4, 5; p. 38,
schol. 37; p. 48, l. 29.
Κύδαρος (ὁ), flumen, p. 11, l. 15;
p. 30, schol. 30; p. 47, l. 28.
Κυζικηνοί (οἱ), p. 23, l. 5, 8; p. 39,
schol. 65.
Κύθνος, insula, p. 104, l. 3.
Κύκλα (τὰ), locus, p. 8, l. 6, 10.

Κυκλάδες νῆσοι (αἱ), p. 104, l. 3.
Κυκλάδιον (sive Λυκάδιον), sinus, p. 32,
l. 14; p. 53, l. 3.
Κυνόσουρα, nymphe, p. 110, l. 15.
Κυπαρώδης, locus, p. 25, l. 8.
Κύπρος (ἡ), insula, p. 73, l. 29; p. 75,
l. 10; p. 124, l. 3, 13.
Κυρηναίων λιμὴν (Apollonia), p. 77,
l. 1.
Κυρήνη, p. 76, l. 17; p. 77, l. 6.
Κυρηνικός (πόντος), p. 102, l. 4.
Κύρνος, insula, p. 73, l. 3, 28.
Κῦρος, fluvius, p. 74, l. 7.
Κύττη (πόλις), p. 79, l. 11.
Κύων (ὁ), p. 111, l. 5.
Κώτεις, p. 81, l. 19.
Κώτου, p. 70, l. 41.

Λ

Λατίνη Φωνή (ἡ), p. 115, l. 3.
Λατοπολῖται, p. 80, l. 12.
Λέμβος, promontorium, p. 32, l. 4;
p. 39, schol. 70.
Λεοντοπολῖται, p. 80, l. 16.
Λεοντοφαρυγγίτης, ventus, p. 77,
l. 15.
Λέσβος, insula, p. 73, l. 28; p. 75,
l. 3; p. 76, l. 7; p. 77, l. 20.
Λευκίας (ὁ μάντις), p. 20, l. 5; p. 50.
Λευκόνοτος, ventus, p. 77, l. 11.
Λέων (ὁ), p. 123, l. 61, 64.
Λίβανον ὄρος vel Λίβανος (ὁ), p. 76,
l. 13; p. 103, l. 4.
Λιβόνοτος, ventus, p. 74, fig.
Λιδύη (ἡ), p. 68, l. 5; p. 73, l. 8; p. 77,
l. 12; p. 81, l. 22; p. 122, l. 37.
Λιδυκός, p. 72, l. 6; p. 78, l. 3; p. 79,
l. 7.
Λιγυστικός (πόντος), p. 102, l. 3.
Λίλαιον, mons, p. 96, l. 3.
Λιμὴν Λυκίων, p. 28, l. 3, not.
Λιμὴν Πιθήκων, p. 25, l. 29-30.

Λιμὴν Φρύξου, p. 31, l. 12.
Λιξίται, p. 79, l. 12.
Λίξος vel Λίξος, fluvius, p. 78, l. 13,
15; p. 79, l. 12.
Λίψ, ventus, p. 74, fig.; p. 77, l. 12.
Λούγδουλον, mons, p. 94, l. 4.
Λούγδουνος, p. 84, l. 20, 22.
Λουκίου (ἐν τοῖς), nomen loci apud
Byzantinos, p. 38, schol. 38; p. 49,
l. 6; p. 57, l. 3.
Λυκάδιον (sive Κυκλάδιον), sinus, p. 32,
l. 13; p. 53, l. 3.
Λύκαρμος, fluvius, p. 94, l. 10.
Λυκία, regio, p. 68, l. 32; p. 73,
l. 22.
Λυκιακός, p. 72, l. 20.
Λυκίων λιμὴν, p. 28, l. 3, not.
Λυκοπολῖται, p. 80, l. 13.
Λυκόρμας, p. 85, l. 16, 19. — Cf. Λύ-
καρμος.
Λυρκήιον, p. 90, l. 3.
Λυρναντεῖς (οἱ), p. 76, l. 5.
Λυσιτανία (ἡ), p. 66, l. 5.

M

- Μαίανδρος**, fluvius, p. 94, l. 13.
Μαίαιται, gens Britanniae, p. 117, l. 1, 2.
Μαϊώτης (ἡ λίμνη), p. 2, l. 7; p. 37, schol. 2; p. 67, l. 25.
Μακεδονία, regio, p. 73, l. 5; p. 102, l. 15.
Μάκρις, insula, p. 75, l. 9.
Μαλλός, p. 76, l. 1.
Μαλλώτης, p. 90, l. 36.
Μαλόεις (ὁ), Lesbiorum portus, p. 76, l. 9.
Μάνδραι (αἱ), locus, p. 13, l. 8.
Μανδροκλέης. Vide **Ἀνδροκλέης**.
Μάξιμος (ὁ), scriptor, p. 125, l. 7.
Μαργιανή, regio, p. 73, l. 12.
Μάρις, fluvius, p. 121, l. 13.
Μαρμαρική, regio, p. 68, l. 3; p. 73, l. 10.
Μάρπησσα, p. 85, l. 18.
Μαρσεύς, ventus, p. 76, l. 15.
Μάρσου κώμη, p. 76, l. 16.
Μαρσύας, fluvius, p. 94, l. 17.
Μασσαδάται (οἱ), p. 122, l. 52.
Μασσιλία vel **Μασσαλία**, p. 71, l. 3; p. 72, l. 2.
Μαυριτανία vel **Μαυρητανία**, regio, p. 73, l. 9; p. 81, l. 27.
Μαυσωροῦ (vel **Γαυράνου**) **ταφή**, p. 92, l. 29.
Μεγαρεύς, p. 15, l. 5; p. 32, l. 14.
Μεγαρική (ἡ), regio, p. 77, l. 18.
Μεγαρικοί (οἵκοι), p. 22, l. 9-10.
Μεγαρικόν (ἔθνος), p. 7, l. 16; p. 38, schol. 19.
Μεγαρόθεν, p. 15, l. 10.
Μείλων, fluvius, p. 14, l. 8; p. 48, l. 41.
Μελανογαίτουλοι (οἱ), p. 68, l. 9.
Μελίαις, sinus, p. 8, l. 10; p. 38, schol. 21; p. 45, l. 41.
Μέλιττα (πόλις), p. 79, l. 11.
Μελλαποκόψας, promontorium, p. 9, l. 11; p. 46, l. 14.
Μεμνόνειον (τὸ), p. 80, l. 19.
Μενδήσιον (στόμα τοῦ Νεῖλου), p. 102, l. 14.
Μέσης, ventus, p. 76, l. 2.
Μεσσοποταμία, regio, p. 73, l. 12; p. 113, l. 1; p. 122, l. 55.
Μέτωπον (τὸ), Europæum, p. 16, l. 8; p. 38, schol. 46.
Μέτωπον (τὸ), Asiaticum, p. 33, l. 5; p. 53, l. 26.
Μήδεια, Æetæ filia, p. 20, l. 14; p. 103, l. 10.
Μηδησιγίση, p. 87, l. 12.
Μηδία (ἡ), p. 69, l. 6; p. 73, l. 17.
Μῆδοι (οἱ), p. 103, l. 10.
Μῆδος (ὁ), p. 95, l. 39.
Μῆνιγξ, p. 81, l. 33.
Μητρὸς Θεῶν Ἱερὸν, p. 20, l. 16.
Μιλήσιος, p. 89, l. 25.
Μίμακες, p. 68, l. 7.
Μινύαι (οἱ), p. 12, l. 2; p. 47, l. 31.
Μίνως, p. 18, l. 14.
Μινώταυρος (ὁ), p. 39, schol. 53.
Μιτυληναῖοι, p. 76, l. 8.
Μιχαήλιον (τὸ), p. 39, schol. 61; p. 57, l. 11.
Μοίριδος, p. 80, l. 6.
Μουκάπορις, rex Bithyniæ, postea nomen loci, p. 31, l. 2; p. 52, l. 21.
Μύαλον, p. 76, l. 4.
Μυγδονία (ἡ), pars Macedoniæ, p. 102, l. 15.
Μύδων, p. 86, l. 38.
Μύηνον (ὄρος), p. 94, l. 11.

- Μυκήναι (ὄρος), p. 95, l. 11.
 Μυρίανδρος, p. 76, l. 14.
 Μυρίλειον, locus, p. 28, l. 4.
 Μυσία, regio, p. 76, l. 8; p. 90, l. 37;
 — ἡ ἄνω, p. 72, l. 37; — ἡ κάτω, p. 73, l. 1.
 Μυσοί (οἱ), p. 22, l. 14; p. 39, schol. 63; p. 91, l. 7.

N

- Νάξος, una Cycladum, p. 104, l. 3.
 Νάπαρις, fluvius, p. 121, l. 12.
 Ναυσίκληια (ἡ), locus, p. 32, l. 10.
 Ναυσιμάχιον, locus, p. 32, l. 15.
 Νεάπολις (τῆς Αἰτωλίας), p. 102, l. 11.
 Νεάπολις (τῆς Αἰθιοπίας), p. 102, l. 11.
 Νεάπολις (τῆς Καμπανίας), p. 102, l. 11; p. 118, l. 1.
 Νεάπολις (τῆς Συρίας), p. 102, l. 11.
 Νεῖλος, fluvius, p. 74, l. 4; p. 88, l. 16, 18, 34; p. 94, l. 39; p. 102, l. 12; p. 121, l. 10; p. 122, l. 36; p. 123, l. 57, 64.
 Νεκρόν (πέλαγος), p. 101, l. 2.
 Νέος Βόλος, locus, p. 14, l. 2; p. 38, schol. 36.
 Νεώριον, portus, p. 37, schol. 16; p. 56, not. 2.
 Νηρεύς, p. 20, l. 2; p. 50, l. 29.
 Νίγιρ, fluvius, p. 69, l. 36; p. 74, l. 8.
 Νικαίου βωμός, p. 14, l. 1; p. 38, schol. 36.
 Νινευή (ἡ), urbs in Adiabene, p. 113, l. 4.
 Νόης, fluvius, p. 121, l. 14.
 Νόρικον (πόλις), p. 86, l. 11.
 Νότος, ventus, p. 74, fig.; p. 77, l. 9-10; p. 110, l. 8.
 Νότον Κέρας (sinus), p. 79, l. 25.
 Νοῦβαι, p. 68, l. 15.
 Νοινιόδουνον, p. 67, l. 18.
 Νώρικοι, p. 115, l. 1, 9.
 Νώρικον, regio, p. 72, l. 34.

Ξ

- Ξηροδάτης (vel Ξηραδάτης), p. 86, l. 35 et 41.

O

- Ὀδυσσεύς (ὁ), p. 112, l. 17.
 Ὀκυρρόης, p. 83, l. 42.
 Ὀλβία, p. 76, l. 4.
 Ὀλυμπίας, ventus, p. 77, l. 20.
 Ὀλυμπος, mons, p. 73, l. 32.
 Ὀλυμπος (ὁ Πιερίδος), p. 77, l. 20.
 Ὀμβρικοί (οἱ), p. 121, l. 17.
 Ὀμηρος, p. 108, l. 6; p. 111, l. 10, 16.
 Ὀνησιδώρα, cognomen Telluris, p. 7, l. 1-2.
 Ὀξύρρους, promontorium, p. 31, l. 11.
 Ὀξύρυγχος (πόλις), p. 80, l. 8.
 Ὀρδησσός, fluvius, p. 121, l. 12.
 Ὀρθων, Agathemeri pater, p. 75, l. 6.
 Ὀσιρίς, p. 88, l. 33.
 Ὀσπρεώδης, locus, p. 16, l. 3, 8; p. 38, schol. 45.
 Οὔαρνοι, p. 119, l. 11, 12, 18.
 Οὐινδελικία, p. 67, l. 19.
 Οὐιρούνιον, urbs Noricorum, p. 115, l. 3, 10.
 Οὐιστοῦλας vel Ιουστοῦλας, fluvius, p. 67, l. 23; p. 69, l. 31; p. 74, l. 4.
 Ὀφιῆτις πέτρα (ἡ), p. 103, l. 9.

Π

- Παγαῖον (τὸ), p. 77, l. 16.
 Παγγαῖον ὄρος, p. 93, l. 25.
 Παγρεὺς, ventus, p. 76, l. 1.
 Παγρικά (ὄρη), p. 76, l. 2.
 Παῖονες (οἱ), p. 22, l. 16; p. 121, l. 14.
 Πακτωλός, fluvius, p. 84, l. 26; p. 94, l. 5.
 Παλινόρμικον, p. 16, l. 17; p. 39, schol. 48.
 Παλλάδες, p. 80, l. 25.
 Παλώδες, locus, p. 31, l. 6; p. 52, l. 29.
 Παμφυλία (ἡ), regio, p. 68, l. 32; p. 76, l. 4; p. 101, l. 5.
 Παμφύλιον (πέλαγος), p. 72, l. 18.
 Πάνειον vel Πάνιον, promontorium, p. 28, l. 18, not.
 Παννονία vel Πανονία, p. 67, l. 20. — (ἡ κάτω), p. 73, l. 2.
 Παράβολος, locus, p. 20, l. 8; p. 39, schol. 58.
 Παράδεισος (ὁ), p. 121, l. 2; p. 122, l. 34, 36, 46.
 Παράτας, fluvius, p. 121, l. 12.
 Παρθία, regio, p. 73, l. 24.
 Παρμενίδης ὁ Φυσικός, p. 107, l. 27.
 Παροπανισαί vel Παροπανισάδαι (οἱ), p. 69, l. 11; p. 73, l. 18.
 Παραπάνισος vel Παραπάισος, mons, p. 69, l. 23; p. 73, l. 34.
 Πάρος, una Cycladum, p. 104, l. 3.
 Πασιφάη (ἡ Μίνως), p. 18, l. 14.
 Παῦνι, mensis, p. 109, l. 20.
 Παφλαγονία (ἡ), regio, p. 68, l. 28; p. 73, l. 20.
 Παφνιτικὸν (στόμα τοῦ Νείλου), p. 102, l. 14.
 Πειραιεύς (ὁ), p. 10, l. 1.
 Πελοπόννησος, p. 73, l. 3.
 Πεντάπολις, p. 68, l. 3; p. 73, l. 9.
 Πεντηκοντορικόν, locus, p. 18, l. 9; p. 39, schol. 52.
 Πεπηγώς καὶ Νεκρός, p. 71, l. 22.
 Περαιῖκος (ὁ), locus, p. 9, l. 15; p. 10, l. 4; p. 38, schol. 24; p. 46, l. 18.
 Πέρορσοι, p. 68, l. 6.
 Πέρσαι (οἱ), p. 7, l. 10; p. 33, l. 9; p. 45, l. 14.
 Περσηίς, p. 89, l. 35; p. 90, l. 4.
 Περσικὸς κόλπος (ὁ), p. 101, l. 6; p. 103, l. 2; p. 122, l. 49, 53.
 Περσίς, regio, p. 73, l. 22.
 Πέρων, nomen viri, p. 10, l. 1.
 Πεσσινοῦντιοι, p. 85, l. 27, 33.
 Πέτρα τῆς Ἀραβίας, p. 114, tit.
 Πήγασος (ὁ), p. 102, l. 21.
 Πηλουσιακόν (στόμα τοῦ Νείλου), p. 102, l. 13.
 Πιερικός (Ὀλύμπος), p. 77, l. 20.
 Πίσσα, p. 90, l. 12.
 Πλούταρχος, auctor libri Περὶ ποταμῶν, p. 82, l. 2.
 Πλούτωνος ἄκρα (ἡ), p. 7, l. 13; — Πλούτωνος [νεώς], p. 7, l. 8, 11.
 Ποινάι, p. 90, l. 20.
 Πόλαι, p. 72, l. 15.
 Πολύειδος (ὁ μάντις), p. 7, l. 14; p. 38, schol. 19.
 Πολυρρήτιον (τὸ), locus, p. 10, l. 13.
 Πολύρρητος (ὁ), nomen viri, p. 10, l. 14.
 Ποντικὸν πέλαγος (τὸ), p. 4, l. 15.
 Ποντοβιθυνία (ἡ), regio, p. 68, l. 26, 30; — eadem vocatur Ποντοβυθινία, p. 73, l. 19.
 Πόντος Εὐξεινος, vel simpliciter, Πόντος (ὁ), p. 1, l. 1; p. 2, l. 5, 11; p. 3, l. 3; p. 11, l. 8; p. 15, l. 3; p. 37, schol. 1, 3, 4, 5; p. 38, 18.

- schol. 28; p. 68, l. 33; p. 72, l. 31;
p. 121, l. 6.
Ποσειδῖον (τὸ), p. 76, l. 13.
Ποσειδῶν (ὁ), p. 12, l. 12; — Πο-
σειδῶνος νεώς, p. 6, l. 1, 7; p. 37,
schol. 14.
Ποταμεύς, ventus, p. 76, l. 11, 13.
Ποταμώνιον (τὸ), locus, p. 32, l. 10.
Πραεῖα, cognomen Veneris, p. 15,
l. 16.
Πρασώδης vel Πρασσώδης (Θάλασσα),
p. 69, l. 38; p. 74, l. 10.
Προκόνησος, p. 76, l. 16.
Προμήθειος (βοτανή), p. 84, l. 14.
Προμηθεύς, p. 84, l. 10.
Προναία, cognomen Minervæ, p. 96,
l. 13.
Προποντίς (ἡ), p. 4, l. 2; p. 15, l. 4.
Πρωτεύς, p. 20, l. 3.
Πτολεμαῖος, geographus, p. 61, l. 1.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, p. 17, l. 3;
p. 39, schol. 49; p. 110, l. 20.
Πύθιος, cognomen Apollinis, p. 88,
l. 21.
Πύθων (ὁ), p. 15, l. 13.
Πύλαι (Κασπιάδες), p. 103, l. 11.
Πύλαι (Σύριαι), p. 76, l. 14.
Πυρετός, fluvius, p. 121, l. 12.
Πυρρηναία (ὄρη), p. 73, l. 35.
Πυρραῖοι, p. 77, l. 20.

P

- Ραιτία, regio, p. 72, l. 36.
Ρᾶς. Vide Ρῶς.
Ρῆνος (ὁ), fluvius; p. 72, l. 34; p. 74,
l. 6, p. 119, l. 2, 13.
Ρήσου, p. 86, l. 22.
Ριπαῖα (ὄρη), p. 73, l. 33.
Ροδανός, fluvius, p. 74, l. 3.
Ρόδια (ἡ), p. 71, l. 34.
Ρόδιοι (οἱ), p. 19, l. 4; p. 39, schol.
55; p. 76, l. 9.
Ροδίων περιβόλοι, locus, p. 19, l. 3.
Ροδόπη, mons, p. 94, l. 23; p. 121, l. 15.
Ρόδος, insula, p. 73, l. 29; p. 76, l. 3.
Ροιζοῦσαι (ἄκραι), p. 33, l. 1, not.;
p. 39, schol. 73.
Ρόμβος, p. 83, l. 13.
Ροώδης [ἄκρα], p. 24, l. 15.
Ρύμμος, fluvius, p. 74, l. 5.
Ρωμαῖοι (οἱ), p. 123, l. 60.
Ρωξάνη, p. 90, l. 26.
Ρῶς, fluvius, p. 69, l. 27; p. 74,
l. 6.
Ρωσίων σκόπελος, p. 77, l. 6.
Ρῶσος, p. 76, l. 14.

Σ

- Σάγαρις, p. 86, l. 33, 37, 38; p. 87,
l. 1.
Σάγγαις, fluvius, p. 94, l. 25.
Σακία, regio, p. 73, l. 14.
Σαλική (ἡ), insula, p. 73, l. 24, 27.
Σαπρὰ Θάλασσα (ἡ), p. 10, l. 6; p. 38,
schol. 27, 29; p. 46, l. 22.
Σαρδινία vel Σαρδονία vel Σαρδωνία,
insula, p. 68, l. 1; p. 73, l. 4, 28.
Σαρδῶς (πόντος), p. 102, l. 4.
Σαρματία, regio, p. 72, l. 35.
Σαρματικά (ὄρη), p. 73, l. 33.
Σαρωνική, p. 82, l. 12.
Σεβεννυτικόν (σῆμα τοῦ Νεῖλου),
p. 102, l. 13.
Σέριφον, una Cycladum, p. 104, l. 3.
Σηκοάνας, fluvius, p. 74, l. 2.
Σημύσπρα (ἡ), nymphe et locus, p. 12,
l. 5, 9, 12; p. 13, l. 3; p. 20, l. 3.
— Σημύσπρας βωμός, p. 12, l. 5.

- Σηρικὴ, regio, p. 73, l. 15.
 Σθενώ, p. 89, l. 33.
 Σιδώνιος (πόντος), p. 102, l. 6.
 Σικελία, insula, p. 73, l. 27; p. 77, l. 2, 19; p. 107, l. 11.
 Σικελικὴ Θάλασσα, p. 121, l. 4.
 Σικελικός (πόντος), p. 102, l. 6.
 Σικυών, p. 91, l. 25.
 Σιμοῦνδα vel Σιμόνδα, p. 69, l. 13; p. 73, l. 23.
 Σίνοι, p. 71, l. 14; p. 73, l. 22.
 Σινώπη, p. 77, l. 2.
 Σίτυλον, mons, p. 94, l. 15.
 Σίτυλος, Agenoris filius, p. 85, l. 39.
 Σίρμιον, urbs, p. 122, l. 26.
 Σίφνος, una Cycladum, p. 104, l. 3.
 Σκάμανδρος, fluvius, p. 94, l. 29.
 Σκάνδεια, regio, p. 73, l. 2.
 Σκαδάσιος, cognomen Minervæ, p. 8, l. 8; p. 45, l. 38.
 Σκείρων, ventus, p. 77, l. 18.
 Σκιρωνίδες vel Σκιρωνίδες (αἱ πέτραι), p. 8, l. 1; p. 38, schol. 8; p. 45, l. 24; p. 77, l. 18.
 Σκοπελεύς, ventus, p. 77, l. 5.
 Σκορπίος (ὁ), p. 111, l. 5.
 Σκύθαι (οἱ), p. 7, l. 10.
 Σκύθης, p. 18, l. 12.
 Σκυθία, regio, p. 69, l. 15; p. 73, l. 14; p. 121, l. 11.
 Σκύθου (τὰ), locus, p. 18, l. 12. —
 Idem vocatur τοῦ Σκύθου, p. 39, schol. 53.
 Σκυλαντῖνον (χωρίον), p. 77, l. 14.
 Σκυλητῖνος, ventus, p. 77, l. 14.
 Σογδιανή, regio, p. 73, l. 13.
 Σογδιανοί (οἱ), p. 69, l. 12.
 Σόλλαξ, p. 92, l. 17.
 Σολδαίς ἀκρωτήριον, p. 79, l. 10.
 Σόλοι, urbs Ciliciæ, p. 110, l. 19.
 Σουσιανή, regio, p. 73, l. 21.
 Σποράδες νῆσοι (αἱ), p. 104, l. 6.
 Στόμα τοῦ Πόντου (τὸ), p. 1, l. 2; p. 2, l. 17; p. 42, l. 29.
 Στυμονίας, ventus, p. 77, l. 17.
 Στρώμων, fluvius, p. 77, l. 17, 23; p. 94, l. 21.
 Συκαί (αἱ), locus, p. 38, schol. 41; p. 49, l. 20; p. 57, l. 9.
 Συκίδες, locus, p. 15, l. 7; p. 38, schol. 41; p. 49, l. 19; p. 57, l. 7.
 Συμπληγάδες (αἱ πέτραι), p. 3, l. 9; p. 37, schol. 5.
 Συρία, regio, p. 73, l. 13; p. 77, l. 5.
 Συρία (Κοίλη), p. 103, l. 3.
 Σύριαι Πύλαι (αἱ), p. 76, l. 14.
 Σύροι (οἱ), p. 103, l. 5; p. 108, l. 2.
 Σχοινίκλου τέμενος, p. 15, l. 10; p. 38, schol. 42; p. 49, l. 23.
 Σώσφρατος, p. 82, l. 28.

T

- Τάναϊς (ὁ), fluvius, p. 2, l. 9; p. 74, l. 5; p. 87, l. 31; p. 94, l. 33.
 Τανικόν (στόμα τοῦ Νεῖλου), p. 102, l. 13.
 Ταπροδάνη, insula, p. 104, l. 5.
 Ταρρακωνησία, regio, p. 67, l. 38; p. 73, l. 6.
 Ταρσός, p. 102, l. 20.
 Τάρταρος (ὁ), p. 108, l. 16, 17, 23; p. 109, l. 1.
 Ταῦγέτη, nymphe, p. 89, l. 7.
 Ταύγετον, mons, p. 95, l. 3.
 Ταῦροι (οἱ), p. 33, l. 13.
 Ταῦρος, Scythia, p. 18, l. 13.
 Ταῦρος (ὁ), mons, p. 73, l. 35; p. 76, l. 15; p. 122, l. 47, 52.
 Ταυρώσια (τὰ ὄρη), p. 76, l. 15.
 Τελέστωρ, p. 85, l. 24.
 Τεντυρίται, p. 80, l. 23.
 Τέως, p. 76, l. 16.

- Τερηδών, urbs, p. 122, l. 53.
 Τεύθρας, mons, p. 95, l. 26.
 Τεῦκροι (οἱ), p. 22, l. 14; p. 39, schol. 63.
 Τιάραντος, fluvius, p. 121, l. 12.
 Τίβισις, fluvius, p. 121, l. 13.
 Τιγγιτανή, regio, p. 73, l. 10.
 Τίγρις (ὁ), fluvius, p. 95, l. 38; p. 113, l. 1; p. 121, l. 2; p. 122, l. 45, 50, 55.
 Τίμανδρος, p. 91, l. 1.
 Τιρύνθιος, p. 89, l. 15.
 Τισιφώνη, p. 83, l. 4.
 Τίτος, p. 118, l. 17.
 Τμῶλος, mons, p. 94, l. 8.
 Τόμων vel Τομέως, p. 71, l. 6.
 Τριβαλλικὸν πεδίον (τὸ), p. 121, l. 16.
 Τρίπολις, urbs Phœniciæ, p. 76, l. 11.
 Τριπολιτικός (ὁ κόλπος), p. 76, l. 15.
 Τρόγδος, mons, p. 124, l. 4, 8.
 Τρωγλοδύται (οἱ), p. 79, l. 13.
 Τρωϊκά (τὰ), p. 22, l. 14.
 Τυρρηνικός (πόντος), p. 102, l. 5.

Υ

- Ὑδάσπης, fluvius, p. 93, l. 16.
 Ὑδροχόος, p. 107, l. 7.
 Ὑπαλώδες, locus, p. 10, l. 16; p. 46.
 Ὑπόδρομος, p. 68, l. 18.
 Ὑκρανία (ἡ), regio, p. 73, l. 23; p. 101, l. 6; p. 104, l. 7.

Φ

- Φαιδαλία, nymphea et petra, p. 24, l. 21.
 Φαμενώθ, Ægyptiorum mensis, p. 109, l. 22.
 Φαραγγίτης, ventus, p. 77, l. 15.
 Φάρος, p. 36, l. 6.
 Φασηλῆς, p. 76, l. 6.
 Φᾶσις vel Φάσις, fluvius, p. 69, l. 29; p. 84, l. 2; p. 93, l. 30.
 Φειδαλία, p. 24, l. 19, not.
 Φησών (ὁ), fluvius, p. 121, l. 1; p. 122, l. 35.
 Φιδάλεια, p. 24, l. 19, not.
 Φιέλα, portus, p. 31, l. 13.
 Φιλάδελφος. Vide Πτολεμαῖος.
 Φιλεμπόριος seu Φιλεμπόριον, sinus, p. 39, schol. 63.
 Φιλίππειος, p. 36, l. 8.
 Φίλιππος ὁ Μακεδών, p. 7, l. 11; p. 13, l. 12; p. 48, l. 22. — Idem vocatur Φίλιππος ὁ Ἀμύντου, p. 102, l. 17.
 Φοίνικες (οἱ), p. 103, l. 5.
 Φοινίκη (ἡ), p. 76, l. 11; p. 77, l. 6.
 Φοινικίας, ventus, p. 77, l. 7.
 Φοινίκιον (τὸ), p. 72, l. 16.
 Φόρκυς, p. 20, l. 3.
 Φράγγοι (οἱ), p. 119, l. 10, 11, 13; p. 120, l. 40.
 Φρίσσωνες (οἱ), p. 119, l. 9.
 Φρυγία (ἡ), p. 77, l. 2, 15.
 Φρυγιακά (opus inscriptum), p. 87, l. 15.
 Φρύξου λιμὴν, p. 31, l. 12; p. 39, schol. 69.
 Φωσφόρος, cognomen Dianæ, p. 15, l. 16.

X

- Χαλδαῖοι (οἱ), p. 108, l. 2.
 Χαλκεῖα (?), p. 27, l. 15, not.
 Χαλκηδόνιοι (οἱ), p. 19, l. 12; p. 31, l. 10, 13; p. 32, l. 8, 11.

- Χαλκηδών, fluvius, p. 34, l. 11; p. 40, schol. 78.
 Χαλκηδών πόλις; p. 40, schol. 78.
 Χάλκεις, citharædus Byzantius, p. 17, l. 8, 15, 17; p. 18, l. 3.
 Χάρης, Atheniensis, p. 34, l. 3; p. 36, l. 7, 9; p. 54, l. 2.
 Χελιδονίων, p. 72, l. 19.
 Χερρόνησος, p. 73, l. 4.
 Χηλαί (ai) Europææ, p. 22, l. 17; p. 39, schol. 64. — Memorantur
 Χηλαί Asiaticæ, p. 29, l. 14.
 Χοάσπης (ὁ), fluvius, p. 103, l. 18.
 Χοιράγια (τά), locus, p. 14, l. 14; p. 38, schol. 39.
 Χρέτη (λίμνη), p. 78, l. 20; p. 79, l. 15.
 Χρύσερμος, p. 82, l. 17.
 Χρυσή (ή), p. 33, l. 11.
 Χρύσης, Chryseidis et Agamemnonis filius, p. 33, l. 11.
 Χρυσόπολις, urbs, p. 33, l. 9; p. 39, schol. 74; p. 53, l. 34.

Ψ

- Ψυχόνους (θάφνη), locus, p. 30, l. 6, not.; p. 31, l. 1; p. 52, l. 20.

Ω

- Ωκεανός (ὁ), p. 101, l. 1; p. 120, l. 38; p. 121, l. 5.
 Ωκυρρόης, p. 90, l. 41.
 Ὠξος, fluvius, p. 74, l. 5.
 Ὠρίων (ὁ), p. 111, l. 2, 13. — Cf. Βοώτης et Ἀρκτοφύλαξ.
 Ὠρωπός (ή), urbs Macedoniæ, p. 102, l. 16.

www.libtool.com.cn

INDEX GRÆCITATIS.

Vocabula ea quæ asterisco (*) notantur non habet Thesaurus linguae græcæ Stephanianus editus apud Firminum Didot (Parisiis 1831-1856).

A

- ἀγαθὸς κηπεύεσθαι, p. 8, l. 16.
 ἀγχιβαθής, p. 4, l. 15; p. 8, l. 6;
 p. 31, l. 4.
 ἀθρόως, p. 4, l. 12; p. 13, l. 5.
 Αἰάντειον = Αἰάντιον, p. 16, l. 13;
 p. 50, l. 3.
 * ἀκροβύθιος, p. 14, l. 10.
 Ἀλβίων = Ἀλουίαν, p. 67, l. 34;
 p. 69, l. 16; p. 73, l. 5.
 Ἀλεξιρροία = Ἀλεξιροία, p. 85, l. 2.
 ἄλυσις (ἦ), cum spiritu aspero, p. 23,
 l. 9.
 ἀμπισχόμενος, restitutum ex conj.
 p. 17, l. 10.
 ἀμυνόμενοι, correctum in ἀμυνομένη,
 p. 20, l. 18.
 Ἀμφιάραω, p. 15, l. 11.
 ἀναδιδωμι, p. 14, l. 4.
 ἀναμάρτητος, p. 8, l. 14.
 ἀνάντης, p. 21, l. 11.
 ἀνατείνω, p. 8, l. 11.
 ἀναχώρησεις (αἱ), p. 34, l. 12.
 Ἀνδροκλέης = Μανδροκλέης = Μαν-
 δροκλῆς, p. 24, l. 7, not.
 ἀνερεύνητος (ἡ Θάλασσα), p. 9, l. 1.
 ἀντίσπαστος, p. 21, l. 8.
 δξιόμαχος, p. 13, l. 15.
 Ἀπέσαντος = Ἀπαίσαντος, p. 89, l. 25,
 27, 30, 31, 40, 41.
 ἀπήνεμος (Θάλαττα), p. 13, l. 9.
 ἀπόδασις, p. 5, l. 2; p. 7, l. 8; p. 17,
 l. 12; p. 22, l. 3.
 ἀποδεέσις, p. 17, l. 9.
 ἀποκλινής, p. 13, l. 5.
 ἀσλήρικτος, p. 9, l. 8.
 ἄσωτος (ἡ χρήσις), p. 16, l. 7.
 Ἀσάπουνος nomen Ægyptiacum Nili,
 p. 122, l. 42.
 ἀταλαίπωρος (ὁ, ἡ), p. 34, l. 5.
 αὐθιγενές (τὸ), p. 10, l. 9.
 αὐθις] οἱ αὐθις = posterī, p. 6, l. 2.
 αὐτή = ἡ αὐτή, p. 2, l. 4.
 * αὐτοδρομῶν ab αὐτοδρομέω = αὐτο-
 δρομῶ, p. 21, l. 9.
 αὐτοφυής (λιμὴν), p. 34, l. 12.
 ἀφετήριον, p. 34, l. 2.
 ἀφετος, p. 12, l. 7.
 ἀφύλακτος (ὁ, ἡ), p. 22, l. 6.

B

- Βαρβούσης = Βαρβύσης, p. 38, schol. 30.
 Βλαχέρνας, nomen barbaricum, p. 10,
 l. 15.
 Βορρᾶς = Βορέας, p. 76, l. 1, 5, 10.
 — Cf. p. 74, fig.
 βουνός, p. 32, l. 1.

Δ

- Δανούβιος nomen Istri apud Thraces,
p. 122, l. 31.
δημοσίη, p. 20, l. 7.
διασπαραττήγῳ, cum sensu transitivo,
p. 22, l. 7.
διασφάξ (ῆ), p. 9, l. 9.
- διολισθαίνω, p. 18, l. 1.
διττός = δισσός, p. 5, l. 9.
δίφρος, p. 24, l. 8, not.
δυεῖν = δυοῖν, p. 2, l. 9.
δωτήνην apud Dorienses = προῖκα,
p. 28, l. 16, not.

Ε

- έγγυθαθής, p. 1, l. 6; p. 41, l. 23.
έδος (τὸ), p. 23, l. 8.
εἰκαῖος, p. 34, l. 5.
εἰκασαν, p. 12, l. 16.
Ἐκδάσιος, adjectivum epicœnum, p. 5,
l. 17.
ἐκδόχιον, p. 14, l. 2.
* ἐλείτην (τὸν κάλαμον), p. 11, l. 12.
ἐλκια πορείαν, p. 3, l. 13.
ἐμπλεως = ἐμπλεος, p. 12, l. 8.
* ἐνάκρα, p. 9, l. 6.
ἐπαγωγός, adj. cum genitivo, p. 31,
l. 8. — ἐπαγωγόν (τὸ), p. 18, l. 1.
ἐπεσσύμενοι (οἱ), p. 20, l. 6.
ἐπηρεφής, cum dativo, p. 15, l. 1.
- ἐπιδρομος (ἀκτὴ), p. 10, l. 5; p. 19,
l. 2; p. 33, l. 17. — ἐπιδρομον (τὸ),
subst. p. 8, l. 6.
ἐπιεικῶς βαθός, p. 32, l. 13.
ἐπικλησιν, p. 31, l. 5.
ἐπίκτητος (ἡ ἐργασία), p. 9, l. 1.
ἐπιπλέον, p. 16, l. 2.
ἐπίφορος, p. 32, l. 7.
εὐδοτος, restitutum ex conjectura,
p. 11, l. 4.
Εύοια = Εὐβοία, p. 73, l. 6.
εὐπορος, cum gen. restitutum ex conj.,
p. 18, l. 17.
ἐφορμέω, p. 19, l. 4.
έχειν, cum infinitivo, p. 13, l. 14.

Η

- Ἡμέρῳ = ἡμέρῳ, p. xxiv.
- Ἡρῆς = Ἥρας, p. 36, l. 5.

Θ

- Θάλαττα = Θάλασσα, p. 2, l. 12, 15;
p. 4, l. 11, 14; p. 5, l. 5; p. 6, l. 2,
8, 13; p. 7, l. 8; p. 8, l. 6; p. 9,
l. 14; p. 13, l. 9; p. 14, l. 12;
p. 16, l. 11; p. 17, l. 16; p. 19,
l. 9; p. 20, l. 15, 18; p. 23, l. 4,
7; p. 31, l. 11. — τὰ περὶ τῆς θα-
λάσσης, p. 19, l. 4.
Θαλάττιος, p. 21, l. 15.
Θάτερα (ἐπὶ), p. 12, l. 1; p. 13, l. 4.
Θρηϊκή, p. 11, l. 8; p. 38, schol. 28.
Θρηκῶν, p. 121, l. 7 not.

I

λουερνία = λουδερνία, p. 67, l. 34.

Ἰσα Θεῶ, p. 12, l. 12; p. 17, l. 4.

K

καθ' ὃ = καθὼ, p. 15, l. 3; p. 21, l. 1.

καί, omissum, p. 1, l. 6.

κάμνω, p. 33, l. 14; p. 34, l. 4.

κάνταῦθα = καὶ ἐνταῦθα, p. 10, l. 12.

Κατάγγιον = Κατάκιον, p. 39, schol. 68.

καταδιδωμι, p. 10, l. 7; p. 11, l. 1.

κατ' εὐθὺ πορείας, scriptum κατ' εὐ-
θυπορίας, p. 1, l. 10.

κατόπιν, cum genitivo, p. 13, l. 3;
p. 33, l. 1.

Κερόεσσα, nomen etymologice expli-
catur, p. 12, l. 11.

Κέρως (τοῦ), p. 38, schol. 34.

Κοκύνιον = Κοκύνκιον, p. 95, l. 13.

κόμαρος, p. 25, l. 21, not.

κυκίων, p. 21, l. 4.

M

Μαυρητανία, p. 81, l. 27.

Μεγαρόθεν, p. 15, l. 10.

Μελλαποκόψας, nomen loci etymo-

logice explicatur, p. 9, l. 6-11.

μετέωρα (τὰ), p. 18, l. 2.

μετέωρος, p. 22, l. 13.

N

ναίς = ναϊάς (nympha Naias), p. 12,
l. 6.

ναυσίπορος, p. 14, l. 9.

νεώς = ναός, p. 6, l. 7; p. 7, l. 8;
p. 17, l. 3.

νήνεμος (ἡ Θάλαττα), p. 9, l. 13.

O

οἶκος, p. 22, l. 9.

ὀλίγος] ἐν ὀλίγοις, cum sensu super-
lativo, p. 6, l. 3; p. 8, l. 5. — ὀλί-
γον πρὸς τὴν εὐσέδειαν πλοῦτος,
p. 6, l. 5.

ὀρθιος (νόμος), p. 17, l. 10.

ὄσα = ὄσον, p. 4, l. 5.

ὄσα μὴ, cum genitivo, p. 21, l. 13.

ὄσα μὴ, cum infinitivo, p. 2, l. 5.

οὐριοδρομέω = ὤ, corr. p. 21, l. 6.

Π

* παλιμπάσιον, p. 21, l. 4. — Cf. not.
p. 51, l. 9.

παρὰ μικρόν, p. 3, l. 8; p. 20, l. 10.

παρὰ πολὺ, p. 33, l. 3.

παράσημος, cum genitivo, p. 12, l. 10;
p. 14, l. 6; p. 32, l. 15.

παρὸ = παρ' ὃ, p. 6, l. 1; p. 10, l. 5;
p. 14, l. 11.

- πάροικος*, p. 17, l. 16.
παρολισθάνω = *παρολισθαίνω*, p. 14, l. 13.
πείσματα (τά), p. 19, l. 4.
πελάγιος (δ, ἡ), p. 22, l. 13.
πεντηκοντόροις (ἐν τοῖς), p. 18, l. 9.
περιαγές χωρίον, p. 14, l. 1.
περιεργότεροι (οἱ), p. 15, l. 8.
πιεζόμενοις, conj. pro *πιεζομένης*, p. 23, l. 6 et p. 51, l. 41-42.
πλάνος = *πλάνη*, p. 14, l. 13.
πολυχειρίας (ἐκ), p. 13, l. 14.
Ποντοβυθηνία = *Ποντοβιθυνία*, p. 73, l. 19.

Σ

- Σαρδινία* = *Σαρδονία* = *Σαρδωνία*, p. 68, l. 1; p. 73, l. 4 et 28.
Σινών = *Θινών*, p. 69, l. 8. — Cf. p. 71, l. 14; p. 73, l. 22.
Σκεδάσιος, ex conjectura restitutum, p. 8, l. 8. (Cf. *Ἑκδάσιος*).
Σκείρων = *Σκίρων*, p. 77, l. 18.
Σκειρωνίδες = *Σκιρωνίδες*, p. 77, l. 18.
σκεπανός, p. 1, l. 7. — *σκεπανόν* (τὸ), p. 13, l. 9.
Σκοπιά, nomen loci, p. 10, l. 14.
σκύλακες, catuli (cervorum), p. 11, l. 5.
σπιλάδες (αἱ), p. 14, l. 12.
στολαγωγέω = ὤ, p. 5, l. 18.
στροβιλοειδής, p. 26, l. 16, not.
συναφής, adj. p. 15, l. 13.

Τ

- τούντεϋθεν* = τὸ ἐντεϋθεν, p. 14, l. 10. *τούπίσω* = τὸ ὀπίσω, p. 21, l. 7.

Υ

- ὑπερβολαί*, p. 32, l. 17.
** ὑποδομήσεσι*, p. 6, l. 13. *ὑπίσιος*, p. 31, l. 5; p. 32, l. 1; p. 34, l. 9.

Φ

- φραστήρ*, cum genitivo, p. 20, l. 4. *Φωσφόρος* (ἡ), p. 15, l. 16.

Χ

- χειμάρρους* (rivus hibernus), p. 25, l. 2. Cf. ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἀποδόσεως, p. 21, l. 14.
χειμέριος (ώρα), p. 11, l. 12.
χρῶ (ἐν) τῆς πέτρας, p. 21, l. 7. — *χρωμένους*, oraculum consulentes, p. 11, l. 6.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 1, l. 8-11.

De his quæ ad Lucam Holstenium notavimus confer codicem olim Joannis Bouhier senatoris Divionensis nunc inter codd. latinos Bibliothecæ publicæ Parisiensis numeratum 17917 in quo occurrit (p. 235) commentarius sub hoc titulo : « Mémoire pour la recherche des œuvres de Dionysius Byzantius de Bosphoro Thracio. » Inde comperimus virum cl. Nicolaum Claudium Fabri de Peiresc, senatorem Aquensem, Lucæ Holstenii ut videtur rogatu, maximam ut Dionysii Byzantii codicem ms. detegeret operam dedisse.

Pag. 1, not. 1.

His quæ de Petro Gillio notavimus addenda hæc ex libro qui inscribitur *La Cosmographie universelle d'André Thevet* (Paris. 1575, in-folio, tom. II, fol. 625 v°, l. 15) : « ... c'a esté luy [François Ier] qui a rendu l'Université de Paris florissante tant aux Loix, Médecine, que ès Mathématiques, curieux au reste de la langue grecque, hébraïque et syriaque, outre mesure. Ce qu'il monstra bien, lorsqu'il donna six mil francs à un nommé Petrus Gillius, l'un des doctes hommes de nostre siecle, pour aller chercher de vieux livres aux langues susdites au pais de Grèce et Palestine : lequel j'accompaignay trois ans durant en son voyage. » — Idem in alio opere quod inscribitur *Cosmographie de Levant par F. André Thevet d'Angoulesme* (Lyon. 1556, in-4°) narrat se Constantinopoli degisse cum Petro Gillio quem nominat « Monsieur maitre Pierre Gille homme de bon savoir » quocum invisit columnam illam marmoream cujus basis inscriptionem præferebat latinam cum nomine CAESAR (vide supra pag. 28 ed. nostræ, l. 23 not.; confer Andrea Theveti *Cosmographie de Levant* pagg. 77-80, et *Cosmographie universelle*, tom. I, fol. 266). — De nimia ejusdem Gillii in vertendis veterum scriptis libertate conferendus est Huetius (*De interpretatione* libri duo. Parisiis, 1661, in-4°). Hic enim in libro secundo *de claris interpretibus* (pag. 157) ait : « Isdem claruit temporibus Petrus Gillius, acer eorum investigator, quæ occulta sunt a natura, et Antiquitatis literate peritus,

ADDENDA ET CORRIGENDA.

«verum audax in Interpretationibus, detrahendo, adjiciendo, «interpolando, omnia sus deque miscendo; stilo tamen suo moderatus est, cum ad Theologica accessit eaque caste et veracunde tractavit.»

Pag. xviii, l. 33-35. Legendum: «Quod attinet ad librum Arriani cynegeticum, videtur opus illud propter solum auctoris nomen inter utrumque Ponti Euxini Periplum a librario insertum fuisse.»

Pag. 3, l. 2. Lectio ἡ σθενότατος inserenda est in textum.

Pag. 7, l. 8. Legendum Ἡρας.

Pag. 16, l. 14. Legendum «instituta autem conditorum facta sunt leges colonis.»

Pag. 18, l. 2. Legendum ὀκείλαντα. Scriptura codicis ὀκείλαντα rejicienda est in notam.

Pag. 25, l. 8. Legendum Κυπαρώδης.

Pag. 27, l. 8. Legendum «*Fanum Europæum* contra frontem Fani Asiatici «situm» ex correctione quam indicavimus supra, pag. xxxi, n. 94.

Pag. 39, schol. 63. Legendum ἐπεραιώθη.

Pag. 52, l. 13. Legendum «additio.»

Pag. 69, l. 24. Ubi notatur lectio Ἰδοῦσαιδαν = Δούβαιδα (ὄρη), adde hanc notam: «Forte scribendum ἡ Δούβαιδα, ut ἡ Σπανία pro Ἰσπανία.»

Pag. 74, l. 11. Adde hanc notam: «Figura hæc (ventorum) referenda videtur ad finem libri Aristotelici *De ventis* post verba Ἰππογράφα «δέ σοι καὶ τὰς Θέσεις κ. τ. λ. pag. 77, l. 21.»

Pag. 95, l. 41. Legendum: «ὄρος Γαύραν (Γαυράν vel Γαυράν prima «manus in textu).»

Pag. 108, l. 10. Confer hæc cum loco ex Olympiodori commentariis in *Me-teora* Aristotelis (Venetiis 1501 fol.) in lib. I, fol. 5 recto: μόνα τὰ ἀστέρα πυρώδη εἰσιν, ὡς καὶ τὸν Ἀναξαγόραν μύδρον καλέσαι τὸν ἥλιον, διὰ τὸ ἀμύδρον τῆς πυρώσεως· μύδρος γὰρ ἐστὶν ὁ πεπυρωμένος σιδηρός· διὸ καὶ ὁ Ἀναξαγόρας ἐξωστρακίσθη ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ὡς τοιοῦτόν τι τολμήσας εἰπεῖν· ὅτι τερρον δὲ ἀνεκλήθη διὰ τῆς Περικλέους ῥητορείας· ἀκροατὴς γὰρ ὢν ἐτυ-χεν ὁ Περικλῆς τοῦ Ἀναξαγόρου.

Ibid. Adde hanc notam: «καὶ φασὶν codex.»

Pag. 115, l. 3. Interpunctio codicis sic mutanda: τὸ δὲ ὄνομά ἐστιν αὐτῇ· Οὐιρόνιον φωνῇ τῇ Λατίνῃ· γείτονες γὰρ εἰσι, καὶ τὰ ὅμοια πάντα χρῆται τῇ Ἰταλίῳ γλώσσῃ.

Ibid. not. Confer ea quæ vir doctissimus Emm. Miller nuperrime edidit (*Journ. des Sav.* 1872, p. 389).

Pag. 121, l. 7, not. Variantem lectionem *Ἑρηκῶν* ionica dialecto refer ad Hero-

Pagg. 121-123.

dotum (IV, XLVIII-LI) unde hæc de flumine Istro videtur descripsisse Epitomator et cum aliis aliunde sumptis miscuisse.

Adde codicem Laurentianum X, plutei IV, sæc. XI^m, quo continetur compendium Basilicorum LX librorum, descriptum a Bandinio (*Catalog. codd. mss. bibliothecæ Medicæ Laurentianæ*, t. I, p. 466 et 532) cujus lectio in plerisque consentit cum Parisino codice Basilicorum 1346 (nobis R), in paucis tamen ab eo differt iisque sequentibus :

P. 121, l. 2 : Τίγρις (hic et infra, p. 122, l. 50); — l. 5 : βορρείω; — l. 13 : ἐκ τοῦ Αἰμου deest, nam hic fuit lacuna in codice Laurentiano; — *ibid.* Τίμισις pro Τίβισις; — l. 14 : Ἄταξ (apud nos Ἄθρως); — l. 15 : σχίζονται τὸν. — P. 122, l. 27 : ὑπὸ γηπέδων (apud nos Γηπαίδων, nam fuit Gepidarum urbs Sirmium); — l. 31 : νεφελόφον pro νεφελοφύρον; — l. 34 : ei deest; — l. 36 : ἀνακρύων (nobis ἀναβρύων); — l. 39 : Αἰγούσιου μηνός; — l. 44 : ἐκπύοντες pro ἐμπύοντες; — l. 47 : ὑποδύντες pro ὑποδύντες; — l. 48 : ἀνάλυσιν (nobis ἀνάβλυσιν); — l. 50 : ὁ μέντοι τις (pro Τίγρις) ἀπό τινος. — P. 123, l. 60 : λουτῶν pro λουτρῶν.

Confer idem *de Istro flumine* fragmentum in codice olim Gadiano nunc Laurentiano LXXXV, plutei LXXXIX sup. (Bandini. t. III, p. 417, n° 1) in quo continetur Harmenopuli Promptuarium juris cum aliis. Conferendus etiam codex Musei Britannici Arundellianus n° 516.

Pars ultima fragmenti ejusdem (pag. 123, l. 57-65) qua *de Nilo* agitur, occurrit paulisper immutata in codice Parisino græco n° 1630 ubi (fol. 98 recto et imo) leguntur hæc :

Πόθεν παρήχθη τὸ τοῦς
λιθίνους κρουνοὺς τῶν ληνῶν λεοντοπροσώπους ποιεῖν.

Ἐν Αἰγύπτῳ ἡ τοῦ Νείλου ἀνάχυσις καὶ ὑπέρβλυσις κατ' ἐκεῖνον εἰώθει γίνεσθαι τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ὁ ἥλιος ἐν τῷ Λέοντι ἐστὶ· τηνικαῦτα γοῦν οἱ Αἰγύπτιοι τὰ τε δημόσια καὶ μεγάλα λουτρά ἤνοιγον· καὶ τοὺς ἀπανταχόθι κρουνοὺς τῶν ὑδάτων, εἰς σύμβολον τοῦ ἐνισλαμένου ζωδίου, λεοντοπροσώπους ἐποίουν· κάκειθεν ἐπεκράτησε καὶ τὸ τοῦς τῶν ὑποληνίων κρουνοὺς λεοντοειδεῖς κατασκευάζειν· εἰς μίμησιν τῆς τοῦ Νειλίου ὑδατος προσχύσεως, προκαλουμένων ἡμῶν οἰονεῖ, καὶ τὴν τοῦ οἴνου δαψιλῆ καὶ ἀφθονον διαρροήν· καὶ ἅμα ὅτι καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τῆς τρύγης καιρὸν, ὁ ἥλιος τὴν πᾶροδον αὐτοῦ ἐν τῷ Λέοντι ποιεῖται κατὰ τοὺς εὐκράτους τύπους.

Codex idem Parisinus græcus n° 1630 habet (fol. 96 verso) fragmentum *De Adiabene* quod edidimus (vid. supra p. 113) cum hac lectionum varietate :
L. 4 : *Νινευί*; — l. 6 : *ἐκείσε γάρ*; — l. 8 : *εἰ δὲ ἐσπεδάννυτο ἔξω*; — l. 9 : *ἀντανακλᾶται κάτω*; — l. 11 : *ὁ ἱστορικὸς Δίων*; — l. 13 : *καὶ Κτησιφῶν πόλις*.
In ceteris consentit cum editione nostra.

CONSPECTUS

EORUM QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

PRÆMONITIO AD LECTOREM	Pagg. I
COMMENTATIO PALÆOGRAPHICA in codicem Geographorum Græcorum quo Dionysii Anapli traditur.	
CAP. I. Quinam fuerint fontes hujus editionis.....	V
CAP. II. Notitia codicis Palatini 398.....	VIII
CAP. III. Index codicis Geographorum græcorum quo Dionysii Anapli traditur.....	XI
CAP. IV. Descriptio membranarum quæ ex codice quo Dionysii Anapli traditur supersunt... ..	XIII
CAP. V. Restitutio codicis.....	XV
CAP. VI. De codice archetypo.....	XVII
CAP. VII. De ratione scripturæ, sive interpunctione, accentu, nominibus propriis, notis rubricatis, compendiis, puncto duplici, iota subscripto, iotacismo.....	XIX
CAP. VIII. De codice Gilliano.....	XXII
CAP. IX. Testimonia veterum scriptorum de Dionysio Anapli auctore.....	XXIV
CAP. X. De Dionysii Byzantii ætate, fide, dicendi genere.....	XXVI
ORDO ANAPLI sive laterculus locorum quotquot apud Dionysium Byzantium commemorantur	XXIX
DIONYSII BYZANTII ANAPLI BOSPORI græce, cum interpretatione latina.....	1
Scholia et summaria in Dionysii Byzantii Anapli Bospori.....	37
Adnotatio critica in Dionysii Byzantii Anapli Bospori.....	41
Notulæ	56
SUPPLEMENTA IN GEOGRAPHOS GRÆCOS MINORES SEPTEN.	
I. Anonymi Summaria ratio geographiæ in sphæra intelligendæ.....	61
II. Anonymi Geographiæ expositio compendiaria.....	66
III. Agathemerii Geographiæ informatio.....	75
IV. De ventorum positionibus et appellationibus ex Aristotele.....	76

154 CONSPECTUS EORUM QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

V. Hannonis Carthaginiensium regis Periplus Libyæ.....	Pagg. 78
VI. Fragmentum Chrestomathiæ ex Strabonis libro XVII*.....	80
VII. Plutarchus De fluminum et montium appellationibus et de iis quæ ibi inveniuntur.....	82
Adnotatio critica in Plutarchi libellum De fluviis.....	96

APPENDICES DUÆ quibus continentur Excerpta ad Geographiam Græcorum spectantia.

APPENDIX PRIOR.

I. Periegetica sive scholia in Dionysii Periegesin ab editis diversa.....	101
II. Anonymi Cosmographia una cum fragmentis scholiorum Arateorum...	105

APPENDIX ALTERA.

I. De Adiabene.....	113
II. De Arabia Petræa.....	114
III. De Virunio urbe Noricorum.....	115
IV. De Getis.....	116
V. De Britannia.....	117
VI. De Vesuvio monte.....	118
VII. De Brittia insula.....	119
VIII. De Istro sive Danubio flumine.....	121
IX. De insula Cypro.....	124
X. Fragmentum Ctesisæ ineditum.....	125
INDEX historicus et geographicus.....	127
INDEX græcitatis.....	145
ADDENDA ET CORRIGENDA.....	149